

Oor Struikelblokke en Hoekstene

Deur Louwrens Erasmus

© 2018

Shama Ministries 023359

NPO

Hierdie boek is gelisensieer vir eie gebruik. Indien die boek jou gehe[p het in jou verhouding met die HERE, vertel gerus jou vriende daarvan.

My lewe het in 1995 'n drastiese wending geneem na 'n nood operasie vir my blindederms. Toe ek my oë oopmaak na die operasie het die dokter my vertel dt ek baie gelukkig kan wees, aangesien hulle nie net my blindederms kon verwyder het nie, maar ook so 'n meter van my dunderms wat 'n kanker gewas gehad het. Indien hulle dit nie gevind het nie, sou ek heel moontlik binne 'n jaar van kanker gesterf het. Nie die sort van nuus wat jy verwag nie.

So ek lei aan 'n seldsame kanker bekend deesdae as NET kanker maar was vroeër as Carcinoid bekend, en indien die gewas funksioneel was het dit Carcinoid sindroom veroorsaak. Dit is by my die geval en maak dit vir myself onmoontlik om enige beroep te kan beoefen. Dit is nou al sedert 2013 die geval.

Ek glo nie iemand is gereed om op 44 jarige leeftyd te hoor dat jy gaan sterf nie. Dit het my gedwing om seker te maak dat die dag wanneer ek my oë toemaak op hierdie aarde, ek by my verlosser en saligmaker, Jesus sal wees. So al die boeke wat u hier sal vind by www.shama.org.za het ek geskryf in my soeke na dit wat vir my die sekerheid sou gee dat ek saam met Jesus, die Vader en al die gelowiges in die agste dag, die dag sonder begin en einde, sal wees.

Behalwe vir 'n klein pensioen vertrou ons dat daar wel eendag mense donasies sal skenk om ons lewens te vergemaklik, veral nadat my vrou in die tussen tyd haar eie stryd met kanker gehad het. Sy het 'n bilaterale mastektomie ondergaan, en is vandag kanker vry, maar met baie lelike operasie wonde wat dit ook onmoontlik maak om enige kuns borste te kan dra. Oor die afgelope tien jaar het ons darem al twee donasies ontvang al word die artikels en boeke teen 'n tempo van 200+ per maand afgelaai.

Indien u 'n bydrae aan ons wil maak sodat ek die nodige mediese behandeling kan ontvang om my stryd van dertig+ jare te vergemaklik, of om vir herstel werk by haar te kan doen, het ek die nodige besonderhede hieronder aangeheg en kan u dit plaaslik of internasionaal gebruik. Gebruik u foon se kamera om die QR kode te skandeer en dan vir ons 'n bydrae te maak.

My persoonlike blog is louwrense@blogspot.com.

Facebook: <https://www.facebook.com/ShamaMinistries>

<https://buymeacoffee.com/louwrens>

INHOUDSOPGAWE - OOR STRUIKELBLOKKE EN HOEKSTENE

Inhoudsopgawe - Oor Struikelblokke en Hoekstene.....	3
Hoofstuk 1.....	6
Tekste oor struikelblokke.....	7
Maar hoekom is daar struikelblokke?.....	9
Fisiese struikelblokke.....	11
Die gedeelte kom uit hoofstuk 10 van die brief van Barnabas:.....	12
Wat is die betekenis van die hoofstuk?.....	13
Verdere struikelblokke.....	15
Aan Éfese.....	17
Verskuilde struikelblokke: Voorbeeld of skadu? Wat is wat?.....	20
Herstel van die tempel in opdrag van die Roomse keiser.....	26
Hoofstuk 2.....	28
En nou kan ons aanbeweeg na die tydperk tot en met die reformatie.....	28
Die struikelblokke – Eerstens die Jode as nasie.....	29
Jode – Nasie of Kerkgroep?.....	29
Maar hoe nou gemaak met ander mense van ander nasies?.....	33
Die Jode in Handeling.....	39
Inleiding.....	39
Nou die skrifgedeeltes.....	39
Hoofstuk 3.....	48
Nou kan ons kom by die volgende struikelblok, die reformatie.....	48
95 stellings 31 Oktober 1571 Augsburgin Wikipedia, die vrye ensiklopedie.....	48
Die eerste 25 van die 95 stellings in Latyn, wat in 1522 deur Melchior Lotter in Wittenberg gedruk is.....	48
Luther se struikelblokke.....	54
Hoofstuk 4.....	58
Calvyn.....	58
nou kom ons by sy bekende “TULIP” leerstelling, wat ek net vinnig gaan aanraak.....	58
Opsomming.....	60
Calvyn se persoonlike lewe.....	65
Calvin believed that Jewish people were impious, dishonest, lacked common sense, were greedy, and should die without pity.....	66
Hoofstuk 5.....	68
Opsomming oor die Roomse Kerk en die Reformatie beweging.....	68
Calvyn se probleme is daar baie oorgeskryf, maar ek sal dit net in opsomming hier deel.....	73
Miguel Servet, Calvin.....	73
Calvinist Atrocities.....	74

Hoofstuk 6.....	77
Die positiewe van die reformatie.....	77
Die Eerste Muur – Die Gesag Van Die Kerk.....	77
Die Tweede Muur – Die Geleerdes.....	79
Die Derde Muur – Die Interpretasie Van Die Bybel.....	79
Hoofstuk 7.....	82
Die negentiende eeu.....	82
Hoofstuk 8.....	87
En nou kom ons by die Hoeksteen.....	87
Die hoeksteen.....	88
“Rick Warren Partnering With Mosques To Teach That God And Allah Are The Same Rick Warren Partnering With Mosques To Teach That God And Allah Are The Same.....	88
Wie is dan die verkeerde Jesus?.....	93
Wat behels hierdie verbond?.....	94
Stappe van verbond.....	95
Hoofstuk 9.....	100
Petrus as rots van die Kerk.....	100
Maar wat is Petrus se lerings?.....	100
Maar wat het dit beteken dat Jesus moes sterf en toe weer opstaan?.....	103
Samevatting van die gedeelte.....	107
Hoofstuk 10.....	109
Die sewe deugde van die mees suksesvolste Christenne-Gebaseer op die 2de brief van Petrus.....	109
Die antwoorde.....	110
Die deugde.....	111
Hoofstuk 11.....	116
Slotsom.....	116
Die driehoekslering.....	119
Maar wat is ‘n dienskneg leier? Hoe dien God ons?.....	121
Daar is twee fundamentele punte wat handel oor die mense wat Hy lei, en dan vyf dade wat hierdie geloof prakties in aksie laat oorgaan.....	121
Donations / Donasies.....	123
Addendum 1 – CI Scofield.....	124
THE STORY OF SCOFIELD'S LIFE.....	124
The GOSPEL TRUTH.....	124
THE STORY OF SCOFIELD'S LIFE.....	125
CYRUS I. SCHOFIELD IN THE ROLE OF A CONGREGATIONAL MINISTER.....	129
SCOFIELD NOTES ANSWERED by CHARLES GILBERT WESTON.....	136
SCOFIELD'S BASIC ERRORS.....	139
A FINAL WORD.....	149

DANIEL'S 70 WEEKS.....	149
THE REAL ISRAEL: The Teaching of Romans 11 by CHARLES GILBERT WESTON.....	153
ORIGIN OF SCOFIELD HERESIES by EMMA MOORE WESTON.....	160
C.I. Scofield: Father of the Heresy of Christian Zionism By Kevin A. Lehmann on in Christian Theology	167

.....

.....

OOR STRUIKELBLOKKE EN HOEKSTONE

HOOFSTUK 1

Ek het so 'n ruk gelede begin dink oor die onderwerp. Dit was na aanleiding van so 'n paar artikels wat ek geskryf het en ook navorsing wat ek gedoen het oor die vroeë Kerk. Dit het my nogal opgeval hoe die HERE Israel waarsku deur die profete, maar dat die profete self ook gewaarsku word dat hulle ook gestraf sal word indien hulle nie die volk waarsku wanneer hulle deur die HERE aangesê word om die mense te waarsku nie.

En dan natuurlik vind ons ook Jesus se uitsprake oor die twee onderwerpe. Ons lewe so in 'n tydperk waar almal tog net in liefde met alle mense wil lewe, want dit is hoe hulle die Bybel interpreteer. Jy mag niemand op hulle foute wys nie want jy moet eers die balk uit jou eie oog haal voordat jy die splinter in jou broer se oog mag aanraak. Maar is dit werklik wat die boodskap van die Bybel is? Moet ons maar altyd net die ander wang draai, want dit is tog wat die bergpredikasie ons leer?

Ek dink dit is waar die probleem met ons as Christene juis vandaan kom. Ons wil so graag net ons versie hê en dan 'n hele teologiese standpunt daarop bou. Daar was nou onlangs die geval van 'n verslaggewer wat ou foto's gebruik het om sy agenda mee te ondersteun tydens die swart Maandag optogte, en toe hy uitgevang word 'n verskoning aanbied. En daar kry ek dit onmiddellik dat ag ons vergewe jou want Jesus het my vergewe. Nee, hoeveel moorde gaan daar nou as gevolg van sy agenda gepleeg word, want die boodskap is klaar deur al die politieke partye ondersteun en is daar selfs deur Malema verklaar dat ons as blanke mans moet oppas want hulle sal ons nog almal kom dood maak. En Ramaphosa staan nie vêr agter Malema nie. Ek is jammer, maar dit is 'n struikelblok wat deur beide die verslaggewer en die kommentator in my pad as Christen kom lê is, want ek moet nou mos die ander wang draai en maak asof niks gebeur het nie. Word die verslaggewer daarop gewys dat sy daad vir hoeveel plaasmoorde gebruik sal word deur enige van die persone, nee. Ek moet stilbly want dit is mos hoe 'n Christen optree. Miskien die wat in die voorspoed teologie glo, maar nie ek nie. So daar word verwag dat ek nou moet stilbly en niks sê nie. Nee, die persoon het rassehaat tot 'n hoër vlak in die samelewing geneem en hy sal verantwoording daarvoor moet doen, maar ek moet hom tereg wys, sodat hy dit nie weer doen nie. En die boere se lewens sal van hom af geëis word deur die HERE. Lukas 17 gee Jesus juis vir ons die oplossing: ***“Dit is onvermydelik dat die struikelblokke kom, maar wee hom deur wie hulle kom. Dit is beter vir hom as 'n meulsteen aan sy nek gehang en hy in die see gegooi word”***. Maar dit is nie net by ons vandag waar die probleem kop uitsteek nie, die probleem het al by die Kerk in Paulus se dae ook al kop uitgesteek.

“Staan dan vas in die vryheid waarmee Christus ons vrygemaak het, en laat julle nie weer onder die juk van diensbaarheid bring nie. Kyk, ek, Paulus, sê vir julle dat as julle jul laat besny, Christus vir julle tot geen nut sal wees nie. En ek betuig dit weer aan elke mens wat hom laat besny, dat hy onder verpligting is om die hele wet te onderhou. Julle wat geregverdig wil wees deur die wet, is losgemaak van Christus; julle het van die genade verval. Want óns verwag deur die Gees uit die geloof die geregtigheid waarop ons hoop. Want in Christus Jesus het nóg die besnydenis nóg die onbesnedenheid enige krag, maar die geloof wat deur die liefde werk. Julle het goed geloop: wie het julle verhinder om die waarheid gehoorsaam te wees? Hierdie oortuiging kom nie van Hom wat julle roep nie. 'n Bietjie suurdeeg maak die hele deeg suur. Ek vertrou van julle in die Here dat julle nie anders sal dink nie; maar die een wat julle in die war bring, sal die oordeel dra, wie dit ook mag wees. Maar ek, broeders, as ek nog die besnydenis verkondig, waarom word ek nog vervolgt? Dan is die struikelblok van die kruis vernietig! Ag, as die wat julle opstandig maak, hulleself tog maar ook wou vermink! Want julle is tot vryheid geroep, broeders; gebruik net nie julle vryheid as 'n

aanleiding vir die vlees nie, maar dien mekaar deur die liefde. Want die hele wet word vervul in een woord, naamlik: Jy moet jou naaste liefhê soos jouself. Maar as julle mekaar byt en opeet, pas op dat julle nie die een deur die ander verteer word nie.” (Gal 5:1-15)

Hier leer ons dat Paulus weer vir die gemeente in Galasië daarop moet wys dat niks wat ek doen my in die Hemel gaan kry nie. Hier sien ons dat iemand weer fisiese besnyding verkondig het aan hulle, en dat Paulus weer moes inspring om te wys dat fisiese besnyding ons weer onder die wet plaas. Dan verloor ons weer ons vryheid wat die kruis vir ons gebring het.

Dan skryf Paulus ook aan Timoteus hoe ons die Skrif moet gebruik: *“Maar jy het my navolger geword in leer, lewenswandel, planne, geloof, lankmoedigheid, liefde, lydsaamheid, vervolginge, lyding, soos my te beurt geval het in Antiochië, in Ikónium, in Listre. Watter vervolginge het ek nie al verdra nie! En die Here het my uit almal verlos. En almal wat ook godvrugtig wil lewe in Christus Jesus, sal vervolgd word. **Maar goddelose mense en bedrieërs sal voortgaan van kwaad tot erger**, hulle wat verlei en verlei word. Maar bly jy in wat jy geleer het en waarvan jy verseker is, omdat jy weet van wie jy dit geleer het, en dat jy van kleins af die heilige Skrifte ken wat jou wys kan maak tot saligheid deur die geloof in Christus Jesus. **Die hele Skrif is deur God ingegegee en is nuttig tot lering, tot weerlegging, tot teregwysing, tot onderwysing in die geregtigheid, sodat die mens van God volkome kan wees, vir elke goeie werk volkome toegerus.**” (2Ti 3:10-17)* Ek wil net graag dat u weer na die vetgedrukte gedeelte kyk. Paulus sê uitdruklik dat ons die skrif moet gebruik vir teregwysing en weerlegging. Nou as ek nie vir iemand op hulle foute mag wys soos die mense graag wil hê ons as Christene moet optree nie, dan is ek mos ongehoorsaam aan die HERE. Nou ek sal eerder die mense ongehoorsaam aan wees as die HERE. So ek steur my nie aan die struikelblokke wat die “goeie” mense voor my lê nie, want ongelukkig vir hulle is daar ook ‘n skrifgedeelte wat direk na hulle verwys. *“En Hy het vir sy dissipels gesê: **Dit is onvermydelik dat die struikelblokke kom, maar wee hom deur wie hulle kom. Dit is beter vir hom as ‘n meulsteen aan sy nek gehang en hy in die see gegooi word, as dat hy een van hierdie kleintjies sou laat struikel. Pas op vir julleself. En as jou broeder teen jou sondig, bestraf hom; en as hy berou kry, vergewe hom.**”* Luk 17:1-3.

TEKSTE OOR STRUIKELBLOKKE

Ek het so ‘n vinnige soek deur die Bybel gedoen en die volgende verse gevind:

Struikelblokke

*Luk 17:1-4 En Hy het vir sy dissipels gesê: **Dit is onvermydelik dat die struikelblokke kom, maar wee hom deur wie hulle kom. Dit is beter vir hom as ‘n meulsteen aan sy nek gehang en hy in die see gegooi word, as dat hy een van hierdie kleintjies sou laat struikel. Pas op vir julleself. En as jou broeder teen jou sondig, bestraf hom; en as hy berou kry, vergewe hom.*** En as hy sewe maal op ‘n dag teen jou sondig en sewe maal op ‘n dag na jou terugkom en sê: Ek het berou—moet jy hom vergewe.

1Sa 25:31 dan sal daar vir u geen struikelblok en vir my heer geen gewetenswroeging wees dat u sonder oorsaak bloed vergiet het en my heer homself hulp verskaf het nie; en as die HERE goed sal doen aan my heer, moet u aan u dienaars dink. Hier sien ons hoe Dawid sy vrou Abigail kry nadat Nabal gedood is deur die HERE. Hier noem of profeteer sy dat daar geen struikelblok vir Dawid sal wees nie.

Psa 119:165 Die wat u wet liefhet, het groot vrede, en vir hulle is daar geen struikelblok nie.” Die Psalm verklaar weer dat daar geen struikelblok sal wees vir die wat die HERE se wet lief het en Hom vrees nie.

Jes 57:14 En hulle sal sê: Vul op, vul op, berei die weg, verwyder die struikelblok uit die weg van my volk.

Jer 6:21 Daarom, so sê die HERE: Kyk, Ek gooi struikelblokke voor hierdie volk waarom hulle sal struikel, vaders en seuns tesame; die buurman en sy vriend sal omkom.

Jes 57:14 En hulle sal sê: Vul op, vul op, berei die weg, verwyder die struikelblok uit die weg van my volk.

Esg 3:20 En as 'n regverdige hom van sy geregtigheid afkeer en onreg doen, en Ek 'n struikelblok voor hom gooi, dan sal hy sterwe; omdat jy hom nie gewaarsku het nie, sal hy deur sy sonde sterwe, en aan sy geregtigheid wat hy beoefen het, sal nie gedink word nie; maar sy bloed sal Ek van jou hand eis.

Esg 7:19 Hul silwer sal hulle op die strate gooi, en hulle goud sal 'n voorwerp van afsku wees; hul silwer en hul goud sal hulle nie kan red in die dag van die grimmigheid van die HERE nie; hul siel sal hulle daarmee nie versadig of hul ingewande daarmee vul nie, want dit was die struikelblok tot hulle ongeregtigheid.

Esg 14:3 Mensekind, hierdie manne het hulle drekgode in hulle hart opgeneem en die struikelblok tot hulle ongeregtigheid voor hulle aangesig neergesit—sou Ek My dan werklik deur hulle laat raadpleeg?

Esg 14:4 Daarom, spreek met hulle en sê vir hulle: So spreek die Here HERE: Elke man uit die huis van Israel wat sy drekgode in sy hart opneem en die struikelblok tot sy ongeregtigheid voor sy aangesig neersit en na die profeet toe kom—Ek, die HERE, sal hom daarvolgens, volgens die menigte van sy drekgode, antwoord gee;

Esg 14:7 Want elke man uit die huis van Israel en uit die vreemdelinge wat in Israel vertoef, wat hom afsonder en My nie navolg nie en sy drekgode in sy hart opneem en die struikelblok tot sy ongeregtigheid voor sy aangesig neersit en na die profeet toe kom, dat dié My vir hom kan raadpleeg—hom sal Ek, die HERE, self antwoord gee.

Esg 18:30 Daarom sal Ek julle oordeel, o huis van Israel, elkeen volgens sy weë, spreek die Here HERE. Bekeer julle en wend julle af van al julle oortredinge, sodat dit nie 'n struikelblok tot ongeregtigheid vir julle mag wees nie.

Esg 21:15 Ek het die slagbank van die swaard opgestel teen al hulle poorte, dat die hart kan smelt en die struikelblokke baie kan wees. Ag, dit is gemaak tot 'n weerligstraal, dit is glad gemaak om te slag.

Esg 44:12 Omdat hulle hul gedien het voor hulle drekgode en vir die huis van Israel 'n struikelblok tot ongeregtigheid was, daarom het Ek my hand teen hulle opgehef, spreek die Here HERE, sodat hulle hul ongeregtigheid moet dra.

Sef 1:3 Ek sal wegraap mense en diere, Ek sal wegraap die voëls van die hemel en die visse van die see en die struikelblokke saam met die goddelose, ja, Ek sal die mense uitroei van die aardbodem af weg, spreek die HERE.

Mat 13:40-41 Net soos die onkruid dan bymekaargemaak en met vuur verbrand word, so sal dit wees in die voleinding van hierdie wêreld: die Seun van die mens sal sy engele uitstuur, en hulle sal uit sy koninkryk bymekaarmaak al die struikelblokke en die wat die ongeregtigheid doen, en sal hulle in die vuuroond gooi. Daar sal geween wees en gekners van die tande.

Mat 16:23 Maar Hy het omgedraai en vir Petrus gesê: Gaan weg agter My, Satan! Jy is vir My 'n

struikelblok, omdat jy nie die dinge van God bedink nie, maar die dinge van die mense.

Mat 18:7 Wee die wêreld weens die struikelblokke! Want dit is noodsaaklik dat daar struikelblokke kom, maar wee die mens deur wie die struikelblok kom.

Luk 17:1 En Hy het vir sy dissipels gesê: Dit is onvermydelik dat die struikelblokke kom, maar wee hom deur wie hulle kom.

Rom 11:9 En Dawid sê: Laat hulle tafel vir hulle wees 'n vangnet en 'n strik en 'n struikelblok en 'n vergelding.

Rom 14:13 Laat ons dan mekaar nie meer oordeel nie, maar besluit dit liever, om nie die broeder 'n hindernis of struikelblok in die weg te lê nie.

1Ko 1:23 maar ons verkondig Christus wat gekruisig is, 'n struikelblok vir die Jode en dwaasheid vir die Grieke;

1Ko 8:9 Maar pas op dat hierdie vryheid van julle nie miskien 'n struikelblok word vir die wat swak is nie.

2Ko 11:29 Wie is swak en ek is nie swak nie? Aan wie word 'n struikelblok in die weg gelê en ek is nie aan die brand nie?

Gal 5:11 Maar ek, broeders, as ek nog die besnydenis verkondig, waarom word ek nog vervolgt? Dan is die struikelblok van die kruis vernietig!

Opn 2:14 Maar Ek het enkele dinge teen jou: dat jy daar mense het wat vashou aan die leer van Bileam wat Balak geleer het om 'n struikelblok voor die kinders van Israel te werp, naamlik om afgodsoffers te eet en te hoereer.

In die eerste paar gedeeltes van die Ou Testament vind ons gedeeltes wat oor algemene riglyne gaan of op spesifieke toestande van toepassing was. Nou wanneer ons by die profete uitkom, vind ons dat die woord baie gebruik word, veral in Esegïël. U. Mag dalk vra: "Maar hoekom?" Eerstens verklaar die profeet dat Israel en die wat in Israel vertoef, so ook die mense wat uit ander nasies hulle by Israel, die Ou Testamentiese Kerk gevoeg het, baie drekgode opgeneem het.

Maar wat is 'n drekgod? 'n Drekgod is 'n afgod wat iemand aanbid in die plek van die ware God, die God wat hemel en aarde gemaak het. So het ons ook baie afgode, by party is die fisiese welstand, ander oor hoe ons lyk, ons mooi lyfie, ons blink motors, ons huis en huisie by die see. Indien enige iets hoër geag word as diens aan die HERE, is dit 'n afgod, en op sy beurt 'n struikelblok.

MAAR HOEKOM IS DAAR STRUIKELBLOKKE?

Terug na die bergpredikasie. Hier van vers 17 af van Mattheus hoofstuk 5, probeer Jesus die mense wys dat wat ek ook al probeer doen, my nie in die hemel gaan kry nie. Daardoor dat Hy al hierdie voorbeelde gebruik want die mens dink mos net die fisiese daad is sonde, maar Jesus wil vir ons bewys dat selfs net ons gedagtes alreeds sondig is, en dat dit dan so goed is asof ons alreeds die sonde in die vlees gepleeg het. En dan natuurlik die gedeelte waarna ek hierbo ook na verwys het wat sê ons moet maar die ander wang ook draai as iemand ons op die een slaan. So dit word gebruik om te sê ons mag nie vergelding doen nie.

Jesus begin die gedeelte van die bergpredikasie met 'n gedeelte wat moeilik is om te begryp, en sluit af met 'n vers wat ek dink meeste mense maar net lees en nie verstaan waaroor dit gaan nie, so ons ignoreer dit maar. Maar, dit is juis die middelpunt van waaroor die bespreking gaan.

“Moenie dink dat Ek gekom het om die wet of die profete te ontbind nie. Ek het nie gekom om te ontbind nie, maar om te vervul. Want voorwaar Ek sê vir julle, voordat die hemel en die aarde verbygaan, sal nie een jota of een titteltjie van die wet ooit verbygaan totdat alles gebeur het nie. Elkeen dus wat een van die minste van hierdie gebooie breek en die mense só leer, sal die minste genoem word in die koninkryk van die hemele; maar elkeen wat dit doen en leer, hy sal groot genoem word in die koninkryk van die hemele. Want Ek sê vir julle dat, as julle geregtigheid nie oorvloediger is as dié van die skrifgeleerdes en Fariseërs nie, julle nooit in die koninkryk van die hemele sal ingaan nie.” (Mat 5:17-20)

Hier gebruik Jesus die woord waaroor die hele Bybel gaan, en dit is geregtigheid. Moses het vir Israel in Deuteronomium 6 gesê dat hulle geregtigheid uit die onderhouding van die wet afhang: *“En die HERE het ons beveel om al hierdie insettinge te volbring, om die Here onse God te vrees, dat dit met ons altyd goed mag gaan, om ons in die lewe te hou soos dit vandag is. **En dit sal geregtigheid vir ons wees as ons sorgvuldig al hierdie gebooie hou voor die aangesig van die HERE onse God soos Hy ons beveel het.**” (Deu 6:24-25)*

En nou kom Jesus en sê dat Hy het gekom om die wet te vervul en nie te ontbind nie. Maar nou moet ons kyk hoe die Fariseërs probeer lewe het, en die Jode van vandag nog steeds probeer om nie op die Sabbatdag, party sê Vrydag/Saterdag en ander weer Saterdag/Sondag, geen werk probeer doen nie. So alles is ten volle outomaties in die huis. Maar kom ons gaan terug na die Fariseërs. Die Fariseërs het selfs tiendes gegee van dit wat nie eers voorgeskryf was nie: *“Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes, want julle gee tiendes van kruisement en anys en koljander, en die swaarste van die wet laat julle ná: die reg en die barmhartigheid en die trou. Hierdie dinge behoort julle te doen sonder om die ander na te laat.” (Mat 23:23)*

En dan sê Jesus as ons geregtigheid nie groter as die van die Fariseërs is nie, ons nie in die hemel sal kom nie. So dit beteken nie dat ons nou maar alles kan vermy wat die Fariseërs gedoen het nie, want Jesus sê dat geen iets sal verander van die wet nie. En nou sit ons met 'n groot dilemma. Ons moet beter wees as die Fariseërs, en die wet is nog geldig.

Wat doen ons nou?

Nou kom Paulus en verduidelik vir ons hoe dit moontlik is om so te lewe. *“Want Moses beskrywe die geregtigheid wat uit die wet is: Die mens wat hierdie dinge doen, sal daardeur lewe. Maar die geregtigheid wat uit die geloof is, sê dit: Moenie in jou hart sê nie: Wie sal in die hemel opvaar, naamlik om Christus af te bring; of: Wie sal in die afgrond neerdaal, naamlik om Christus uit die dode op te bring? Maar wat sê dit? Naby jou is die woord, in jou mond en in jou hart. Dit is die woord van die geloof wat ons verkondig: **As jy met jou mond die Here Jesus bely en met jou hart glo dat God Hom uit die dode opgewek het, sal jy gered word; want met die hart glo ons tot geregtigheid en met die mond bely ons tot redding.** Want die Skrif sê: Elkeen wat in Hom glo, sal nie beskaam word nie. Want daar is geen onderskeid tussen Jood en Griek nie; dieselfde Here tog is Here van almal en is ryk oor almal wat Hom aanroep. Want: Elkeen wat die Naam van die Here aanroep, sal gered word.” (Rom 10:5-13)*

En dan die laaste vers van die bergpredikasie: *“Wees julle dan volmaak soos julle Vader in die hemele volmaak is.” (Mat 5:48)*

So hieruit leer ons dat my geregtigheid net kom uit dit wat Jesus kom doen het op aarde. Soos Hy sonder sonde gesterf het, net so sien die Vader my raak wanneer ek my voeg by die wat Hom as hul HERE en verlosser stel. En dit beteken ek moet my lewe verander, glo dat ek die dood verdien maar dat Hy alleen my kan red van die dood, en nagmaal gebruik. En weet jy wanneer Jesus se bloed my skoon gewas het en ek gaan daarna in die doopwater, en is ek uit Egipte, die plek waar die Satan heers, en bevind ek myself onder Sy heerskappy, Dan is die laaste vers van die bergpredikasie wat so moeilik is om te verstaan nie meer moeilik nie, want Jesus het die pad vir my berei en kan ek met

vrymoedigheid na die genadetroon toe gaan om op die regte tyd gehelp te word, soos bespreek word in Hebreërs 4. Dan is ek volmaak, want Jesus is volmaak, en ek besit Sy geregtigheid en dan Sy volmaaktheid.

Johannes beskryf dit ook vir ons: *“Want God het sy Seun in die wêreld gestuur nie om die wêreld te veroordeel nie, maar dat die wêreld deur Hom gered kan word. Hy wat in Hom glo, word nie veroordeel nie; maar hy wat nie glo nie, is alreeds veroordeel omdat hy nie geglo het in die Naam van die eniggebore Seun van God nie. En dit is die oordeel: dat die lig in die wêreld gekom het, en die mense het die duisternis liever gehad as die lig; want hulle werke was boos. Want elkeen wat kwaad doen, haat die lig en kom nie na die lig nie, dat sy werke nie bestraf mag word nie. Maar hy wat die waarheid doen, kom na die lig, sodat sy werke openbaar kan word, dat hulle in God gedoen is.”* (Joh 3:17-21) Een aspek wat ek hier moet leer, is dat daar geen skaduwee in die Lig is nie. Ek sal later meer oor die gedeelte uitwys.

So nou kan die HERE kyk hoe ek lewe en sien of ek Hom liefhet of nie. En ons weet dit is waarom die hele wet en profete gaan, ook die gedeelte wat ek vroeër oor die bergpredikasie genoem het uit Mattheus 5. *“Meester, wat is die groot gebod in die wet? En Jesus antwoord hom: Jy moet die Here jou God liefhê met jou hele hart en met jou hele siel en met jou hele verstand. Dit is die eerste en groot gebod. En die tweede wat hiermee gelykstaan: Jy moet jou naaste liefhê soos jouself. Aan hierdie twee gebooie hang die hele wet en die profete.”* (Mat 22:36-40) Ek wil ook net hier noem dat u ook die gedeelte kan lees wat ek geskryf het oor die verbond indien u presies stap vir stap wil weet wat Jesus kom doen het op aarde om die Ou Verbond te vervul, soos ek vroeër aangehaal het uit Matteus 5 waar Jesus gesê het Hy het gekom om te vervul en nie te ontbind nie.

<http://www.shamaministries.org.za/boeke/Die%20Verbond%20van%20Geregtigheid.pdf>

Nou kan ons kyk na al die struikelblokke wat ons kan verwag as Christene. Ek het die gedeelte opgedeel volgens die tipe struikelblok wat aangespreek word, so ek kyk na ons verskillende leerstellings wat deur mense geskryf is, en dan wat die invloed daarvan op die Hoeksteen van die Kerk het. En dan natuurlik ook Jesus se uitspraak oor Petrus wat Hy sal gebruik: *“En Ek sê ook vir jou: Jy is Petrus, en op hierdie rots sal Ek my gemeente bou, en die poorte van die doderyk sal dit nie oorweldig nie.”* (Mat 16:18) Ongelukkig is ons Kerke maar bang om na Petrus te kyk omdat die Roomse Kerk glo dat die Pous as Petrus funksioneer, so inderwaarheid word die Pous weer Petrus na die vlees en alles wat die Pous kwytraak, is dus woorde van Petrus, en dus word sy woorde net so hoog geag indien nie hoër as die woorde van die Bybel nie. Enige verandering in interpretasie of nuwe dogma wat die Pous aankondig moet gehoorsaam word want dit dra dieselfde gesag as die Bybel en in sekere omstandighede self meer gewig as die Bybel. So het die tien gebooie verander in die Roomse Kerk en is hulle ook besig om die gebed wat Jesus geleer het wat bekend staan as Die Onse Vader, ook tans hersien word sodat dit meer aanvaarbaar vir die mense is.

So ek begin sommer by die eerste struikelblokke, die fisiese struikelblokke.

FISIESE STRUIKELBLOKKE

“Jy mag ‘n dowe nie vloek nie, en voor die blinde geen struikelblok lê nie; maar jy moet jou God vrees. Ek is die HERE.” Lev 19:14

Die is seker die maklikste struikelblok om te beskryf. Ek dink Moses het dit ook goed verwoord sodat ons nie kan sê ons het nie geweet nie. Ek dink daar is ook ander struikelblokke wat ook meer ‘n fisiese struikelblok is as wat dit ‘n geestelike struikelblok is, en dit gaan oor kos. Paulus beskryf dit vir ons in Romeine 14: *“Laat ons dan mekaar nie meer oordeel nie, maar besluit dít liever, om nie die broeder ‘n hindernis of struikelblok in die weg te lê nie. Ek weet en is oortuig in die Here Jesus dat niks op sigself onrein is nie, maar hy wat reken dat iets onrein is, vir hom is dit onrein. Maar as*

jou broeder deur voedsel gegrief word, dan wandel jy nie meer volgens die liefde nie. Moenie deur jou voedsel hom te gronde rig vir wie Christus gesterf het nie. Laat dan van die goeie wat aan julle behoort, nie kwaad gespreek word nie. Want die koninkryk van God is nie spys en drank nie, maar geregtigheid en vrede en blydskap in die Heilige Gees. Want hy wat Christus hierin dien, is aan God welgevallig en by die mense geag. Laat ons dan najaag wat tot vrede en onderlinge stigting dien. Moenie ter wille van voedsel die werk van God afbreek nie. Alles is wel rein, maar dit is verkeerd vir 'n mens om te eet as dit tot aanstoot is. Dit is goed om geen vleis te eet of wyn te drink of iets te doen waardeur jou broeder aanstoot neem of struikel, of waarin hy swak is nie. Het jy geloof? Behou dit vir jouself voor die aangesig van God. Gelukkig is hy wat homself nie oordeel in wat hy vir geoorloof ag nie. Maar hy wat twyfel as hy eet, is veroordeel, omdat dit nie uit die geloof is nie; en alles wat nie uit die geloof is nie, is sonde.” (Rom 14:13-23)

Hier kan ek net noem dat ek en 'n Kleurling pastoor een aand gepraat oor die spesifieke gedeelte terwyl hy gewag het vir sy vrou wat deel was van 'n kunsskool wat Hettie, my wederhelf, aangebied het. Vir my is dit nie 'n probleem indien iemand 'n glasie wyn drink of dalk 'n bier wanneer hulle wil nie, net terwyl dit binne perke geskiet. Ek het vir jare ook baie aande wyn gedrink saam met aandete, maar met my siekte veroorsaak alkohol baie keer dat ek ernstige gloede kry so ek vermy dit, maar sal tog so nou en dan 'n glasie rooiwyn drink.

Die pastoor het gesê dat hy ook so nou en dan 'n glasie wyn sal drink maar dit mag nie uitkom nie, want indien sy lidmate hoor dat hy 'n glasie wyn elke nou en dan drink, dan sal sy hele gemeente val want ongelukkig is die mense daaraan gewoond dat die laaste druppeltjie syne is en hy alles moet opdrink om by die laaste druppeltjie te kom. So hulle het geen grense nie, en daarom preek hy maar dat almal drank moet vermy, want dit lei gewoonlik tot rusies en selfs gevegte en, gereeld selfs moord aangesien hulle geen waarde aan iemand se lewe ag nie.

Hiermee stem ek heelhartig saam dat dit 'n struikelblok kan wees, en dan moet 'n mens dit vermy.

Een ander gedeelte wat ekself vertaal het kom uit die brief van Barnabas (The Epistle of Barnabas) wat ook in die vroeë Kerk gebruik was maar nie in die Roomse Bybel opgeneem is nie. Dit was maar heel moontlik omrede Barnabas al dood was teen die tyd dat die brief in omloop gekom het, maar is heel moontlik deur Markus geskryf wat Paulus en Barnabas ondersteun het tydens hulle eerste klomp jare terwyl hulle onder die Jode gewerk het, en natuurlik ook was Markus die skrywer van die eerste Evangelie wat ons vandag ken. Mattheus, Lukas en Johannes is na Markus geskryf. En dan is Markus se hele aanslag en al wat hy oor geskryf het net dit wat Jesus gedoen het van Sy doop af tot Sy Hemelvaart. Dit is al wat belangrik was vir Paulus en Barnabas om die eerste Kerke mee te stig. Dit was nie nodig om te weet van Jesus se vroeër lewe en wat Hy gedoen het nie, maar slegs wat Hy tydens Sy bediening op aarde kom doen het. Ek wens dit is al waaroor ons vandag nog kon praat en belewe. Natuurlik tesame met al die profete en dit wat Paulus en Markus ook gebruik het uit die Ou Testament en die profete. Jesus bevestig juis dat ons nie eers al die Nuwe Testament se boeke nodig het nie aangesien ons uit die profete en Moses Jesus kan verkondig. Jesus se woorde in die gelykenis van Lasarus die bedelaar en die ryk jongman is vir ons genoeg bewys daarvan waar Sy woorde as volg is: *“En hy sê: Ek bid u dan, vader, om hom na my vader se huis te stuur— want ek het vyf broers—om hulle dringend te waarsku, sodat hulle nie ook in hierdie plek van pyniging kom nie. Toe sê Abraham vir hom: Hulle het Moses en die Profete; laat hulle na dié luister. Maar hy antwoord: Nee, vader Abraham, maar as iemand uit die dode na hulle gaan, sal hulle hul bekeer. Maar hy sê vir hom: As hulle na Moses en die Profete nie luister nie, sal hulle nie oortuig word nie, al sou iemand ook uit die dode opstaan.” (Luk 16:27-31)*

DIE GEDEELTE KOM UIT HOOFSTUK 10 VAN DIE BRIEF VAN BARNABAS:

Hoofstuk 10 – Geestelike betekenis van die voorskrifte van Moses ten opsigte van verskillende soorte kos. Ek het self die vertaling behartig.

“Nou, waarom het Moses gesê julle mag nie vark eet nie, ook nie ‘n arend, of ‘n valk, of ‘n roofvoël nie, en ook nie enige vis wat nie skubbe het nie. Hy het drie leerstelling vasgestel in sy gedagtes met die voorskrifte. Die HERE het in Deuteronomium die volgende vir hulle gesê. “Maar jy, bly hier by My staan, dat Ek jou kan meedeel al die gebooi en die insettinge en die verordeninge wat jy hulle moet leer, dat hulle dit kan doen in die land wat Ek hulle sal gee om dit in besit te neem.” (Deu 5:31) Is daar nie ‘n bevel dat hulle die goed nie moet eet nie? Daar is, maar Moses het ook ‘n geestelike betekenis daaraan gekoppel. Vir hierdie rede het hy die vark genoem, dat jy jou nie sal voeg by mense wat soos varke leef nie. Wanneer hulle die lewe geniet, vergeet hulle van die HERE, maar wanneer hulle behoefte het, dan soek hulle die HERE. Dit is soortgelyk aan die vark, want wanneer hy geëet het, erken hy nie sy eienaar nie; maar sodra hy honger het skreeu hy totdat hy weer kos ontvang. Hy sê ook dat jy nie die arend, valk of roofvoël eet nie. Dit beteken jy sal jou nie by mense voeg wat nie wil werk vir hulle eie voorsiening nie, maar ander se eiendom op eis in ongeregtheid, en alhoewel hulle ‘n aspek van eenvoudigheid voorstel, is hulle op die uitkyk waar, wat en wie hulle kan plunder. So die voëls sit ledig, vrugteloos, rond, en vind uit hoe hulle die liggame van ander kan verslind, en bewys hulleself so as peste deur al hulle optrede wat geen morele of geestelike waardes ten toon stel nie. En jy sal nie die paling of die pylinkvis of seekat eet nie. Dit beteken jy sal nie jou voeg by mense goddeloos optree deur weg te kruip en op slinkse manier hul prooi te vang nie, soos die visse altyd weggroep en hul prooi op die bodem van die see vang nie. Verder het die HERE ook beveel dat hulle nie die haas sal eet nie, aangesien hy elke jaar net aantel sonder ophou. Verder sal jy nie die hyena eet nie, aangesien die hyena die egbreker en homoseksuele voorstel, aangesien hulle geglo het dat die hyena van geslag kan verander, en die mens wat so optree onaanvaarbaar is. Verder het Moses ook gesê hulle mag nie die wesel eet nie, (weasel in Engels alhoewel dit ook as ‘n mol vertaal kon word of ‘n dier is wat alreeds uitgesterf het), aangesien die dier deur die oor bevrug word en deur die mond geboorte skenk. So dit verwys dat ons ons nie moet meng met mense wat die Woord hoor maar wat met hul mond enige vuilheid voortbring nie. Veral vrouens wat met mooi praatjies mense vang deur heuning om die mond te smeer nie, en dan ongereg dig optree nie. So Moses het drie lerings gegee wat handel oor vleis met ‘n geestelike betekenis. Dawid begryp die betekenis en gee weer die drie beginsels wat daarop gebaseer is deur in die eerste vers van Psalm 1: **“Welgeluksalig is die man wat nie wandel in die raad van die goddelose en nie staan op die weg van die sonde en nie sit in die kring van die spotters nie;”**. Die eerste beginsel wat na die visse verwys is “Welgeluksalig is die man wat nie wandel in die raad van die goddelose”, en so na die vark verwys, “en nie staan op die weg van die sonde en nie”,. Mense wat die naam van die HERE erken en bely, maar wegdraai sodra hulle gevoed is. “nie sit in die kring van die spotters nie;”. Die gedeelte verwys weer na die voëls wat wag vir hul prooi, maar tog verstaan hulle die geestelike betekenis van die Woord.

Maar Moses gaan verder en sê dat ons dat ons elke dier met ‘n gesplete voet mag eet aangesien hulle almal herkou. So hy eet tot hy genoeg het en dan herkou hy alles wat hy geëet het tot sy voordeel. So hulle mediteer op die Woord wat hulle ontvang, spreek die oordele van die HERE uit en gehoorsaam hulle, weet wie hulle voed en verbly hulle in Sy Woord. Maar wat is die betekenis van die gesplete voet? Dat die regverdige nog steeds in hierdie wêreld loop, maar dat hy uitsien na die heilige staat wat nog moet kom. Kyk net hoe goed het Moses gesien en beveel. Maar hoe was dit moontlik vir hulle om al hierdie goed te verstaan en uit te lê? Ons dan wat die gebooi reg verstaan, kan dit verduidelik soos die HERE dit bedoel het. Daaroor is ons ore en ons harte besny, sodat ons die dinge kan verstaan. – Einde van hoofstuk 10.”

WAT IS DIE BETEKENIS VAN DIE HOOFSTUK?

Ek dink die gedeelte maak sommer boekdele by ‘n mens oop indien jy dit in die regte lig sien. Dit is praktiese riglyne van hoekom sekere goed in Moses se tyd verbied was, maar dit was nie net oor die fisiese beskerming wat die HERE Israel mee wou beskerm nie, maar soos hierbo uitgebeeld is daar ook altyd ‘n geestelike waarheid daar agter.

Ons kan sien dat die HERE wou dat die mens so na as moontlik aan die oorsprong van die voeding moes uitkom sodat ons nie net “oorskiet” vleis eet nie. Wat ek hiermee bedoel is dat ons diere eet wat plante eet sodat ons die voeding kan kry wat uit die plante beskikbaar is, en nie iets eet wat alreeds vleis as sy hoofvoedsel bron het nie. So sal ons sien dat meeste diere wat verbied word ander diere eet, terwyl beeste, bokke en ander vee geen verbod op is nie, want hulle eet meestal plantaardige stowwe. Vir myself kyk ek maar na elke dier se kos waarop hy leef, voordat ek ‘n oordeel sal vel. So byvoorbeeld hou ek nogal van vlakvark, hy vreet hoofsaaklik gras, maar sal nie neus optrek vir bessies of ‘n sappige plantwortel of bol of vet erdwurm wat hulle uit die grond grawe nie. So ek sien nie dat sy eetgewoontes vir my ‘n probleem is nie. Nie soos mak varke wat alle gemors sal eet nie.

Ek weet vir baie mense gaan aan oor hoe die Ou Testament en Nuwe Testament as ‘n tipe en anti-tipe gesien word, veral by die Calviniste en die welvaart predikers (Pinkster, Charismatiese en die “name it en claim it” teoloë). Maar hulle hele argument val plat wanneer Paulus skryf “1Kor 10:11 *Maar al hierdie dinge het hulle oorgekom as voorbeelde en is opgeskrywe as ‘n waarskuwing aan ons op wie die eindes van die eeue gekom het.*”, en dan Hebreërs: “Want as Hy op aarde was, sou Hy selfs geen priester wees nie, omdat daar priesters is wat volgens die wet die gawes offer, **hulle wat ‘n afbeeldsel en skaduwee van die hemelse dinge bedien**, soos Moses ‘n goddelike bevel ontvang het toe hy die tabernakel sou voltooi; want Hy het gesê: **Kyk dat jy alles maak volgens die voorbeeld wat jou op die berg getoon is.**” (Heb 8:4-5) En Hebreërs 10 vers 1: “**Want die wet, wat ‘n skaduwee het van die toekomstige weldade, nie die beeld self van die dinge nie, kan nooit deur dieselfde offers wat jaar na jaar gedurig gebring word, die wat toetree, tot volmaaktheid lei nie.**”

So die gedeelte beskryf soos ander gedeeltes dat dit wat hulle gesien en gehoor het voorbeelde was en nie ‘n tipe of antitipe nie. Het u geweet dat wanneer u in die lig van Jesus wandel daar geen skaduwee is nie maar net lig. So die skaduwee gee nie vir ons die antwoord oor hoe dinge daar regtig na uitsien nie, want ons wat in die lig wandel, sien alles soos dit is. En dan moet ons onthou dat Israel is ons voorbeeld van hoe die HERE met ons sal optree. Ons dien nie nou skielik ‘n ander God in die Nuwe Testament nie. Die Israeliete is verwerp oor hul liefdeloosheid, en nou wil ons net konsentreer op die liefde sonder om te verstaan wat die liefde van die HERE werklik beteken. En dit kan ons slegs leer uit die Ou Testament. Ons moet kies om die HERE te dien in alles wat ons doen, dan sal ons gered word. Moses stel dit so pragtig in Deuteronomium 30: “*Maar baie naby jou is die woord, in jou mond en in jou hart, om dit te doen. Kyk, ek het jou vandag voorgehou die lewe en die geluk, en die dood en die ongeluk. Wat ek jou vandag beveel, is om die HERE jou God lief te hê, in sy weë te wandel en sy gebooie en sy insettinge en sy verordeninge te hou, sodat jy kan lewe en vermenigvuldig en die HERE jou God jou mag seën in die land waarheen jy gaan om dit in besit te neem. Maar as jou hart hom afwend en jy nie luister nie en jy jou laat verlei, sodat jy jou voor ander gode neerbuig en hulle dien, dan verkondig ek julle vandag dat julle sekerlik sal omkom; julle sal die dae nie verleng in die land waarheen jy oor die Jordaan trek om dit in besit te gaan neem nie. Ek neem vandag die hemel en die aarde as getuies teen julle; die lewe en die dood, die seën en die vloek het ek jou voorgehou. **Kies dan die lewe, dat jy kan lewe, jy en jou nageslag, deur die HERE jou God lief te hê, na sy stem te luister en Hom aan te hang; want dit is jou lewe en die lengte van jou dae, sodat jy kan woon in die land wat die HERE aan jou vaders Abraham, Isak en Jakob met ‘n eed beloof het om dit aan hulle te gee.**” (Deu 30:14-20)*

Ek kan onthou as kind hoe ons probeer het om in kerslig of lamplig probeer het om verskillende skadu's te maak deur ons vingers, hande of lywe op sekere maniere te hou, maar dit wat die skadu was, was verseker nie dit wat jy in die lig gesien het nie. En dit is wat ons vandag vind dat teoloë sal sê maar Israel is net ‘n skaduwee terwyl hulle ons voorbeeld is. Weet u hoe groot verskil in betekenis daar is tussen ‘n voorbeeld en ‘n skaduwee? Jy kan nie eers die twee woorde vergelyk nie. Maar in teologie glo ons mos almal. Veral as jy hom of haar op ‘n preekstoel of verhoog sit. Dan het jy nie eers ‘n Bybel nodig nie. Deesdae gee ons mos sommer die verdwaling wat ons gebruik vir mense om te sien op die grootskerm. So wie gaan jou bevraagteken.

En dit is hoekom mense so maklik mislei word, want ons wil nie die Ou Testament as 'n voorbeeld sien nie, want dan tuimel ons hele teologiese standpunte ineen. Dink maar net aan Esegïël 18: *“Die siel wat sondig, dié moet sterwe; die seun sal nie die ongeregtigheid van die vader help dra nie, en die vader sal nie die ongeregtigheid van die seun help dra nie; die geregtigheid van die regverdige sal op hom wees, en die goddeloosheid van die goddelose sal op hom wees. Maar as die goddelose hom bekeer van al sy sondes wat hy gedoen het, en al my insettinge onderhou en reg en geregtigheid doen, sal hy sekerlik lewe, hy sal nie sterwe nie. Al sy oortredinge wat hy begaan het, sal hom nie toegereken word nie; deur sy geregtigheid wat hy gedoen het, sal hy lewe. Het Ek dan miskien 'n behae in die dood van die goddelose? spreek die Here HERE. Nie liewer daarin dat hy hom bekeer van sy weë en lewe nie? Maar as die regverdige afwyk van sy geregtigheid en onreg doen en handel volgens al die gruwels wat die goddelose doen—sal hy lewe? Aan al sy geregtighede wat hy gedoen het, sal nie gedink word nie; om sy troubreuk wat hy begaan het, en om sy sonde wat hy gedoen het, om hulle ontwil sal hy sterwe.”* (Esg 18:20-24) Waar pas Calvyn se uitverkiesing hier in sonder om die gedeelte te verkrag deur te sê die een was seker uitverkies en die ander een nie. Gaan kyk maar in sy kommentaar. Hy val die Roomse Kerk aan en die Jode, maar trek dit nie deur na sy eie teologie wat hiermee verkeerd bewys word nie. Maar tog is dit vader en seun. Hoe nou? En dan ook die gedeelte wat ek vroeër kwoteer het van Moses wat vir Israel aansê om te kies, of die lewe of die dood. Die word ook net op die Israeliete van pas gemaak omdat “genade” toe nog nie beskikbaar was nie. En lees maar die laaste drie hoofstukke van Rigters en sien wat gebeur met mense wat onsedelik lewe al is hulle deel van die HERE se volk. Meer as 70,000 sterf oor drie dae omdat hulle seksueel in stryd met die voorskrifte van die HERE optree. Hy is nie ons speel maatjie nie, maar ons Skepper, Vader, en Here. En Israel is ons voorbeeld, so indien iets op Israel van toepassing was, is dit ook op ons van toepassing. Vgl. 1 Kor. 10 1-12.

VERDERE STRUIKELBLOKKE

Dan is daar al die plesiere van die wêreld waarmee ons elke dag te doen het. Dit kan my so maklik laat struikel, so half sonder dat ek dit agter kom. Die een dag kyk jy net skielik terug en kan nie glo dat jy so maklik deel van die wêreld en sy dinge geword het, sonder dat jy jou rein gehou het as bruid vir die Bruidegom nie. 'n Maklike voorbeeld is hebsug. Hoeveel mense wil net graag meer en meer goed hê en groter rykdom verkry sonder om te dink aan wat die Bybel as die belangrikste beklemtoon nie. En dit is dat indien jy meer het as wat jy nodig het jy dit aan die arme, die weduwee, wese, en die vreemdeling, so die wat nie kan selfversorgend wees nie, sal deel en gee en versorg. Die HERE straf nie die armes nie, maar toets die rykes se hart en ingesteldheid.

En dit is maar een van die goed waarvoor ons so maklik val, want die Antichris staan op die preekstoel en belowe jou net fisiese rykdom, want hy het klaar geswig. So kan ons kyk na al die struikelblokke wat Paulus ons op wys in sy briewe. Ek haal net een gedeelte aan: *“Ek het julle in my brief geskrywe om nie met hoereerders om te gaan nie— dit wil sê, nie die hoereerders van hierdie wêreld of die gierigaards of rowers of afgodedienaars in die algemeen nie, want dan sou julle uit die wêreld moet uitgaan— maar nou skryf ek aan julle om nie om te gaan met iemand wat, al staan hy as 'n broeder bekend, 'n hoereerder is of 'n gierigaard of 'n afgodedienaar of 'n kwaadspreker of 'n dronkaard of 'n rower nie; met so iemand moet julle selfs nie saam eet nie. Want waarom sou ek ook die wat buite is, oordeel? Oordeel julle nie die wat binne is nie? Maar die wat buite is, oordeel God. Verwyder tog dié slegte mens onder julle uit.”* (1Kor 5:9-13)

En dit is maar enkele van die fisiese struikelblokke waarmee ons elke dag mee te doen kry. En Paulus praat hier van mense binne die Kerk, wat nou nog van die struikelblokke van mense buite die Kerk? Hier vind ons ook sommer 'n hele lys: *“Maar ek sê: Wandel deur die Gees, dan sal julle nooit die begeerlikheid van die vlees volbring nie; want die vlees begeer teen die Gees, en die Gees teen die vlees; en hulle staan teenoor mekaar, sodat julle nie kan doen wat julle wil nie. Maar as julle deur die Gees gelei word, dan is julle nie onder die wet nie. En die werke van die vlees is*

openbaar, naamlik owerspel, hoerery, onreinheid, ongebondenheid; afgodery, towery, vyandskap, twis, jaloersheid, toornigheid, naywer, tweedrag, partyskap; afguns, moord, dronkenskap, brassery en dergelike dinge, waarvan ek julle vooraf sê, soos ek al vroeër gesê het, dat die wat sulke dinge doen, die koninkryk van God nie sal beërwe nie.” (Gal 5:16-21) So dit is wat die wêreld vir ons as struikelblokke in ons pad gaan lê.

Dan kry ons ook mense wat graag die Bybel wil gebruik vir waarsê. En ons weet waarsêers gaan nie in die hemel kom nie. Maar hoe gebruik ons die Bybel vir waarsê? Die mense kyk na gebeure in die geskiedenis en selfs huidige gebeure en verklaar dan dat dit die of daai profesie vervul of vooruit loop. ‘n Profesie is ‘n boodskap van die HERE gelewer aan ‘n tussenganger om die volk van die HERE weer terug na Hom te bring. So vind ons in elke profeet se werke dat daar altyd iets is wat die mense op hul foute wys en dan die mense laat terugkeer na die HERE toe. Of ‘n oproep maak om die mense terug te bring na Hom toe. ‘n Goeie voorbeeld vandag is John Haggee se “Four Blood Moons” boek wat hy geskryf het wat amper heeltemal uit waarsê bestaan en dan meeste van sy voorspellings was leuens. Nou wag ek maar vir die opvolg boek waar hy gaan verduidelik hoekom goed nie gebeur het nie, alhoewel Deuteronium so ‘n persoon as ‘n valse profeet verklaar. *“As ‘n profeet of een wat as dromer optree, by jou opstaan en jou ‘n teken of wonder aankondig, en die teken of wonder kom uit wat hy jou beloof het met die woorde: Laat ons agter ander gode aan loop —wat jy nie geken het nie—en hulle dien, dan moet jy nie luister na die woorde van dié profeet of na dié man wat as dromer optree nie; want die HERE julle God beproef julle om te weet of julle werklik die HERE julle God liefhet met julle hele hart en met julle hele siel. Julle moet die HERE julle God navolg en Hom vrees en sy gebooie hou en na sy stem luister en Hom dien en Hom aanhang. Maar dié profeet of dié man wat as dromer optree, moet gedood word, want hy het afval verkondig van die HERE julle God wat julle uit Egipteland uitgelei en jou uit die slawehuis verlos het, deur jou af te drywe van die weg wat die HERE jou God jou beveel het om daarop te wandel. So moet jy dan die kwaad uit jou midde uitroei.” (Deu 13:1-5) En dan die mees verdoemende verse wat op hom van toepassing is: “Maar die profeet wat so vermetel is om ‘n woord in my Naam te spreek wat Ek hom nie beveel het om te spreek nie, of wat in die naam van ander gode spreek, dié profeet moet sterwe. En as jy in jou hart sê: Hoe sal ons die woord weet wat die HERE nie gespreek het nie? — as die profeet in die Naam van die HERE spreek, en wat hy gesê het, gebeur nie en kom nie uit nie, dan is dit die woord wat die HERE nie gespreek het nie; deur vermetelheid het die profeet dit gespreek; jy mag vir hom nie bang wees nie.” (Deu 18:20-22)*

‘n Goeie Nuwe-Testamentiese profesie vind ons in 1 Korintiërs 10 waar Paulus die mense daarop wys hoe Israel verkeerd opgetree het en hoe die HERE dit laat opteken het sodat ons daarna kan kyk en nie dieselfde pad loop as hulle nie. In die Ou Testament is daar baie voorbeelde, maar party is dalk vir meeste mense baie onduidelik. Ons moet onthou dat die profete het geleef in ‘n tydperk toe Israel as gemeente die HERE gedien het. Hulle was nie bewus dat ons soos vandag soveel verskillende sienswyses gaan hê nie, so hulle het nie geweet dat daar wel “ander” volke ook die HERE gaan dien nie. Maar vir hulle was dit verskuil, maar vir Johannes in sy profesie van Openbaring begin ons sien dat daar verskillende tipes Christene gaan wees. Die interessante is dat Johannes 7 gemeentes sien en die profete 7 verskillende lande. Sodra ons dit bymekaarsit, vind ons dat die volke van die Ou Testamentiese profete ook verwys na die verskillende groeperings wat ons vandag in die Kerk het.

So het Israel as volk hul eersgeboorte reg aan die Kerk gegee en staan hulle nou as Edom bekend en kan ons kyk na die oordele oor Edom en sien wat met die Jode van vandag gaan gebeur. Dan is daar die wat nie glo in die doop van gelowiges nie, so hulle het alles gedoen wat verwag word om deel van die Nuwe Verbond te word, maar sit nog steeds in Egipte. So Egipte se oordele sal oor hulle kom. Ons sien dit duidelik in die Evangelie van Markus waar hy afsluit met die volgende woorde: *“En Hy het vir hulle gesê: Gaan die hele wêreld in en verkondig die evangelie aan die ganse mensdom. Hy wat glo en hom laat doop, sal gered word; maar hy wat nie glo nie, sal veroordeel word. En vir die wat geglo het, sal hierdie tekens volg: in my Naam sal hulle duiwels uitdryf, met*

*nuwe tale sal hulle spreek, slange sal hulle opneem; en as hulle iets dodeliks drink, sal dit hulle geen kwaad doen nie; op siekes sal hulle die hande lê, en hulle sal gesond word.” (Mar 16:15-18) U sien indien u glo sal doop volg, want ons moet onder die mag van die Farao uitkom. Maar die HERE verstaan dat mense in Egipte sal wees, want dit is wat aan hulle verkondig word. Daaroor kan ons kyk en sal ons vind in beide Jesaja en Miga daar gesê word: **“En aan die einde van die dae sal die berg van die huis van die HERE vasstaan op die top van die berge en verhewe wees bo die heuwels, en die volke sal daarheen toestroom. En baie nasies sal heengaan en sê: Kom, laat ons optrek na die berg van die HERE en na die huis van die God van Jakob, dat Hy ons in sy weë kan leer en ons in sy paaie kan wandel. Want uit Sion sal die wet uitgaan en die woord van die HERE uit Jerusalem. En Hy sal oordeel tussen baie volke en regsprek vir magtige nasies tot in die verte; en hulle sal van hul swaarde pikke smee en van hul spiese snoeimesse; nie meer sal nasie teen nasie die swaard ophef nie, en hulle sal nie meer leer om oorlog te voer nie. Maar hulle sal sit elkeen onder sy wingerdstok en onder sy vyeboom, sonder dat iemand hulle verskrik; want die mond van die HERE van die leërske het dit gesprek. Want al die volke mag wandel elkeen in die naam van sy god, maar óns sal wandel in die Naam van die HERE onse God vir ewig en altoos.”** (Mig 4:1-5)*

Die gedeelte leer ons dat na ons dood elkeen die geleentheid gegee sal word om hulle “kerk” se doelstellings reg te stel in hulle eie lewens. Kyk maar in Openbaring hoe word die bome (leiers) behandel en die gras (lidmate) behandel. Baie sal hul standpunt verander maar soos ons ook sien in Mattheus 25 dat 50% van alle Christene sal val by hierdie eerste hekkie en die ewige dood, die tweede dood, sal ingaan. En daar is nie ‘n omdraai kans nie. En wat werke aangaan vind ons dat ons klere wat ons by die bruilof sal aanhê ons goeie werke is wat ons op aarde gedoen het. **“Laat ons bly wees en ons verheug en aan Hom die heerlijkheid gee, want die bruilof van die Lam het gekom en sy vrou het haar gereed gemaak. En aan haar is gegee om bekleed te wees met rein en blink fyn linne, want die fyn linne is die regverdige dade van die heiliges. Toe sê hy vir my: Skryf salig is die wat genooi is na die bruilofsmaal van die Lam. En hy sê vir my: Dit is die waaragtige woorde van God.”** (Opn 19:7-9) So ongelukkig is werke deel van ons redding, aangesien ek glo nie een van ons naak by die bruilof wil opdaag nie.

Ek wil graag hier ook as voorbeeld vir ons net die eerste gemeente van Johannes se profesie en uitleg vir vandag met u deel. Dit is ‘n gedeelte uit my boek oor Openbaring van Johannes wat u ook van my webtuiste [hier](#) volledig kan aflaai.

AAN ÉFESE

“Skryf aan die engel van die gemeente in Éfese: Dít sê Hy wat die sewe sterre in sy regterhand hou, wat wandel tussen die sewe goue kandelaars: Ek ken jou werke en jou arbeid en jou lydsaamheid, en dat jy slegte mense nie kan verdra nie; en dat jy dié op die proef gestel het wat sê dat hulle apostels is en dit nie is nie, en hulle leuenaars bevind het; en dat jy verdra het en lydsaamheid besit, en ter wille van my Naam gearbei en nie moeg geword het nie. Maar Ek het teen jou dat jy jou eerste liefde verlaat het. Onthou dan waarvandaan jy uitgeval het, en bekeer jou en doen die eerste werke. Anders kom Ek gou na jou toe en sal jou kandelaar van sy plek verwyder as jy jou nie bekeer nie. Maar dít het jy, dat jy die werke van die Nikolaïete haat, wat Ek ook haat. Wie ‘n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê. Aan hom wat oorwin, sal Ek gee om te eet van die boom van die lewe wat binne in die paradys van God is.” (Openbaring 2:1-7)

Wie is die gemeente van Éfese? Ons vind hier dat die mense werklik die HERE ken, want daar word gesê dat die HERE hulle werke ken, hulle arbeidsaamheid en hulle lydsaamheid is Hy ook mee bekend. Verder ondersoek hulle en weet hulle wie vals is en wie nie, en dat hulle arbei en nie moeg word nie. Hulle haat ook die werk van die Nikolaïete, met ander woorde hulle leer ook dat vrye seksuele verhoudings en hoerery nie deur die HERE geduld word nie. Die leer het bepaal dat getroude vrouens met al die mans in die gemeente getroud was en dus seksueel met enige

getroude man kon verkeer, sonder dat dit as sonde gesien is. Die leer het verder daaruit bestaan dat hulle vleis kon eet wat aan afgode geoffer was aangesien hulle dan nie deur die ander persone gesien is as Christene nie, en dan vervolging vrygespring het.

Dit klink vir my of hierdie groep mense werklik reg lewe, maar tog vind die HERE iets verkeerd. Hulle word gevra om weer die eerste werke te doen, aangesien hulle hul eerste liefde verlaat het.

Maar wat is die eerste werke? Die skrywer van Hebreërs lig dit as volg uit: *“Daarom moet ons nie bly by die begin van die prediking aangaande Christus nie, maar na die volmaaktheid voortgaan sonder om weer die fondament te lê van die bekering uit dooie werke en van die geloof in God, van die leer van die doop en van die handoplegging en van die opstanding van die dode en van die ewige oordeel.”* (Heb 6:1-2) Hierdie mense word gevra om hulle weer te bekeer, en dan te doen wat die volgende stappe is. So hulle verstaan nie dat ons net deur die liefde van Jesus gered word nie, en dat ons juis ons liefde aan Hom bewys wanneer ons gehoorsaam is aan Sy woord. Wanneer ons na die gedeelte kyk, sien ons dan die gedeeltes wat daarop volg is dat ons moet glo dat Jesus die volmaakte offer was en die prys alreeds vir ons betaal het om ons van ons sondige natuur te red en om dan gedoop te word. So die groep is dus die wat nie glo dat daar bekering by elke persoon moet plaasvind voordat hulle kan glo dat Jesus die verlosser is nie. Verder glo hulle nie in die doop van die gelowiges glo nie, maar hulle hou vas aan die kinder doop. So wanneer ons na Israel as voorbeeld kyk en hoe die HERE hulle uit Egipte gelei het sien ons hulle is nog in Egipte en het nog nooit getrek nie. Dit beteken ook dat ons dus na die ou profete kan kyk om te sien wat hulle oor Egipte geprofeteer het om te sien wat vir die tipe gelowiges geld.

Hulle word ook vir ons beskryf in Esegïël 31 : *“En in die elfde jaar, in die derde maand, op die eerste van die maand, het die woord van die HERE tot my gekom en gesê: Mensekind, sê aan Farao, die koning van Egipte, en aan sy menigte: Na wie lyk jy in jou grootheid? Kyk, Assur was ‘n seder op die Libanon, skoon van takke en ‘n skaduryke bos en hoog van groei; en sy top was tussen die wolke. Waters het hom grootgemaak; die watervloed het hom hoog laat groei, wat met sy strome gegaan het rondom die plek waar hy geplant was, en sy watervore uitgestuur het na al die bome van die veld. Daarom het hy hoër gegroei as al die bome van die veld, en het sy takke baie geword en sy takkies lank, weens die groot waters toe hy uitgeskiet het. Al die voëls van die hemel het nes gemaak in sy takke, en al die wilde diere van die veld het onder sy takkies aangeteel, en allerhande groot volke het onder sy skaduwee gaan sit. En hy het skoon geword in sy grootheid, in die lengte van sy takke, omdat sy wortel by groot waters was. Seders het nie naby hom gekom in die tuin van God nie, sipresse was nie soos sy takke nie, en platane het nie gehaal by sy takwerk nie: geen boom in die tuin van God was met hom te vergelyk in sy skoonheid nie. Ek het hom mooi gemaak deur die menigte van sy takke, sodat al die bome van Eden wat in die tuin van God was, hom beny het. Daarom, so het die Here HERE gesê: Omdat hy hoog uitgegroeï het, en hy sy top tussen die wolke verhef het en hoogmoedig geword het oor sy hoogte, sal Ek hom oorgee in die hand van die magtige onder die nasies; dié sal sekerlik met hom handel; vanweë sy goddeloosheid het Ek hom uitgedrywe. Vreemdes, die geweldigste nasies, het hom afgekap en hom neergewerp; op die berge en in al die dale het sy takke geval, en sy takkies is stukkend gebreek in al die klowe van die land; en al die volke van die aarde het uit sy skaduwee weggegaan en hom so laat lê. Al die voëls van die hemel het gaan sit op sy omgevalle stam, en al die wilde diere van die veld was op sy takkies; sodat al die bome wat by water staan, nie hoog sou groei en hulle top nie sou verhef tussen die wolke nie, en hulle magtiges nie sou gaan staan in hulle hoogheid, almal wat water drink nie! Want hulle is almal oorgegee aan die dood om te gaan na die onderste van die aarde, onder die mensekinders, na die wat in die kuil neerdaal. So sê die Here HERE: Op die dag toe hy na die doderyk neergedaal het, het Ek laat treur: Ek het om sy ontwil die watervloed oordek en die strome daarvan teruggehou, sodat die groot waters gestuit is; en Ek het om sy ontwil die Libanon in swart gehul, en al die bome van die veld het gesmag om sy ontwil. Deur die geluid van sy val het Ek die nasies laat bewe, toe Ek hom na die doderyk laat neerdaal het saam met die wat in die kuil neerdaal; en al die bome van Eden, die uitgesoektes en bestes van die Libanon, almal waterdrinkers, het hulleself getroos in die onderste*

van die aarde. Hulle het ook saam met hom neergedaal na die doderyk, na die wat verslaan is deur die swaard, ook sy helpers wat in sy skaduwee gesit het onder die nasies. Na wie lyk jy so in heerlijkheid en grootheid onder die bome van Eden? En tog sal jy neergewerp word saam met die bome van Eden na die onderste van die aarde; tussen die onbesnedenes sal jy lê, saam met die wat verslaan is deur die swaard. Dit is Farao en sy hele menigte, spreek die Here HERE.” (Eseg 31:1-18)

Ons lees hier van ‘n boom wat baie groot geword het, alhoewel dit in Assur gestaan het, was dit groter as die bome wat in die paradys was. Nou beskryf die profeet hoe die HERE met die boom gehandel het. **Die land Assur wys vir ons na die moeder en kind beeld wat deur Semiramis vereer is, en sodoende sy weg na die Roomse Kerk gevind het.** Nou beskryf die profeet hoe die HERE die boom afgekap het, en dit het in die tydperk van Martin Luther en Johannes Calvyn gebeur. Nou wys die HERE daarop dat die koning van Egipte, met ander woorde die leiers van die gemeentes wat nie in die doop van die gelowiges glo nie, alreeds die voorbeeld gesien het maar dat hulle dieselfde lot tegemoet sal gaan indien hulle nie terugkeer na die eerste werke nie. Net ter inligting will ek ‘n kort gedeelte kwoteer waarom dit in Efese van toepassing is. **“Semiramis was worshiped in Ephesus as the pagan fertility goddess DIANA who represented the generative powers of nature.** She was referred to as a fertility goddess because she mothered all the numerous pagan gods representing the god-incarnate Tammuz. Diana was pictured with numerous breasts so that she could nurse all the pagan gods, and she wore a tower-shaped crown symbolizing the Babylonian tower of Babel.”

U sien die groep mense het baie geword, maar is nogtans in Egipte, omdat hulle nie wil trek nie. Hulle is tevrede om onder die gesag van Satan (die Farao) te bly, en het nie die HERE se voorskrifte gevolg om uit Egipte te trek nie, want hulle wou nie deur die see gaan nie. Hulle wou nie gedoop word nie. So sal hulle bestemming dus wees by die onbesnedenes, by die sondaars. Maar Jesus doen ‘n beroep op hulle om hulle te bekeer, want dan sal hulle kan eet van die boom van die lewe. Dit sal verseker dat hulle die dood nie sien nie, maar hulle sal dan in die Paradys by Hom wees, en nie meer in Egipte nie. Die profeet gebruik hier vir ons die voorbeeld wat met Israel gebeur het omdat hulle die HERE verloën het. Hy het hulle verwerp. So indien jy in Egipte is, moenie dink dat die HERE anders teen jou sal optree nie. Gelukkig sal die lidmate van hierdie gemeentes, beide die in Egipte en Assur, weer geleentheid vind om te leer wie die HERE regtig is, soos vir ons geleer word in Jesaja 2: **“En baie volke sal heengaan en sê: Kom laat ons optrek na die berg van die HERE, na die huis van die God van Jakob, dat Hy ons sy weë kan leer en ons in sy paaie kan wandel. Want uit Sion sal die wet uitgaan en die woord van die HERE uit Jerusalem. En Hy sal oordeel tussen die nasies en regsprek oor baie volke; en hulle sal van hul swaarde pikke smee en van hul spiese snoeimesse; nie meer sal nasie teen nasie die swaard ophef nie, en hulle sal nie meer leer om oorlog te voer nie.”** (Jes 2:3-4)

Een les wat ons hier aan die begin moet leer is dat al doen jy alles reg, maar daar is nogtans iets verkeerd, selfs baie klein, in jou lewe, jy heeltemal onaanvaarbaar is vir die HERE. In Eksodus leer ons dat die Israeliete alle suurdeeg moes verwyder uit hulle huise met die instelling van die pasga voor die trek, en moes hulle ongesuurde brode eet. U sien net ‘n klein bietjie suurdeeg kan ‘n hele brood deurtrek. Net so maak ‘n klein sondetjie in ons lewe ons heeltemal onaanvaarbaar vir die HERE.

So die eerste groep Christene is die wat nie glo dat die doop ‘n verskil in ‘n persoon se lewe kan maak nie. Hulle word aangesê om hulle te bekeer en die eerste werke weer te doen, dan sal hulle die ewige lewe ontvang. **“Wie ‘n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê. Aan hom wat oorwin, sal Ek gee om te eet van die boom van die lewe wat binne in die paradys van God is.”** Ons moet as oorwinnaars kan lewe, en dan sal Hy ons voed met die voedsel van die boom van die lewe. Wat sê Genesis oor die boom? **“ook die boom van die lewe in die middel van die tuin, en die boom van die kennis van goed en kwaad.”** So tot hier oor fisiese struikelblokke.

Ek het dit in die vorige gedeelte net aangeraak, maar nou wil ek graag in diepte kyk na die verskil tussen 'n voorbeeld en 'n skadu. Nou kan ons begin by wat Paulus ons leer in die eerste boek aan die gemeente in Korinte. Hy praat hier oor hoe Israel as voorbeeld gebruik moet word om uit te vind hoe die HERE teenoor ons sal optree. Vers 11: **“1Kor 10:11 Maar al hierdie dinge het hulle oorgekom as voorbeelde en is opgeskrywe as 'n waarskuwing aan ons op wie die eindes van die eeue gekom het.”** Die verse wys Paulus juis op al die verkeerde optredes van Israel soos afgod aanbidding met die goue kalf en hulle gode wat hulle vir hulself gemaak het, seksuele sondes en die straf daarop dat die HERE in een dag 28,000 mans van die stam van Benjamin laat sterf het, plus sommer 'n hele aantal ander goed. Maar juis hier vind ons mense wat die gedeelte gebruik op 'n wyse wat hulle leerstellings bepaal deur ander betekenis te gee aan een woord, en daardie woord is voorbeeld. Ek het hier 'n vergelyking ingesit wat die vers in al die vertalings wat ek elektronies op my rekenaar het, om te wys hoe maklik ons kan val vir mense wat met vooraf beplande idees die Bybel vertaal of interpreteer soos hulle graag wil. Hier dan die spesifieke vers:

1 Korintiërs 10:11 Die woord “voorbeeld” of in Engels “example”.

(AKJV-R) *Now all these things happened to them for **examples**: and they are written for our admonition, upon whom the ends of the world are come.*

(ASV-2014) *Now these things happened unto them by way of **example**; and they were written for our admonition, upon whom the ends of the ages are come.*

(AOV) *Maar al hierdie dinge het hulle oorgekom as **voorbeelde** en is opgeskrywe as 'n waarskuwing aan ons op wie die eindes van die eeue gekom het.*

(ASV) *Now these things happened unto them by way of **example**; and they were written for our admonition, upon whom the ends of the ages are come.*

(BBE) *Now these things were done as **an example**; and were put down in writing for our teaching, upon whom the last days have come.*

(CEV) *These things happened to them as a **warning** to us. All this was written in the Scripture to teach us who live in these last days.*

(Darby) *Now all these things happened to them as types, and have been written for our admonition, upon whom the ends of the ages are come.*

(DRB) *Now all these things happened to them in **figure**: and they are written for our correction, upon whom the ends of the world are come.*

(ESV) *Now these things happened to them as **an example**, but they were written down for our instruction, upon whom the end of the ages has come.*

(ESV+) *Now these things happened to them as **an example**, but R20 they were written down for our instruction, R21 on whom the end of the ages has come.*

(ISV) *These things happened to them to serve as **an example**, and they were written down as a warning for us in whom the culmination of the ages has been attained.*

(KJV) *Now all these things happened unto them for **examples**: and they are written for our admonition, upon whom the ends of the world are come.*

(KJV+) *Now G1161 all G3956 these things G5023 happened G4819 unto them G1565 for **examples**: G5179 and G1161 they are written G1125 for G4314 our G2257 admonition, G3559*

uponG1519 whomG3739 theG3588 endsG5056 of theG3588 worldG165 are come.G2658

(KJV-1611) Nowallthesethingshappenedvntothemforensamples: andthey are writtenforouradmonition, vponwhomtheends of theworld are come.

(LITV) Andallthesethingshappenedtothoseasexamples, andit was writtenforourwarning, onwhomtheends of theageshavecome.

(MKJV) Andallthesethingshappenedtothemasexamples; andit is writtenforourwarningonwhomtheends of theworldhavecome.

(Webster) Nowallthesethingshappenedtothemforexamples: andthey are writtenforouradmonition, uponwhomtheends of theworld are come."

Ter wille van duidelikheid rondom die woord wil ek net graag die verskillende woorde in Afrikaans, voorbeeld en tipe, se definisies volgens die HAT insluit.

voor·beeld s.nw. [~e; ~jie] [afk. vb.]

1 iemand/iets wat as model dien, wat nagevolg kan of behoort te word: 'n onderwyser wat 'n voorbeeld vir haar/sy leerders is • 'n voorbeeld stel • Moenie jou broer se slegte voorbeeld (na)volg nie. • 'n voorbeeld van sagsinnigheid.

2 iets wat 'n saak ophelder, toelig of duidelik maak: 'n onderwyser wat altyd met helder voorbeelde verduidelik wat hy sê • Kom ek gee julle 'n voorbeeld van wat ek bedoel. • Die uiteensetting word toegelig met 'n voorbeeld.

Uitdrukings

leringe wek, maar voorbeelde trek goeie voorbeelde het 'n groter invloed as verstandige raad.

ti·pe s.nw. [~s]

1 grondvorm/voorbeeld van iets; model: Daar is 'n nuwe tipe motor op die mark. • Die Europese tipe verskil van die Suid-Afrikaanse soort/model.

2 groep wat dieselfde kenmerke het; soort: 'n Mens kan die diere in 'n aantal tipes verdeel. • verskillende tipes fynbos/klei/sjokolade.

3 (a) persoon met betrekking tot sy/haar geaardheid: die stil tipe • die tipe wat geen fout oorsien nie.

(b) snaakse/eienaardige persoon: Dis nou vir jou 'n tipe! • Hy bly maar 'n eienaardige tipe.

4 (drukuns) > lettertipe

[Grieks tupos model, indruk, hou]

Hier vind ons dat almal behalwe John Nelson Darby, die vader van die wegraping leerstelling, die woord as voorbeeld vertaal, maar Darby vertaal dit as 'n tipe en gebruik die woord daarna as 'n tipe of antitipe vir die teenoorgestelde. So Paulus wy die hele eerste gedeelte van hoofstuk 10 aan die voorbeeld wat Israel was, hoe hulle die goue kalf aanbid het, hoe hulle opstandig was, hoe hulle Hom nie geglo het dat hulle die beloofde land sou beërf nie, hoe hulle seksueel verkeerd opgetree het en wat die straf was, maar Darby wil nie erken dat dit 'n voorbeeld is nie. U sien Darby wil dat ons as Christene tweederangse burgers van die Koninkryk van Jesus is. Volgens hom gaan Jesus vir 'n duisend jaar op aarde regeer terwyl ons met ons vingers in die hemel speel. Alles wat 'n gedagte het dat die HERE teen Israel opgetree het vir hom en sy wegraper (Christelike Sioniste) aanhangers beteken dat ons nie daarvoor bekommerd hoef te wees nie, want dit is net bestem vir Israel. Ons as Christene is so 'n nagedagte want Jesus en die Vader het nie geweet dat die Jode Christus sal verwerp nie, en nou om die tyd vol te maak, is ons so as nagedagte bygevoeg. Gaan kyk maar

hoeveel van die wegrapers hierdie teologie aanhang. O, en net hulle weet natuurlik wanneer iets 'n geestelike betekenis het en wanneer dit 'n fisiese betekenis het. Ons as Nuwe Testamentiese Christene weet nie wat gaan gebeur nie, want net hulle weet wat gaan gebeur. So is byvoorbeeld die hele boek van Hebreërs ook nie op ons van toepassing nie want dit is geskryf vir Israel, of soos vandag, die Jode. So ek kan nie die voorbeeld gebruik dat die HERE die meeste van die mense in die woestyn platgeslaan het nie omdat hulle nie geloof gehad het nie, want dit is nie op ons van toepassing nie. Verder kan ek dus ook nie die boek gebruik om vir die Sewende Dag se Adventiste te wys dat die sewende dag die rusdag is wat die HERE vir ons elkeen wil gee waar ons nie nodig het om mee te werk om in die hemel te kom nie, want dit is mos nie op ons van betrekking nie.

So 'n paar dae gelede het Donald Trump verklaar dat hulle voortaan Jerusalem as hoofstad van Israel gaan erken en het dit gegons oor al die profesieë wat nou vervul word. Weet u wat? Israel is net soos my land Suid-Afrika, iewers op 'n wêreldkaart. Israel se tydvak het uitgeloopt met die kruisiging van Jesus en die finale verwoesting deur Rome in 70 N.C. Dit is presies soos Daniël dit gestel het in sy profesie. *“En ná die twee en sestig sewetalle sal 'n Gesalfde uitgeroei word, maar sonder iets vir Hom; en die volk van 'n vors wat sal kom, sal die stad en die heiligdom verwoes, maar sy einde sal met 'n oorstroming wees, en tot die einde toe sal dit oorlog wees, vasbeslote verwoestings.”* Dan 9:26. Jesus het ook sy mense gewaarsku in die Olyfberg prediking dat die mense moes vlug na die berge wanneer die Romeine Jerusalem verwoes en daar het Hy vir Hom 'n oorblyfsel gehou om die Woord uit te dra na die res van die wêreld. *“Wanneer julle dan die gruwel van die verwoesting, waarvan gesprek is deur die profeet Daniël, sien staan in die heiligdom—laat hy wat lees, oplet— dan moet die wat in Judéa is, na die berge vlug; wie op die dak is, moet nie afkom om iets uit sy huis weg te neem nie; en wie op die land is, moet nie omdraai om sy kleres weg te neem nie.”* (Mat 24:15-18) Dit is waarna Paulus verwys en dit in Romeine 11 bevestig. *“Rom 11:5 Net so is daar dan ook in die teenwoordige tyd 'n oorblyfsel, ooreenkomstig die verkiesing van die genade.”* Onthou net die oorblyfsel waarvan Paulus hier praat is die mense wat van die gemeentes buite Jerusalem gestig het, waarvan die gemeente in Rome maar een van die gemeentes was.

Net ter bevestiging voordat u warm onder die kraag word, Darby se kommentaar in die begin van die boek aan die Hebreërs, sodat u dit in sy eie woorde kan sien: *“We have said that in Chapter 1 we find the glory of the Person of the Messiah, the Son of God, by whom God has spoken to the people. When I say “to the people”, it is evident that we understand the Epistle to addressed to the believing remnant, partakers, it is said, of the heavenly calling, but considered as alone holding the true place of the people.”*

It is a distinction given to the remnant, in view of the position which the Messiah took in connection with His people, to whom in the first instance He came. The tried and despised remnant, viewed as alone really having their place, are encouraged, and their faith is sustained by the true glory of their Messiah, hidden from their natural eyes, and the object of faith only.

"God" (says the inspired writer, placing himself among the believers of the beloved nation). "has spoken to us in the person of his Son." Psalm 2 should have led the Jews to expect the Son, and the youth to have formed a high idea of His glory from Isaiah 9, and other scriptures, which in fact were applied to the Messiah by their teachers, as the rabbinical writings still prove. But that He should be in heaven, and not have raised His people to the possession of earthly glory — this did not suit the carnal state of their hearts."

Maar Paulus beskryf die gebeure vroeër in 1 Korintiërs 10: *“En hierdie dinge was voorbeelde vir ons, dat ons nie begerig moet wees na slegte dinge soos hulle begerig was nie.”* (1Kor 10:11) En wat sê Darby oor die woord? *“But the sethings happened as types of us, that we should not be lusters after evil things, as they also lusted.”* (1Kor 10:11) Ten minste is hy darem konsekwent in sy verdwaling. Maar gaan kyk jy na sy kommentaar, dan is daar doodse stilte op die twee verse uit Korintiërs wat ek na verwys, want hy weet hy kan nie sy verdwaling regverdig nie. So dit vir my negeer alreeds sy

hele teologie wat wêreld wyd verkondig word. Volgens Darby gee hulle voor dat hulle 'n sekere tipe mens is wat sekere foute gehad het, maar ons is ander tipe mense wat nie nodig het om ons daaraan te steur nie, want ons is nie hulle "tipe" nie. So ons hoef ons glad nie te steur aan hulle nie, want daar is geen voorbeelde waarna ons kan verwys nie. So nou kan hy sy eie antichristelike teologie saamstel sonder dat hy hoef om te gee dat hy mense verlei en dat sy teologie die van die antichris is.

Maar nou kan ons kyk wat sê Paulus moet gebeur voor die einde van die wêreld kan kom. *"Ek besweer jou dan voor God en die Here Jesus Christus, wat die lewende en die dode sal oordeel by sy verskyning en sy koninkryk: verkondig die woord; hou aan tydig en ontydig; weerlê, bestraf, vermaan in alle lankmoedigheid en lering; want daar sal 'n tyd wees wanneer hulle die gesonde leer nie sal verdra nie, maar, omdat hulle in hul gehoor gestreel wil wees, vir hulle 'n menigte leraars sal versamel volgens hulle eie begeerlikhede, en die oor sal afkeer van die waarheid en hulle sal wend tot fabels. Maar wees jy in alles nugter; ly verdrukking; doen die werk van 'n evangelis; vervul jou bediening. Want ek word alreeds as 'n drankoffer uitgegiet, en die tyd van my heengaan is naby. Ek het die goeie stryd gestry; ek het die wedloop voleindig; ek het die geloof behou."* (2Ti 4:1-7) So dit is wat Darby doen. Hy verlei mense deur hulle gehoor te streel dat hulle nie moet sien hoe die HERE optree teen die wat Hom ongehoorsaam is nie. En dit is die leer van die antichris, met Darby as die vader van die leer.

Paulus beskryf ook hierdie leerstelling in sy brief aan die gemeente in Tessalonika: *"Laat niemand julle op enige manier mislei nie, want eers moet die afval kom en die mens van sonde geopenbaar word, die seun van die verderf die teëstander wat hom verhef bo al wat God genoem word of voorwerp van aanbidding is, sodat hy in die tempel van God as God sal sit en voorgee dat hy God is. Onthou julle nie dat ek dit altyd vir julle gesê het toe ek nog by julle was nie? En nou, julle weet wat hom teëhou, sodat hy op sy tyd geopenbaar kan word. Want die verborgenheid van die ongeregtigheid is al aan die werk, net totdat hy wat nou teëhou, uit die weg geruim is; en dan sal die ongeregtige geopenbaar word, hy wat die Here met die asem van sy mond sal verdelf en deur die verskyning van sy wederkoms tot niet sal maak, hy wie se koms is volgens die werking van die Satan met allerhande kragtige dade en tekens en wonders van die leuen en met allerhande verleiding van ongeregtigheid in die wat verlore gaan, omdat hulle die liefde tot die waarheid nie aangeneem het om gered te word nie."* (2Ts 2:3-10)

En dit is wat vandag verkondig word. Die predikers raak sommer warm onder die kraag wanneer jy hulle aanvat en bewys dat hulle besig is om 'n leuen te verkondig, om nie eers van die aanhangers te praat nie. Maar al wat ek probeer wys is dat hulle besig is om die leer van die antichris te verkondig. En dit gaan maak dat hulle die ewige lewe gaan mis. Dan is dit te laat om te verander. Ondersoek die woord elke dag soos die mense in Berea, en kyk of die dinge so is, en glo dan. Maar ons glo mos in kitskos, kitsbanke en kits christenskap.

So wie is die antichris? Die een wat die leerstelling van die wegraping formuleer het. En sy naam is John Darby Nelson, bygestaan deur Cyrus Ingerson Scofield. So ons kan maar ophou soek na die antichris, want hulle sit reeds in die kerk en doen goed in die naam van die HERE, maar sal faal wanneer hulle by die laaste hekkie van Matteus 7 kom. *"Nie elkeen wat vir My sê: Here, Here! sal ingaan in die koninkryk van die hemele nie, maar hy wat die wil doen van my Vader wat in die hemele is. Baie sal in daardie dag vir My sê: Here, Here, het ons nie in u Naam geprofeteer en in u Naam duiwels uitgedrywe en in u Naam baie kragte gedoen nie? En dan sal Ek aan hulle sê: Ek het julle nooit geken nie. Gaan weg van My, julle wat die ongeregtigheid werk!"* (Mat 7:21-23)

So die Ou Testament is nie 'n tipe nie, maar 'n voorbeeld. 'n Tipe is nie 'n soort nie. Dit is die enigste ander woord vir tipe volgens die woordeboek soos hierbo genoem, en dan verwys dit in elk geval terug na voorbeeld. Verder het die Jode alreeds in Christus se tyd Hom verwerp en is hulle koninkryk weggeneem en aan ons gegee wat deel in die Nuwe Verbond. Dit is wat Jesaja

geprofeteer het in Jesaja 5 wat sal gebeur, en deur Jesus herhaal is in Mattheus 21. Op die een forum toe ek die een persoon vra om uit te lê wat dit beteken dat Jesus vir die Fariseërs sê dat die koninkryk van hulle weggevat sal word en aan 'n volk gegee sal word wat sy wil sal doen, (Matteus 21:43), toe is sy antwoord dat dit nou aan die dissipels gegee word. Huh? Ek dag die dissipels was ook Jode? Maar dit is hoe die leuen versprei word. Lees gerus my stuk oor die verskil tussen die Jode en die Kerk op my webtuiste [hier](#).

Oorspronklik was daar net vier dispensasies, maar deesdae trek ons al by sewe. Ek moet nog sien in die Bybel hoe hierdie verskillende dispensasies werk, maar ek sal dit nooit verstaan nie, want net hulle weet hoe dit werk. En omdat ek dit bevraagteken, is die werking van die Heilige Gees ook natuurlik nie by my teenwoordig nie. Hulle is dié wat vir jou sal sê dat indien jy nie in taal kan bid en praat nie, wat ek albei in elk geval kan doen, jy nie deel het aan die Heilige Gees nie.

Gaan kyk maar na sy verskillende dispensasies en kyk of u enige iemand behalwe hy en sy leuenaars kry wat die geskiedenis in dispensasies opdeel. Die Bybel self word net in twee gedeeltes opgedeel, die Ou Verbond met diere wat geoffer word vir sonde vergifnis, en die Nuwe Verbond met Jesus as offerlam. Die verbond bestaan natuurlik ook volgens hulle net tussen Israel (of in vandag se tyd die Jode) en die HERE. Wat ons doel op aarde is probeer ek nog uitvind. Ons is mos net die tussen werpsel toe Israel Jesus verwerp het, en ja nou kan ons gaan jollie patrollie hou in die hemel tydens die duisendjarige vrederyk, want gedurende daardie tyd gaan Jesus mos op aarde regeer oor die Jode. En ons hoef natuurlik ook nie te weet wat 'n verbond is nie, want ons het mos nie deel daaraan nie.

Die enigste wegraping wat ek kry, is as volg: ***“Ek sal wegraap mense en diere, Ek sal wegraap die voëls van die hemel en die visse van die see en die struikelblokke saam met die goddelose, ja, Ek sal die mense uitroei van die aardbodem af weg, spreek die HERE.”*** Dit is wat die Bybel self sê en wegraping as 'n woord direk gebruik word, en kom uit Sefanja.

Nie een van die Kerkvaders van die eerste 18 eeue na Christus het hierdie leuen verkondig nie. Hulle het wel gestry oor watter boeke geïnspireer is en watter nie. So het hulle byvoorbeeld die hele boek van Barnabas wat deur Markus geskryf is wat vasgelê het wat Paulus en Barnabas aan die eerste gemeente verkondig het uit die Bybel gelaat. *“Toe vertrek Bárnabas na Tarsus om Saulus te soek, en toe hy hom kry, het hy hom na Antiochië gebring. En hulle het 'n hele jaar lank in die gemeente saam vergader en aan 'n aansienlike skare onderwys gegee; en die dissipels is in Antiochië vir die eerste keer Christene genoem.”* (Hand 11:25-26) Gedurende die tyd het Markus sy evangelie geskryf soos deur Paulus en Barnabas verkondig, en heel moontlik ook na Barnabas se moord die brief en handelinge van Barnabas geskryf. Aangesien hy ook bekend was met beide Barnabas en Paulus se standpunte en leringe, is dit ook my opinie dat die brief aan die Hebreërs ook deur Markus neergepen is. Daar is al baie bewyse dat dit nie deur Paulus geskryf is nie aangesien dit afwyk van Paulus se tipiese redenasies, maar indien dit met die brief van Barnabas vergelyk word, vind ons dat dit baie ooreenstem met Barnabas se redenering aangesien hy altyd eers die een kant van 'n saak stel en dan wat die geestelike of Nuwe Verbond se betekenis van die lering is. Ek het die volgende aanhaling op 'n webtuiste gevind waar daar oor Hebreërs geskryf word. *“The earliest suggestion of authorship is found in Tertullian's De Pudicitia, 20 (c. 200), in which he quotes from ***“an epistle to the Hebrews under the name of Barnabas.”***From the letter it self it is clear that the writer must have had authority in the apostolic church and was an intellectual Hebrew Christian well versed in the OT. Barnabas meets these requirements. He was a Jew of the priestly tribe of Levi (Ac 4:36) who became a close friend of Paul after the latter's conversion. Under the guidance of the Holy Spirit, the church at Antioch commissioned Barnabas and Paul for the work of evangelism and sent them off on the first missionary journey (Ac 13:1-4).”* [Die skakel is hier te vinde:](#)

Die boek van Barnabas is verwerp omdat die Roomse Kerk toe alreeds hulle hele teologie gedefinieer het en die boek hulle teologie verkeerd bewys. En die boek is in die tydperk geskryf

tussen die verwoesting van die tempel en die herbou daarvan deur Rome in 132nC. "Further more he says again, 'Behold, those who tore down this temple will themselves build it.' It is happening. For because of their fighting it was torn down by the enemies. And now the very servants of the enemies will themselves rebuild it." Wikipedia. Die boek was deel van die aanhangsel van die Bybel, maar het saam met al die ander aanhangsels verdwyn toe die Roomse Kerk besluit het waaruit die Bybel moet bestaan. ([Jy kan 'n kopie hier bekom wat jou sal laat sien dat die wegrapers nie 'n idee het van wat vroeër jare geleer is nie](#)) Maar nou moet ons weet dat Paulus al met hulle gesukkel het voordat hy hulle nog ontmoet het, want die Jode het gedink hulle is beter as die nie Jode. So dit verbaas my nie.

So hierdie mense lê vir my as Christen 'n struikelblok voor my voete sonder dat hulle daaraan dink, maar hulle sal dit wel uitvind die dag wat die sesde seël oopgemaak word en hulle verwoes word en nie opstaan voor die tweede dood nie. Daar sal wel van hulle opstaan voor die tweede dood maar dan weet ons dat wanneer ons na Mattheus 25 kyk, baie mense wat Christene is, nie saam in die nuwe Jerusalem sal wees nie. Die Bybel en Jesus verklaar dat somer met die eerste sifting, 50% van die Christene weggewys sal word. Lees maar die verklaring van die Olyfberg prediking [hier](#).

So my oproep is dat indien jy in hierdie teologie vasgevang is, dat jy onmiddellik daar sal uitkom en jou sondes bely en deel word van die verbond van geregtigheid met Jesus. Sodoende sal jy jou siel kan red van die dood. Lees meer daaroor [hier](#). Dit geld ook vir ander persone wat graag wil seker maak dat hulle die regte evangelie volg. Lees gerus die boek. Wat het u om te verloor? Dalk net dat u werklik sal verstaan waarom die Bybel gaan. Ek gebruik maar in al my skrywes die Bybel om die Bybel te verklaar. Dalk het u nie nodig om eers te wag soos vroeër gekwoteer uit Miga en Jesaja dat u na u dood eers sal agterkom dat u op 'n dwaalspoor was nie.

Ek wil graag afsluit met 'n gedeelte wat ek vandag op 'n internasionale Bybel forum raakgeloop het. Ek verkies om dit die antichris forum te noem aangesien al waaroor die klomp kan praat is die wegraping en elke persoon se siening daarvan. Wanneer jy hulle op hul foute wys soos wat ek gereeld doen, dan is daar stilte, want hulle kan nie argumenteer nie want hulle weet hul siening is verkeerd. So die gedeelte bestaan uit twee dele, die eerste pos, en dan die eerste antwoord daarna. Soos ek nou hier sit en skryf was daar nog nie weer iemand in die afgelope 24 uur wat iets daaroor te sê gehad het nie. So hier die eerste gedeelte van die pos:

"The Early Church believed Rome would be divided into 10 Kingdoms. The early church believed the Roman Empire was the 4th beast of Daniel, and would be divided into 10 kingdoms. Their quotations make that clear.

In a still clearer light than John, in the Apocalypse, indicated to the Lord's disciples ... concerning the ten kings who shall then arise, among whom the empire which now rules the earth shall be partitioned. He teaches us what the ten horns shall be which were seen by Daniel. **(Irenaeus 130–202 AD)**

"A fourth beast, dreadful and terrible; it had iron teeth and claws of brass." And who are these but the Romans? - the kingdom which is now established ... After this, what remains, but the toes of the feet of the image, in which part is iron and part clay, mixed together? And mystically by the toes of the feet he meant the kings who are to arise from among them. (Hippolytus (170–235 AD))

For the mystery of lawlessness is already at work, but only until the one who now restrains it is removed. What obstacles are there but the Roman state, the rebellion of which, by being scattered into the ten kingdoms, will introduce the Antichrist upon its own ruins? (Tertullian 160–220 AD)

The fourth beast shall be a fourth kingdom upon earth, which shall surpass all kingdoms. And that this kingdom is that of the Romans, has been the tradition of the Church's interpreters ... There shall rise up together ten kings of the Romans, reigning in different parts, but all about the same

time; and after these an eleventh, the Antichrist, who by his magical craft shall seize upon the Roman power; and of the kings who reigned before him, three he shall humble, and the remaining seven he shall keep in subjection to himself ... (Cyril of Jerusalem 313–386 AD)

We should therefore concur with the traditional interpretation of all the commentators of the Christian Church, that at the end of the world, when the Roman Empire is to be destroyed, there shall be ten kings who will partition the Roman world amongst themselves. Then an insignificant eleventh king will arise, who will overcome three of the ten kings... after they have been slain, the seven other kings also will bow their necks to the victor. (Jerome 347-420 AD)"

En dan die antwoord: Re: The Early Church believed Rome would be divided into 10 Kingdoms. So, the early church writings do not support most of our modern end time theories. Instead, they seem to support the '**Historicist**' view that the prophecies of Daniel and Revelation would gradually fulfill over church history. With that in mind, I'm attaching a map of the Roman Empire at its fullest extent."

HERSTEL VAN DIE TEMPEL IN OPDRAG VAN DIE ROOMSE KEISER

Een stukkie geskiedenis wat ek so per ongeluk raakgeloop het die ander dag, handel oor die herstel van die tempel tydens Roman Caesar, Julianse tyd. Ek haal die gedeelte aan: "During the past two thousand years they have made repeated attempts to accomplish their goal. Perhaps the best known attempt was that in the days of the Roman Caesar, Julian, the Apostate, who enthusiastically backed them in their attempt. All those conversant with history remember the tragic failure. The united effort to rebuild the temple by Julian and the Jews is recorded by Sozomen: "He thought to grieve the Christians by favoring the Jews, who are their most inveterate enemies . . . he gave them public money, commanded them to rebuild the temple, and to practice the cult similar to that of their ancestors, by sacrificing after the ancient way. The Jews entered upon their undertaking, without reflecting that, according to the prediction of the holy prophets, it could not be accomplished. They sought for the most skillful artisans, collected materials, cleared the ground, and entered so earnestly upon the task, that even the women carried heaps of earth, and brought their necklaces and other female ornaments toward defraying the expense. The emperor, the other pagans, and all the Jews, regarded every other undertaking as secondary in importance to this . . . they reckoned upon its ultimate success, and hoped by this means to falsify the prophecies of Christ." **He goes on to relate how, as they were about to lay the first foundation of the temple, their work was stopped by a great earthquake which killed and wounded many. Neither pagan**

nor Jew was willing to stop in spite of the unusual earthquake, which belched stones forth from the earth. Sozomen continues the story: "But all parties relate, that they had scarcely returned to the undertaking, when fire burst suddenly from the foundations of the temple, and consumed several of the workmen . . . A more tangible and still more extraordinary prodigy ensued; suddenly the sign of the cross appeared spontaneously on the garments of the persons engaged in the undertaking . . . Many were led to confess that Christ is God, and that the rebuilding of the temple was not pleasing to Him . . . If any one does not feel disposed to believe my narrative, let him go and be convinced by those who heard the facts I have related from the eyewitnesses of them, for they are still alive. Let him enquire, also, of the Jews and pagans who left the work in an incomplete state, or who, to speak more accurately were able to commence." (The Ecclesiastical History, Post-Nicene Fathers, Vol. 11, pp. 343, 344.)

HOOFSTUK 2

EN NOU KAN ONS AANBEWEEG NA DIE TYDPERK TOT EN MET DIE REFORMASIE.

Ek gaan nie baie tyd aan die gedeelte spandeer nie aangesien ek myself nog as 'n leek sien oor die geskiedenis van die tyd. My grootste behoefte is om mense weer terug te bring by dit wat die Bybel leer, so dit wat nie 'n invloed het op hoe ek as Christen lewe nie, spandeer ek nie baie tyd aan nie. My skrywes is gerig op Christene en nie op Moslems of Buddiste of die tipe gelowe nie aangesien ons genoeg probleme net binne Christendom mee sit en dit my opdrag is om veral leiers te wys dat hulle nie na die skape, gemeente, kyk nie. Die gedeelte was die eerste gedeelte wat ek gelees het nadat ek die HERE gevra het om my te wys waar Hy my wil gebruik. *“Mensekind, profeteer teen die herders van Israel; profeteer en sê vir hulle, die herders: So spreek die Here HERE: Wee die herders van Israel wat aan hulleself weiding verskaf! Moet die herders nie die skape laat wei nie? Julle eet die vet en beklee julle met die wol; julle slag die vettes, maar die skape laat julle nie wei nie; julle versterk die swakkes nie en maak die siekes nie gesond nie en die wat gewond is, verbind julle nie en wat weggedryf is, bring julle nie terug nie en wat verlore is, soek julle nie; maar met strengheid heers julle oor hulle en met hardheid. So het hulle dan verstrooid geraak, omdat daar geen herder was nie; en hulle het die voedsel geword vir al die wilde diere van die veld en het verstrooid geraak. My skape dwaal rond op al die berge en op al die hoë heuwels; ja, oor die hele oppervlakte van die aarde is my skape verstrooi, sonder dat iemand na hulle vra of hulle soek. Daarom, o herders, hoor die woord van die HERE: So waar as Ek leef, spreek die Here HERE, gewis, omdat my skape 'n prooi geword het en my skape as voedsel gedien het van al die wilde diere van die veld, omdat daar geen herder was nie, en my herders na my skape nie vra nie; en die herders aan hulleself weiding verskaf, maar my skape nie laat wei nie— daarom, o herders, hoor die woord van die HERE! So sê die Here HERE: Kyk, Ek het dit teen die herders! En Ek sal my skape van hulle hand eis en maak dat hulle geen skape meer oppas nie, sodat die herders aan hulleself nie meer weiding sal verskaf nie; en Ek sal my skape uit hulle mond uitruk, sodat dit hulle nie as voedsel sal dien nie.”* (Esg 34:2-10)

Hier wil ek graag begin met wie die eerste Kerk was. Ons lees die geskiedenis in Handeling van Barnabas en Paulus: *“En die apostels en die broeders wat in Judéa was, het gehoor dat die heidene ook die woord van God aangeneem het. En toe Petrus opgaan na Jerusalem, het die wat uit die besnydenis was, met hom getwis en gesê: By onbesnede manne het jy in die huis gegaan en saam met hulle geëet. En Petrus het begin en vir hulle die loop van die saak uiteengesit en gesê: Ek was in die stad Joppe in die gebed, en in 'n verrukking van sinne het ek 'n gesig gesien: 'n voorwerp het uit die hemel neergedaal soos 'n groot laken wat aan die vier hoeke uit die hemel neergelaat word, en dit het tot by my gekom. En toe ek die oë daarop hou en dit waarneem, sien ek die viervoetige diere van die aarde en die wilde en die kruipende diere en die voëls van die hemel. En ek hoor 'n stem vir my sê: Staar op, Petrus, slag en eet! Maar ek antwoord: Nooit nie, Here, want niks onheiligs of onreins het ooit in my mond ingegaan nie. En die stem het die tweede keer my uit die hemel geantwoord: Wat God rein gemaak het, mag jy nie onheilig ag nie. En dit het drie maal gebeur en alles is weer opgetrek in die hemel. En dadelik staan daar drie manne voor die huis waar ek in was, wat van Cesaréa na my gestuur was. En die Gees het vir my gesê dat ek saam met hulle moes gaan sonder om te twyfel. En saam met my het ook hierdie ses broeders gegaan, en ons het in die huis van die man ingegaan. En hy het ons vertel hoe hy die engel in sy huis sien staan het en vir hom sê: Stuur manne na Joppe en laat vir Simon haal wat ook Petrus genoem word; hy sal woorde tot jou spreek waardeur jy en jou hele huis gered sal word. En toe ek begin spreek, het die Heilige Gees op hulle geval soos ook op ons in die begin. En ek het die woord van die Here onthou, hoe Hy gesê het: Johannes het met water gedoop, maar julle sal met die Heilige Gees gedoop word. **As God dan aan hulle dieselfde gawe gegee het soos aan ons wat in die Here Jesus Christus geglo het, wie was ek dan, dat ek God kon verhinder? En toe hulle dit hoor, het hulle geswyg en God verheerlik en gesê: So het God dan ook aan die heidene die bekering tot die lewe geskenk. Die wat dan verstrooi was***

deur die verdrukking wat oor Stéfanus ontstaan het, het die land deurgegaan tot by Fenícië en Ciprus en Antiochië sonder om tot iemand die woord te spreek, behalwe tot die Jode alleen. En daar was sommige van hulle, Cipriese en Cirenése manne, wat in Antiochië gekom het en met die Griekssprekende Jode gepraat en die evangelie van die Here Jesus verkondig het. En die hand van die Here was met hulle, en 'n groot getal het gelowig geword en hulle tot die Here bekeer. En die berig hiervan het die gemeente wat in Jerusalem was, ter ore gekom en hulle het Bárnabas afgestuur om die land deur te gaan tot by Antiochië. Toe hy daar kom en die genade van God sien, was hy bly en het almal vermaan om met hartlike voorneme aan die Here getrou te bly; want hy was 'n goeie man en vol van die Heilige Gees en geloof; en 'n aansienlike skare is aan die Here toegebring. Toe vertrek Bárnabas na Tarsus om Saulus te soek, en toe hy hom kry, het hy hom na Antiochië gebring. En hulle het 'n hele jaar lank in die gemeente saam vergader en aan 'n aansienlike skare onderwys gegee; en die dissipels is in Antiochië vir die eerste keer Christene genoem. En in dié dae het daar profete van Jerusalem na Antiochië afgekom. En een van hulle met die naam van Agabus het opgestaan en deur die Heilige Gees te kenne gegee dat daar 'n groot hongersnood oor die hele wêreld sou kom, wat ook gekom het onder keiser Claudius. En die dissipels het besluit dat iedereen van hulle na sy vermoë iets sou stuur tot versorging van die broeders wat in Judéa woon. En dit het hulle ook gedoen en dit deur Bárnabas en Saulus aan die ouderlinge gestuur.”(Hnd 11:1-30)

In hierdie gedeelte sien ons dat die eerste “sinode sitting” gehou is om te besluit wat gedoen moet word met die heidene wat hulle by die Kerk gevoeg het. So die eerste gelowiges was die dissipels en 'n oorblyfsel van die Jode. Die gedeelte leer ons hoe Petrus die gesig gesien het van die onrein diere en hy uitgevind het dat die HERE ook die verlossings boodskap aan die heidene wou gee en vind ons dat die oorblyfsel waarvan Paulus in Romeine 11 van praat, deur al die gebiede getrek het en die verlossingsboodskap aan die Jode eerste en dan ook aan die heidene verkondig het. So het die eerste Kerk dan ook bekend geword as Christene en in Antiochië het dit bestaan uit Jode en heidene. So ek lees nêrens hier dat daar 'n verskil in boodskap was tussen die wat uit die heidene en die wat uit die Jode die boodskap van verlossing aanvaar het nie.

Maar dit is te verstane, want indien ons teruggaan in die geskiedenis sien ons dat al van Abraham se tyd Israel eintlik uit mense bestaan het wat die HERE gedien het. Die Israeliete wat afgedwaal het in daardie tyd het ook maar soos vandag nie meer deel gevorm van die HERE se volk nie. Ek wil dit graag verduidelik hoe ek dit sien.

So nou wil ek begin by die struikelblokke wat ons nie net by die Jode vind nie, maar ook tot vandag toe nog struikelblokke is vir sekere groepe Christene.

DIE STRUIKELBLOKKE – EERSTENS DIE JODE AS NASIE

JODE – NASIE OF KERKGROEP?

Ek wil graag na die Joodse geloof van vandag kyk, en vir u as leser probeer wys dat die Jode van die Bybel nie 'n nasie is soos vandag deur meeste mense verstaan word nie, maar in werklikheid, as die eerste Kerk gesien moet word.

Waarvan praat ek nou? Dat die Joodse geloof en mense in die Ou Verbond voor Jesus se koms, nie as 'n nasie gesien moet word nie, maar dat deur al die eeue heen van voor Moses se dae af as Kerk van die HERE gesien word. Dit sal ook dan vir ons duidelik word dat die geveg wat deur sovele mense geveg word dat wanneer iemand praat van die Kerk versus die Joodse geloof, ons van vervangings teologie praat, van alle waarheid gestroop word aangesien die Jode en Israel van die Ou Testament as die eerste Kerk gesien moet word. Dit is hoe die Bybel dit gestel het, en dit is hoe die mense van die Ou Testament dit gesien het.

Kom ons begin by die begin van die KERK. En dit begin met Abraham. Die HERE begin met Abram (Abraham) praat lank voor die verbond wat Hy met hom sluit. En Abram luister elke keer en doen wat die HERE vir hom sê om te doen. So wat leer ons hieruit? Daar is twee faktore wat 'n massiewe rol speel. Eerstens glo Abram die HERE en dan is hy gehoorsaam. Dit is die kenmerke van mense wat in die Kerk van die HERE hoort. Ons moet geloof hê en glo wat Hy vir ons sê, en moet ons gehoorsaam wees en doen wat Hy verwag. Dit val saam met Hebreërs 6 vers 1: *“Daarom moet ons nie bly by die begin van die prediking aangaande Christus nie, maar na die volmaaktheid voortgaan sonder om weer die fondament te lê van die bekering uit dooie werke en van die geloof in God,”*. So Abram lê sy eie lewe neer, bekering, en dan glo hy die HERE, geloof, die tweede kenmerk.

Nou vind ons dat die verbond ingestel word met nagmaal, waar Melgisedek die brood en die wyn bring. *“En Melgisedek, die koning van Salem, wat 'n priester van God, die Allerhoogste, was, het brood en wyn gebring en hom geseën en gesê: Geseënd is Abram deur God, die Allerhoogste, die Skepper van hemel en aarde. En geseënd is God, die Allerhoogste, wat u vyande in u hand gegee het. Toe gee hy hom die tiende van alles.”* (Gen 14:18-20)

So ons vind dat daar toe alreeds ander mense was wat die HERE aanbid het en as priesters opgetree het. So Abram was nie alleen nie, daar was ander volke wat toe alreeds aan die HERE behoort het.

Nou kom die HERE eers met die verbond. *“Ná hierdie dinge het die woord van die HERE tot Abram gekom in 'n gesig en gesê: Vrees nie, Abram, Ek is vir jou 'n skild en jou loon is baie groot. Toe vra Abram: Here HERE, wat sal U my gee, aangesien ek sonder kinders heengaan en die erfgenaam van my huis die Damaskéner Eliëser is? Verder het Abram gesê: Aan my het U geen nageslag gegee nie; so sal dan die bediende van my huis my erfgenaam wees. Toe kom die woord van die HERE tot hom en sê: Hierdie een sal jou erfgenaam nie wees nie, maar die een wat uit jou liggaam sal voortkom, hy sal jou erfgenaam wees. Daarop lei Hy hom uit na buite met die woorde: **Kyk nou op na die hemel en tel die sterre as jy hulle kan tel. En Hy sê vir hom: So sal jou nageslag wees. En hy het in die HERE geglo; en Hy het hom dit tot geregtigheid gereken.** Verder het Hy vir hom gesê: Ek is die HERE wat jou uitgelei het uit Ur van die Chaldeërs om jou hierdie land in besit te gee.”* (Gen 15:1-7)

Wat beteken hierdie twee eienskappe vir Abram. Dat dit vir hom as geregtigheid gereken is. Sonder geregtigheid is dit onmoontlik om deel van God se Kerk te wees. En nou vind ons hoe die HERE die verbond instel en Abram geen deel daaraan het nie. Hy moes net die diere voorsien. Hier lees ons dat Abram moes die vee middeldeur sny en teenoor mekaar lê. Die betekenis daarvan was dat indien enigeen die verbond sou verbreek, die ander persoon die reg gehad het om so met sy verbondsvennoot op te tree. Nou het God vir Abram, hy het eers later Abraham geword, gesê dat uit Isak sou sy nageslag kom. So vir Abraham was dit nie moeilik om die besluit te neem om Isak te offer toe God hom gevra het nie, want die Here moes weer vir Isak uit die dood opwek, want uit Isak sou Abraham se nageslag kom. God kan nie lieg nie. Indien God dit nie doen nie, kon Abram met God maak soos met die diere gemaak is, en hy het geweet dat God nie kan lieg nie, en dat dit onmoontlik is om God dood te maak.

Verder, as een van die partye van 'n verbond iets van die ander een verwag het om te doen, moes die ander party dieselfde verwagting hê. Omdat God van Abram verwag het om sy seun te offer, het die HERE daar verklaar dat Hy vir Jesus sou stuur om te sterwe, want Jesus is Sy seun. Dit is hoekom Jesus moes kom, om die gedeelte van die eerste verbond te vervul. Dit is ook hoekom Jesus net een keer kon kom om vir ons sonde te sterwe.

Vir die wat wil lees oor wat die verbond van Geregtigheid beteken kan u [hier](#) lees.

So na hierdie gedeelte vind ons 25 jaar later dat die HERE die besnydenis instel as teken van die verbond. Nou die interessante gedeelte is dat wanneer ons na die volgorde kyk vind ons dat Abram moes glo, dan nagmaal vier, en dan volg die besnydenis. Na Abraham vind ons hulle moes eers besny word, dan glo, en dan nagmaal vir. So hier vind ons dit in 'n halwe omgekeerde volgorde

maar met Jesus vind ons dat Hy dit weer instel volgens Abraham se volgorde, so eers glo, dan nagmaal, en dan eers vind besnydenis van die hart plaas. En dit geskied met die volgende stappe van die verbond, naamlik doop om uit Egipte te trek, die plek waar jy bakstene maak vir Satan, en doping van die Heilige Gees. Daarom dat ons so baie stryery kry vandag onder teoloë, want die harte is nie besny nie, alhoewel hulle nagmaal gebruik, weier hulle om te trek uit Egipte en dat die HERE hul harte kan besny, en wil hulle hul verkeerde lewenswyses en insigte afdwing op hul kerkgenootskap.

So die Kerk begin met Abraham, en almal wat glo en deel geword het van die verbond, was en is nog vandag Kerk.

Nou kom ons eers by Israel uit. En hier vind ons die volgende beginsel is dat mense van alle volke hulle by die volk kon voeg voor hul trek uit Egipte begin het. *“Die hele vergadering van Israel moet dit hou. En as ‘n vreemdeling by jou vertoef en tot eer van die HERE die pasga wil vier, moet by hom almal wat manlik is, besny word; en dan mag hy nader kom om dit te vier, en hy sal soos ‘n kind van die land wees. Maar géén onbesnedene mag daarvan eet nie. Een wet moet geld vir die kind van die land en vir die vreemdeling wat onder julle vertoef.”* (Exo 12:48-49) Die Engelse vertalings stel vers 47 egter as ‘n gemeente (congregation), en dit is ook hoe die woord in Strongs se Hebreeus beskryf word. *“Net een wet moet daar vir julle wees die vreemdeling moet soos die kind van die land wees; want Ek is die HERE julle God.”* (Lev 24:22)

So hier vind ons alreeds dat Israel nie ‘n spesifieke nasie is nie, maar almal wat besluit om die HERE as hul God te dien. So almal het dieselfde geloofsoortuiging gehad. So dit wys alreeds vir ons dat hulle eerder as Kerk funksioneer as volk. Dit sluit aan by die belofte wat die HERE aan Abraham gemaak het. *“Toe Abram nege en negentig jaar oud was, het die HERE aan Abram verskyn en vir hom gesê: Ek is God, die Almagtige; wandel voor my aangesig, dan sal jy opreg wees. En Ek wil my verbond sluit tussen My en jou, en jou buitengewoon vermeerder. Toe val Abram op sy aangesig, en God het met hom gespreek en gesê: Wat My aangaan, kyk, my verbond is met jou, en jy sal die vader van ‘n menigte van nasies word. Daarom sal hulle jou nie meer Abram noem nie, maar jou naam sal wees Abraham, want Ek maak jou ‘n vader van ‘n menigte van nasies. En Ek sal jou buitengewoon vrugbaar maak: Ek sal jou tot nasies maak, en konings sal uit jou voortkom. En Ek sal my verbond oprig tussen My en jou en jou nageslag ná jou in hulle geslagte as ‘n ewige verbond, om vir jou ‘n God te wees en vir jou nageslag ná jou. En Ek sal aan jou en jou nageslag ná jou die land van jou vreemdelingskap gee, die hele land Kanaän, as ‘n ewige besitting; en Ek sal vir hulle ‘n God wees. Verder het God aan Abraham gesê: Maar jy moet my verbond hou, jy en jou nageslag ná jou, van geslag tot geslag.”* (Gen 17:1-9)

So hier vind ons nog voor en tydens die trek na Kanaän, dat Israel as Kerk funksioneer en nie net as nasie nie. Soos vroeër genoem in Eksodus 12 vers 47, word hulle as ‘n gemeente of vergadering beskryf en nie as a volk of nasie nie. Indien ons verder gaan soek in die Bybel, vind ons dat die woord vergadering wat na alle volgelinge van die HERE verwys, in 219 verse in die Ou Vertaling gebruik word. Die Engelse King James Version gee die volgende statistieke: *“One further point to make here is that when we look at the first five books of the Bible, and especially those written by Moses, we find that the word congregation, referring to those people who left Egypt, is used 250 times in these books. This I believe is enough proof that even Moses and the LORD saw them as a Church, a congregation, and not as a nation only.*

If we include the rest of the Old Testament we find that they are referred to as a congregation 363 times in 330 verses.”

So ek neem aan die genoemde statistiek hierbo is voldoende bewys dat Israel deur die eeue na die vergadering van Israel verwys, en nie na Israel as nasie nie.

Dit is ook waarom die hele boek van Hebreërs gaan.

Baie mense verstaan nie die boek in die Bybel nie, en daar is baie, soos selfs Martin Luther, wat voel dat die boek nie in die Bybel hoort nie. Dit is maar mense wat voel dat die boek juis aan Jode geskryf is en dat dit ons as Christene nie raak nie. Aangesien Luther later jare so 'n haat ontwikkel het vir die Jode en hy sy boekie "On the Jews and their lies" geskryf het, wou hy nie die boek van Hebreërs in sy Bybel hê nie want dit het dan gegaan oor die Jode en is volgens hom slegs vir die Jode geskryf. Die feit dat ons almal vandag toegang het tot die Ou Verbond en profete se geskrifte, maak dat ons dit baie maklik kan interpreteer en vind dat dit eintlik op ons as Kerk van toepassing is.

Maar, nou het ek 'n probleem met die siening. Hoekom? Aangesien mense die Jode as volk sien en nie as Kerk nie. Dit is seker die grootste verskil wat ons vandag leer. Almal wil dat die boek slegs op die Jode van daardie tyd van toepassing was, maar wil of kan nie verstaan dat die sentrale punt van die boek gaan oor verbond nie.

So dit is nie net geskryf vir die Jode as nasie nie, maar aan die Jode as Kerk. Nou wat is die verskil? Ek wil dit graag verduidelik aan die hand van wat Paulus aan Korinte skryf, en wat Jesus vir Johannes openbaar in Openbaring. Paulus skryf die volgende: *"En hierdie dinge was voorbeelde vir ons, dat ons nie begerig moet wees na slegte dinge soos hulle begerig was nie. En wees ook nie afgodediens soos sommige van hulle was nie, soos geskrywe is: Die volk het gaan sit om te eet en te drink en het opgestaan om te speel. En laat ons nie hoereer soos sommige van hulle gehoereer het nie, en daar het op een dag drie en twintig duisend geval. En laat ons Christus nie versoek soos ook sommige van hulle gedoen het nie, en hulle het deur die slange omgekom. En moenie murmureer soos ook sommige van hulle gemurmureer het nie, en hulle het deur die verderwer omgekom. **Maar al hierdie dinge het hulle oorgekom as voorbeelde en is opgeskrywe as 'n waarskuwing aan ons op wie die eindes van die eeue gekom het.**"* (1Kor 10:6-11)

Jesus se woorde in Openbaring is weer as volg: *"Ek ken jou werke en verdrukking en armoede maar jy is ryk **en die lastering van die wat sê dat hulle Jode is en dit nie is nie**, maar 'n sinagoge van die Satan."* Open 2:9. *"Kyk, Ek gee jou uit die sinagoge van die Satan, **van die wat sê dat hulle Jode is en dit nie is nie, maar lieg** Ek sal maak dat hulle kom en voor jou voete neerbuig en erken dat Ek jou liefgehad het."* Open 3:9.

So ek gaan eerstens bewys dat Israel as Kerk funksioneer het, en nie as volk nie. Maar, kom ons begin by die begin. Wie is alreeds, en wie gaan nog hemel toe. Die wat reeds in die hemel is, is mense soos Moses, Dawid, Samuel, en nog baie ander persone van die Ou Testament. As ons na Nuwe Testamentiese mense soek is dit seker mense soos Petrus, Paulus en Johannes. Wat u dalk mag opval is dat ek slegs name van mense noem wat uit Israel afkomstig is. Die rede hiervoor is om vir u te wys dat hulle sekerlik daar is, omdat hulle aan die volk en Kerk van die HERE, Israel behoort het. Wat ek leer uit die Ou Testament is dat slegs persone wat die HERE behaag het en in Hom geglo het die ewige lewe beërwe het en nie alle Israeliete nie. Daarom dat ons lees dat die HERE in die meeste van hulle geen behae gehad het nie en hulle neergevel is in die woestyn, en so in die hel op geëindig het. *"Maar God het in die meeste van hulle geen welgevalle gehad nie, want hulle is*

neergeslaan in die woestyn.” (1Kor 10:5)

Die HERE spreek die volgende woorde uit oor Israel: “Want jy is ‘n volk heilig aan die HERE jou God; jou het die HERE jou God uitverkies om uit al die volke wat op die aarde is, sy eiendomsvolk te wees. Die HERE het ‘n welgevalle aan julle gehad en julle uitverkies, nie omdat julle meer was as al die ander volke nie, want julle was die geringste van al die volke. Maar omdat die HERE julle liefgehad en die eed gehou het wat Hy vir julle vaders gesweer het, het die HERE julle met ‘n sterke hand uitgelei en jou uit die slawehuis, uit die hand van Farao, die koning van Egipte, verlos. **Jy moet dan weet dat die HERE jou God God is, die getroue God wat die verbond en die goedertierenheid hou vir die wat Hom lief het en sy gebooie onderhou, in duisend geslagte.**”(Deu 7:6-9) Hierdie gedeelte klink vir my eerder as ‘n belofte aan ‘n Kerk, as ‘n belofte aan ‘n spesifieke volk.

MAAR HOE NOU GEMAAK MET ANDER MENSE VAN ANDER NASIES?

Ek wil begin by die begin. Nou mag jy dink dat as ek na Openbaring verwys, ek aan die einde begin, maar Christus is aan die woord, en Hy was van die begin van die aarde al daar. Openbaring 3 vers 9: “Kyk, Ek gee jou uit die sinagoge van die Satan, van die wat sê dat hulle Jode is en dit nie is nie, maar lieg”. Hier sien ons dat Jesus aan die gemeente skryf en sê dat sommige voorgee dat hulle Jode is maar lieg. Die gemeente is in Filedelfia, verseker nie in Israel nie. Dit is ook ‘n bevestiging van Openbaring 2 vers 9: “Ek ken jou werke en verdrukking en armoede maar jy is ryk en die lastering van die wat sê dat hulle Jode is en dit nie is nie, maar ‘n sinagoge van die Satan.” So hier gee Jesus vir ons ‘n belangrike stukkie inligting. Slegs ware Jode sal gered word. Dit stem saam met wat Moses meedeel in Deuteronomium 7 verse 6 en 7: “Want jy is ‘n volk heilig aan die HERE jou God; jou het die HERE jou God uitverkies om uit al die volke wat op die aarde is, sy eiendomsvolk te wees. Die HERE het ‘n welgevalle aan julle gehad en julle uitverkies, nie omdat julle meer was as al die ander volke nie, want julle was die geringste van al die volke”.

Sodra ons besef dat God nooit Sy beloftes sal verander nie, sal ons besef dat daar iets is wat nie plus is nie. Hoe kan God ons as heidene dan ook red as Sy Woord verklaar dat slegs Jode gered word? Die antwoord kom uit Handeling 10 vers 34 en 35 :” En Petrus het sy mond geopen en gesê: Ek sien waarlik dat God geen aannemer van die persoon is nie, maar dat in elke nasie die een wat Hom vrees en geregtigheid doen, Hom welgevallig is.” Hier sien ons dat as ons Hom vrees en geregtigheid doen, ons Hom welgevallig is. Dit los egter nog nie die probleem van Openbaring op nie, want ons is nog nie Jode nie. Die antwoord moet ons gaan soek in Israel se geskiedenis met die uittog uit Egipte. Hier gee die HERE vir die Israeliete ‘n wet wat hulle moet gehoorsaam. Numeri 15 vers 15 en 16: “Wat die vergadering aangaan, een en dieselfde insetting geld vir julle en vir die vreemdeling wat by julle vertoef. ‘n Ewige insetting in julle geslagte is dit: soos julle, so moet die vreemdeling voor die aangesig van die HERE wees. **Een wet en een reg moet geld vir julle en vir die vreemdeling wat by julle vertoef.**” Eksodus 12 vers 48 gee die finale antwoord vir ons: “En as ‘n vreemdeling by jou vertoef en tot eer van die HERE die pasga wil vier, moet by hom almal wat manlik is, **besny word**; en dan mag hy nader kom om dit te vier, **en hy sal soos ‘n kind van die land wees.** Maar géén onbesnedene mag daarvan eet nie.”

In Israel se geskiedenis sien ons dat wanneer iemand uit ‘n ander volk hom of haar verbind het met die Israeliete, hulle as volksgenote, of deel van die Kerk geag is. ‘n Baie goeie voorbeeld vir ons is Rut. Alhoewel sy die reg gehad het om na haar mense terug te gaan na haar man se dood, het sy gekies om saam met Naomi na haar land te gaan. Die woorde wat Rut ook gespreek het, ontsluit die waarheid verder. Rut 1:16 “Maar Rut sê: Moenie by my aandring dat ek u moet verlaat om agter u om te draai nie; want waar u gaan, sal ek gaan; en waar u vertoef, sal ek vertoef; u volk is my volk, en u God is my God. 17 Waar u sterwe, sal ek sterwe en daar begrawe word! Mag die HERE so aan my doen en so daaraan toedoen--net die dood sal skeiding maak tussen my en u.” Hier gee sy te kenne dat sy kies om deel te word van Naomi se volk, en saam met Naomi haar God sal aanbid. Wie was Rut? Dawid se grootouma. Waar kom Jesus vandaan? Uit Dawid se geslag.

Nou hoe pas al hierdie stukke in mekaar? Die HERE het Israel uitgekies as Sy Kerk. Ons, as heidene moet dus kies om by die Kerk van die HERE gevoeg te word. Hoe doen ons dit? Deur deel te word van die verbond met die HERE. Dit is om Christus se geregtigheid te besit. So ons moet weet wat Jesus kom doen het op aarde, en dit is om die Ou Verbond te vervul deur aan al die voorwaardes te voldoen. Dan gee dit ons die geleentheid om deel te word van die Israel van die HERE, soos Paulus vir ons in Galasiërs dit opgeteken het. ***“Want in Christus Jesus het nòg die besnydenis nòg die onbesnedenheid enige krag, maar ‘n nuwe skepsel. En mag daar vrede en barmhartigheid wees oor almal wat sal wandel volgens hierdie reël, en oor die Israel van God!”*** (Gal 6:15-16) So hierdie gedeelte klink vir my baie meer as beleidenis skrifte van ‘n Kerk, as beloftes aan ‘n spesifieke volk. So Israel is nie as volk uitverkies nie, maar as Kerk want slegs die wat deel was van die verbond en geglo het dat slegs die HERE hulle God was, het die ewige lewe verkry.

Waar vind ons die eerste afval van die Kerk? Met die onderverdeling van Kanaän. Die Rubeniete en Gadiete en die halwe stam van Manasse het besluit om nie hulle erfdeel in Kanaän in besit te neem nie. Hulle wou hulle eie kop volg en buite die beloofde land hul erfenis ontvang. So hulle het gekies om nie dit wat die HERE vir hulle wou gee nie, te aanvaar nie. So hier sien ons die eerste afval. Wanneer ons in die geskiedenis van Israel gaan kyk, sien ons dat hulle geen invloed later op die geskiedenis van Israel gehad het nie. Dit is presies wat vandag gebeur. Mense besluit om die Kerk te verlaat en kan nie as gelowiges getel word nie, **want slegs mense wat Jesus as hul verlosser bely en lewe soos kinders van die HERE vorm deel van die werklike Kerk.** Dit is hoe Hebreërs 6 dit stel : *“Want dit is onmoontlik om die wat eenmaal verlig geword het en die hemelse gawe gesmaak en die Heilige Gees deelagtig geword het, en die goeie woord van God gesmaak het en die kragte van die toekomstige wêreld, en afvallig geword het—om dié weer tot bekering te vernuwe, omdat hulle ten opsigte van hulleself die Seun van God weer kruisig en openlik tot skande maak.”* (Heb 6:4-6) Dit is ook wat in die Ou Verbond gebeur het. Saul raadpleeg die heks van Endor en sterf as ongelowige. Wanneer Israel gesondig het is hulle gestraf om hulle terug te bring na die HERE toe, maar wanneer hulle nie meer aan die HERE vasgehou het nie, vind ons hulle nie verder in die Bybel nie. Alreeds net na Dawid seur die koninkryk in twee, en sien ons nooit weer die ander stamme in die geskiedenis nie. So die ander het hul eie “kerk” begin, en is deur die HERE verstoot. Jesus praat ook nie met die mense van die “kerk” nie, behalwe om hulle teen mekaar op te sweep. Dit is wat Hy elke keer met die Fariseërs en Saduseërs gedoen het. En hulle was die “kerk”.

Nou kan ons maar deur Israel se geskiedenis sien hoe meeste van die stamme afvallig word, afgode aanbid en hulle voeg by die nasies wat hulle veronderstel was om uit te roei. Vandag vind ons dat mense sê dat Jesus moet nou eers die mense van die verlore stamme moet kom red, maar hulle het reeds hulle keuses gemaak en besluit om nie deel van die HERE se Kerk te wees nie. Die HERE het nie ‘n spesifieke volk gekies nie, maar ‘n spesifieke groep mense wat in Hom glo as hulle God. Dit is waaroor al die profete gepraat het. Al hul geskrifte is eintlik herlewings boodskappe wat hulle vir die mense gebring het. Almal het vir hulle voorgelê wat hulle moes doen, en dit was om terug te keer na die HERE toe. Daar was wel ook van die boodskappe wat hulle gebring het wat gewys het op Jesus en Sy verlossing wat Hy kom bring het. Maar dit was nogsteeds boodskappe om mense nader aan die HERE te bring. So al hierdie boodskappe gaan oor wat van ons as Kerk verwag word, en nie boodskappe aan ‘n volk nie.

Verder vind ons net soos vandag dat lidmaatskap van ‘n Kerk groep nie beteken dat jy die ewige lewe gaan beërf nie, maar slegs geloof in Jesus Christus as verlosser.

So Israel was die Kerk onder die Ou Verbond, en ons vorm deel van die Kerk onder die Nuwe Verbond. So daar bestaan nie iets soos vervangings teologie nie, maar slegs boodskappe aan die Kerk van die HERE. En dit het al begin met Moses wat die volgende keuse aan die mense gee: *“Want hierdie gebod wat ek jou vandag beveel, is vir jou nie te swaar nie en is nie ver nie. Dit is nie in die hemel nie, sodat jy moet sê: Wie sal vir ons na die hemel opklim en dit vir ons gaan haal en ons dit laat hoor, dat ons dit kan doen? Dit is ook nie oorkant die see nie, sodat jy moet sê: Wie sal*

vir ons na die oorkant van die see oorvaar en dit vir ons gaan haal en ons dit laat hoor, dat ons dit kan doen? Maar baie naby jou is die woord, **in jou mond en in jou hart, om dit te doen.** Kyk, ek het jou vandag voorgehou die lewe en die geluk, en die dood en die ongeluk. **Wat ek jou vandag beveel, is om die HERE jou God lief te hê, in sy weë te wandel en sy gebooie en sy insettinge en sy verordeninge te hou, sodat jy kan lewe en vermenigvuldig en die HERE jou God jou mag seën in die land waarheen jy gaan om dit in besit te neem.** Maar as jou hart hom afwend en jy nie luister nie en jy jou laat verlei, sodat jy jou voor ander gode neerbuig en hulle dien, dan verkondig ek julle vandag dat julle sekerlik sal omkom; julle sal die dae nie verleng in die land waarheen jy oor die Jordaan trek om dit in besit te gaan neem nie. Ek neem vandag die hemel en die aarde as getuies teen julle; die lewe en die dood, die seën en die vloek het ek jou voorgehou. **Kies dan die lewe, dat jy kan lewe, jy en jou nageslag, deur die HERE jou God lief te hê, na sy stem te luister en Hom aan te hang; want dit is jou lewe en die lengte van jou dae, sodat jy kan woon in die land wat die HERE aan jou vaders Abraham, Isak en Jakob met 'n eed beloof het om dit aan hulle te gee.**" (Deu 30:11-20)

So Israel moes kies om die HERE te volg, en dit klink soos iemand wat moet kies vandag om kind van die HERE te word, en nie 'n blanko uitspraak dat al Israel se mense die ewige lewe sal ontvang nie. Nee, slegs mense wat Hom gekies het, sal Sy kinders of volk wees.

So om terug te keer na die boek aan die Hebreërs, sien ons dat die boek handel oor die verskillende standpunte in die verskillende Kerke. Daar is eerstens die wat glo dat Jesus alles volbring het en dat slegs deur geloof in Hom ons as Kerk kan funksioneer. Dan is die tweede groep die wat glo dat Jesus die verlosser is, maar tog nog sekere van die Ou Testamentiese werke aan wil vashou om verlossing te kry, en dan die wat nog in die Ou Verbond vashou as die enigste manier om God se kinders gereken te word. En dit is wat die skrywer probeer bespreek, om te wys daarop dat Jesus al die voorskrifte aan voldoen het, en dat slegs volle oorgawe aan Hom en volle vertroue in Hom, die ewige lewe vir ons as mense kan verkry. Geen werke kan maak dat ons as Kerk gereken kan word nie.

So die skrywer wys daarop dat geen werke of nakoming van die Ou Verbond se voorskrifte vir ons die ewige lewe kan gee nie, aangesien Jesus 'n einde daaraan gemaak het toe hy deur die hemelse tabernakel gegaan het. Dit is wat Hebreërs 3 en 4 oor gaan. Dat ons geloof moet hê dat Jesus die Christus is en dat dit onmoontlik is om in Sy rus te gaan daarsonder. Dit is die betekenis van die Sabbat, dat ons oorgaan van 'n werke godsdiens na 'n geloofs godsdiens.

Dit is waarom die nuwe voorskrifte in Hebreërs 13 opgeteken is, en wat dit vir ons beteken. Dit is vir ons al die vereistes om aan te voldoen.

"Die broederliefde moet bly. Vergeet die gasvryheid nie, want daardeur het sommige, sonder om dit te weet, engele as gaste geherberg. Dink aan die gevangenes asof julle medegevangenes is, en aan die wat mishandel word, as mense wat self ook 'n liggaam het. Laat die huwelik in alle opsigte eerbaar wees en die bed onbesmet; want God sal hoereerders en egbrekers oordeel. Julle gedrag moet vry van geldgierigheid wees. Wees tevrede met wat julle het, want Hy het gesê: Ek sal jou nooit begewe en jou nooit verlaat nie. Daarom kan ons met alle vrymoedigheid sê: Die Here is vir my 'n Helper, en ek sal nie vrees nie; wat sal 'n mens aan my doen? Gedenk julle voorgangers wat die woord van God aan julle verkondig het; aanskou die uiteinde van hulle lewenswandel en volg hulle geloof na. Jesus Christus is gister en vandag dieselfde en tot in ewigheid. Moenie rondgeslinger word deur allerhande en vreemde leringe nie; want dit is goed dat die hart versterk word deur genade, nie deur voedsel nie, waarvan die wat daarin gewandel het, geen voordeel gehad het nie. Ons het 'n altaar waarvan die wat die tabernakel bedien, geen reg het om te eet nie; want die diere waarvan die bloed vir die sonde deur die hoëpriester in die heilighdom ingedra word—hulle liggame word buitekant die laer verbrand. Daarom het Jesus ook, om die volk deur sy eie bloed te heilig, buitekant die poort gely. Laat ons dan uitgaan na Hom toe buitekant die laer en sy smaad dra. Want

ons het hier geen blywende stad nie, maar ons soek die toekomstige. Laat ons dan gedurig deur Hom aan God 'n loffer bring, dit is die vrug van die lippe wat sy Naam bely. Vergeet die weldadigheid en mededeelsaamheid nie, want God het 'n welbehae aan sulke offers. Wees gehoorsaam aan julle voorgangers en onderdanig, want hulle waak vir julle siele as diegene wat rekenskap moet gee, sodat hulle dit met blydschap kan doen en nie al sugtende nie; want dit is vir julle nie nuttig nie. Bid vir ons, want ons is oortuig dat ons 'n goeie gewete het, omdat ons in alles goed wil wandel. Des te meer vermaan ek julle om dit te doen, sodat ek gouer aan julle teruggegee kan word. Mag die God van die vrede, wat die groot Herder van die skape, naamlik onse Here Jesus Christus, deur die bloed van die ewige testament uit die dode terugbring het, julle volmaak in elke goeie werk, om sy wil te doen, deur in julle te werk wat welbehaaglik is voor Hom deur Jesus Christus aan wie die heerlijkheid toekom tot in alle ewigheid! Amen. En ek vermaan julle, broeders, verdra die woord van vermaning, want ek het ook maar kort aan julle geskrywe. Julle moet weet dat die broeder Timótheüs vrygelaat is, saam met wie ek julle sal sien as hy spoedig kom. Groet al julle voorgangers en al die heiliges. Die wat van Italië is, groet julle. Die genade sy met julle almal! Amen." (Heb 13:1-25)

So dit is die voorskrifte vir Sy Kerk. Nou kan jy self sien of jou gemeente of van die lerings wat hulle huldig aan die vereistes voldoen. Nêrens lees ek in die Nuwe Verbond dat die HERE mense wat hul rug op Hom gekeer het weer 'n geleentheid sal kry om Hom te sien vir wie Hy is nie. Dit beteken ook dat Hy nie Israel as 'n spesiale volk verkies het nie, maar Israel as Kerk gekies het.

So daar bestaan nie iets soos vervangings teologie nie. Of jy glo die waarheid en beërf die ewige lewe, of jy sterf die tweede dood. Ek en jy wat die HERE dien is deel van Sy Israel, soos vroeër genoem in die aanhaling uit Galasiërs. 6:16 "En mag daar vrede en barmhartigheid wees oor almal wat sal wandel volgens hierdie reël, en oor die Israel van God!" So dit gaan alles oor Sy Kerk.

Ons moet onthou dat die eerste mense wat tot bekering gekom het Jode was. En hulle is ook Christene genoem. "En toe hulle dit hoor, het hulle geswyg en God verheerlik en gesê: **So het God dan ook aan die heidene die bekering tot die lewe geskenk.** Die wat dan verstrooi was deur die verdrukking wat oor Stéfanus ontstaan het, **het die land deurgegaan tot by Fenícië en Ciprus en Antiochië sonder om tot iemand die woord te spreek, behalwe tot die Jode alleen.** En daar was sommige van hulle, Cipriese en Cirenése manne, wat in Antiochië gekom het **en met die Griekssprekende Jode gepraat en die evangelie van die Here Jesus verkondig het. En die hand van die Here was met hulle, en 'n groot getal het gelowig geword en hulle tot die Here bekeer.** En die berig hiervan het die gemeente wat in Jerusalem was, ter ore gekom en hulle het Bárnabas afgestuur om die land deur te gaan tot by Antiochië. Toe hy daar kom en die genade van God sien, was hy bly en het almal vermaan om met hartlike voorneme aan die Here getrou te bly; want hy was 'n goeie man en vol van die Heilige Gees en geloof; en 'n aansienlike skare is aan die Here toegebring. **Toe vertrek Bárnabas na Tarsus om Saulus te soek, en toe hy hom kry, het hy hom na Antiochië gebring. En hulle het 'n hele jaar lank in die gemeente saam vergader en aan 'n aansienlike skare onderwys gegee; en die dissipels is in Antiochië vir die eerste keer Christene genoem.**"(Hand 11:18-26)

So die mense was eerstens Jode, maar het toe bekend gestaan as Christene. So die wat praat oor vervangingsteologie bewys net hulle onkunde, en hulle tekort aan kennis wat in die Bybel staan.

Die eerste preek van die dissipels wys ook dat die Jode toe al reeds uit elke volk en taal bestaan het. "En daar het in Jerusalem Jode gewoon, godsdienstige manne, uit elke nasie wat onder die hemel is. En toe hierdie geluid kom, het die menigte saamgestroom en was in die war, want elkeen het gehoor hoe hulle in sy eie taal spreek; en hulle was almal verbaas en verwonderd en sê vir mekaar: Is almal wat daar spreek, dan nie Galileërs nie? En hoe hoor ons hulle, elkeen in ons eie taal waarin ons gebore is? Parthers en Meders en Elamiete en die inwoners van Mesopotámië, Judéa en Kappadócië, Pontus en Asië, Frigië en Pamfilië, Egipte en die streke van Líbië by Círéne, en Romeine

wat hier vertoef, Jode en Jodegenote, Kretense en Arabiere—ons hoor hulle in ons eie taal oor die groot dae van God spreek. En hulle was almal verbaas en radeloos en sê die een vir die ander: Wat kan dit tog wees? Maar ander het gespot en gesê: Hulle is vol soetwyn. Maar Petrus het opgestaan met die elf en sy stem verhef en hulle toegesprek: Joodse manne en almal wat in Jerusalem woon, dit moet julle weet, en luister na my woorde. Hierdie mense is tog nie dronk soos julle dink nie, want dit is nog maar die derde uur in die môre. Maar dit is wat deur die profeet Joël gesprek is: En in die laaste dae, spreek God, sal Ek van my Gees uitstort op alle vlees, en julle seuns en julle dogters sal profeteer, en julle jongelinge sal gesigte sien, en julle ou mense sal drome droom. En ook op my diensknechte en diensmaagde sal Ek in dié dae van my Gees uitstort, en hulle sal profeteer. En Ek sal wonders gee bo in die hemel en tekens onder op die aarde, bloed en vuur en rookdamp. Die son sal verander in duisternis en die maan in bloed voordat die groot en deurlugtige dag van die Here kom. En elkeen wat die Naam van die Here aanroep, sal gered word. Israeliete, luister na hierdie woorde! Jesus, die Nasaréner, 'n man deur God vir julle aangewys met kragte en wonders en tekens wat God deur Hom onder julle gedoen het, soos julle ook self weet— Hom, wat deur die bepaalde raad en voorkennis van God oorgelewer is, het julle deur die hande van goddelose manne geneem en gekruisig en omgebring; Hom het God opgewek, nadat Hy die smarte van die dood ontbind het, omdat dit onmoontlik was dat Hy daardeur vasgehou sou word". (Hnd 2:5-24)

So daar sal nie 'n wegraping wees om die Jode te kom red nie, want dan moet almal wat nie in Jesus glo ook 'n tweede kans kry, en dan beteken die Bybel en Jesus niks nie. So hardloop weg van die mense voordat hulle jou saam met hulle in die afgrond trek. Dit is so dat daar pragtige mense is wat jy dalk voel ek nou aanvat, maar weet jy **net mense wat glo in die volle boodskap van die Bybel sal gered word**. Jesus het in elk geval vir hulle meegedeel dat hulle verwerp is: "Jesus sê vir hulle: *Het julle nooit in die Skrifte gelees nie: Die steen wat die bouers verwerp het, dit het 'n hoeksteen geword. Hy het van die Here gekom en is wonderbaar in ons oë? Daarom sê Ek vir julle: Die koninkryk van God sal van julle weggeneem en aan 'n volk gegee word wat die vrugte daarvan sal dra.* En hy wat op hierdie steen val, sal verpletter word; maar elkeen op wie hy val, dié sal hy vermorsel. En toe die owerpriesters en die Fariseërs sy gelykenisse hoor, het hulle begryp dat Hy van hulle spreek. En hulle het probeer om Hom in hulle mag te kry, maar hulle was bang vir die skare, omdat dié Hom vir 'n profeet gehou het." (Mat 21:42-46) Hier gebruik Jesus ook die woord volk, want die ware Kerk, of Bruid, het nog nie bestaan nie, want Hy het nog gelewe. Die is die vervulling van die gedeelte in Jesaja 5. "Laat my tog sing van my Beminde; 'n lied van my Beminde oor sy wingerd! My Beminde het 'n wingerd op 'n vrugbare heuwel. En Hy het dit omgespit en die klippe daar uitgehaal en dit beplant met edel wingerdstokke; en Hy het 'n toring daar binne-in gebou en ook 'n parskuip daarin uitgekap; en Hy het verwag dat dit druiwe sou dra, maar dit het wilde druiwe voortgebring. Nou dan, inwoners van Jerusalem en manne van Juda, oordeel tog tussen My en my wingerd. Wat is daar meer te doen aan my wingerd wat Ek daar nie aan gedoen het nie? Waarom het Ek verwag dat dit druiwe sou dra, en dit het wilde druiwe voortgebring? Laat My julle dan nou te kenne gee wat Ek met my wingerd gaan doen: Ek sal sy doringheining wegneem, sodat dit verwoes word; Ek sal sy muur stukkend breek, sodat dit vertrap word. En Ek sal dit 'n wildernis maak: dit sal nie gesnoei of omgespit word nie, maar opskiet met dorings en distels; en Ek sal die wolke gebied om nie daarop te reën nie. Want die wingerd van die HERE van die leërske is die huis van Israel, en die manne van Juda is die tuin van sy verlustiging; en Hy het gewag op reg, maar kyk, dit was bloedvergieting; op geregtigheid, maar kyk, dit was geskreeu!" (Isa 5:1-7)

Die dat Openbaring daarop wys dat twee derdes van alle Christene verlore sal gaan, want hulle glo die boodskap van die Bybel, plus hulle interpretasie. Hulle sal veg dat hulle interpretasie reg is en verse kwoteer om jou te probeer oortuig, maar weet jy die duiwel het ook vir Jesus aangevat deur die Bybel te kwoteer, maar Jesus het hom elke keer op sy foute gewys. So ek wil net graag wys dat daar foute is in party van ons lerings, en ons moet self verantwoordelikheid neem vir ons eie lewe, en nie vertrou op mense nie. Dieselfde storie geld vir die tien maagde. Vyf het Hom verwag, en vyf het eers gewag vir die wegraping en al sy gevolge, en het die bruilof gemis.

“As iemand iets anders leer en nie instem met die gesonde woorde van onse Here Jesus Christus en met die leer wat volgens die godsaligheid is nie, dié is verwaand en verstaan niks nie, maar het ‘n sieklike sug na twisvrae en woorderstryd waaruit ontstaan afguns, twis, lasteringe, bose agterdog, nuttelose stryery van mense wat verdorwe in hulle verstand en van die waarheid beroof is en dink dat die godsaligheid winsgewend is. Onttrek jou aan sulke mense.” (1Ti 6:3-5)

Verder verklaar Paulus die volgende: *“Maar die doel van die gebod is liefde uit ‘n rein hart en ‘n goeie gewete en ‘n ongeveinsde geloof waarvan sommige mense afgedwaal en hulle afgewend het na onsinnige praatjies; **hulle wil leraars van die wet wees, alhoewel hulle wat hulle sê, of die dinge wat hulle beslis beweer, nie verstaan nie.** Maar ons weet dat die wet goed is as iemand dit wettiglik gebruik en as **hy weet dat die wet nie gegee is vir die regverdige nie, maar vir die wettelose en tugtelose mense,** goddelose en sondaars, onheiliges en ongewydes, vadermoorders en moedermoorders, moordenaars, hoereerders, sodomiete, mensediewe, leuenaars, meinediges en wat daar anders met die gesonde leer in stryd is, volgens die evangelie van die heerlijkheid van die salige God wat aan my toevertrou is.” (1Ti 1:5-11)*

So indien iemand met jou wil redeneer oor die wet, weet dat hy volgens die vorige gedeelte praat asof hy dink jy is nie geregverdig nie, en dalk is hy nie geregverdig nie. Die wet is slegs ‘n tugmeester na die regverdigheid toe, en in sigself kan net die dood beteken. *“Maar voordat die geloof gekom het, is ons onder die wet in bewaring gehou, ingesluit met die oog op die geloof wat geopenbaar sou word. **Die wet was dus ons tugmeester na Christus toe, sodat ons geregverdig kan word uit die geloof. Maar nou dat die geloof gekom het, is ons nie meer onder ‘n tugmeester nie.**” (Gal 3:23-25)*

So indien iemand jou wil dwing of “reg help” deur die wet te verkondig, weet dat die persoon nie die Bybel verstaan nie, en slegs sy interpretasie vir jou wil leer. So sal hulle jou probeer oortuig om kersfees te vermy, die paas naweek nie te vier en nog ‘n klomp ander dae nie, maar ons weet hulle probeer om jou weer onder die wet te plaas. Maar Paulus skryf as volg: *“Julle wat onder die wet wil wees, sê vir my, luister julle nie na die wet nie? Want daar is geskrywe dat Abraham twee seuns gehad het, een uit die slavin en een uit die vrye. Maar die een uit die slavin is gebore na die vlees, en die ander een uit die vrye deur die belofte. Dit is sinnebeelde, want dié vroue staan vir twee verbonde: een, van die berg Sinai afkomstig, wat vir die slawerny kinders baar—dit is Hagar; want Hagar staan vir die berg Sinai in Arabië en kom ooreen met die teenswoordige Jerusalem en is met haar kinders saam in slawerny. **Maar Jerusalem daarbo is vry; en dit is die moeder van ons almal.** Want daar is geskrywe: Verbly jou, onvrugbare wat nie baar nie; breek uit en roep, jy wat geen barensnood het nie, want die kinders van die eensame is meer as van haar wat ‘n man het. **Maar ons, broeders, is soos Isak, kinders van die belofte; maar soos destyds hy wat na die vlees gebore is, hom wat na die Gees was, vervolg het, so is dit nou ook. Maar wat sê die Skrif? Werp die slavin en haar seun uit, want nooit mag die seun van die slavin saam met die seun van die vrye erwe nie. Daarom, broeders, ons is nie kinders van die slavin nie, maar van die vrye.**” (Gal 4:21-31)*

So die wat glo dat Jesus die Christus is en ons kom vrymaak het van die wet en Sy geregtigheid besit, is die Kerk van die HERE, en nie die volgens geslagsregisters en onderhouers van die wet nie. *“Maar destyds, toe julle God nie geken het nie, het julle dié gedien wat van nature geen gode is nie; maar nou dat julle God ken, of liever deur God geken is, hoe keer julle weer terug tot die swakke en armoedige eerste beginsels wat julle weer van voor af aan wil dien? Julle neem dae en en maande en tye en jare waar. Ek vrees vir julle dat ek miskien tevergeefs aan julle gearbei het. Broeders, ek bid julle, word soos ek, want ek is ook soos julle. Julle het my geen onreg aangedoen nie; maar julle weet dat ek ten gevolge van krankheid van die vlees die eerste keer die evangelie aan julle verkondig het; en julle het my beproewing in my vlees nie verag of verfoei nie, maar julle het my ontvang as ‘n engel van God, ja, as Christus Jesus.” (Gal 4:8-14)*

So wie is Israel? Die wat die wil van die HERE doen om te deel in die Nuwe Verbond, en dit geld al

van Moses se tyd af. So dié mense is Kerk.

‘n Verdere gedeelte wat ek ook hier wil byvoeg is oor hoe die Jode in die tyd net na Christus se dood geleentheid gekry het om wel die boodskap van Christus te hoor, maar hoe hulle gekies het om nie die boodskap te aanvaar nie.

DIE JODE IN HANDELINGE

INLEIDING

In hierdie kwotasies uit die boek van Handeling, lig ek net gedeeltes uit om te wys waar Paulus en Barnabas die evangelie van Jesus verkondig het. Daar is soveel mense wat glo dat die Jode weer ‘n geleentheid moet kry om Jesus te sien vir wie Hy is, maar wanneer ek deur Handeling werk sien ek dat hulle juis die eerstes was wat die Evangelie van Jesus gehoor het. Paulus en Barnabas het altyd na die sinagoges toe gegaan en daar geleer, en in Antiogië is die gelowiges die eerste keer as Christene na verwys.

Maar ons vind vandag dat die mense nie die Bybel wil hoor nie, maar hulle “Brand” van geloof. Jy moet tog net nie hulle manier van glo met feite kom omkrap nie, want dan is jy verkeerd.

Ek het ‘n gedeelte opgestel uit die Handeling van die Apostels sonder om enige woorde by te voeg, maar net gedeeltes beklemtoon. Ek het al die gedeeltes vir u ingesluit, of lees dit gerus deur, en sien vir uself dat die Jode geen tweede of selfs derde kans gaan kry nie, maar dat dit my en jou plig is om Jesus aan hulle te verkondig.

Maar, ongelukkig gee Paulus reeds vir ons die antwoord in een van die gedeeltes wat ek aanhaal in Handeling 28: ***“Tereg het die Heilige Gees deur Jesaja, die profeet, tot ons vaders gespreek en gesê: Gaan na hierdie volk en sê: Met die gehoor sal julle hoor en glad nie verstaan nie, en julle sal kyk en kyk, en glad nie sien nie. Want die hart van hierdie volk het stomp geword, en met die ore het hulle beswaarlik gehoor, en hulle oë het hulle toegesluit, sodat hulle nie miskien met die oë sou sien en met die ore hoor en met die hart verstaan en hulle bekeer en Ek hulle genees nie.”***

So moet nie verwag dat jy sukses gaan behaal nie, want die HERE verander nie Sy woorde of pas dit aan vir ons nie. Hulle is verworpe en het 4000 jaar gehad om te leer van die HERE, maar het nie.

NOU DIE SKRIFGEDEELTES

“En daar het in Jerusalem Jode gewoon, godsdienstige manne, uit elke nasie wat onder die hemel is. En toe hierdie geluid kom, het die menigte saamgestroom en was in die war, want elkeen het gehoor hoe hulle in sy eie taal spreek; en hulle was almal verbaas en verwonderd en sê vir mekaar: Is almal wat daar spreek, dan nie Galileërs nie? En hoe hoor ons hulle, elkeen in ons eie taal waarin ons gebore is? Parthers en Meders en Elamiëte en die inwoners van Mesopotamië, Judéa en Kappadokië, Pontus en Asië, Frigië en Pamfilië, Egipte en die streke van Libië by Siréne, en Romeine wat hier vertoef, Jode en Jodegenote, Kretense en Arabiere—ons hoor hulle in ons eie taal oor die groot dae van God spreek. En hulle was almal verbaas en radeloos en sê die een vir die ander: Wat kan dit tog wees? Maar ander het gespot en gesê: Hulle is vol soetwyn. Maar Petrus het opgestaan met die elf en sy stem verhef en hulle toegesprek: Joodse manne en almal wat in Jerusalem woon, dit moet julle weet, en luister na my woorde. Hierdie mense is tog nie dronk soos julle dink nie, want dit is nog maar die derde uur in die môre. Maar dit is wat deur die profeet Joël gespreek is: En in die laaste dae, spreek God, sal Ek van my Gees uitstort op alle vlees, en julle seuns en julle dogters sal profeteer, en julle jongelinge sal gesigte sien, en julle ou mense sal drome droom. En ook op my diensknegte en diensmaagde sal Ek in dié dae van my Gees uitstort, en hulle sal profeteer. En Ek sal wonders gee bo in die hemel en tekens onder op die aarde, bloed en vuur en

rookdamp. Die son sal verander in duisternis en die maan in bloed voordat die groot en deurlugtige dag van die Here kom. En elkeen wat die Naam van die Here aanroep, sal gered word. **Israeliete, luister na hierdie woorde! Jesus, die Nasaréner, 'n man deur God vir julle aangewys met kragte en wonders en tekens wat God deur Hom onder julle gedoen het, soos julle ook self weet— Hom, wat deur die bepaalde raad en voorkennis van God oorgelewer is, het julle deur die hande van goddelose manne geneem en gekruisig en omgebring; Hom het God opgewek, nadat Hy die smarte van die dood ontbind het, omdat dit onmoontlik was dat Hy daardeur vasgehou sou word.**" (Hand 2:5-24)

"En in dié dae toe die dissipels vermeerder het, het daar 'n murmurering ontstaan van die Griekssprekende Jode teen die Hebreërs, omdat hulle weduwees in die daaglikse versorging oor die hoof gesien is. En die twaalf het die menigte van die dissipels byeengeroep en gesê: Dit is nie reg dat ons die woord van God nalaat om die tafels te bedien nie. Kyk dan uit, broeders, na sewe manne uit julle, van goeie getuienis, vol van die Heilige Gees en wysheid, wat ons oor hierdie nodige saak kan aanstel; maar ons sal volhard in die gebed en die bediening van die woord. En die woord het byval gevind by die hele menigte; en hulle het gekies: Stéfanus, 'n man vol van geloof en van die Heilige Gees, en Filippus en Próchorus en Nikánor en Timon en Pármenas en Nikoláüs, **'n Jodegenoot uit Antiochië, wat hulle voor die apostels gestel het; en hulle het gebid en hulle die hande opgelê.** En die woord van God het toegeneem, en die getal van die dissipels het in Jerusalem baie vermeerder, en 'n groot menigte van priesters het gehoorsaam geword aan die geloof." (Hand 6:1-7)

"Die wat dan verstrooi was deur die verdrukking wat oor Stéfanus ontstaan het, het die land deurgegaan tot by Fenícië en Ciprus en Antiochië sonder om tot iemand die woord te spreek, behalwe tot die Jode alleen. En daar was sommige van hulle, Cipriese en Cirenése manne, wat in Antiochië gekom het en met die Griekssprekende Jode gepraat en die evangelie van die Here Jesus verkondig het. En die hand van die Here was met hulle, en 'n groot getal het gelowig geword en hulle tot die Here bekeer. **En die berig hiervan het die gemeente wat in Jerusalem was, ter ore gekom en hulle het Bárnabas afgestuur om die land deur te gaan tot by Antiochië. Toe hy daar kom en die genade van God sien, was hy bly en het almal vermaan om met hartlike voorneme aan die Here getrou te bly; want hy was 'n goeie man en vol van die Heilige Gees en geloof; en 'n aansienlike skare is aan die Here toegebring. Toe vertrek Bárnabas na Tarsus om Saulus te soek, en toe hy hom kry, het hy hom na Antiochië gebring. En hulle het 'n hele jaar lank in die gemeente saam vergader en aan 'n aansienlike skare onderwys gegee; en die dissipels is in Antiochië vir die eerste keer Christene genoem.**" (Hand 11:19-26)

"En omtrent daardie tyd het koning Herodes sy hande geslaan aan sommige uit die gemeente om hulle kwaad aan te doen. En hy het Jakobus, die broer van Johannes, met die swaard omgebring. En toe hy sien dat dit die Jode welgevallig was, het hy verder ook Petrus in hegtenis geneem. En dit was die dae van die ongesuurde brode. Toe hy hom dan gegryp het, het hy hom in die gevangenis gesit en oorgegee aan vier wagte, elkeen van vier soldate, om hom te bewaak, met die bedoeling om hom ná die paasfees voor die volk te bring." (Hand 12:1-4)

"En toe hulle gevas en gebid het en hulle die hande opgelê het, laat hulle hul gaan. So het hulle dan, deur die Heilige Gees uitgestuur, afgegaan na Seleúcië en daarvandaan weggevaar na Ciprus. En toe hulle in Sálamis kom, het hulle die woord van God in die sinagoges van die Jode verkondig; en hulle het ook Johannes as helper gehad. En hulle het die eiland deurgegaan tot by Pafos en 'n towenaar gevind, 'n valse profeet, 'n Jood met die naam van Bar-Jesus. Hy was by die goewerneur Sérgius Paulus, 'n verstandige man. Dié het Bárnabas en Saulus laat roep en het versoek om die woord van God te hoor. Maar Élimas die towenaar—want so word sy naam vertaal—het hulle teëgestaan en het probeer om die goewerneur afkerig te maak van die geloof. Maar Saulus, dit is Paulus, vervul met die Heilige Gees, het die oë op hom gehou en gesê: Kind van die duiwel, vol van alle bedrog en alle listigheid, vyand van alle geregtigheid, sal jy nie ophou om die reguit weë van die

Here te verdraai nie? En nou, kyk, die hand van die Here is op jou, en jy sal blind wees en die son 'n tyd lank nie sien nie. En onmiddellik het daar donkerheid en duisternis op hom geval, en hy het rondgegaan en gesoek na mense wat hom by die hand kon lei. Toe die goewerneur dan sien wat daar gebeur het, was hy verslae oor die leer van die Here en het geglo. En Paulus en sy metgeselle het afgevaar van Pafos en by Perge in Pamfilië gekom. En Johannes het hulle verlaat en na Jerusalem teruggekeer. **Maar hulle het van Perge af verder gegaan en in Antiochië in Pisidië aangekom, en hulle het op die sabbatdag in die sinagoge gegaan en gaan sit.** En ná die lesing van die wet en die profete het die hoofde van die sinagoge na hulle gestuur en gesê: Broeders, as julle 'n woord van opwekking vir die volk het, spreek dan! Toe staan Paulus op, wink met die hand en sê: Israeliete en julle wat God vrees, luister! Die God van hierdie volk Israel het ons vaders uitverkies en die volk verhoog toe hulle bywoners in Egipteland was, en met 'n hoë arm hulle daaruit gelei. En omtrent veertig jaar lank het Hy hulle in die woestyn verdra. En sewe nasies het Hy in die land Kanaän uitgeroei en hulle land deur die lot aan hulle uitgedeel. En daarna omtrent vier honderd en vyftig jaar lank het Hy rigters gegee tot op Samuel, die profeet. En van toe af het hulle 'n koning begeer, en God het aan hulle gegee Saul, die seun van Kis, 'n man uit die stam van Benjamin, veertig jaar lank. En nadat Hy hom afgesit het, het Hy Dawid vir hulle verhef as koning, van wie Hy ook gesê en getuig het: Ek het Dawid, die seun van Isai, gevind, 'n man na my hart, wat al my welbehae sal doen. Uit die nageslag van hierdie man het God vir Israel, volgens die belofte, Jesus as Verlosser verwek, nadat Johannes voor sy koms eers die doop van bekering aan die hele volk van Israel verkondig het. En toe Johannes aan die einde van sy loopbaan gekom het, het hy gesê: Wie dink julle is ek? Ek is dit nie; maar kyk, Hy kom ná my, wie se skoene ek nie waardig is om van sy voete los te maak nie. Broeders, kinders van die geslag van Abraham, en die onder julle wat God vrees, vir julle is hierdie woord van verlossing gestuur. Want die inwoners van Jerusalem en hulle owerstes het Hom nie geken nie, en deur Hom te veroordeel, het hulle die woorde van die profete vervul wat elke sabbat gelees word. En al het hulle niks gevind wat die dood verdien nie, tog het hulle van Pilatus gevra dat Hy omgebring moes word. En toe hulle alles volbring het wat oor Hom geskrywe is, het hulle Hom van die kruishout afgehaal en in 'n graf neergelê. Maar God het Hom uit die dode opgewek. En gedurende baie dae het Hy verskyn aan die wat saam met Hom opgegaan het van Galiléa na Jerusalem, en hulle is sy getuies by die volk. En ons bring julle die goeie tyding van die belofte wat aan die vaders gedoen is, dat God dit aan ons, hulle kinders, vervul het deur Jesus op te wek, soos daar ook in die tweede psalm geskrywe is: U is my Seun, vandag het Ek U gegeneer. En dat Hy Hom opgewek het uit die dode, sodat Hy nie meer tot verderwing sou terugkeer nie, het Hy só gespreek: Ek sal aan julle gee die heilige weldade van Dawid wat betroubaar is. Daarom sê Hy ook op 'n ander plek: U sal u Heilige nie oorgee om verderwing te sien nie. Want Dawid het ontslaap, nadat hy sy eie geslag volgens die raad van God gedien het, en is by sy vaders weggeleë en het verderwing gesien, maar Hy wat deur God opgewek is, het geen verderwing gesien nie. Laat dit dan aan julle bekend wees, broeders, dat deur Hom vergifnis van sondes aan julle verkondig word, en dat elkeen wat glo, deur Hom geregtig word van alles waarvan julle deur die wet van Moses nie geregtig kon word nie. Pas dan op dat daar nie oor julle kom wat deur die profete gesê is nie: **Kyk dan, julle veragters, en wees verwonderd en verdwyn! Want Ek gaan iets in julle dae doen, iets wat julle sekerlik nie sal glo as iemand julle dit vertel nie.** En toe die Jode uit die sinagoge gaan, het die heidene versoek dat daardie woorde op die volgende sabbat tot hulle gespreek sou word. En toe die sinagoge uit was, het baie van die Jode en die godsdienstige Jodegenote Paulus en Bárnabas gevolg. Dié het hulle toegesprek en hulle probeer beweeg om in die genade van God te bly. En op die volgende sabbat het byna die hele stad saamgekom om die woord van God te hoor. Maar toe die Jode die skare sien, is hulle met nydigheid vervul en het met lasterlike woorde weersprek wat deur Paulus gesê is. Maar Paulus en Bárnabas het vry-uit gespreek en gesê: Dit was noodsaaklik dat die woord van God aan julle eers verkondig moes word. Aangesien julle dit egter verwerp en julleself die ewige lewe nie waardig ag nie—kyk, ons wend ons tot die heidene. Want so het die Here aan ons bevel gegee: Ek het U 'n lig van die nasies gemaak, sodat U tot redding sal wees tot aan die einde van die aarde. En toe die heidene dit hoor, was hulle bly; en hulle het die woord van die Here geprys; en daar het gelowig geword almal wat verordineer

was tot die ewige lewe. En die woord van die Here is deur die hele land verbrei. Maar die Jode het die godsdienstige en aansienlike vroue en die vernaamste mense van die stad opgehits en teen Paulus en Bárnabas 'n vervolging in die lewe geroep en hulle buite hul gebied verdryf. Toe het hulle die stof van hul voete teen hulle afgeskud en na Ikónium gegaan. En die dissipels is vervul met blydskap en met die Heilige Gees.”(Hand 13:3-52)

“En op dieselfde wyse het hulle in Ikónium in die sinagoge van die Jode ingegaan en so gespreek dat 'n groot menigte Jode sowel as Grieke gelowig geword het. Maar die ongehoorsame Jode het die gemoedere van die heidene teen die broeders opgehits en verbitter. Hulle het toe 'n geruime tyd daar deurgebring en vrymoediglik gespreek in die Here, wat aan die woord van sy genade getuienis gegee het deur te beskik dat tekens en wonders deur hulle hande plaasvind. En die menigte van die stad was verdeeld, en sommige het met die Jode en ander met die apostels saamgegaan. Maar toe daar onder die heidene en ook onder die Jode, saam met hulle owerstes, 'n beweging ontstaan het om hulle te mishandel en te stenig, het hulle dit gewaargeword en gevlug na die stede van Likaónië, Listre en Derbe en die omstreke. En daar het hulle die evangelie verkondig.” (Hand 14:1-7)

“Maar daar het Jode van Antiochië en Ikónium aangekom, en hulle het, nadat hulle die skare omgepraat het, Paulus gestenig en hom buitekant die stad gesleep, met die gedagte dat hy dood was. Maar toe die dissipels hom omring, het hy opgestaan en in die stad gekom en die volgende dag saam met Bárnabas na Derbe vertrek. En nadat hulle aan daardie stad die evangelie verkondig en 'n aantal dissipels gemaak het, het hulle teruggegaan na Listre en Ikónium en Antiochië,” (Hand 14:19-21)

“En hy het in Derbe en Listre aangekom; en daar was 'n dissipel met die naam van Timótheüs, seun van 'n gelowige Joodse vrou, maar van 'n Griekse vader. Hy het goeie getuienis gehad van die broeders in Listre en Ikónium. Paulus wou hê dat hy saam met hom op reis sou gaan, en hy het hom geneem en besny ter wille van die Jode wat in daardie streke was; want hulle het almal geweet dat sy vader 'n Griek was. En op hulle reis deur die stede het hulle die verordeninge wat deur die apostels en die ouderlinge in Jerusalem vasgestel was, aan hulle oorgegee om te onderhou.” (Hand 16:1-4)

“Toe het hulle deur Amfípolis en Apollónië gereis en in Thessaloníka gekom, waar 'n sinagoge van die Jode was. En volgens sy gewoonte het Paulus na hulle gegaan en drie sabbatte lank met hulle gespreek uit die Skrifte en dit uitgelê en aangetoon dat die Christus moes ly en uit die dode opstaan, en gesê: Hierdie Jesus wat ek aan julle verkondig, is die Christus. En sommige van hulle is oortuig en het hulle by Paulus en Silas aangesluit, ook 'n groot menigte van die godsdienstige Grieke en 'n groot aantal van die aansienlikste vroue. Maar die ongelowige Jode was afgunstig en het slegte manne van die leeglopers saamgeneem en die stad in opskudding gebring deur 'n volksoploop te bewerk. En hulle het die huis van Jason aangeval en probeer om hulle voor die volk te bring. Maar toe hulle hul nie kry nie, het hulle Jason en 'n paar broeders na die stadsowerhede gesleep en geskreeu: Die mense wat die wêreld in opstand bring, hulle het hier ook gekom, en Jason het hulle ontvang. En hulle almal handel teen die bevele van die keiser en sê dat daar 'n ander koning is, naamlik Jesus. En hulle het die skare in opskudding gebring en ook die stadsowerhede wat dit gehoor het. Maar toe hulle van Jason en die ander genoegsame waarborg ontvang het, het hulle hul losgelaat. Daarop het die broeders dadelik in die nag Paulus en Silas na Beréa weggestuur. En toe hulle daar kom, het hulle na die sinagoge van die Jode gegaan. En hierdie mense was edelmoediger as dié in Thessaloníka; hulle het die woord met alle welwillendheid ontvang en elke dag die Skrifte ondersoek of hierdie dinge so was. Baie van hulle het dan ook gelowig geword, en van die aansienlike Grieke 'n groot aantal, vroue en manne. Maar toe die Jode van Thessaloníka verneem het dat die woord van God ook in Beréa deur Paulus verkondig was, het hulle gekom en die skare ook daar opgesweep. Die broeders het Paulus toe dadelik weggestuur om in die rigting van die see te gaan, maar Silas en Timótheüs het daar gebly. En die wat Paulus begelei het, het hom tot by

Athéne gebring, en nadat hulle opdrag ontvang het aan Silas en Timótheüs om so gou moontlik na hom te kom, het hulle vertrek. En terwyl Paulus in Athéne vir hulle wag, het sy gees in hom opstandig geword toe hy sien dat die stad vol afgodsbeelde was. Hy het toe in die sinagoge met die Jode gespreek en met die godsdienstige mense, en elke dag op die mark met die wat hom teëkom.” (Hand 17:1-17)

“En daarna het Paulus uit Athéne vertrek en in Korinthe gekom. **En hy het ‘n Jood gevind met die naam van Aquila, afkomstig uit Pontus, wat onlangs met sy vrou Priscilla van Italië gekom het, omdat Claudius beveel het dat al die Jode uit Rome moes vertrek. Na hulle toe het hy gegaan; en omdat hy van dieselfde ambag was, het hy by hulle gebly en gewerk, want hulle was tentmakers van ambag. En hy het elke sabbat in die sinagoge gespreek en Jode sowel as Grieke oortuig. En toe Silas en Timótheüs van Macedónië afgekom het, was Paulus ywerig besig om aan die Jode kragtig te betuig dat Jesus die Christus is. Maar toe hulle aanhou om teëstand te bied en godslasterlike dinge te spreek, het hy sy klere uitgeskud en vir hulle gesê: Julle bloed is op julle hoof. Ek is rein. Van nou af sal ek na die heidene gaan. En hy het daarvandaan weggegaan en in die huis gekom van iemand met die naam van Justus, wat ‘n godvresende man was, wie se huis naasaan die sinagoge gestaan het. En Crispus, die hoof van die sinagoge, het met sy hele huisgesin in die Here geglo; en ook baie van die Korintheërs het, toe hulle hom hoor, gelowig geword en is gedoop. En die Here het deur ‘n gesig in die nag aan Paulus gesê: Wees nie bevrees nie, maar spreek en moenie swyg nie; want Ek is met jou, en niemand sal die hand aan jou slaan om jou kwaad aan te doen nie, want Ek het baie mense in hierdie stad. En hy het daar gebly ‘n jaar en ses maande lank en die woord van God onder hulle geleer. En toe Gállio goewerneur van Acháje was, het die Jode eenparig teen Paulus opgestaan en hom voor die regterstoel gebring en gesê: Hierdie man haal die mense oor om God op onwettige wyse te vereer. En toe Paulus sy mond wou oopmaak, sê Gállio vir die Jode: As daar nou enige oortreding of kwaadwillige skelmstuk was, dan sou ek rede hê om julle te verdra, o Jode; maar as dit ‘n geskil is oor ‘n woord en oor name en oor ‘n wet wat vir julle geld, moet julle toesien, want daaroor wil ek geen regter wees nie. En hy het hulle van die regterstoel weggedryf. En al die Grieke het Sósthenes, die hoof van die sinagoge, gegryp en hom voor die regterstoel geslaan; en Gállio het hom aan niks van hierdie dinge gesteur nie. En nadat Paulus nog verskeie dae daar gebly het, het hy van die broeders afskeid geneem en na Síríë uitgesail, en saam met hom Priscilla en Aquila. En in Kenchréë het hy sy hoof geskeer, want hy het ‘n gelofte gedoen. En hy het in Éfese aangekom en hulle daar laat bly, maar self in die sinagoge gegaan en met die Jode gespreek.” (Hand 18:1-19)**

“En hy het in die sinagoge ingegaan en vrymoediglik drie maande lank met hulle geredeneer en hulle probeer oortuig van die dinge wat die koninkryk van God aangaan. Maar toe sommige hulle verhard en ongehoorsaam was en voor die menigte aanhou kwaadspreek van die Weg, het hy van hulle weggegaan en die dissipels afsonderlik geneem en elke dag in die skool van ‘n sekere Tiránnus samesprekinge gehou. En dit het twee jaar lank geduur, sodat al die inwoners van Asië die woord van die Here Jesus gehoor het, Jode sowel as Grieke.”(Hand 19:8-10)

“Maar ons verlang om van u te hoor wat u dink; want wat hierdie sekte betref, is dit ons bekend dat oral daarteen gespreek word. En hulle het vir hom ‘n dag bepaal, en baie het na hom in sy verblyfplek gekom. En in ‘n kragtige getuienis het hy vir hulle die koninkryk van God uitgelê; en van die môre vroeg tot die aand toe het hy uit die wet van Moses en uit die profete hulle probeer oortuig aangaande Jesus. En sommige het geglo wat gesê is, maar ander het ongelowig gebly. En toe hulle onder mekaar onenig was, het hulle uiteengegaan nadat Paulus hierdie woord gesê het, naamlik: **Tereg het die Heilige Gees deur Jesaja, die profeet, tot ons vaders gespreek en gesê: Gaan na hierdie volk en sê: Met die gehoor sal julle hoor en glad nie verstaan nie, en julle sal kyk en kyk, en glad nie sien nie. Want die hart van hierdie volk het stomp geword, en met die ore het hulle beswaarlik gehoor, en hulle oë het hulle toegesluit, sodat hulle nie miskien met die oë sou sien en met die ore hoor en met die hart verstaan en hulle bekeer en Ek hulle genees nie. Laat dit dan aan julle bekend wees dat die heil van God aan die heidene gestuur is, en hulle sal luister. En toe hy**

dit gesê het, het die Jode, onder groot woordstryd met mekaar, weggegaan. En Paulus het twee volle jare in sy eie gehuurde huis gebly en almal ontvang wat na hom gekom het, terwyl hy die koninkryk van God gepreek en onderrig gegee het aangaande die Here Jesus Christus, met volle vrymoedigheid sonder enige verhindering.” (Hand 28:22-31)

Soos u kan sien is daar amper nie ’n hoofstuk in Handelingte waar daar nie verwys word dat die Jode die boodskap van Christus gehoor het nie. So om nou te verkondig dat Jesus eers weer moet kom sodat hulle hom as die Messias moet sien is van alle waarheid ontnem.

Maar Jesus het geweet dat dit gaan gebeur en het Johannes dit vir ons soos volg opgeteken: ***“Ek kan uit Myself niks doen nie. Soos Ek hoor, oordeel Ek; en my oordeel is regverdig, omdat Ek nie my wil soek nie, maar die wil van die Vader wat My gestuur het. As Ek van Myself getuig, is my getuienis nie waar nie. Daar is ’n ander Een wat van My getuig, en Ek weet dat die getuienis wat Hy van My getuig, waar is. Julle het na Johannes gestuur, en hy het vir die waarheid getuig. Maar Ek neem die getuienis van ’n mens nie aan nie; maar Ek sê dit, dat julle gered kan word. Hy was die lamp wat brand en skyn, en julle was gewillig om julle vir ’n tyd in sy lig te verbly. Maar Ek het ’n groter getuienis as dié van Johannes, want die werke wat die Vader My gegee het om te volbring, die werke self wat Ek doen, getuig van My dat die Vader My gestuur het. En die Vader wat My gestuur het, Hy het van My getuig. Julle het nog nooit sy stem gehoor of sy gedaante gesien nie. En julle het sy woord nie as iets blywends in julle nie, omdat julle Hom wat Hy gestuur het, nie glo nie. Julle ondersoek die Skrifte, omdat julle meen dat julle daarin die ewige lewe het; en dit is dié wat van My getuig. En julle wil nie na My kom om die lewe te hê nie. Eer neem Ek van die mense nie aan nie. Maar Ek ken julle, dat julle die liefde van God in julle nie het nie. Ek het gekom in die Naam van my Vader, en julle neem My nie aan nie. As ’n ander een in sy eie naam kom, hóm sal julle aanneem. Hoe kan julle glo wat van mekaar eer aanneem, en die eer wat van die enige God kom, soek julle nie? Moenie dink dat Ek julle by die Vader sal beskuldig nie. Daar is een wat julle beskuldig—Moses op wie julle gehoop het. Maar as julle Moses geglo het, sou julle My glo, want hy het van My geskrywe. En as julle sy geskryfte nie glo nie, hoe sal julle my woorde glo?” (Joh 5:30-47)***

Jesus vertel ook in die gedeelte dat iemand anders, die antichris, in Sy naam sal kom en dat hulle hom sal aanneem. Dit is die boodskap van die wegraping wat deur die antichris gebring word en wat die mense wat verlore gaan, met graagte aanneem. Net weer Jesus se woorde oor die antichris boodskap: ***“As ’n ander een in sy eie naam kom, hóm sal julle aanneem. Hoe kan julle glo wat van mekaar eer aanneem, en die eer wat van die enige God kom, soek julle nie? Moenie dink dat Ek julle by die Vader sal beskuldig nie. Daar is een wat julle beskuldig—Moses op wie julle gehoop het. Maar as julle Moses geglo het, sou julle My glo, want hy het van My geskrywe. En as julle sy geskryfte nie glo nie, hoe sal julle my woorde glo?”***

Tot hier die gedeelte oor die eerste struikelblokke wat die mense tot vandag toe nogsteeds tot ’n val bring.

Na hierdie tyd het die mense al hoe meer begin om hulleself in hoë posisies probeer aanstel en vind ons dat die een aspek wat by elke Christen teenwoordig moet wees, nederigheid van hart, heeltemal van vergeet is. Dawid beskryf dit baie mooi vir ons: ***“Psa 51:17 (51:19) Die offers van God is ’n gebroke gees; ’n gebroke en verslae hart sal U, o God, nie verag nie! Psa 34:18 (34:19) Kof. Die HERE is naby die wat gebroke is van hart, en Hy verlos die wat verslae is van gees.”***

Gedurende die vroeë kerk vind ons net briewe wat heen en weer geskryf is tussen die verskillende leiers figure van die Kerk, maar het dit ’n baie klein invloed gehad op die normale mense.

Tot en met die reformasie het die Roomse Kerk gegroei en het dit “almal” se Kerk geword. Politieke leiers het dit as die offisiële Kerk verklaar en is baie mense vermoor omdat hulle nie die Roomse Kerk se gesag wou aanvaar nie. Daar was al die kruistogte van die Roomse Kerk waar almal gedood is wat nie die Roomse Kerk se boodskap en die Pous se rol as hoof van alle kerke wou aanvaar nie

en is dit tot vandag toe nog 'n struikelblok vir mense aangesien hulle nie dink dat Christene so kan optree nie. Ons vind dat dit soos opium vir die volk geword het. Hulle het absoluut verslaaf geraak aan die leiers van die Kerk, en vind ons dat duisende mense gedood is omdat hulle nie wou aansluit by die Roomse Kerk nie.

Ons eie geskiedenis in Suid Afrika getuig daarvan dat seker meer as 90% van die mense wat oorspronklik na Suid Afrika gekom het, as vlugteling uit Europa weg is as gevolg van die vervolging deur die Roomse Kerk. So dit is eintlik nie moeilik om te sien hoekom ons as blanke Christene vandag nog partykeer nie kan saamstaan in Suid Afrika nie, want baie van ons onthou die rede hoekom ons hierheen gekom het en ander het al lankal vergeet. Maar, ongelukkig soos met sovele van ons ander beginsels, is ons seker die laaste geslag wat nog van die beginsels toepas en dit as ons padwyser gebruik, want die wat veronderstel is om die rigting aan te wys, die "kweekskole", het geval. Die verskille wat nog daardie tyd kop uitgesteek het vind ons al hoe minder vandag. Op politieke vlak was die partye gesplit tussen die wat in die Kaapse Republiek gebly het, en die wat in die Vrystaat as onafhanklike staat gebly het en so ook die Transvaalse Republiek. Die laaste twee republieke het juis ontstaan omdat die mense geglo het dat hulle nie onder die juk van die Britse regering wou inpas nie, en sover as moontlik hulle geloof wou behou waarvoor hul voorvaders na Suid Afrika toe gekom het. Tot vandag toe is daar nogsteeds binne die NG Kerk 'n skeiding tussen die Kaapse en ander sinodes, en geld sekere besluite net vir sekere sinodes. So vind ons dat die Boesak belydenis net in die Weskaap afdwingbaar is maar nie in die ander gedeeltes nie, en vind jy dat die mense van die Weskaap ook baie meer liberaal in hul uitkyk op die lewe is as die ander provinsies.

Net om te demonstreer of as voorbeeld wil ek graag die volgende gedeelte bespreek oor die huidige stand van ons as blanke Christene in Suid-Afrika. Hierdie is my persoonlike siening, so ek verwag nie dat baie mense saam met my gaan stem nie. Wat ek gevind en beleef het is dat die mense van die Weskaap baie maklik inval by baie standpunte wat ek nooit sal ondersteun nie aangesien hulle nooit moes veg teen die Engelse of die plaaslike stamme nie. Hulle het alles gelate aanvaar. Maar wanneer jy na die onderliggende probleme gaan kyk dan vind jy dat ek kom uit 'n geslag waar van my voorsate in konsentrasiekampe oorlede is, my een oupa het amper sy hele gesin verloor gedurende die boere oorlog, die ander moes noodgedwonge stad toe trek want hy was te oud om weer te begin. En dit was alles oor die Engelse hulle hande wou kry op die rykdom van die Transvaal en Vrystaat republieke. G'n wonder ek het nie altyd geduld met die Engelse nasie nie, veral die wat vandag nog dink hulle is "God's gift to mankind". My skoonpa self moes weggryp tydens die rebellie in 1922/4 al was hy maar 13 jaar oud, van my aangetroude familie, my een swaer, is van Louis Trichardt se afstammelinge en is hy nog steeds die voorsitter van die Trichardt stigting, en dié mense moes veg vir elke stukkie vooruitgang. In die veertigs moes die Afrikaanssprekende veg vir gelykheid in besigheid want die Jode en Engelse het alles oorheers. Dan was Hettie se een oom Johannes van der Walt die stoeier, en was hy ook 'n luitenant in die ou Ossewa Brandwag, en moes my skoonpa elke dag gaan help met sy versorging nadat hy deur die polisie in die rug geskiet is. En dit het hy gedoen tot Johannes se dood toe. Dan is my een dogter se skoonouers op hul plot buite Pretoria aangeval en is haar skoonma gedood en skoonpa gelos vir dood, en nou sit hulle in Australië.

So vir my is dit onmoontlik om saam met baie van die partye selfs buite die ANC saam te stem want ek weet hoe my voorsate moes veg vir dit wat hulle het, en al die ander reënboog partye het nie 'n idee wat dit gekos het om te kom waar ek vandag is nie. Ek was die eerste persoon in ons huisgesin van sewe kinders wat matriek kon skryf en moes self betaal vir my universiteitsopleiding, en dit deur deelyds te studeer. Werksure was van agt tot vyf in die middag en dan was klasse by die universiteit van kwart oor vyf tot twintig voor tien in die aand. En dan moes jy nog tyd maak vir leer en klas opdragte. Nie een van die vier kinders ouer as ek het die geleentheid gehad om verder as standaard 8 te studeer nie, maar almal het hulle self opgewerk om 'n staanplek in die lewe te kry. Die twee na my het dit baie makliker gehad want daar was 'n redelike gaping tussen my en my

jonger suster want sy was eintlik 'n "glips". Toe het my ouers besluit om maar nog 'n boetie of sussie vir haar te kry, en teen daardie tyd was hul geldelike posisie baie beter as toe ek groot geword het.

So ek is 'n "boer" in murg en been, en sal altyd een bly. Ek gun elkeen sy plekkie in die son, want snaaks genoeg het my pa later jare Indiër vennote in sy besigheid gehad wat hy ook van niks opgebou het tot hy die dag oorlede is, en sy voertaal by sy werk was meestal Engels. Ons het saam met Boesak, die plaaswerker van my oupa aan my ma se kant, se kinders op die plaas by oupa gespeel en het hy en sy vrou elke aand saam met almal huisgodsdienste gehou. Ek haat nie die Engelse nie al word ek partykeer warm onder die kraag as van hierdie Engelse wat dink die son skyn uit hulle uit al die skuld van ons politieke bestel op die Afrikaners probeer afdwing, terwyl hulle die persone is wat die meeste van die oorspronklike apartheidswetgewing ingestel het. Ek is groot gemaak met die Engelse koerante wat ons gekry het by die huis, die Rand Daily Mail en The Star. En dit is waar my fundamente gebou is dat ek later jare by baie werksplekke mense verbaas het wanneer hulle uitvind het dat my huistaal Afrikaans is. Vandag nog doen ek al my vertaalwerk self, en is my youtube kanaal in beide Afrikaans en Engels beskikbaar. Van ons Engelse vriende gesels ons lekkerder mee in Engels as Afrikaans, maar ek is verseker nie 'n "Afrikaanse" nie, maar 'n boer in murg en been.

Maar nou kyk ons na hoeveel partye staan vir dit wat ek in glo, en ja die verhaal in Genesis 11 oor Babel het vir seker 'n invloed op my sienswyse. Dan sien jy hoe skrik 'n omie in Jeffreysbaai toe ek hom die dag vertel daar is geen verskil tussen die ANC en die DA se arbeidsbeleid nie. Toe hy daar wegstap en sy kop skud en nie kan glo dat ek so iets vir hom kon sê nie, maar dit is die ware stand van sake. Almal wil die blankes, veral die Afrikaanssprekendes uit die ekonomie uitwerk deur hul standpunte wat hulle inneem, en dit sluit baie Afrikaanssprekende blankes in. Maar hulle het nie 'n idee van my agtergrond nie. Nou vind jy uit dat almal 'n weergawe van sosialisme volg wat die staatsdiens al groter maak en die mense al hoe meer afhanklik van die staat maak. En voor jy jou oë uitvee, dan is jou land en alles wat daar was, verwoes, en is anargie die enigste optrede soos ons maar daagliks in die koerante en nuus kanale sien en hoor. Waar het jy gesien dat ons die grootste hoeveelheid ministers en onderministers in die wêreld het in ons regering, al is ons nie eers een persent van Amerika se ekonomiese grootte nie. En hulle sit maar met minder as 25% van ons ministers en onderministers.

Al wat ek vra is dat ek dieselfde geleentheid gegun word as alle Suid Afrikaners, en nie moet hoor wanneer jy gevra word om vir besigheid te tender by die staat dat jy hierdie maatskappy as jou BEE vennoot moet gebruik nie. Dan maak jy soos ek gemaak het en loop weg en dan skarrel almal rond wat hulle weet hulle tender is rondom jou produk geskryf en probeer hulle selfs om direk met die verskaffers in Kanada te onderhandel, maar hulle word net terug verwys na my toe. Op die ou einde is alles gekanselleer en moes hulle maar nog 4 jaar sukkel voor hulle met hul volgende tender kon uitkom. En ja, my besigheid het sy alie gesien, maar ek weier om omkoopgeld te betaal.

So ek erken ek is volgens baie mense 'n rassie, maar ek beskerm net my regte. My hele lewe word bepaal deur die Bybel en hoe die HERE wil dat elkeen sal optree. Maar moenie met Matteus 5 kom en sê ek moet die ander wang ook hou nie, want dan verstaan jy nie waaroor die gedeelte gaan nie. Dit gaan daaroor dat niks wat ek ooit kan doen my in die hemel gaan kry nie, maar slegs Jesus as middelaar.

Maar terug na die oorspronklike onderwerp. Verder leer ons ook dat die RKK die Koran help skryf het en nie net Mohammed nie. Net 'n aanleiding om dit mee te bevestig: "To know your history is to know your future. Now Mohammed married Khadija, when he was 25 and she 40 years old, and she was a Catholic NUN. Her cousin Warhguah was a Roman Catholic meccan. Mohammed Mustafa was born in 570 A.D. died in 632 A.D. fled to Madina in 622 A.D. after Khadija's death. He marched on Mecca in 630 A.D. two years before he died, and 4 years before Omar become Caliph. The Koran

was compiled in 650 A.D. Mohammed could not read or write, so the Catholic side of things wrote he Koran, and has been used to deceive them ever since." Bron deel van die kommentaar op die volgende bladsy:

<https://hillsonchurchwatch.com/2014/03/17/brian-houston-the-muslim-and-you-we-actually-serve-the-same-god/>. Wanneer ons na die Bybel kyk is daar meer as 40 skrywers en bewys die geskiedenis en argeologie die egtheid van die Bybel, maar die Koran is deur "een" persoon geskryf, sonder dat daar enige bewyse is vir al die leuens wat daarin voorkom nie. Daardoor sal ons vind dat die Moslems tempels kan oprig in baie lande, net terwyl die land toelaat dat daar Roomse Kerke opgerig kan word. Vandag is Ciprus 'n duidelike voorbeeld van hoe dit gedoen word waar selfs die land in twee gedeeltes is aangesien beide partye gesien het hulle het nie genoeg soldate om die ander partye te oorwin nie. Gaan lees maar oor ander skrywers wat hul tyd spandeer het op die navorsing hier:

<http://www.remnantofgod.org/PopeKoran.htm> en hier :

https://www.bibliotecapleyades.net/vatican/esp_vatican33.htm

Daar is tot sprake dat Mohammed se vrou, wat 'n stoere Roomse ondersteuner was, hom die Bybel geleer het, en dat die Roomse Kerk hom aangesê het dat hy die verlosser vir sy mense sal wees. En dan moes hy die Kerk in Oos Afrika vernietig omdat hulle geweier het om die Roomse kerk as die enigste Kerk te aanvaar. Tog vind ons dat hulle juis, die Ethiopiese Kerk, soveel van die geskifte wat die RKK verwerp het oor die jare, nog steeds in hulle Bybel het. Een goeie voorbeeld is die boek van Henog, wat deur Jesus en 'n hele klomp ander skrywers aangehaal word in die Nuwe Testament.

Daar is boekdele oor die tydperk beskikbaar op die Internet, so ek stel voor dat u daardeur lees. Sover ek weet is daar iets soos 38 volumes, afhangende van wie dit saamgestel het, geskryf wat meestal briewe was wat tussen verskillende mense in die Kerk geskryf is om te probeer om vraagstukke op te los. Hier is een so 'n plek: <http://www.ccel.org/fathers.html>

So ek gaan nie meer oor die onderwerp sê nie, want ek weet te min van die struikelblokke wat hulle ingevoer het, behalwe die wat vandag nog selfs in Protestantse gemeentes gebruik word, soos die doop. Hulle het gelees dat Petrus gesê het dat dit die doop is wat jou red, en nou sonder om die onderliggende aspekte van wie en wanneer die doop van pas is, moet almal so vroeg as moontlik in hulle lewende gedoop word, anders eindig die kinders in die hel op. Wat hulle vergeet is dat Moses al vir die Israeliete gesê het dat die vaders die verantwoordelikheid sal dra van sy kinders tot hul mondigwording. So indien ons vandag daarna kyk behoort die ouers van mense onder 21 jaar deur hul gemeentes aangekla word wanneer die kinders verkeerd en teen die landswette optree, aangesien hulle nog verantwoordelik is vir die gedrag en optrede van hulle kinders. Die siening het selfs gemaak dat vir 'n tyd kon die RKK selfs dooies doop om hulle in die hemel te kry.

HOOFSTUK 3

NOU KAN ONS KOM BY DIE VOLGENDE STRUIKELBLOK, DIE REFORMASIE.

Die reformatie se groot draaipunt het gekom toe die Bybel aan die gewone mens beskikbaar gestel is. Mense soos Luther het dit in Duits vertaal en so kon die gewone Duitser dus ook lees wat die Bybel se boodskap was. Luther se grootste geskrif is seker sy 95 stellings wat hy teen die RKK ingebring het. Wat ek wel gevind het is dat die meeste van sy probleme gegaan het oor die gesag van die pous en sy teenwoordigers.

95 STELLINGS 31 OKTOBER 1517 AUGSBURGIN WIKIPEDIA, DIE VRYE ENSIKLOPEDIË.

Die volgende gedeelte is 'n aanhaling uit die bron soos hierbo genoem. Dit is 'n redelike lang gedeelte, maar ek dink dit gee vir enige leser al die inligting rondom Luther en sy 95 stellings wat hy in Wittenberg vrygestel het. Daar was baie kruisverwysings in die stuk maar terwille van eenheid het ek dit verwyder aangesien dit eintlik afbreuk doen aan die gedeelte. So byvoorbeeld is daar elke keer wat na Luther verwys word, 'n skakel na Luther op die vrye ensiklopedie gewees en elke Bybelvers weer na 'n ander webtuiste waar die vers dan volledig aangehaal is.

DIE EERSTE 25 VAN DIE 95 STELLINGS IN LATYN, WAT IN 1522 DEUR MELCHIOR LOTTER IN WITTENBERG GEDRUK IS.

Martin Luther het op 31 Oktober 1517, 'n dag voor die Feesdag van Alle Heiliges, die sogenaamde **95 stellings** teen een of meer kerkdeure in Wittenberg vasgespyker, en hierdie datum word gesien as die begin van die Protestantse Hervorming. Die 95 stellings het die Rooms-Katolieke leer oor saligheid in etlike verklarings weerlê, en Luther het dit gestaaf met redenasies en die aanhaal van Bybel tekste. Die dokument wat in Latyn opgestel is, was 'n uitnodiging tot 'n debat onder sy mede-akademici, getiteld: **Rede stryd oor die Krag en Doeltreffendheid van Aflate**. Hierdie debat het blykbaar nooit plaasgevind nie, omdat die stellings gou in die volkstaal, Duits, vertaal en versprei is, sodat die omstreke in beroering gekom het. Teen jaareinde het Caspar Nützel reeds gedrukte Duits talige kopieë van die stellings uit Leipzig, Neurenberg, Basel en moontlik Augsburg versprei.

ONTWIKKELING EN NAGEVOLGE

Die bekendmaking van die 95 stellings is aangehelp deur die drukkuns en was die eerste salvo van 'n bittere geloofstryd en 'n kettingreaksie van Wes-Europese omwentelinge.^[3] Die stellings het wel kerklike teologie aangespreek, maar as nuwe-effek is die kerk se finansieringspolitiek onder die loep gebring. Die Katolieke Kerk se reaksie was om die stellings en Luther se latere geskrifte met opbouende onverdraagsaamheid te verwerp. By Augsburg in 1518 en Worms in 1521 is Luther onder groot druk geplaas om sy corpus met inbegrip van die stellings terug te trek, en sy ekskommunikasie is kort daarop bekendgemaak.

Die publiek en hul leraars is geprikkel om aan uiteenlopende teologiese oortuigings uiting te gee, en etlike humaniste, het by die nuwe gedagtes aanklank gevind. Daar was egter ook Erasmus, Zasius, Reuchlin en Wimpheling wat nie van hul bestaande oortuigings afgewyk het nie. Prinse en keurvorste is genoop om nuwe alliansies te vorm soos die Schmalkaldiese bond, 'n teenvoeter vir Katolieke keiserlike magte wat die ou orde met geweld wou afdwing. Verskillende oorloë het uit die twispunt voortgevloei: die Kleinboer oorlog, Schmalkaldiese oorlog en uiteindelik die Dertigjarige oorlog, waar teologiese voor politieke oorwegings gewyk het.

Die humanisme wat daardie tyd bestaan het verskil geheel en al van die betekenis van die woord

vandag. Dit kan as volg opgesom word: **Die humanisme was 'n opvoedkundige beweging wat hom vir die herlewering van antieke geleerdheid beywer en sedert die 14de eeu vanuit Italië ook na ander gebiede uitgebrei het. 'n Grondbeginsel van humaniste was *Ad fontes* ("[Terug] na die bronne") waarvolgens die werke van antieke skrywers bestudeer en sodoende 'n kritieke houding teenoor die teenswoordige tyd ontwikkel is.** Een van die voorstanders van die beweging was Desiderius Erasmus, wat die Bybel in Latyn vertaal het sodat meer van die geleerdes toegang tot die Bybel gehad het.

Humanistiese gedagtes het groot invloed op destydse universiteite uitgeoefen en hul stempel op talle latere kerkhervormers afgedruk. Die Bybel is net soos die werke van kerkvaders ywerig bestudeer, en uit hierdie belangstelling sou hervormers later hul beginsel van Sola Scriptura ("Slegs die Heilige Skrifte") ontwikkel.

Nog 'n beslissende faktor was die uitvinding van die boekdrukkuns met los letters in die middel van die 15de eeu wat 'n ware revolusie in die destydse mediabedryf meegebring het. Met boeke en pamflette het die kerkhervormers oor nuwe massamedia beskik waarmee hulle hul gedagtes maklik aan 'n breë publiek kon bekend stel.

Die 95 stellings het nog nie 'n omvattende uiteensetting van Protestantse leer gebied nie. Die reformatoriese sleutelbegrip van "regverdiging uit geloof alleen" is wel by implikasie aangeraak, maar in hoofsaak het die stellings gewentel om Luther se vroeë sienings oor aflate en boetedoening. Die afskaffing van hierdie biegepraktyke onder Protestante het die weg gebaan vir die beëindiging van etlike ander gebruike van die middeleeuse Christendom.

In die sakrament van boetedoening het Christene hulle sondes beken en vrypraak daarvoor ontvang. Genoegdoening of restitusie was 'n inherente aspek van die sakrament, en het die betaling van boetes behels. Benewens kon 'n werklik berouvolle persoon wat sy sondes beken, deels, of selfs plenêre (d.i. volle) vrywaring van tydelike straf in die vagevuur ontvang deur die aankoop van 'n aflate. Dit het aankopers of hul gestorwe familieleden egter nie toegang tot die hemel belowe, of selfs vergifnis van sondes nie, maar sou slegs bestrawwing in die vagevuur verkort. Die kerk het dit toegestaan vir sekere goeie werke, en dit was nie altyd te koop nie. Die jubileum-aflate wat Luther se aandag getrek het, was van die plenêre soort.

ROLSPELERS IN DIE AFLAAT BEDRYF

Johann Tetzel het te Jüterbog, 40 km of sewe uur te voet van Wittenberg, aflate verkoop.

Albrecht en sy ouer broer Joachim I (keurvors sedert 1499) van die Brandenburgseprinsehuis het onder die vernaamste ondersteuners van die pousdom in die Heilige Romeinse Ryk getel. Reeds in 1513, op ouderdom 23, het Albrecht van Brandenburg die episkopale administrateur van Halberstadt en die aartsbiskop van Maagdeburg geword. In 1514 sou hy ook aartsbiskop van Mainz word, en vanaf 1518 was hy ook kardinaal. Pouslike instemming tot sodanige opeenhoping van kerkampste is teen groot onkoste verkry, 14 000 gulde vir verkiesing tot Maagdeburg en 10 000 vir Mainz, en volgens Angelus altesaam in die 30 000 gulde. Dit is deur die Augsburgse Fugger-bankiers voorgeskiet, en om sy skuld te delg het die aartsbiskop aan die sg. "Pietersaflate" deelgeneem. Dit was 'n aflate subskripsie vir finansiering van die nuwe Sint Pieterskerk te Rome, wat reeds in 1506 deur pous Julius II gepubliseer is. Van 1500 tot 1517 was daar vyf uitgifte van aflate in Duitsland, en dié van 1515 is deur pous Leo met 'n pouslike bul vir aflaathandel in die Mark Brandenburg en die kerklike provinsies Mainz en Maagdeburg gemagtig. Aan Albrecht is 'n oktrooi van agt jaar toegestaan waarvolgens die helfte van die inkomste uit die jubileum-aflate sy skuld sou delg, en die orige helfte die pous self toegeval het. Hierdie ooreenkoms is deur die prelaat Dr. Johannes Blankenfelde, seun van 'n voormalige koopman en burgemeester van Berlyn, bemiddel.

Nou het aartsbiskop Albrecht gesoek na 'n vernuftige en welsprekende "algemene onder

kommissaris van aflate" of *commissarii apostolici ethaereticae pravitatis Inquisitoris specialis*. Johann Tetzel, wat reeds kon terugkyk op 'n veelbewoë lewe, en reeds vanaf 1504 as aflaatprediker opgetree het, het hieraan voldoen. Aan hierdie Dominikaanse monnik en prediker is volmag verleen om die aflaatbriewe te bemark. Hy het toe al reeds die publiek aangevuur met die woorde: "Sodra geld in die kas klingel, spring 'n siel uit die vagevuur in die hemel." Veral waar hy die saak van gestorwe familieledede by sy bemarking betrek het, waar ook geen berou of boetedoening betrokke kon wees nie, het hy gewis die Katolieke leer te buite gegaan. Daar was verder gerugte dat hy aflate verkoop het vir kwytskelding van skuld en vergifnis van toekomstige sondes, maar Tetzel en sy ondersteuners sou dit ontken. Die pryslys vir enkele sonde aflate was nietemin bekend; vir kerkroof nege, doodslag sewe, hekserij ses, en ouer-, broeder- of sustermoord vier goud dukate.

Angelus sou Tetzel as 'n "losse booswig en egbreker" beskryf het, en Otto von Corvin (1812-1886) was eweneens baie onvleiend in sy "Pfaffenspiegel" van 1845, waar hy hom teken as 'n "onbeskaamde vet deugniet", "skurk" en "onwaardige monnik." Daar word vertel dat Tetzel in Innsbruck ter dood veroordeel is, en net danksy die voorspraak van Frederik die Wyse vrygelaat is.

DRIE DOKUMENTE

Mense van Wittenberg het die grens na Jüterbog oorgesteek om aflate te koop. Sommige het begin twyfel aan die waarde van hul aankoop, en het met hul terugkeer vir Luther gevra om sy mening daaroor uit te spreek. Hy het geweier om die aflate se waarde te beaam en het in stede voortgegaan om die stellings aan te bring waar die volgende dag baie mense vir 'n feesdag verwag is. Hierdie feesdag was een van twee dae per jaar waartydens keurvors Frederik se relikwieë in die kasteelkerk besigtig kon word. Dat Luther by al hierdie dokumente reeds sy familienaam van "Luder" na "Luther" verander het, getuig van sy nuutgevonde skriftuurlike en renaissance-humanistiese vrydenke (vgl. Joh 8:31-32, 1 Kor 9:19 en *Eleutherius*, d.i. bevry).

Geskiedkundiges aanvaar oorwegend dat Luther wel 95 handgeskrewe stellings op die veelbesproke dag, 31 Oktober 1517, teen die kasteelkerk se deur gespyker het, en hierdie datum word gevier as Hervormingsdag. Tog het geen oorspronklike, en baie min gedrukte weergawes behoue gebly. Alhoewel Hieronymus Hölzel se Latynse weergawe slegs die jaartal 1517 toon, het Luther se mede hervormer Philipp Melanchthon in 1546 geskryf dat dit wel op 31 Oktober vasgespyker is. Georg Römer, Luther se skriba, het in 'n nota aangedui dat Luther die stellings aan elke kerk se deur geplaas het, maar die katolieke Luther-avorser Erwin Iserloh sou in 1961 aanvoer dat die kerkdeur-weergawe niks meer as 'n gewilde legende is nie. Alternatiewelik sou die publikasie daarvan deur Luther se familieledede, die Nesens, tot die verspreiding daarvan aanleiding gegee het.

Luther wou die lys van stellings in Latyn oor die leer en praktyk van aflate gebruik as die grondslag vir 'n teologiese diskoers oor etlike kwelvrae rondom hierdie onderwerp. Die inhoud daarvan was nie sprekend van 'n radikale breuk met die Katolieke Kerk nie, en Luther het later selde daarvan melding gemaak. Luther het immers tussen 1516 en 1521 twintig verskillende stelle stellings vir redevoering voorberei. Ook het Andreas Karlstadt 'n stel van sulke stellings in April 1517 opgestel, wat meer radikaal as Luther s'n was.

Die stellings, alhoewel 'n besprekingsdokument, erken die pouslike instelling meer as 20 keer, en wel as deur Christus self geordineer. Die stellings doen egter afbreuk aan die pouslike waardigheid en gesag oor aflate. In stellings 25 tot 29 word die bestaan van die vagevuur erken alhoewel dit afwyk van tradisionele Katolieke leer. Alhoewel die 95 stellings die misbruik van aflate sterk aanval, was Luther nie in beginsel teen aflate gekant nie, aangesien sy stelling 73 lees: "Die pous bulder tereg teen diegene wat op iedere wyse strewe om die verkoop van aflate te ondermyn." Die bemarking daarvan, soos destyds deur Johann Tetzel aangevoer, het hy egter as 'n ernstige

misbruik uitgewys. Die aanvang stellings getuig van Luther se nuwe insig in die betekenis van *metanoia*, 'n geestelike boetvaardigheid (vgl. Matt 4:17).

BRIEF AAN AARTSBISKOP

Aartsbiskop Albrecht, in Halle gesetel, was Tetzl se opsiener en het 'n brief van Luther ontvang waarby die 95 stellings aangeheg was.

Op dieselfde dag het Luther nog twee dokumente die lig laat sien, wat wel gedateer is. Die bekendste hiervan is die eerbiedige, dog dringende brief of beswaarskrif wat Luther aan die aartsbiskop Albrecht van Mainz gestuur het. Hierin het Luther die wanbegrippe uiteengesit wat deur Tetzl gepredik is, en hy het die aartsbiskop plegtig versoek om nuwe instruksies uit te ryk wat Tetzl onder bedwang sou bring. Die aartsbiskop het die brief aan die Universiteit van Mainz voorgelê vir 'n mening, en ook 'n afskrif na Rome gestuur.

Hierin het Luther 'n bedekte stel afgetrap, want pous Leo en die aartsbiskop het soos reeds gemeld saam uit die verkope van aflate en kerkampste voordeel getrek. Die aartsbiskop was kronies by sy broers en bankiers in die skuld vir die aankoop van sy ampte, en die pous het 300 000 gulde of die helfte van die inkomste ontvang vir die verfraaiing van die pouslike hof en aanbou van die nuwe Sint Pieterskerk. Albei was ook prelate wat danksy hul invloedryke families vinnige opgang in die kerk gemaak het.

KORT VERHANDELING

Die derde dokument was 'n kort verhandeling, getiteld *Tractatus de indulgentiis per Doctorem Martinum ordinis s. Augustini Wittenbergae editus*, oftewel "'n Verhandeling oor Aflate gepubliseer deur Doktor Martin van die Orde van Sint Augustinus te Wittenberg. Aan aartsbiskop Albrecht van Mainz, 31 Oktober 1517." Hierdie langvergete verhandeling van Luther is in die argiewe van Mainz opgespoor "tussen die papiere wat die korrespondensie tussen aartsbiskop Albrecht en die Mainz-universiteitsfakulteit van Desember 1517 bevat het." Dit is in 1907 deur F. Herrmann in die Tydskrif vir Kerkgeskiedenis (ZKG) gepubliseer.¹ Die Jesuïet en Luther-kenner Jared Wicks glo dat hierdie vroeë verhandeling van besondere historiese belang is:

"Hierdie dokument is die kort verhandeling wat die hooftrekke weergee van 'n voorlopige teologie van aflate wat Luther aan aartsbiskop Albrecht van Mainz en Maagdenburg op daardie dag van 31 Oktober 1517 gestuur het. Dit het slegs beperkte aandag ontvang van historici en teoloë wat die ontstaan van die Hervorming ondersoek het. Dit is betreurenswaardig aangesien die verhandeling op ordelike en bondige wyse Luther se begrip van aflate in 1517 verklaar, en sy opvatting van die beperkte rol van aflate in 'n Christen lewe openbaar. Die verhandeling verskaf die teologiese standpunt vir Luther se ingryping, en toon in die klein die ryk Augustynse spiritualiteit van boetedoening en vordering wat hy in sy vroeë werke gesmee het. Dit word soms as 'n tragedie van die 1517-gebeure beskou dat die bitsige 95 stellings binne 'n kwessie van weke oor Duitsland versprei is, terwyl hierdie deurdringende klein verhandeling in vergetelheid stof vergaar het."¹

INHOUD VAN DIE STELLINGS - AANHEF

Uit liefde vir die waarheid en uit 'n verlange om dit te verhelder, moet die volgende stellings te Wittenberg krities gedebatteer word onder die voorsitterskap van eerwaarde vader Martin Luther, magister in vrye kunste en heilige teologie, en aldaar ook volle professor in teologie. Derhalwe versoek hy diegene wat nie vir 'n mondelinge debat teenwoordig kan wees nie, om dit wel skriftelik te doen. In die Naam van onse Heer Jesus Christus. Amen.

UITTREKSELS UIT DIE STELLINGS

Die Neurenbergse juris, diplomaat en humanis Christoph von Scheurl was een van die eerstes om die stellings te druk en versprei.

1. Wanneer ons heer en meester Jesus Christus sê: "Bekeer julle, terwyl die koninkryk naby gekom het," bedoel Hy dat die ganse lewe van die getroue mens een van boetedoening moet wees.

2. Hierdie stelling kan nie gestand gedoen word deur die sakrament van boetedoening – dit wil sê – deur bieg en genoegdoening, soos dit deur die priesteramp bedien word nie.

27. Hulle preek verdigsel wat voorhou dat 'n siel uit die vagevuur spring sodra geld in die koffer klingel.

28. Sekerlik word gierigheid en bedrieglikheid aangewakker wanneer geld in die koffer klingel; maar wanneer die kerk tussenbeide tree, is die uitkoms in Gods hande alleen.

32. Diegene wat veronderstel dat hulle by wyse van hul aflaatbriewe van saligheid verseker is, saam met hulle leraars verdoem wees.

36. Elke Christen wat daadwerklik tot inkeer kom, ontvang vryskelding van straf en volkome vergifnis van die skuld waarmee hy belaaï is, selfs sonder aflaatbriewe.

37. Elke ware Christen, lewend of dood, is deelagtig aan al die gawes van Christus en die Kerk, want dit word deur God toegestaan, selfs sonder aflaatbriewe.

45. Christene behoort geleer te word dat wie ook al 'n behoeftige persoon sien, en instelle om hom te help, sy geld aan 'n aflaatbrief spandeer, nie 'n aflaat van die pous verkry nie, maar die smaad van God.

51. Christene behoort geleer te word dat die pous uit sy eie vermoë aan die armes behoort te skenk, dieselfde vermoë waaruit sekere predikers van aflate hul onderhoud delg, selfs al sou die pous die Sint Pieterskerk moes verkoop om dit reg te kry.

52. Dis tevergeefs en nutteloos om verlossing deur aflate te verdien, selfs as die kommissaris, of inderdaad die pous self, sy eie siel as pand daarvoor sou gee.

71. Laat hom verban en vervloek wees wat die apostoliese karakter van die aflate ontken.

73. Die pous bulder tereg teen diegene wat op iedere wyse strewe om die verkoop van aflate te ondermyn.

81. Hierdie skaamtelose prediking van aflate, maak dit selfs vir geleerdes moeilik om die pous se eer te verdedig teen naamskending of om die skerpsinnige vrae van leke te beantwoord.

82. Byvoorbeeld: "Hoekom staan die pous nie vrylating uit die vagevuur ter wille van die heilige liefde toe nie? Laat hy nie immers tallose siele vry ter wille van die bedorwe geld wat tot die bou van 'n katedraal bygedra word nie? ..."

90. Om hierdie baie regverdige argumente van die leek met geweld te onderdruk, eerder as om hulle van voldoende antwoorde te verskaf, sou neerkom op die blootstelling van die kerk en die pous aan bespotting deur hul vyande, en sal Christene bedroef.

94. Ons moet Christene vermaan om Christus, hulle Hoof, te volg deur bestrawwing, dood en hel.

95. Laat die mense dan vertrou om die hemel in te gaan deur baie verdrukkinge, eerder as enige valse sekuriteit en vrede.

UITTREKSEL UIT DIE KORT VERHANDELING

Alhoewel aflate die ware verdienste van Christus en van Sy heiliges is, en as sodanig alle eerbied beskore is, het hulle nietemin 'n waarlik skokkende praktyk van gierigheid te beurt geval. Want wie soek eintlik die saligheid van siele deur aflate, en nie eerder geld vir sy koffers nie? Dit blyk duidelik uit die wyse wat aflate gepredik word. Want die kommissarisse en predikers doen niks anders as om aflate te verheerlik en die mense aan te moedig om by te dra nie. Jy hoor niemand wat die mense leer wat aflate naamlik is, of hoeveel hulle toestaan, of omtrent die doel wat hulle vervul nie. Insteede hoor jy net hoeveel jy moet betaal. Die mense word altyd in onkunde gelaat, sodat hulle dink dat met die verkryging van 'n aflaaf hulle meteens saligheid ontvang.

REPLIEK

Luther se bievader, Johann von Staupitz, het hom afgevaardig om te presideer oor die Algemene Gemeente van Duitse Augustyne in April 1518.

Binne twee maande het Johann Tetzel gereageer met 'n oproep dat Luther op die brandstapel geplaas moet word vir kettery. Tetzel het verder die teoloog Konrad Wimpina gevra om (106) teenstellings teen Luther se werk op te stel, wat ondermeer die volgende stelling ingesluit het: "Christene behoort geleer te word dat die pous, by magte van sy jurisdiksie, bo die hele Katolieke Kerk en sy rade verheerlik is, en dat al diegene in ootmoed aan sy statute gehoorsaam moet wees." Tetzel het hierdie stellings in Januarie 1518 in 'n rede stryd voor 'n groot versameling geestelikes en monnike by die Universiteit van Frankfurt aan die Oder verdedig. 800 gedrukte kopieë van hierdie rede stryd is na Wittenberg versend om daar verkoop te word, maar universiteitstudente het dit by die boekverkoper afgeneem en verbrand. In Februarie 1518 het Roomse kerkowerhede geëis dat Luther se kloosterorde hom die swye oplaë.

Luther het begin vrees dat die situasie buite beheer was en dat hy in gevaar mog verkeer. Om sy teenstanders te paai het hy in Maart 1518 die "Preek oor Aflate en Genade" (*Sermon von Ablassund Gnade*) gepubliseer, wat nie die pous se gesag uitgedaag het nie. Hierdie kort Duitstalige pamflet was vir leke toeganklik en is weens die sukses daarvan 20 keer herdruk. Tetzel het gereageer met 'n punt vir punt weerlegging daarvan, getiteld "Weerlegging van 'n Voorbarige Preek van Twintig Foutiewe Artikels," wat baie verwysings na die Bybel en belangrike teoloë bevat het. Sy pamflet was egter nie naastenby so gewild as Luther s'n nie. Luther se repliek op Tetzel se pamflet, getiteld "Rakende die Vryheid van die Preek oor Pouslike Aflate en Genade" was egter weereens 'n suksesvolle publikasie.

Die vinnige verspreiding van die 95 stellings het Luther onkant gevang, sodat hy vier maande later, op 5 Maart 1518, aan Christoph von Scheurl sou skryf:

Jy wonder hoekom ek jou nie daarvan vertel het nie. Dit was egter nie my wens dat die stellings wyd gesirkuleer word nie. Slegs het ek beoog om dit aan 'n paar geleerdes voor te lê ter bespreking, en indien dit afgekeur sou word, te onderdruk, of indien jy daarby byval sou vind, dit deur hulle publikasies bekend te maak. Maar nou word hulle buitelandse versprei en oral vertaal, wat ek nooit sou voorsien het nie, sodat dit my spyt dat ek aan hulle geboorte gegee het. Nié dat ek onwillig is om die waarheid manhaftig te beaam nie, want daar is niks wat ek meer hartlik begeer nie, maar omdat dit van min waarde is om die mense op hierdie wyse instruksie te gee. Tot op hede is ek nog onseker oor sekere punte, sou ander meer deeglik nagegaan het, en sekeres uitgelaat het as ek al hierdie dinge kon voorsien het.

Toe Luther hoor dat Tetzel op sy sterfbed was, het hy 'n troosbrief aan hom geskryf. Hierin het hy gevra dat Tetzel "nie onrustig moet voel nie, want die saak het nie om sy ontwil ontstaan nie, en het tewens 'n heel ander pa gehad." Tetzel is in 1519 dood in die Leipzige Dominikaanse klooster. Hy het lae aansien geniet en is deur die publiek vermy, deels weens klaarblyklike valse gerugte oor hom wat deur Karl von Miltitz versprei is.

Luther is deur sy Augustynse opsiener, Johann von Staupitz, afgevaardig om te presideer oor rede stryde wat in April 1518 by die Algemene Gemeente van Duitse Augustyne in Heidelberg gehou is. Die ontwikkeling van Luther se gedagtes tot 'n teologie sou hier belangrike blootstelling kry, en die toekomstige hervormers Martin Bucer en Johannes Brenz was in die gehoor. Hier het Luther 40 stellings (28 teologies en 12 filosofies) van sy sg. Heidelbergse Rede stryd verdedig. Die Katolieke Kerk het daarop vir keurvors Frederik gevra om Luther aan hulle uit te lewer, maar die keurvors het keiser en pous teëgegaan deur te eis dat Luther op Duitse grondgebied verhoor word. Von Staupitz het nou vir Luther vrygestel van sy eed van getrouheid aan die kloosterorde, sodat die keurvors voortaan sy enigste beskermheer was. Toe die Augsburgse verhoor (12-18 Oktober 1518) deur kardinaal Cajetan 'n dooie punt bereik, was Luther wel op die drumpel van arrestasie. Luther het egter middernagtelik weggeglip, en het presies 'n jaar na die vasgespykering van sy 95 stellings weer in Wittenberg gearriveer.

Die formele Katolieke teëwerping van Lutherse teologie en van sy siening oor boetedoening sou in die Teenreformasie met die Konsilie van Trente (1545–1563) bewoord word. Aldaar is boetedoening bevestig as een van die sewe Katolieke sakramente, en as waarlik en behoorlik deur Christus verordineer as die versoeningsproses vir gelowiges met God, so dikwels as hulle na hul doop in sonde sou val.

Tot hier die aanhaling oor Luther se 95 stellings.

So om saam te vat rondom Luther: Met hierdie instelling het die kerk veral in Duitsland vir hulle 'n onuitputlike bron van inkomste geskep. Luther se stelling spreek die misbruik van die aflaatstelsel aan maar die stelling is eintlik gemik op die kern van die boetedoenings en aflaatleer self. Luther het nog met die opstel van hierdie stelling geglo dat hy die pous met die vernedering van die aflaatpraktyk kon uithelp. Met die stelling het Luther nog vasgehou aan die noodwendigheid van die Absolusie, die toesegging van vergifnis deur die priester, al was dit nou nie meer so seer as deur die bemiddeling van die priester nie, maar deur die verkondiging van vergifnis deur die priester. Die geloof in die vagevuur het hy mettertyd bevraagteken. Nogtans het hy alreeds deur die 95 stelling die boetedoening uit die mag van die sakramentele en hiërargiese mag van die kerk bevry deur dit weer in die persoonlike verhouding van die enkeling met God toe te wys.

En dit is wat Luther teengestaan het.

LUTHER SE STRUIKELBLOKKE.

Ons almal hoor van Luther en sy stellings, maar min weet eintlik iets van Luther se lewe af. Hy is op redelike jong ouderdom oorlede en het hom in die begin baie toegespits om die boodskap van Christus vir die Jode te leer. Sy eerste probleem was dat hy met mense gepraat het wat “aangenome” Jode was, of soos hulle bekend gestaan het as Ashkenazi Jode. Hierdie mense het voor Luther se tyd gesit tussen die Roomse Kerk aan die eenkant en die Moslems aan die ander kant en toe om te verhoed dat hulle deur albei uitgeroei word, hulle gewend het tot die Joodse geloof. Hul hoof bron was dan ook die Talmud en nie die Torah nie en dit het Luther se aanslag gekniehalter. Luther kon uit die Torah wat nou in Latyns beskikbaar was vir meeste geleerdes nadat dit deur Erasmus vertaal is, die Evangelie van Jesus verduidelik, maar hulle het die Talmud wat die “ongesproke” woorde van die HERE was, so oorlewings en kon hy nie tot hulle deurdring nie. Dit is wat sy grootste probleem met die Jode was.

Dit het hom later so gekwel dat hy die boek “On the Jews and their Lies” geskryf het waar hy werklik teen hulle uitgevaar het en is die boek later na die tweede wêreldoorlog deur Julius Streicher in sy verweer in sy hofsaak as Nazi gebruik, waar Streicher verklaar het dat hulle net

gedoen het wat Luther vir hulle beveel het. Op Luther se verjaarsdag in 1938 het Streicher ook geskryf dat dit wat Luther gesê het, moet gebeur daardie dag gedoen word en is deur dat hulle sinagoges afgebrand is, hulle eiendom te onteien is en hulle as slawe wou gebruik.

So die antisemitisme van die Duitsers het ontstaan as gevolg van die boek van hom en eers in die 1990's het die Lutherse Kerk hulle gedistansieer van die boek. So dit is een van die struikelblokke wat ek in my soeke gevind het, is dat hy baie wraaksugtig teen sy opponente opgetree het.

Wat leerstellings aanbetref is sy bekendste werk seker sy kommentaar op Galasiërs wat deur baie mense gebruik word. Die hoofpunt wat veral deur die Calviniste gebruik word, is sy uitspraak oor genade alleen, maar wat ek later sal aanspreek, aangesien dit 'n tweeledige betekenis het.

As persoon en ook van sy leerstellings is vir my regtig kommerwekkend aangesien hy so oortuig was dat jy maar kan sondig want dan word die genade wat jy ontvang soveel meer. Dit is strydig met wat al die apostels se lewe gewys het en wat hulle geskryf het, naamlik dat wanneer jy jou tot die HERE bekeer, jy heiligmaking moet soek.

Daar word ook oor hom soos volg geskryf: "Indeed, he stated: "Even if the Church, Augustine, the doctors Peter and Paul and even an Angel of heaven should teach the opposite, my doctrine alone exalts the grace and glory of God and condemns human justice in its wisdom" (2). He pretended that any of his followers, even children, who studied his teachings knew more about religion and Christianity than all the Prelates of the past and all the Catholic teaching institutions (3). What a delirium of pride! Even more vivid examples of his frenetic state of mind are these words, unparalleled in the records of despotism and pride: "Whoever does not believe as I do is destined to hell. My doctrine and God's doctrine are the same. My judgment is God's judgment" (4). "I am sure that my dogmas come from heaven ... They shall prevail and the Pope shall fall, despite the gates of hell or the powers of the air, earth and sea" (5).

"We should not yield anything to the impious papists ... Our pride against the Pope is imperative. ... We shall give in to nobody, not to all the Angels of heaven, not to Peter or Paul, not to one hundred emperors, not to a thousand Popes, not to the whole world ... I cede nothing to no one" (6). "Does this Luther appear to you an extravagant man? I believe he is God. Otherwise, how could his writings and his name have the power to transform beggars into lords, donkeys into doctors, criminals into saints, and mud into pearls?" (7)

Is this a wild display of satanic pride or an extreme case of mental pathology?"

1. M. Luther, *Werke*, Weimar: Kritische Gesamtausgabe, 1883-1914, vol. XXX, p. 3, Abteilung 317;
2. *Ibid*, vol. XL, p. 1, Abteilung 132;
3. W.M.L. De Wette, *Briefe, Sendschreiben und Bedenken*, Berlin, 1825-1828, vol. IV, p. 21;
4. Weimar, vol. X, p. 2, Abteilung 107;
5. *Ibid*, Abteilung 184;
6. *Ibid*, vol. XV, p. 1, Abteilung 180-181;
7. Ed. Wittemb. 1551, vol. IV, p. 378;

Dit is ook interessant dat hy gereeld van siening verander het. Selfs sy stellings wou hy oorspronklik net as 'n agenda opstel vir verdere gesprekke, maar dit was toe alreeds te laat aangesien ander reeds duisende van die stellings gedruk het en uitgegee het. Luther self was van sekere van die stellings ook nie oortuig nie. Daar was gebeure waar hy sy standpunt binne 24 uur verander het. So 'n voorbeeld was opgeteken oor die doop waar hy gesê het dat 'n persoon indien hy nie geweet het wat doop beteken nie, nie gedoop hoef te word indien hy nou tot besef gekom het wat Christus kom doen het nie en dan die volgende dag weer gesê het die persoon moet weer gedoop word.

Ons moet ook onthou dat Luther reeds op 'n jeugdige ouderdom weggebreek het van die Roomse

Kerk en self nog nie 'n volle geloofsoortuiging kon neerpen nie. So hy het onderwerpe hanteer soos vroeë gekom het en het nie altyd die nodige leiding toegelaat van die Heilige Gees voordat hy van sy uitlatings gemaak het en dan noodgedwonge hulle weer moes hersien. Dit is duidelik in sy optrede teen die Jode te sien waar hy hulle eers wou leer en toe later vervloek het.

Indien ek die voorbeeld van Paulus kan gebruik het hy eers 12 of 15 jaar na sy Damaskuspad ondervinding met die ander apostels kennis gemaak, maar dat hy ook eers vir drie jaar alleen moes wees sodat die HERE sy geleerdheid kon gebruik om die evangelie van Jesus kon begin leer aan die Jode eers en daarna aan die heidene. Luther het dit nie gedoen nie en was regtig baie vol van homself gewees. Dan het hy ook seker die grootste leer oor die duiwel ingebring aangesien hy alles wat verkeerd was, aan die duiwel toegeskryf het. So is daar van sy geskrifte waar daar meer oor die duiwel praat as oor Christus. "In the essay against Duke Henry of Brunswick, the Devil is honored by being named 146 times; in the book on the councils he mentioned the Devil 15 times in four lines (17). He accused the adversaries of the Reformation of having "a satanist, super-satanist and hyper-satanist heart." 17. Erlangen, vol. XXXII, p. 89.

Verder het hy meestal net oor stellings gegaan wat gesag van Rome bevraagteken het, maar basiese beginsels soos ons leer in Hebreërs hoofstuk 6 se eerste twee verse, word nie na gekyk nie. So is die Roomse doop oorgeneem saam met die reformatie en alhoewel daar wel later onenigheid ontstaan het, het die meeste mense maar die "sterkste filosoof" se standpunt gevolg.

"The voice of conscience was, for Luther, not that of grace, but the voice of the Devil.

For this reason he wrote to a friend that a man tempted by the Devil should at times "drink more abundantly, gamble, divert himself, and even commit some sin out of hatred and defiance for the Devil, in order to not give him opportunity to disturb his conscience with trifles ... The whole Decalogue should be wiped away from our eyes and souls because we are so persecuted and molested by the Devil" (Luther, Briefe, Sendschreiben und Bedenken, ed. De Wette, Berlin, 1825-1828, in L. Franca, op. cit., pp. 199-200).

Along these lines, he also wrote: "God only obliges you to believe and to confess. In everything else, He leaves you free to do whatever you want, without any danger to your conscience. Further, it is certain that He does not care if you leave your wife, flee from your master, or are not faithful to any obligation. What is it to Him if you do or do not do such things?" (Werke, ed. de Weimar, 12, pp. 131ff., in *ibid.*, p. 446).

Perhaps even more categorical is this incitement to sin, written in a letter to Melancton dated August 1, 1521: "Be a sinner, and sin boldly (esto peccatore peccafortiter) but even more boldly believe and rejoice in Christ, the conqueror of sin, death and the world. **During this life we must sin.** It suffices that, by the mercy of God, we know the Lamb who takes away the sins of the world. **Sin will not separate us from Him, even if we were to commit a thousand murders and a thousand adulteries a day**" (Briefe, Sendschreiben und Bedenken, 2, p. 37, in *ibid.*, p. 439)"

"On July 13, he wrote to another Protestant leader, Melancton: "Here I find myself, mindless and hardened, established in idleness. Oh woe! Praying little and no longer wailing for the Church of God because I burn and blaze in my untaught flesh. In short, I who should have fervor of spirit, have fervor of the flesh, licentiousness, sloth, idleness and somnolence (*Ibid*, 2, p. 22, in *ibid.*, p. 198).

In a sermon preached in 1532: "**As for me, I confess – and many others could undoubtedly make the same confession – that I am as neglectful in discipline as in zeal, much more negligent now than under the papacy. Today, no one has the zeal for the Gospel that they used to have in the past**" (Saemtliche Werke, ed. de Plochman-Irmischer, 28 (2), p. 353, in *ibid.*, p. 441)"

Daar word vertel dat hy baie aande in die plaaslike kroeg deurgebring het en dat van die mense

daar gewoon was om hom huis toe te dra aangesien hy nie in staat was om self te loop nie, of alreeds geslaap het.

So ek wou net 'n bietjie agtergrond gee oor Luther as persoon en my vraag wat ek regtig kan vra en moet vra kom uit Hebreërs; *“Gedenk julle voorgangers wat die woord van God aan julle verkondig het; aanskou die uiteinde van hulle lewenswandel en volg hulle geloof na.”* (Heb 13:7) Ek dink nie sy voorbeeld in navolgenswaardig nie.

HOOFSTUK 4

CALVYN

Oor Calvyn is daar baie geskryf in ons eie taal of Hollands en is meeste van die Susters kerke in Suid Afrika vandag nog Calviniste. Daar is wel 'n tendens by sommige van die gemeentes en groeperings te sien dat hulle al hoe meer begin afdwaal van waarvoor die reformiste geveg het en al hoe meer na die nuwe betekenis van menseregte begin beweeg. Waar menseregte in die vroeë reformatie beteken het om terug te keer na die oorspronklik bron, of Sola Scriptura, is die gemeentes meer besig om die wêreld te volg deur al hoe meer en meer sogenaamde liberale menseregte te volg. Die feit dat ons voorvaders vervolg en gesterf het om vry te wees van vervolging en vir dit wat hulle in geglo het, is lankal vergete. Vandag probeer ons om soveel moontlik van die regte van sondaars in die kerk se leer nie meer as sonde te laat lyk nie, maar dat ons verdraagsaamheid en liberalistiese sienings aan die dag moet lê en is dié verskynsel baie belangriker as om sonde nog sonde te noem.

Ek wil ook nie hierdie maar net nog 'n anti-Calvinistiese leerstellings dokument laat word nie, want daar is al sovele mense wat baie daarvoor geskryf het. My standpunt sal ek so kort en kragtig as moontlik hou en dan kan uself ondersoek instel of ek verkeerd is of nie. Die “of nie” gedeelte sal maar moeilik wees om te bewys aangesien selfs onder die Calviniste daar 'n tendens is om te sê ek is 'n twee of driepunt Calvinis, wat eintlik beteken jy stem nie saam nie, maar ter wille van jou stand wil jy dit nie hardop teenstaan nie.

Die grootste aspek wat ek gevind het in my soeke na waar ek sien Calvinisme gefaal het, is in die verstaan van die verbond. Aangesien Calvyn gevoel het dat sy volgelinge veilig moet voel, het hy dit wat Paulus vir ons oor skryf dat Israel as voorbeeld vir ons moet wees, soveel moontlik van probeer weg kom het, sodat hulle nie ook deur die HERE verwerp word nie. Hy wil dat soos so baie ander groepe dat indien jy eenkeer “gered” is jy altyd “gered” is vir die mense voorhou sodat hulle nie te veel aan Luther moes torring oor sy leer dat jy maar kan sondig nadat jy die HERE as verlosser gesien het.

NOU KOM ONS BY SY BEKENDE “TULIP” LEERSTELLING, WAT EK NET VINNIG GAAN AANRAAK.

Die T staan vir “total depravity”, met ander woorde ek is nie in staat om enige iets te doen om my met die HERE te versoen nie. Dit bots natuurlik met Jesus se standpunt in Johannes wat leer dat die Heilige Gees gaan kom om ons te oortuig van sonde. So eers wanneer ek besef dat ek verlore is, kan ek 'n verlosser soek. So ek is nie so dat ek niks daaraan kan doen nie, want die HERE is bewus van my stand, maar het reeds voorsiening daarvoor gemaak deur die Heilige Gees. Net om te bewys hoe verkeerd die redenasie is, kyk hulle nie na Adam se keuses voor die sondeval nie wat ek juis in die volgende paragraaf aanhaal. Ek haal aan van 'n webtuiste Calvinist corner. “Sin has affected all parts of man. The heart, emotions, will, mind, and body are all affected by sin. We are completely sinful. We are not as sinful as we could be, but we are completely affected by sin.” Ons moet onthou dat Eva gekies het om die Satan te glo al was sy in die Paradys by HERE. So dit al klaar bewys ek het nodig om te kies tussen reg en verkeerd.

Die U staan vir “Unconditional Election” en hier kom een van die grootste dwalings van Calvyn aan die lig. Hy beweer dat ek uitverkies is om die HERE te dien of nie. Maar dit neem my verantwoordelikheid weg as skepping om my Skepper te gehoorsaam. Voor die sondeval al het die HERE Adam gemaak en kon hy kies wat hy wou doen en dit was voor daar enige sonde gepleeg is. So om nou te verklaar dat die HERE verantwoordelik was vir Adam se val, omdat Adam nie verantwoordelik was vir sy keuse nie, is om Hom, die HERE ook die outeur van sonde en alles wat verkeerd loop, te maak. Maar die HERE sê tog in Genesis 3:22: “*Nou het die mens geword soos een*

van Ons deur goed en kwaad te ken.” Verder kan ons maar kyk in die geskiedenis. Dat sekere mense gekies is om sekere goed te doen, is verseker, maar om nou alles wat gebeur en almal wat nie kan besluit om die HERE te dien Sy besluit te maak, is onsin. Dit mag dalk by filosowe aanklank vind, maar nie by iemand met logiese denke nie.

Die L staan vir “Limited atonement”, of te wel dat Jesus net vir sekere mense gesterf het. So al Jesus se uitsprake dat Hy gekom het sodat elkeen wat glo dat Hy die Messias is gered kan word, is nie geldig nie. Dit is hoekom van hulle wel sendingwerk sal doen want hulle weet nie wie uitgekies is nie, maar die persone sal wel positief antwoord wanneer hulle die boodskap hoor. So indien ek sondig en nie daarvan kan loskom nie, is dit die HERE se skuld want ek is nie uitverkies nie. Dit sluit natuurlik aan by Luther se absurde lering dat jy ’n duisend maal ’n dag owerspel kan pleeg maar dit sal geen invloed op jou toekoms hê nie. Wanneer ek so deur die lering lees kan ek net my kop skud en sien dat ons vandag ook sulke filosowe het wat met die grootste klomp gemors kan weg kom, want niemand sal durf waag om hulle teen te staan nie. Wat weet jy nou as leek oor die onderwerp? So die gedeelte in Johannes wat ek vroeër ook na verwys het sal ek hier aanhaal sodat dit by u kan insink wat Jesus self gesê het: *“En Jesus het uitgeroep en gesê: Wie in My glo, glo nie in My nie, maar in Hom wat My gestuur het. En wie My aanskou, aanskou Hom wat My gestuur het. Ek het as ’n lig in die wêreld gekom, sodat elkeen wat in My glo, nie in die duisternis sou bly nie. En as iemand na my woorde luister en nie glo nie, Ek oordeel hom nie; want Ek het nie gekom om die wêreld te oordeel nie, maar om die wêreld te red. Wie My verwerp en my woorde nie aanneem nie, het een wat hom oordeel: die woord wat Ek gespreek het, dit sal hom oordeel in die laaste dag. Want Ek het nie uit Myself gespreek nie; maar die Vader wat My gestuur het, Hy het My ’n gebod gegee wat Ek moet sê en wat Ek moet spreek. En Ek weet dat sy gebod die ewige lewe is. Wat Ek dan spreek—net soos die Vader vir My gesê het, so spreek Ek.”* (Joh 12:44-50) ***“Maar Ek sê julle die waarheid: Dit is vir julle voordelig dat Ek weggaan; want as Ek nie weggaan nie, sal die Trooster nie na julle kom nie; maar as Ek weggaan, sal Ek Hom na julle stuur; en as Hy kom, sal Hy die wêreld oortuig van sonde en van geregtigheid en van oordeel: van sonde, omdat hulle in My nie glo nie; en van geregtigheid, omdat Ek na my Vader gaan en julle My nie meer sal sien nie; en van oordeel, omdat die owerste van hierdie wêreld geoordeel is. Nog baie dinge het Ek om aan julle te sê, maar julle kan dit nou nie dra nie. Maar wanneer Hy gekom het, die Gees van die waarheid, sal Hy julle in die hele waarheid lei; want Hy sal nie uit Homself spreek nie, maar alles wat Hy hoor, sal Hy spreek en die toekomstige dinge aan julle verkondig. Hy sal My verheerlik, omdat Hy dit sal neem uit wat aan My behoort, en aan julle verkondig. Alles wat die Vader het, is myne; daarom het Ek gesê dat Hy dit sal neem uit wat aan My behoort, en aan julle verkondig.”*** (Joh 16:7-15) So ons sien dat die Heilige Gees elke persoon sal oortuig van sonde, maar ons het almal ’n keuse om na Hom te luister of nie.

Die I staan vir “Irresistible Grace”, wat weer beteken dat ek nie nee sal kan sê indien ek uitverkies is nie. So ek het net nodig om te glo dat dit wat iemand van die preekstoel af gesê het en ek is altyd gered. Die standpunt word in die volgende paragraaf bespreek. Soos alles word enige keuses wat ek in my lewe maak, uit my hande weggeneem en is dit die HERE se verantwoordelikheid. Hierdie is natuurlik die grootste strydpunt tussen die wat Calvyn se lering aanhang en die wat soos ek sê dat jy ’n keuse het om te wil deel aan dit wat die HERE beloof het. Nou verklaar hulle is die HERE ondergeskik aan my wil, maar wat hulle vergeet is dat die HERE al lankal in my werk deur Sy Heilige Gees om my by ’n punt te bring waar ek moet kies of ek Hom wil dien in my lewe of nie. Indien ek Hom wel wil dien, sal ek my lewe moet verander sodat die gedeelte in Maleagi bewaarheid kan word. ***“Toe het die wat die HERE vrees, met mekaar gespreek; en die HERE het dit opgemerk en gehoor, en daar is ’n gedenkboek voor sy aangesig geskrywe vir die wat die HERE vrees en sy Naam eer. En hulle sal My tot ’n eiendom wees, sê die HERE van die leërskaar, op die dag wat Ek skep, en Ek sal met hulle medelyde hê soos ’n man medelyde het met sy seun wat hom dien. Dan sal julle weer die onderskeidsien tussen die regverdige en die goddelose, tussen die wat God dien en die wat Hom nie dien nie.”*** (Mal 3:16-18) Ek neem ook aan dat dit die boek is wat Jesus in Openbaring gaan oopmaak om te sien wie se name daarin geskryf is. Dieselfde geld vir wêreld

gebeure waar alles wat gebeur reeds deur die HERE goedgekeur is. So indien iemand vandag by my inbreek en my vermoor, was dit die wil van die HERE en is die moordenaar deur die HERE aangesê om dit te doen. So die hele keuse wat Adam al gehad het, is nie geldig nie. So die nuwe Suid Afrika is die gevolg van die HERE, en nie die van moordlistiges soos 'n Malema, Ramaphosa en hul kaders nie.

Die P staan vir "Perseverance of the Saints". Dit beteken dat jy nie jou saligheid kan verloor nie, maar dat indien jy eenkeer gered is dat jy altyd gered is. Jy kan wel deur toetse gaan maar jy weet dat jy nie te erg bekommerd moet wees nie, want jy sal nie as sondaar sterf nie. So dit maak nie saak wat jy ookal doen tydens die toetse of nie, jy kan nie verlore gaan nie. Die feit dat die HERE mense in die aarde laat wegsluk het, Israel verwoes het omdat hulle na Egipte teruggekeer het en dat Hy hulle neergevel het in die woestyn omdat hulle nie geloof gehad het nie, beteken niks nie. Ook seker die grootste teenkanting kom uit Esegïel 18: *"Tog sê julle: Die weg van die Here is nie reg nie. Hoor tog, o huis van Israel! Is my weg nie reg nie? Is julle weë nie onreg nie? As die regverdige afwyk van sy geregtigheid en onreg doen, dan sterf hy ten gevolge daarvan; deur sy onreg wat hy gedoen het, sterf hy. En as die goddelose hom bekeer van sy goddeloosheid wat hy gedoen het, en reg en geregtigheid doen—hy sal sy siel in die lewe behou; hy het dit ingesien en hom bekeer van al sy oortredinge wat hy begaan het; hy sal sekerlik lewe, hy sal nie sterwe nie. Tog sê die huis van Israel: Die weg van die Here is nie reg nie. Is my weë nie reg nie, o huis van Israel? Is julle weë nie onreg nie? Daarom sal Ek julle oordeel, o huis van Israel, elkeen volgens sy weë, spreek die Here HERE. Bekeer julle en wend julle af van al julle oortredinge, sodat dit nie 'n struikelblok tot ongeregtigheid vir julle mag wees nie. Werp al julle oortredinge waardeur julle oortree het, van julle af weg en maak vir julle 'n nuwe hart en 'n nuwe gees; want waarom wil julle sterwe, o huis van Israel?"* (Esg 18:25-31) Dan is daar ook Hebreërs 6: *"Want dit is onmoontlik om die wat eenmaal verlig geword het en die hemelse gawe gesmaak en die Heilige Gees deelagtig geword het, en die goeie woord van God gesmaak het en die kragte van die toekomstige wêreld, en afvallig geword het —om dié weer tot bekering te vernuwe, omdat hulle ten opsigte van hulleself die Seun van God weer kruisig en openlik tot skande maak."* (Heb 6:4-6)

OPSOMMING

My persoonlike siening is dat sy leer aanklank vind by die persone wat filosofie verkies. Dan kan hulle baie filosofeer oor die saak, en by allerhande slot somme kom sonder om enigsins by die Bybelse antwoord uit te kom. En dan het Calvyn, soos sovele ander, die voorbeeld van Israel verwerp, want hulle is bang dat die HERE met hulle ook sal doen soos Hy met Israel gedoen het. Ek was eendag teenwoordig toe 'n dominee juis oor Israel as voorbeeld gepreek het, en is hy onmiddelik na die diens aangevat deur van die ouderlinge wat hom summier wou skors uit die gemeente omdat hy dit durf waag het om 'n parallel te trek tussen Israel en gelowiges. So Calvyn het sy hele filosofie en geloofstelsel gebou op slegs die Nuwe Testament en dele wat hy uit die Ou Testament kon gebruik om sy punt mee te bewys. Dit is wat gebeur as jy jou hele leerstellings bou op slegs die nuwe testament, soos die Katolieke, Luther met sy eie gesegdes en haat teenoor die Jode, en sommer 'n hele klomp ander bewegings ook, en dit geld seker vir die oorgrote meerderheid van groepe vandag. Onthou net dat beide Luther en Calvyn uit die Rooms Katolieke kerk gekom het, en slegs die gedeeltes van hulle standpunte verander het waarmee hulle nie saamgestem het nie. Die feit dat die apostels en dissipels net die Ou Verbond gehad het om met mense te deel en onderrig, is blykbaar nie belangrik nie. Handeling 17 leer ons juis die volgende: *"Daarop het die broeders dadelik in die nag Paulus en Silas na Beréa weggestuur. En toe hulle daar kom, het hulle na die sinagoge van die Jode gegaan. En hierdie mense was edelmoediger as dié in Thessaloníka; hulle het die woord met alle welwillendheid ontvang en elke dag die Skrifte ondersoek of hierdie dinge so was. Baie van hulle het dan ook gelowig geword, en van die aansienlike Grieke 'n groot aantal, vroue en manne.(Hand 17:10-12)."* Ek neem aan die enigste skrifte wat hulle kon ondersoek was die wet en die profete. Wat Calvyn se leer nog verder negeer,

is dat hy persoonlik nie juis aan Hebreërs se voorskrifte voldoen nie. Heb 13:7 *“Gedenk julle voorgangers wat die woord van God aan julle verkondig het; aanskou die uiteinde van hulle lewenswandel en volg hulle geloof na.”* Calvyn se eie uitspraak is as volg: *“Honour, glory, and riches shall be the reward of your pains; but above all, do not fail to rid the country of those scoundrels, who stir up the people to revolt against us. **Such monsters should be exterminated, as I have exterminated Michael Servetus the Spaniard.**”* Calvyn aanvaar hier dat hy moord gepleeg het, en ek wil sekerlik nie iemand volg wat ‘n self verklaarde moordenaar is en ander aanmoedig om te moor nie. Jesus het ook oor hierdie mense gewaarsku. *“Hierdie dinge het Ek vir julle gesê, sodat julle nie mag struikel nie. Hulle sal julle uit die sinagoges ban. Ja, daar kom ‘n uur dat elkeen wat julle om die lewe bring, sal dink dat hy ‘n diens aan God bewys. En dit sal hulle aan julle doen, omdat hulle die Vader nie ken nie en My ook nie. Maar hierdie dinge het Ek vir julle gesê, sodat wanneer die uur kom, julle kan onthou dat Ek julle dit gesê het. Maar Ek het julle dit nie van die begin af gesê nie, omdat Ek saam met julle was”.* (Joh 16:1-4)

En dan wil hulle nie glo dat jy eers moet besef dat jy ‘n verlosser nodig het voordat jy kan dink om jou lewe neer te lê by die kruis en deel te word van die verbond nie. Met die uittog uit Egipte het die HERE nie die kinders gestraf omdat hulle vaders nie in die beloofde land wou gaan het nie. Nee, die Bybel stel dit so: Num 14:29 *“Julle lyke sal in hierdie woestyn lê, naamlik al julle geteldes, volgens julle volle getal, van twintig jaar oud en daarbo, julle wat teen My gemurmureer het.”* So die kinders moet eers mondig wees voordat hulle uit Egipte kan trek en self verantwoordelikheid neem vir hulle lewe. Baba doop het geen invloed op jou lewe nie en bly jy in Egipte. Dit is hoekom die Calviniste so maklik swig vir versoekings, want hulle staan nog onder die koningskap van die Farao. En omdat hulle nog onder die heerskappy van die Farao staan maak hulle bakstene vir hom, en bou hulle sy ryk uit. Hulle is wel deel van die verbond, maar dit is een rede waarom hulle nog na die dood eers sal moet leer wie die HERE werklik is. *“En wie uit die geslagte van die aarde nie na Jerusalem optrek om voor die Koning, die HERE van die leërskaare, te aanbid nie—hulle sal geen reën kry nie. En as die geslag van Egipte nie optrek en nie kom nie, op wie geen reën sal val nie, dan sal tog die plaag hulle tref waarmee die HERE die nasies tref wat nie opgaan om die huttefees te vier nie. Dit sal die straf van Egipte wees en die straf van al die nasies wat nie optrek om die huttefees te vier nie.”* (Zec 14:17-19) Hoekom die huttefees? Want dit is die fees wat Israel moes vier om hulle te herinner aan die uittog uit Egipte. *“Spreek met die kinders van Israel en sê: **Op die vyftiende dag van hierdie sewende maand is dit sewe dae lank die huttefees vir die HERE.** Op die eerste dag moet daar ‘n heilige vierdag wees; géén beroepswerk mag julle doen nie. Sewe dae lank moet julle aan die HERE ‘n vuuroffer bring. Op die agtste dag moet daar vir julle ‘n heilige vierdag wees, en julle moet aan die HERE ‘n vuuroffer bring. Dit is ‘n feestyd; julle mag geen beroepswerk doen nie. Dit is die feestye van die HERE wat julle moet uitroep as heilige vierdae om aan die HERE ‘n vuuroffer te bring: ‘n brandoffer en spysoffer, ‘n slagoffer en drankoffers soos vir elke dag voorgeskrywe; behalwe die sabbatte van die HERE en behalwe julle gawes en behalwe al julle geloftes en behalwe al julle vrywillige offers wat julle aan die HERE gee. Maar op die vyftiende dag van die sewende maand, as julle die opbrings van die land insamel, moet julle die fees van die HERE sewe dae lank vier; op die eerste dag is dit rusdag, en op die agtste dag is dit rusdag. En op die eerste dag moet julle vir julle vrugte neem van sierlike bome, met palmtakke en takke van digte bome en rivierwilgers, en sewe dae lank voor die aangesig van die HERE julle God vrolik wees. En julle moet dit as fees van die HERE sewe dae in die jaar vier. **Dit is ‘n ewige insetting vir julle geslagte. In die sewende maand moet julle dit vier. Sewe dae lank moet julle in hutte woon; almal wat in Israel gebore is, moet in hutte woon, sodat julle geslagte kan weet dat Ek die kinders van Israel in hutte laat woon het toe Ek hulle uit Egipteland uitgelei het. Ek is die HERE julle God.**”* (Lev 23:34-43)

Kinders wat nog nie mondig is nie moet die vader van die huis voor verantwoordelikheid doen by die HERE. *“Maar ek sê: So lank as die erfgenaam ‘n kind is, verskil hy niks van ‘n dienskneg nie, al is hy heer van alles; maar hy staan onder voogde en bestuurders tot op die tyd tevore deur die vader bepaal.”* (Gal 4:1-2)

‘n Verdere probleem wat ek met Calvin se standpunt het is dat Jesus nie vir alle mense gesterf het nie, maar slegs vir die wat Hy uitverkies het. **“en as Hy kom, sal Hy die wêreld oortuig van sonde en van geregtigheid en van oordeel: van sonde, omdat hulle in My nie glo nie;”** (Joh 16:8-9) Volgens die gedeelte is dit juis die eerste rede waarom die Heilige Gees gekom het, om die wêreld, nie net die sogenaamde “uitverkorenes”, te oortuig van sonde sodat niemand met die oordeelsdag kan kla dat hulle nie geweet het nie. So dit vir my negeer Calvin se standpunt.

Dan wil ek ook net noem dat vanaf die 1983 vertaling van die Bybel, die teoloë en vertalers, wat ek aanneem meeste met ‘n Calvinistiese agtergrond, die begrip van en die woord geregtigheid heeltemal afgewater het of soos in die 2008 vertaling, die een vir die nuwe hervormers, heeltemal verwyder het. Die woord geregtigheid kom 322 keer voor in 305 verse in die 1953 vertaling, en slegs 40 keer voor in die 1983 vertaling. Lees gerus my gedeelte oor die [verbond van geregtigheid](#).

Esegiël het ook die volgende opgeteken: **“As Ek aan die goddelose sê: o Goddelose, jy sal sekerlik sterwe, en jy spreek nie om die goddelose vir sy weg te waarsku nie, dan sal hy, die goddelose, deur sy ongeregtigheid sterwe; maar sy bloed sal Ek van jou hand eis. Maar as jy die goddelose waarsku vir sy weg, dat hy hom daarvan moet bekeer, en hy hom nie bekeer van sy weg nie, dan sal hy deur sy ongeregtigheid sterwe; maar jy het jou siel gered.”** (Esg 33:8-9) **En dit geld vir ALLE mense.**

In Korintiërs verklaar Paulus self die volgende oor Israel: **“Maar al hierdie dinge het hulle oorgekom as voorbeelde en is opgeskrywe as ‘n waarskuwing aan ons op wie die eindes van die eeue gekom het. Daarom, wie meen dat hy staan, moet oppas dat hy nie val nie. Geen versoeking het julle aangegryp behalwe ‘n menslike nie; maar God is getrou, wat nie sal toelaat dat julle bo julle kragte versoek word nie; maar Hy sal saam met die versoeking ook die uitkoms gee, sodat julle dit sal kan verdra.”**(1Kor 10:11-13)

Die grootste struikelblok en skeiding wat tussen die Calviniste en die Arminianisme is die van vrye keuse, of vrye wil. En dit geld byna by elke hoeksteen van Calvin se teologie, so ek plaas die gedeelte juis aan die einde omdat dit al die punte beantwoord. Die verskil is ook natuurlik dat die mense net die twee opsies sien, maar die derde opsie, die waar die Heilige Gees binne ons werk as volwasse mense en dan oortuig dat ons ‘n verlosser nodig het, nie raaksien nie en sodoende hulle stelling deur dit te probeer bevorder. Net weer wat die Heilige Gees se doel is soos opgeteken deur Johannes: **“Maar Ek sê julle die waarheid: Dit is vir julle voordelig dat Ek weggaan; want as Ek nie weggaan nie, sal die Trooster nie na julle kom nie; maar as Ek weggaan, sal Ek Hom na julle stuur; en as Hy kom, sal Hy die wêreld oortuig van sonde en van geregtigheid en van oordeel: van sonde, omdat hulle in My nie glo nie; en van geregtigheid, omdat Ek na my Vader gaan en julle My nie meer sal sien nie; en van oordeel, omdat die owerste van hierdie wêreld geoordeel is.”** (Joh 16:7-11) Dit beteken dat ek ook eers gedoop kan word wanneer ek besef dat ek ‘n verlosser nodig het. Die dat Markus dit so stel in sy laaste hoofstuk van sy evangelie: **“En Hy het vir hulle gesê: Gaan die hele wêreld in en verkondig die evangelie aan die ganse mensdom. Hy wat glo en hom laat doop, sal gered word; maar hy wat nie glo nie, sal veroordeel word”.** (Mar 16:15-16) So die mense word nie geoordeel omdat hulle nie gedoop is nie, maar omdat hulle nie die boodskap van verlossing glo nie. Jy moet eers besef dat jy in slawerny gebore word en dan uitroep vir verlossing, dan kan die HERE jou uit Egipte, die plek waar satan heers, uitlei deur die doopwater. Daaroor ook dat Petrus dit stel dat dit die doop is wat ons red, want eers dan kom ons uit die plek waar satan heers.

Een van die groot Calvinistiese skrywers van die negentiende eeu, Lorraine Boettner het ook die volgende stelling gemaak wat absoluut absurd is. **“Omdat God alles wat bestaan geskep het, is Hy die absolute Eienaar van, en finale Besikker oor alles wat Hy gemaak het. Hy oefen nie maar net ‘n algemene invloed uit nie, maar heers werklik oor die doen en late van mense”** (Handelinge 4:24-28). Selfs die nasies is vir Hom soos ‘n stoffie op ‘n skaal in vergelyking met Sy grootheid (Jesaja 40:12-17). Te midde van al die oënskynlike neerlae en teenstrydighede van ons menslike lewens, beheer

God werklik alle dinge in onversteurde majesteit. **Selfs die mens se sondige handeling kan slegs gebeur met sy toestemming en met die krag wat Hy sy skepsel gee. Aangesien Hy gewillig, en nie onwillig nie, toelaat, moet alles wat gebeur - insluitend ons sondige dade en die mens se uiteindelige lot - in die een of ander sin in ooreenstemming wees met wat Hy in die ewigheid bepaal en beveel het.** In verhouding met die mate waartoe dit ontken word, word God uitgesluit uit die regering van die wêreld, en het ons slegs 'n eindige God. **Natuurlik ontstaan daar sekere probleme wat ons met ons huidige kennis nie volledig kan verklaar nie. Dit is egter nie 'n voldoende rede om dit wat deur die Skrif en die duidelike voorskrifte van die rede bevestig word, te verwerp nie.**" Dit is ook bevestig deur Kuyper: *"Selfs die mens se sondige handeling kan slegs gebeur met sy toestemming en met die krag wat Hy sy skepsel gee. Aangesien Hy gewillig, en nie onwillig nie, toelaat, moet alles wat gebeur - insluitend ons sondige dade en die mens se uiteindelige lot - in die een of ander sin in ooreenstemming wees met wat Hy in die ewigheid bepaal en beveel het. In verhouding met die mate waartoe dit ontken word, word God uitgesluit uit die regering van die wêreld, en het ons slegs 'n eindige God. Natuurlik ontstaan daar sekere probleme wat ons met ons huidige kennis nie volledig kan verklaar nie. Dit is egter nie 'n voldoende rede om dit wat deur die Skrif en die duidelike voorskrifte van die rede bevestig word, te verwerp nie."*

'n Ander standpunt wat deur Calvyn se standpunt in die Kerkorde opgeneem is en neer geopen is deur Kuyper, is die siening oor wat 'wedergeboorte' is. "C. Veenhof in sy boek 'Predik het Woord' analiseer Kuyper se doopsbeskouing, en toon duidelik aan hoedat hy die **grond** vir die kinderdoop sien in die 'veronderstelde wedergeboorte'. Kuyper se siening oor 'wedergeboorte' is bekend. **Die wedergeboorte is volgens hom die inplanting van 'n 'geloofskiem'**, die geloofshebbelikheid of geloofsvermoë in die hart van die kind in sy vroegste bestaansoomblikke. Dit vind plaas deur 'n direkte werking van die Heilige Gees. Hierdie 'kiem' kan sluimerend lê vir jare, en dan, deur die Woordverkondiging, ontkiem en as 'geloofsvermoë en die latere geloofswerksaamheid. Nou sê Kuyper: Die moontlikheid van so 'n genadewerk van God in die siel van ons kind, moet by al ons kinders aangeneem word. Wanneer nou die ouers werklik in die verbond lewe, dan is dit hulle plig om elkeen van hulle kinders wat vir hulle gebore word "in de onderstelling dat het genadewerk Gods reeds in hen plaats greep, in den Naam van God Drieenig te laten doopen".⁵ (A. Kuyper: E Votoll pag. 10, 11, 12). So hoe beskryf hulle hierdie wedergeboorte? Die wedergeboorte is volgens hulle die inplanting van 'n 'geloofskiem', die geloofshebbelikheid of geloofsvermoë in die hart van die kind in sy vroegste bestaans oomblikke.

Ek wil net weer herhaal wat Kuyper sê oor wedergeboorte: *"Die moontlikheid van so 'n genadewerk van God in die siel van ons kind, moet by al ons kinders aangeneem word. Wanneer nou die ouers werklik in die verbond lewe, dan is dit hulle plig om elkeen van hulle kinders wat vir hulle gebore word "in de onderstelling dat het genadewerk Gods reeds in hen plaats greep, in den Naam van God Drieenig te laten doopen".⁵ (A. Kuyper: E Votoll pag. 10, 11, 12).*

Eerstekeer dat ek hoor dat die Heilige Gees na verwys word as 'n kiem. Ek dog altyd 'n kiem is iets wat jy nie wil hê nie, want dit is hoe siektes versprei. Maar ons weet dat die Bybel verklaar dat dit die eerste werking van die Heilige Gees is, en dit is by alle mense, nie net die wat hierdie "kiem" ontvang het nie. Dit is die Heilige Gees wat ons gaan lei na belydenis van ons sondes, soos beskryf deur die Apostel Johannes: *"Maar Ek sê julle die waarheid: Dit is vir julle voordelig dat Ek weggaan; want as Ek nie weggaan nie, sal die Trooster nie na julle kom nie; maar as Ek weggaan, sal Ek Hom na julle stuur; en as Hy kom, sal Hy die wêreld oortuig van sonde en van geregtigheid en van oordeel: van sonde, omdat hulle in My nie glo nie; en van geregtigheid, omdat Ek na my Vader gaan en julle My nie meer sal sien nie; en van oordeel, omdat die owerste van hierdie wêreld geoordeel is."* (Joh 16:7-11)

So wat en wie is die Heilige Gees? Hy is die Trooster waarvan Jesus praat wat ons oortuig van ons sonde, ons die pad wys wat na die saligheid lei, en die een wat ons alles gaan leer. Hy is die Een wat

die Bybel vir jou gaan oopmaak sodat jy kan verstaan wie die Vader is, hoekom Jesus moes kom, en wat jou gaan lei om by 'n punt in jou lewe uit te kom waar jy op jou knieë gaan neerval en uitroep "Wees my as armoedige sondaar genadig en red my van die dood". Hy is die een wat jou gaan oortuig van sonde. En dit is die eerste stap vir my as Christen.

Hierdie is verseker nie die boodskap wat die Bybel verklaar nie, maar Boettner se interpretasie daarvan, en om homself te beskerm, voeg hy dan die laaste sin by om sodoende die blaam weer voor die HERE se deur te lê. Hoe kon Adam dan sondig? Die HERE wou sien wat die mens se wil is en daarvoor sal Hy nie Sy wil op jou af forseer nie, maar verwag Hy dat ons 'n keuse moet maak om Hom te dien en elke dag die regte keuses te maak.

Ons lees die volgende in die Boek van Henog oor hoe die HERE die mens gesien het, nadat die engele reeds geval het. Hier is dit duidelik dat Hy wil dat ons sal lewe volgens ons keuses en of ons ons wil ondergeskik aan Sy wil gaan stel. *"43 En Ek het aan 'n wyse spreuk gedink: Ek het die mens geskape uit die onsigbare en uit 'n sigbare natuur en van beide is sy dood en sy lewe 'n afbeelding, hy ken spraak soos 'n geskape iets, klein in grootheid en groot in kleinheid, 44 en Ek het hom op die aarde geplaas, 'n tweede engel, eerbaar, groot en heerlik, en Ek het hom aangewys as die heerser om te heers oor die aarde en om My wysheid te besit, en daar was niemand soos hy op aarde of in my hele skepping nie. 45 En Ek het aan hom 'n naam toegesê, van die vier saamgestelde dele van die ooste, die weste, die suide, en van die noorde; en Ek het aan hom vier spesiale sterre toegesê, 46 en Ek het hom Adam genoem, en aan hom die twee weë gewys, die lig en die duisternis en Ek het aan hom gesê: 47 Dit is goed en dit is sleg, sodat Ek sou kon weet of hy my lief het, of haat, sodat dit duidelik sou wees wie in sy ras my lief het. 48 Want Ek het sy natuur gesien, maar hy het nie sy eie natuur gesien nie, en omrede hy nie gesien het nie, sou hy erger sondig, en Ek het gesê: Na die sonde wat is daar behalwe die dood? 49 Ek het hom aan die slaap gemaak en hy het aan die slaap geraak. En Ek het van hom 'n ribbebeen geneem en vir hom 'n vrou gemaak, dat die dood na hom sou kom deur sy vrou, en Ek het sy laaste woord geneem en haar naam moeder genoem, dit wil sê, Eva. 50 Adam het lewe op aarde, Ek het die Tuin van Eden in die ooste geskep sodat hy die testament moet waarneem en die bevel gehoorsaam. 51 Ek het die hemele vir hom oopgemaak, sodat hy die engele kon sien sing van oorwinning en die skadulose lig kon sien. 52 En hy was gedurig in die Paradys, en die duiwel het verstaan dat ek 'n ander wêreld wou skep, want Adam was heer op aarde om dit te beheer en te regeer. 53 Die duiwel is die bose gees van benede, as 'n vlugteling het hy Sotona van die hemel gemaak omdat sy naam Sataniël was, so het hy verskillend van die engele geword, 54 maar sy geaardheid het nie sy intellek (kennis) verander wat sy begrip van geregtigheid en sonde betref nie. 55 En hy het sy doemvonnis verstaan en die sonde wat hy vroeër gepleeg het, daarom het hy 'n gedagte teen Adam verwek en op so 'n manier het hy Eva verlei en met haar gemeenskap gehad, (so hy het haar gedagtes besoedel en nie soos die Israelvisie mense verklaar fisiese gemeenskap met haar gehad nie,) 56 maar hy het Adam nie aangeraak nie. Maar Ek vervloek onkunde, maar wat Ek vroeër geseën het, het ek nie vervloek nie. 57 Ek het nie die mens vervloek nie, ook nie die aarde nie, ook nie die kruipende diere nie, maar die bose vrug van die mens en sy werke. 58 Ek het aan hom gesê: Aarde is jy en na die aarde waaruit ek jou geneem het, sal jy teruggaan. En Ek sal jou nie vernietig nie, maar jou terugstuur waaruit ek jou geneem het. 59 Dan kan Ek jou weer neem met My Tweede Koms. En Ek seen al my skepsele, sigbaar en onsigbaar. 60 En Adam was vyf en 'n halwe uur in the Paradys. En Ek seen die sewende dag, wat die Sabbat is, waarop hy rus van al sy werke."* Ek wil net hier byvoeg dat Henog nie deurdie Roomse Kerk aanvaar was nie omdat hulle toe alreeds besig was om met Mohammed se vrou wat 'n Roomse Kerk lidmaat was, te onderhandel om hulle te kry om die Ethiopiëse Kerk te verwoes omdat hulle hulle nie onder die pous se gesag wou plaas nie.

So die gedeelte verklaar verseker dat ek as mens keuses moet maak in my lewe. En die gevolg van my keuses kan ook my bestemming waar ek die ewigheid gaan spandeer beïnvloed. Ek wil eintlik sê bepaal en nie beïnvloed nie. Jesus verklaar dit soos volg: *"En Hy sê vir almal: As iemand agter My aan wil kom, moet hy homself verloën en sy kruis elke dag opneem en My volg. Want elkeen wat*

sy lewe wil red, sal dit verloor; maar elkeen wat sy lewe om My ontwil verloor, hy sal dit red. Wat baat dit 'n mens tog as hy die hele wêreld win, maar homself verloor of skade aandoen? Want elkeen wat hom skaam vir My en my woorde, vir hom sal die Seun van die mens Hom skaam wanneer Hy kom in sy heerlijkheid en dié van die Vader en van die heilige engele.” (Luk 9:23-26) Hierdie klink vir my na keuses wat ek sal moet neem in my lewe. Niks insinueer hier dat dit vooraf bepaal is nie. Ek het keuses om te maak en ons sien dit orals in die Ou Verbond ook. Net twee vinnige aanhalings om dit te bevestig: **“En as 'n vreemdeling by jou vertoef en tot eer van die HERE die pasga wil vier, moet by hom almal wat manlik is, besny word; en dan mag hy nader kom om dit te vier, en hy sal soos 'n kind van die land wees. Maar géén onbesnedene mag daarvan eet nie. Een wet moet geld vir die kind van die land en vir die vreemdeling wat onder julle vertoef. En al die kinders van Israel het dit gedoen. Soos die HERE Moses en Aäron beveel het, so het hulle gedoen. En op daardie selfde dag het die HERE die kinders van Israel, volgens hulle leërafdelings, uit Egipteland uitgelei.”** (Eks 12:48-51) En **dan seker die grootste bewys uit Deuteronomium:** **“Maar baie naby jou is die woord, in jou mond en in jou hart, om dit te doen. Kyk, ek het jou vandag voorgehou die lewe en die geluk, en die dood en die ongeluk. Wat ek jou vandag beveel, is om die HERE jou God lief te hê, in sy weë te wandel en sy gebooie en sy insettinge en sy verordeninge te hou, sodat jy kan lewe en vermenigvuldig en die HERE jou God jou mag seën in die land waarheen jy gaan om dit in besit te neem. Maar as jou hart hom afwend en jy nie luister nie en jy jou laat verlei, sodat jy jou voor ander gode neerbuig en hulle dien, dan verkondig ek julle vandag dat julle sekerlik sal omkom; julle sal die dae nie verleng in die land waarheen jy oor die Jordaan trek om dit in besit te gaan neem nie. Ek neem vandag die hemel en die aarde as getuies teen julle; die lewe en die dood, die seën en die vloek het ek jou voorgehou. Kies dan die lewe, dat jy kan lewe, jy en jou nageslag, deur die HERE jou God lief te hê, na sy stem te luister en Hom aan te hang; want dit is jou lewe en die lengte van jou dae, sodat jy kan woon in die land wat die HERE aan jou vaders Abraham, Isak en Jakob met 'n eed beloof het om dit aan hulle te gee.”** (Deu 30:14-20) So hier vra Moses hulle om te kies om die HERE te dien.

CALVYN SE PERSOONLIKE LEWE

Van sy persoonlike lewe vind ons nogal baie opgeskryf in die annale van Geneva. Van die geskiedenis boeke oor die tyd van Calvyn in Geneva, vind ons die volgende opgeteken:

“The city of Geneva was ruled by the clergy, which was composed of five pastors and twelve lay elders chosen by Geneva’s Council. But Calvin’s voice was the most influential in the city.

Here are some laws and facts about Geneva under Calvin’s authority:

- * Each household had to attend Sunday morning services. If there was preaching on weekdays, all had to attend also. (There were only a few exceptions, and Calvin preached three to four times a week.)
- * If a person came to the service after the sermon had begun, he was warned. If he continued, he would have to pay a fine.
- * Heresy was regarded as an insult to God and treason to the state and was punished by death.
- * Witchcraft was a capital crime. In one year, 14 alleged witches were sent to the stake on the charge that they persuaded satan to afflict Geneva with the plague.
- * Clergy were to abstain from hunting, gambling, feasting, commerce, secular amusements, and had to accept annual visitations and moral scrutiny by church superiors.
- * Gambling, card-playing, frequenting taverns, dancing, indecent or irreligious songs, immodesty in dress were all prohibited.

* The allowable color and quantity of clothing and the number of dishes permissible at a meal were specified by law.

* A woman was jailed for arranging her hair to an “immoral height.”

* Children were to be named after Old Testament characters. A rebellious father served four days in prison for insisting on naming his son Claude instead of Abraham.

* To speak disrespectfully of Calvin or the clergy was a crime. A first violation was punished by a reprimand. Further violations with fines. Persistent violations were met with imprisonment or banishment.

* Fornication was punished by exile or drowning.

* Adultery, blasphemy, and idolatry was punished with death.

* In the year 1558-1559, there were 414 prosecutions for moral offenses.

* As everywhere in the 16th century, torture was often used to obtain confessions or evidence.

* Between 1542-1564, there were 76 banishments. The total population of Geneva then was 20,000.

* **Calvin's own step daughter and son-in-law were among those condemned for adultery and executed.**

* In Geneva, there was little distinction between religion and morality. The existing records of the Council for this period reveal a high percentage of illegitimate children, abandoned infants, forced marriages, and sentences of death.

* In one case, a child was beheaded for striking his parents. (Following Old Testament Mosaic law, Calvin believed it was scriptural to execute rebellious children and those who commit adultery).

* During a period of 17 years when Calvin was leading Geneva, there were 139 recorded executions in the city. Sebastian Castellio, a friend of Calvin's who urged him to repent of his intolerance, made the shocking remark, “If Christ himself came to Geneva, he would be crucified. For Geneva is not a place of Christian liberty. It is ruled by a new pope [John Calvin], but one who burns men alive while the pope at Rome strangles them first.” Castellio also made this remark: “Can we imagine Christ ordering a man to be burned alive for advocating adult baptism? The Mosaic laws calling for the death of a heretic were superseded by the law of Christ, which is one of mercy not of despotism and terror.”

CALVIN BELIEVED THAT JEWISH PEOPLE WERE IMPIOUS, DISHONEST, LACKED COMMON SENSE, WERE GREEDY, AND SHOULD DIE WITHOUT PITY.

Calvin wrote, “I have had much conversation with many Jews: I have never seen either a drop of piety or a grain of truth or ingenuousness – nay, I have never found common sense in any Jew.” Calvin is also quoted as calling Jews “profane dogs” who “under the pretext of prophecy, stupidly devour all the riches of the earth with their unrestrained cupidity.”

He also stated that “their rotten and unbending stiff neckedness deserves that they be oppressed unendingly and without measure or end and that they die in their misery without the pity of anyone.”

Bron “Patheos.com-shockingbeliefs of John Calvin” asook:

References:

1. Calvin, Institutes of the Christian Religion, tran. by Henry Beveridge (Hendrickson Publishers, 2008), Book Third, chap. IV, n. 38; Opera, vol. 2, p. 489.
2. Jean Jacques Rousseau, Lettres de la Montagne (Amsterdam, 1764), vol. 1, p. 103.
3. Opera, vol. 11, p. 217.
4. J.B. Galiffe, Notices genealogiques sur les familles genevoises, (Genève: 1836), vol. 3, p. 545.
5. J.B. Galiffe, Nouvelles pages d'histoire exacte, 1863, p. 60.
6. J.B. Galiffe, Notices genealogiques sur les familles genevoises, vol. 3, p. 538.
7. J.B. Galiffe, Nouvelles pages d'histoire exacte, pp. 105-106.
8. J.B. Galiffe, Notices genealogiques sur les familles genevoises, vol. 3, p. 544.
9. J.B. Galiffe, Nouvelles pages d'histoire exacte, p. 100.
10. Jean Tet, Histoire de la persecutions religieuse à Genève (Paris: Lecoffre, 1879), p. 473.
11. Calvin à Genève, art. 141.
12. J.B. Galiffe, Notices genealogiques sur les familles genevoises, vol. 3, p. 381.
13. Ibid, vol. 3, p. 528.
14. J.B. Galiffe, Nouvelles pages d'histoire exacte, pp. 95-98.

So ek neem aan hierdie is vir my genoeg. Daar is boeke geskryf deur mense wat die hele leer van Calvyn uitmekaar trek. Gaan soek maar op die internet biblioteek. Soos ek in die begin van die hoofstuk gesê het ek wil nie 'n verhandeling skryf rondom sy dogma nie, maar net die belangrikste foute wat ek gevind het, uitwys.

Ek kan die gedeelte net afsluit deur my eie siening dat Calvyn gesien het hoe die Pous gedurig van een persoon na 'n ander oorgedra is, en wou hy net verseker dat hy altyd die "pous" van die nuwe Kerk sal wees.

HOOFSTUK 5

OPSOMMING OOR DIE ROOMSE KERK EN DIE REFORMASIE BEWEGING

Openbaring gee natuurlik vir ons die volledige opsomming van die Roomse Kerk en dan die Reformasie beweging. Ek het die gedeelte vroeër in die boek ook gekwoteer, maar ek dink dit is nodig om dit te herhaal om seker te maak dat mense verstaan waarom Johannes hie geskryf het. Wanneer ons kyk na die eerste Kerk waarom Johannes skryf wat Jesus hom laat opteken het, vind ons die volgende: *“Skryf aan die engel van die gemeente in Éfese: Dít sê Hy wat die sewe sterre in sy regterhand hou, wat wandel tussen die sewe goue kandelaars: Ek ken jou werke en jou arbeid en jou lydsaamheid, en dat jy slegte mense nie kan verdra nie; en dat jy dié op die proef gestel het wat sê dat hulle apostels is en dit nie is nie, en hulle leuenaars bevind het; en dat jy verdra het en lydsaamheid besit, en ter wille van my Naam gearbei en nie moeg geword het nie. Maar Ek het teen jou dat jy jou eerste liefde verlaat het. Onthou dan waarvandaan jy uitgeval het, en bekeer jou en doen die eerste werke. Anders kom Ek gou na jou toe en sal jou kandelaar van sy plek verwyder as jy jou nie bekeer nie. Maar dit het jy, dat jy die werke van die Nikolaïete haat, wat Ek ook haat. Wie ‘n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê. Aan hom wat oorwin, sal Ek gee om te eet van die boom van die lewe wat binne in die paradys van God is.”* (Openbaring 2:1-7)

Wie is die gemeente van Éfese? Ons vind hier dat die mense werklik die HERE ken, want daar word gesê dat die HERE hulle werke ken, hulle arbeidsaamheid en hulle lydsaamheid is Hy ook mee bekend. Verder ondersoek hulle en weet hulle wie vals is en wie nie, en dat hulle arbei en nie moeg word nie. Hulle haat ook die werk van die Nikolaïete, met ander woorde hulle leer ook dat vrye seksuele verhoudings en hoerery nie deur die HERE geduld word nie. Die leer het bepaal dat getroude vrouens met al die mans in die gemeente getroud was en dus seksueel met enige getroude man kon verkeer, sonder dat dit as sonde gesien is. Die leer het verder daaruit bestaan dat hulle vleis kon eet wat aan afgode geoffer was aangesien hulle dan nie deur die ander persone gesien is as Christene nie, en dan vervolging vrygespring het.

Dit klink vir my of hierdie groep mense werklik reg lewe, maar tog vind die HERE iets verkeerd. Hulle word gevra om weer die eerste werke te doen, aangesien hulle hul eerste liefde verlaat het.

Maar wat is die eerste werke? Die skrywer van Hebreërs lig dit as volg uit: *“Daarom moet ons nie bly by die begin van die prediking aangaande Christus nie, maar na die volmaaktheid voortgaan sonder om weer die fondament te lê van die bekering uit dooie werke en van die geloof in God, van die leer van die doop en van die handoplegging en van die opstanding van die dode en van die ewige oordeel.”* (Heb 6:1-2) Hierdie mense word gevra om hulle weer te bekeer, en dan te doen wat die volgende stappe is. So hulle verstaan nie dat ons net deur die liefde van Jesus gered word nie, en dat ons juis ons liefde aan Hom bewys wanneer ons gehoorsaam is aan Sy woord. Wanneer ons na die gedeelte kyk, sien ons dan die gedeeltes wat daarop volg is dat ons moet glo dat Jesus die volmaakte offer was en die prys alreeds vir ons betaal het om ons van ons sondige natuur te red en om dan gedoop te word. So die groep is dus die wat nie glo dat daar bekering by elke persoon moet plaasvind voordat hulle kan glo dat Jesus die verlosser is nie. Verder glo hulle nie in die doop van die gelowiges glo nie, maar hulle hou vas aan die kinder doop. So wanneer ons na Israel as voorbeeld kyk en hoe die HERE hulle uit Egipte gelei het sien ons hulle is nog in Egipte en het nog nooit getrek nie. Dit beteken ook dat ons dus na die ou profete kan kyk om te sien wat hulle oor Egipte geprofeteer het om te sien wat vir die tipe gelowiges geld en wag wanneer hulle sterf.

Hulle word ook vir ons beskryf in Esegïel 31 : *“En in die elfde jaar, in die derde maand, op die eerste van die maand, het die woord van die HERE tot my gekom en gesê: Mensekind, sê aan Farao, die koning van Egipte, en aan sy menigte: Na wie lyk jy in jou grootheid? Kyk, Assur was ‘n seder op die Libanon, skoon van takke en ‘n skaduryke bos en hoog van groei; en sy top was tussen die wolke.*

Waters het hom grootgemaak; die watervloed het hom hoog laat groei, wat met sy strome gegaan het rondom die plek waar hy geplant was, en sy watervore uitgestuur het na al die bome van die veld. Daarom het hy hoër gegroei as al die bome van die veld, en het sy takke baie geword en sy takkies lank, weens die groot waters toe hy uitgeskiet het. Al die voëls van die hemel het nes gemaak in sy takke, en al die wilde diere van die veld het onder sy takkies aangeteel, en allerhande groot volke het onder sy skaduwee gaan sit. En hy het skoon geword in sy grootheid, in die lengte van sy takke, omdat sy wortel by groot waters was. Seders het nie naby hom gekom in die tuin van God nie, sipresse was nie soos sy takke nie, en platane het nie gehaal by sy takwerk nie: geen boom in die tuin van God was met hom te vergelyk in sy skoonheid nie. Ek het hom mooi gemaak deur die menigte van sy takke, sodat al die bome van Eden wat in die tuin van God was, hom beny het. Daarom, so het die Here HERE gesê: Omdat hy hoog uitgegroeï het, en hy sy top tussen die wolke verhef het en hoogmoedig geword het oor sy hoogte, sal Ek hom oorgee in die hand van die magtige onder die nasies; dié sal sekerlik met hom handel; vanweë sy goddeloosheid het Ek hom uitgedrywe. Vreemdes, die geweldigste nasies, het hom afgekap en hom neergewerp; op die berge en in al die dale het sy takke geval, en sy takkies is stukkend gebreek in al die klowe van die land; en al die volke van die aarde het uit sy skaduwee weggegaan en hom so laat lê. Al die voëls van die hemel het gaan sit op sy omgevalle stam, en al die wilde diere van die veld was op sy takkies; sodat al die bome wat by water staan, nie hoog sou groei en hulle top nie sou verhef tussen die wolke nie, en hulle magtiges nie sou gaan staan in hulle hoogheid, almal wat water drink nie! Want hulle is almal oorgegee aan die dood om te gaan na die onderste van die aarde, onder die mensekinders, na die wat in die kuil neerdaal. So sê die Here HERE: Op die dag toe hy na die doderyk neergedaal het, het Ek laat treur: Ek het om sy ontwil die watervloed oordek en die strome daarvan teruggehou, sodat die groot waters gestuit is; en Ek het om sy ontwil die Líbanon in swart gehul, en al die bome van die veld het gesmag om sy ontwil. Deur die geluid van sy val het Ek die nasies laat bewe, toe Ek hom na die doderyk laat neerdaal het saam met die wat in die kuil neerdaal; en al die bome van Eden, die uitgesoektes en bestes van die Líbanon, almal waterdrinkers, het hulleself getroos in die onderste van die aarde. Hulle het ook saam met hom neergedaal na die doderyk, na die wat verslaan is deur die swaard, ook sy helpers wat in sy skaduwee gesit het onder die nasies. Na wie lyk jy so in heerlijkheid en grootheid onder die bome van Eden? En tog sal jy neergewerp word saam met die bome van Eden na die onderste van die aarde; tussen die onbesnedenes sal jy lê, saam met die wat verslaan is deur die swaard. Dit is Farao en sy hele menigte, spreek die Here HERE.” (Eseg 31:1-18)

Ons lees hier van ‘n boom wat baie groot geword het, alhoewel dit in Assur gestaan het, was dit groter as die bome wat in die paradys was. Nou beskryf die profeet hoe die HERE met die boom gehandel het. **Die land Assur wys vir ons na die moeder en kind beeld wat deur Semiramis vereër is, en sodoende sy weg na die Roomse Kerk gevind het.** Nou beskryf die profeet hoe die HERE die boom afgekap het, en dit het in die tydperk van Martin Luther en Johannes Calvyn gebeur. Nou wys die HERE daarop dat die koning van Egipte, met ander woorde die leiers van die gemeentes wat nie in die doop van die gelowiges glo nie, alreeds die voorbeeld gesien het maar dat hulle dieselfde lot tegemoet sal gaan indien hulle nie terugkeer na die eerste werke nie. ([Sien Addendum 3 aan die einde van my boek van Openbaring hier oor wie en waar Semiramis vandaan kom](#)) Net ter inligting will ek ‘n kort gedeelte kwoteer waarom dit in Efese van toepassing is. **“Semiramis was worshiped in Ephesus as the pagan fertility goddess DIANA who represented the generative powers of nature.** She was referred to as a fertility goddess because she mothered all the numerous pagan gods representing the god-incarnate Tammuz. Diana was pictured with numerous teats so that she could nurse all the pagan gods, and she wore a tower-shaped crown symbolizing the Babylonian tower of Babel.”

U sien die groep mense het baie geword, maar is nogtans in Egipte, omdat hulle nie wil trek nie. Hulle is tevrede om onder die gesag van Satan (die Farao) te bly, en het nie die HERE se voorskrifte gevolg om uit Egipte te trek nie, want hulle wou nie deur die see gaan nie. Hulle wou nie gedoop word nie. So sal hulle bestemming dus wees by die onbesnedenes, by die sondaars. Maar Jesus

doen 'n beroep op hulle om hulle te bekeer, want dan sal hulle kan eet van die boom van die lewe. Dit sal verseker dat hulle die dood nie sien nie, maar hulle sal dan in die Paradys by Hom wees, en nie meer in Egipte nie. Die profeet gebruik hier vir ons die voorbeeld wat met Israel gebeur het omdat hulle die HERE verloën het. Hy het hulle verwerp. So indien jy in Egipte is, moenie dink dat die HERE anders teen jou sal optree nie. Gelukkig sal die lidmate van hierdie gemeentes, beide die in Egipte en Assur, weer geleentheid vind om te leer wie die HERE regtig is, soos vir ons geleer word in Jesaja 2: *"En baie volke sal heengaan en sê: Kom laat ons optrek na die berg van die HERE, na die huis van die God van Jakob, dat Hy ons sy weë kan leer en ons in sy paaie kan wandel. Want uit Sion sal die wet uitgaan en die woord van die HERE uit Jerusalem. En Hy sal oordeel tussen die nasies en regsprek oor baie volke; en hulle sal van hul swaarde pikke smee en van hul spiese snoeimesse; nie meer sal nasie teen nasie die swaard ophef nie, en hulle sal nie meer leer om oorlog te voer nie."* (Jes 2:3-4)

Een les wat ons hier aan die begin moet leer is dat al doen jy alles reg, maar daar is nogtans iets verkeerd, selfs baie klein, in jou lewe, jy heeltemal onaanvaarbaar is vir die HERE. In Eksodus leer ons dat die Israeliete alle suurdeeg moes verwyder uit hulle huise met die instelling van die pasga voor die trek, en moes hulle ongesuurde brode eet. U sien net 'n klein bietjie suurdeeg kan 'n hele brood deurtrek. Net so maak 'n klein sondetjie in ons lewe ons heeltemal onaanvaarbaar vir die HERE.

So die eerste groep Christene is die wat nie glo dat die doop 'n verskil in 'n persoon se lewe kan maak nie. Hulle word aangesê om hulle te bekeer en die eerste werke weer te doen, dan sal hulle die ewige lewe ontvang. *"Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê. Aan hom wat oorwin, sal Ek gee om te eet van die boom van die lewe wat binne in die paradys van God is."* Ons moet as oorwinnaars kan lewe, en dan sal Hy ons voed met die voedsel van die boom van die lewe. Wat sê Genesis oor die boom? *"ook die boom van die lewe in die middel van die tuin, en die boom van die kennis van goed en kwaad."*

Hieruit sien ons dat die Reformasie beweging uit die Roomse Kerk ontstaan het, maar dat die Roomse Kerk alreeds tot 'n val gekom het gedurende die reformasie en Johannes dit alreeds geweet het. Daarom dat hy kan sê: ***"Onthou dan waarvandaan jy uitgeval het, en bekeer jou en doen die eerste werke. Anders kom Ek gou na jou toe en sal jou kandelaar van sy plek verwyder as jy jou nie bekeer nie."*** So die reformasie beweging moet onthou waarvandaan hulle kom en waar hulle uitgeval het, die Roomse Kerk en moet weer terugkeer na die eerste werke. Die werke soos reeds genoem, is bekering. Ons sien vandag nog hoe weinig of geen boodskappe deur die reformistiese beweging gaan oor bekering, want hulle is dan reeds uitverkies. En dit natuurlik is die grootste leuen van die Calvinistiese beweging en natuurlik Luther wat sê dat jy maar kan aanhou sondig en selfs meer sondig. Net weer die aanhaling van vroeër van Luther ***"Be a sinner, and sin boldly (esto peccatore tpeccafortiter) but even more boldly believe and rejoice in Christ, the conqueror of sin, death and the world. During this life we must sin. It suffices that, by the mercy of God, we know the Lamb who takes away the sins of the world. Sin will not separate us from Him, even if we were to commit a thousand murders and a thousand adulteries a day"*** (Briefe, Send schreiben und Bedenken, 2, p. 37, in *ibid.*, p. 439)"

Hierdie is steeds moeilik om te glo dat hy sulke stellings kon maak en die mense van vandag nie daarvan weet nie. Ek glo dat baie mense verseker geskok is selfs nou om te leer wat die grootste twee geeste kwytkraak het.

Verder is daar natuurlik die Heidelbergse Katagismus en DortseLerreëls wat saamgestel is om die Calvinistiese leer te beskerm en af te dwing op mense. So word hulle vandag nog dieselfde gesag as die Bybel gegee, maar sommer met die derde stelling van die Dortse leerreëls tel ek die eerste probleem op wat nie met die Bybel strook nie.

"3. Om mense tot geloof te bring, stuur God uit louter goedheid verkondigers van hierdie

vreugdevolle boodskap na wie Hy wil en wanneer Hy wil. Deur hulle diens word die mense geroep tot bekering en geloof in Christus, die gekruisigde, want: *“Hoe kan hulle in Hom glo van Wie hulle nie gehoor het nie? En hoe kan hulle hoor sonder een wat preek? En hoe kan hulle preek as hulle nie gestuur word nie?”* (Rom 10:14,15).” Nou wat is fout met die stelling? Dit is slegs ’n halwe waarheid en ons almal weet ’n halwe waarheid is net so goed soos ’n volle leuen. Jesus verklaar self die volgende: *“Maar Ek sê julle die waarheid: Dit is vir julle voordelig dat Ek weggaan; want as Ek nie weggaan nie, sal die Trooster nie na julle kom nie; maar as Ek weggaan, sal Ek Hom na julle stuur; en as Hy kom, sal Hy die wêreld oortuig van sonde en van geregtigheid en van oordeel: van sonde, omdat hulle in My nie glo nie; en van geregtigheid, omdat Ek na my Vader gaan en julle My nie meer sal sien nie; en van oordeel, omdat die owerste van hierdie wêreld geoordeel is.”* (Joh 16:7-11)

So dit is nie deur mense wat die HERE mense roep nie, maar deur Sy Gees. Die boodskapper speel wel ’n rol om die boodskap van vergifnis te bring, maar indien die HERE nie die voorbereiding gedoen het deur die Heilige Gees nie, is die prediking verniet. Ons sien dit duidelik verduidelik in die vergelyking van die saaiër: *“En toe daar ’n groot menigte vergader, en die wat uit die verskillende stede by Hom aangesluit het, sê Hy aan hulle deur ’n gelykenis: ‘n Saaiër het uitgegaan om sy saad te saai; en toe hy saai, val ’n deel langs die pad en is vertrap, en die voëls van die hemel het dit opgeëet. En ’n ander deel het op die rots geval; en nadat dit opgeskiet het, het dit verdroog, omdat dit geen vogtigheid gehad het nie. En ’n ander deel het tussen die dorings in geval; en die dorings het daarmee saamgegroeï en dit verstik. En ’n ander deel het in die goeie grond geval en gegroeï en honderdvoudige vrug opgelewer. Toe Hy dit gesê het, roep Hy uit: Wie ore het om te hoor, laat hom hoor!”* (Luk 8:4-8)

En hierdie is maar sommer net een van die halwe waarhede wat daarin voorkom. Die hele leer van die uitverkiesing word weerlê deurdat die mens na die sondeval soos God geweet het en weet wat is goed en wat is sleg. Gen. 3: *“Toe sê die slang vir die vrou: Julle sal gewis nie sterwe nie; maar God weet dat as julle daarvan eet, julle oë sal oopgaan, sodat julle soos God sal wees deur goed en kwaad te ken. Toe sien die vrou dat die boom goed was om van te eet en dat hy ’n lus was vir die oë, ja, ’n boom wat ’n mens kan begeer om verstand te verkry; en sy neem van sy vrugte en eet en gee ook aan haar man by haar, en hy het geëet. Toe gaan altwee se oë oop, en hulle word gewaar dat hulle naak is; en hulle het vyeblare aanmekaar gewerk en vir hulle skorte gemaak. En hulle het die stem van die HERE God gehoor terwyl Hy wandel in die tuin in die aandwindjie; en die mens en sy vrou het hulle verberg vir die aangesig van die HERE God tussen die bome van die tuin. Toe roep die HERE God na die mens en sê vir hom: Waar is jy? En hy antwoord: Ek het u geruis gehoor in die tuin en gevrees, want ek is naak; daarom het ek my verberg. En Hy sê: Wie het jou te kenne gegee dat jy naak is? Het jy geëet van die boom waarvan Ek jou beveel het om nie te eet nie? En die mens antwoord: Die vrou wat U gegee het om by my te wees, sy het my van die boom gegee, en ek het geëet. Daarop sê die HERE God aan die vrou: Wat het jy nou gedoen? En die vrou antwoord: Die slang het my bedrieg, en ek het geëet. Toe sê die HERE God aan die slang: Omdat jy dit gedoen het, is jy vervloek onder al die vee en al die diere van die veld. Op jou buik moet jy seil, en stof moet jy eet al die dae van jou lewe. En Ek sal vyandskap stel tussen jou en die vrou, en tussen jou saad en haar saad. Hy sal jou die kop vermorsel, en jy sal hom in die hakskeen byt. **Aan die vrou het Hy gesê: Ek sal grootliks vermeerder jou moeite en jou swangerskap; met smart sal jy kinders baar; en na jou man sal jou begeerte wees, en hy sal oor jou heers. En aan die mens het Hy gesê: Omdat jy geluister het na die stem van jou vrou en van die boom geëet het waarvan Ek jou beveel het om nie te eet nie—vervloek is die aarde om jou ontwil; met moeite sal jy daarvan eet al die dae van jou lewe. Ook sal dit vir jou dorings en distels voortbring; en jy sal die plante van die veld eet. In die sweet van jou aangesig sal jy brood eet totdat jy terugkeer na die aarde, want daaruit is jy geneem. Want stof is jy, en tot stof sal jy terugkeer. En die mens het sy vrou Eva genoem, omdat sy moeder geword het van alles wat lewe. En die HERE God het vir die mens en sy vrou rokke van vel gemaak en hulle dit aangetrek. Toe sê die HERE God: **Nou het die mens geword soos een van Ons deur goed en kwaad te ken.** As hy nou maar nie sy hand uitsteek en ook van die boom van die lewe***

neem en eet en lewe in ewigheid nie! Toe stuur die HERE God hom weg uit die tuin van Eden om die grond te bewerk waaruit hy geneem is. So het Hy dan die mens weggedrywe en gérubs aan die oostekant van die tuin van Eden laat woon, met die swaard wat vlam en flikker, om die toegang tot die boom van die lewe te bewaak.”(Gén 3:4-24) So hier reg aan die begin vind ons dat die mens Adam en Eva, keuses moes maak en die verkeerde keuse gemaak het en sodoende die ganse mensdom nogsteeds onderhewig is aan hul verkeerde keuse. Ek weet die nuwe vertaling stel dit anders, maar dit is deur Calviniste vertaal en sodoende is die gedeelte volgens hulle leerstellings vertaal en nie volgens die oorspronklike tekste nie. So die regte vertaling is soos hier genoem: **“Nou het die mens geword soos een van Ons deur goed en kwaad te ken”** en nie soos die nuwe verdwaling dit stel dat : *“Toe het die Here God gesê: “Die mens het nou soos een van Ons geword deurdat hy alles kan ken.”* Daar is geen manier dat ons alles weet soos die HERE alles weet nie. Ons kan wel die verskil tussen goed en kwaad bepaal.

Ek moet besluit of ek die HERE se weg kies en sodoende Sy goedheid ervaar, of dat ek my hart verhard en nie luister na die roepstem van die Heilige Gees nie. Onthou net Jesus se woorde dat die Gees kom om alle mense te oortuig van sonde, nie net sekeres nie. Ons kan maar kyk na Deuteronomium 30 waar Moses Israel 'n keuse gee om te doen wat die HERE wil of nie. Vroeër in die boek Deuteronomium vind ons dat die volk moes kies of hulle die beloofde land wou ingaan of nie en vind ons dat almal oor twintig jaar oud wat nie wou ingaan in die beloofde land gedood is in die woestyn. Soos dit in Hebreërs uitgedruk word: *“Laat ons dan vrees dat, terwyl die belofte om in sy rus in te gaan nog standhou, dit nie miskien sal blyk dat iemand van julle agtergebly het nie. Want aan ons is die evangelie ook verkondig net soos aan hulle; maar die woord van die prediking het hulle nie gebaat nie, omdat dit by die hoorders nie met die geloof verenig was nie. Want ons wat geglo het, gaan die rus in, soos Hy gesê het: Daarom het Ek in my toorn gesweer, hulle sal in my rus nie ingaan nie—alhoewel sy werke van die grondlegging van die wêreld af volbring is. Want Hy het êrens van die sewende dag so gespreek: En God het op die sewende dag van al sy werke gerus; en nou hier weer: Hulle sal in my rus nie ingaan nie. Terwyl dit dan so is dat sommige daar ingaan, en diegene aan wie die evangelie eers verkondig is, deur ongehoorsaamheid nie ingegaan het nie, bepaal Hy weer 'n sekere dag, naamlik vandag, as Hy soveel later deur Dawid spreek, soos gesê is: **Vandag as julle sy stem hoor, verhard julle harte nie.**”* (Heb 4:1-7) Die twee gedeeltes wat ek beklemtoon het wys juis daarop dat hulle nie geloof gehad het nie en dat hulle deur ongehoorsaamheid nie in die land Kanaän is nie. Nêrens word dit gestel dat hulle nie die beloofde land in is nie omdat hulle nie uitverkies was nie.

Dan is daar in Esegïël sommer drie gedeeltes wat dit ook weerlê, die eerste in hoofstuk 18 en dan twee keer in hoofstuk 33. Dan is daar Jeremia wat die volk keuses gee om of te luister na die HERE en in ballingskap weggevoer word en dat Johanan, die leier van die groep wat in Jerusalem agtergebly het, besluit het om terug te gaan na Egipte, die plek waar die satan heers en hulle toe almal daar gedood is. Dit spreek nêrens dat hulle omgekome het omdat hulle nie uitverkies was nie, maar wel dat hulle besluit het om hulle eie koppe te volg. Die gedeeltes spreek ook sommer 'n ander dwaaling aan van die uitverkiesings leer dat indien jy eenkeer gered is jy altyd gered is. Al die gedeeltes van Genesis tot en met Hebreërs wat ek hierbo aangehaal het vertel 'n ander storie. Soos dit in Hoofstuk 6 van Hebreërs saamgevat word: *“Want dit is onmoontlik om die wat eenmaal verlig geword het en die hemelse gawe gesmaak en die Heilige Gees deelagtig geword het, en die goeie woord van God gesmaak het en die kragte van die toekomstige wêreld, en afvallig geword het—om dié weer tot bekering te vernuwe, omdat hulle ten opsigte van hulleself die Seun van God weer kruisig en openlik tot skande maak.”* (Heb 6:4-6)

Die Heidelbergse Katigismus het presies dieselfde foute in. So ek gaan nie eers probeer om almal uit te wys nie, want ek glo dat die Bybel alleen al die antwoorde vir ons verskaf en al die “hulp middels” wat dieselfde gesag as die Bybel gegee word, menslike vereering is en geen gesag het nie.

CALVYN SE PROBLEME IS DAAR BAIE OORGESKRYF, MAAR EK SAL DIT NET IN OPSOMMING HIER DEEL.

Ons moet onthou dat Calvyn baie van sy leer gebaseer het op skrywes van Augustinus, en sy betherestorer skrywes het nooit enige gesag in die Kerk gehad het nie. Dit was maar net nog iemand wat hulle mening oor sake probeer lug het. Verder het beide hy en Luther net die gedeeltes aangeraak waarmee hulle probleme in die Roomse Kerk gehad het, en nie na die hele boodskap van die Bybel gekyk het voordat hulle hul skrywes en stellings neergepen het nie.

Ek het die hele gedeelte in Engels aangehaal soos ek dit gekry het sonder om veranderinge aan te bring. Ek wil dit net duidelik stel dat dit vrylik op die internet beskikbaar is en ek nie voel om nog ander goed by te sit nie. Al die kruis verwysings is ook onder aan die aangehegte gedeelte.

“Jean Jacques Rousseau describeshim: **“Who was ever more caustic, imperious, strong-willed and more divinely infallible, according to his own opinion, than Calvin? For him the least opposition, the least objection that someone dared to present was always considered a work of Satan, a crime deserving to be punished by fire.”**(2)

When fellowpseudo-reformer John Eckius, who disagreed with him on various points, got sick in Geneva, Calvin wrote this about him: “One says that Eckius will recover: The world still does not deserve to be delivered of this wild beast.”(3) Is this the language of charity appropriate for one who pretended to of evangelical Christianity?

Calvin, whose political influence grew enormously in Geneva from 1546 to 1564, imposed severe penalties on those who would return to Catholicism, not attend his sermons or speak a word against his doctrines or his person. Even Protestant authors, such as J.B. Galiffé, acknowledge the despotism of Calvin:

“For years people were obliged to report in minute detail every word spoken against him and the doctrine of predestination, with which he identified himself to such a degree that to speak against the dogma became as dangerous as to speak against him. The poor were dragged to prisons, scourged, reviled, obliged to walk in the streets barefoot wearing a penitential habit and carrying a torch to expiate for what Calvin arbitrarily called blasphemies.”(4)

For having disagreed with him on some points of doctrine, Sebastian Castillo, rector of a boys school in Geneva and an old friend of Calvin, was fired from his position and expelled from the city. For accusing the Calvinist doctrine of being absurd, Jérôme-Hermès Bolsec was sent to prison for weeks and then banished from Geneva.

MIGUEL SERVET, CALVIN

Miguel Servet, condemned to burn for disagreeing with Calvin. Michael Servetus was a Christian living in the 1500's who incurred the wrath of John Calvin and was murdered by him and his cronies for illegitimate reasons. He was accused of heresy and railroaded through a mock trial and put to death being burned alive at the stake. Yet such atrocity was praised by even well-known Calvinists as Bullinger and others for generations.

A couple of quotes from John Calvin himself:

7 years before the incident: *"If he [Servetus] comes [to Geneva], I shall never let him go out alive if my authority has weight."* Written by John Calvin in a letter to Farel Feb. 13, 1546
During the incident. Again Calvin writes Farel in a letter dated Aug 20th 1553 where he has Servetus arrested. *"We have now new business in hand with Servetus. He intended perhaps passing through this city; for it is not yet known with what design he came. But after he had recognized, I thought*

that he should be detained. My friend Nicolas summoned him on a capital charge. ... ***I hope that sentence of death will at least be passed upon him***" After the incident: "Many people have accused me of such ferocious cruelty that (they allege) I would like to kill again the man I have destroyed. Not only am I indifferent to their comments, but I rejoice in the fact that they spit in my face." "Who ever shall now contend that it is unjust to put heretics and blasphemers to death will knowingly and willingly incur their very guilt. The strongest recorded statement from Calvin on the Servetus affair is a 1561 letter from Calvin to the Marquis Paet, high chamberlain to the King of Navarre, in which he says in tolerantly: "***Honour, glory, and riches shall be there ward of your pains; but above all, do not fail to rid the country of those scoundrels, who stir up the people to revolt against us. Such monsters should be exterminated, as I have exterminated Michael Servetus the Spaniard.***"

Servetus' final words while being burned alive tied to a stake: "Jesu, thou Son of the eternal God, have compassion upon me!"

Yet a heartless modern day Calvinist comments on this saying "This phras epitomizes the essence of his Trinitarian error" for he Said "Son of the eternal God" rather than "eternal Son of God" Some Official Reasons for being burned alive:

Accused of teaching against infant baptism

Accused of defaming John Calvin

Accused of refraining from marriage for a "long time"

Accused of denying the Trinity

For criticizing Calvin at a banquet, Pierre Ameaux, a city official, was forced to make expiation by parading through the city squares in a hair-shirt and begging God for forgiveness. These are the words of the official sentence:

"He is condemned to go around the city in penitential clothing, bareheaded, carrying a torch in his hand. When arriving before the tribunal, he must kneel, confess having evilly and maliciously spoken vile words, and manifest his repentance; then, he must beg for mercy before God and the justice of man. He is condemned to pay all the expenses. This sentence should be publically announced." (5)

Others were still more unfortunate and had to pay with their lives for the crime of opposing the tyrant of Geneva. For having accused Calvin of being a heretic, Jacques Gruet was tortured and beheaded in 1547. Spanish physician Miguel Servet was sent to the flames for having censured the opinions of the master; he asked for a lawyer but this right was denied to him. Italian Valentino Gentile was condemned to a similar penalty but was forgiven after he humbly repented. Later, however, he was beheaded in Berne by the Swiss Protestants there.

It is horrifying to review the many criminal processes in Geneva during the autocratic reign of "this tyrant priest who submitted Geneva to the most infamous servitude," Galiffé continues. (6) He reports that the number of judgments by public tribunals normally made in one year in the city "was easily surpassed in a single month or even a week under the rule of Calvin. Often there were many of these spectacles in a single day." (7) Further on, he affirms that "two years of Calvin's government produced 414 criminal processes. ... There were hundreds of processes of this kind in that epoch, which some dare to call the most beautiful of our history." (8)

CALVINIST ATROCITIES

Multiple death sentences are also reported by this same Protestant scholar, Galiffé, who delved into the records of that time. Describing a short period of Calvin's rule he says, "One counts

30 executions of men and 28 of women, subdivided by method of death: 13 persons hanged, 10 beheaded, 55 quartered, 35 burned alive after being tortured.”(9)

Reporting the religious persecutions of Calvin, author Jean Tet affirms that “from 1542 to 1546, which was the softer period of his government, we count 58 capital executions, 76 banishments and 900 imprisonments.”(10)

In the blindness of his pride, the head of Swiss Protestantism issued the most extravagant moralizing prohibitions. He forbade sweetstobeservedatweddingbanquets.(11) He forbade all kinds of amusement – especially gambling, singing and dances – as inventions of the Devil.(12) His despotism reached the point of forbidding people to drink from a mountain spring that was famous for healing the fever under the pretext that it was a form of idolatry. There were en masse denunciations of persons who were interrogated, placed under arrest and punished because they were healed in that manner.(13)

Notwithstanding this “moralization,” Galiffé concludes, never before did immorality take hold and spread as it did in the period of Calvin’s government.(14)

References:

1. Calvin, Institutes of the Christian Religion, tran. by Henry Beveridge (Hendrickson Publishers, 2008), Book Third, chap. IV, n. 38; Opera, vol. 2, p. 489.
2. Jean Jacques Rousseau, Lettres de la Montagne (Amsterdam, 1764), vol. 1, p. 103.
3. Opera, vol. 11, p. 217.
4. J.B. Galiffe, Notices genealogiques sur les familles genevoises, (Genève: 1836), vol. 3, p. 545.
5. J.B. Galiffe, Nouvelles pages d’histoire exacte, 1863, p. 60.
6. J.B. Galiffe, Notices genealogiques sur les familles genevoises, vol. 3, p. 538.
7. J.B. Galiffe, Nouvelles pages d’histoire exacte, pp. 105-106.
8. J.B. Galiffe, Notices genealogiques sur les familles genevoises, vol. 3, p. 544.
9. J.B. Galiffe, Nouvelles pages d’histoire exacte, p. 100.
10. Jean Tet, Histoire de la persecution religieuse à Genève (Paris: Lecoffre, 1879), p. 473.
11. Calvin à Genève, art. 141.
12. J.B. Galiffe, Notices genealogiques sur les familles genevoises, vol. 3, p. 381.
13. Ibid, vol. 3, p. 528.
14. J.B. Galiffe, Nouvelles pages d’histoire exacte, pp. 95-98.”

Ek het die gedeeltes net so gelos soos ek dit opgespoor het sodat daar nie beskuldiging na my kan kom dat ek teen Calvyn of Luther geskryf het nie. Hulle het genoeg self geskryf oor hul optredes en ander persone het dit vir ons in Engels vertaal.

Een laaste gedeelte wat ek net graag wil noem en beklemtoon is dat Calvyn nie Luther se uitsprake teen die gesag van die pous ondersteun het nie, en so was daar opmerkings dat Calvyn die nuwe Pous geword het van die reformasie beweging, en daarmee saam die gesag wat die pous en al sy

onderdane net so oorgeneem het na sy nuwe beweging. Ons sien dit vandag nog in Calvinistiese gemeentes dat slegs sekere persone sekere funksies mag verrig, en dat die “geleerdes” deur die gewone mense op trone geplaas word wat jy as gewone lid nie mee mag verskil nie. Jy moet jou onderdanig aan die hierargie van die verskillende kerke stel en indien jy ‘n besprekingspunt wil indien om te bespreek, dit baie kere jare vat voordat dit eers as ‘n besprekingspunt op ‘n agenda verskyn.

Maar ons vind dit ook maar orals waar dit oor christelike sake gaan. Ek het al hoevele boeke ingestuur vir publikasie en van die boeke het ek baie goeie terugvoer oor gekry, maar heellaas is ek nie ‘n wetsgeleerde nie en kan hulle nie my boeke publiseer nie.

HOOFSTUK 6

DIE POSITIEWE VAN DIE REFORMASIE

Ek het nou in die begin gekyk na al die negatiewe wat ons as Kerk moes deurgaen, maar tog was daar wonderlike goed wat deur die vroeë Kerkvaders gedoen is. En dit is een van die onderwerpe wat ek graag hier wil aanhaal en oor skryf. Daar is goed soos Luther se kommentaar oor Galasiërs, wat selfs vandag nog uitstaan as 'n baie goeie kommentaar alhoewel daar groepe is wat dit wou skaak en ander betekenis aan van sy kommentaar gegee het. Dan is daar ook Luther se skrywes oor die mag wat die Pous vir homself en sy gesante geneem het. In die volgende paar paragrawe wil ek graag die gedeelte van Luther vir ons uitlig.

Sy skrywe het basies gegaan dat hy, Luther, verklaar het dat die Pous en sy gesante hulle hoër ag die leiers van die land en daarom kan hulle maak met hulle lidmate net soos hulle wil, sonder dat die staat enige iets kan opper om die uitbuiting te keer. Luther gee vir ons eers 'n inleiding wat daaroor handel dat hy nie die Duitse volk in 'n staat van rebellie teen die Kerk (RKK) wil bring nie, maar dat hy graag die hele praktyk wil hervorm van hoe Christene moet optree. Al die geestelikes het hul verantwoordelikheid probeer vermy, deur weg te kruip agter drie mure wat hulle sou beskerm teen die gepeupel. So sy enigste oplossing was dus om die gepeupel in te lig oor wat hierdie mure was waaragter die geestelikes wegkruip. Dit sou dan vir die groter publiek wees om te besluit of hulle nog onder die gesag van die pous en sy verteenwoordigers wou staan wat hulle self verheerlik het en of hulle die uitleg van die Bybel oor gesag wou volg. Hierdie verteenwoordigers het alles probeer verdraai sodat hulle alleen voordeel uit die insameling van fondse sou wees.

Luther se drie mure was soos volg:

DIE EERSTE MUUR – DIE GESAG VAN DIE KERK

Die eerste muur wat Luther gevind het, was dat hulle verkeerdlik verklaar dat geen tydelike gesag, so geen politieke gesag, hulle mag teenstaan nie.

Luther het hierdie mure as “papier mure” beskryf aangesien hulle nie 'n geboude muur kan wees wat op die hoeksteen, Jesus Christus, gebou kon word nie. So hy begin by hulle beskrywing van hooghartigheid, of geestelike eksklusiwiteit. Vir Luther is daar nêrens 'n spesiale eksklusiwiteit wat aan biskoppe, priesters of monnike verleen word nie. Hy haal 1 Korintiërs 12 vers 12 aan daarom mee te staaf: *“Want net soos die liggaam een is en baie lede het, en al die lede van die een liggaam, al is hulle baie, een liggaam is, so ook Christus.”* So ons is almal deel van een liggaam en een mag dalk 'n belangrike funksie vervul, maar hy kan hom nie self verhoog of beter ag as enige ander deel van die liggaam nie.

Ek wil graag Paulus se hele redenasie rondom die punt net ter versterking van Luther se uitspraak hier aanhaal, aangesien dit vir ons daaruit baie belangrik word dat geen persoon hom hoër mag ag as enige ander persoon in die liggaam van Christus nie. Die mense het almal 'n funksie om te vervul en ja daar is sekere gedeeltes van die liggaam wat baie belangrik is, maar die liggaam is deur die HERE saamgestel en ek kan nie myself aanstel in 'n hoër posisie nie, want ons is almal deel van een liggaam. *“Want net soos die liggaam een is en baie lede het, en al die lede van die een liggaam, al is hulle baie, een liggaam is, so ook Christus. Want ons is almal ook deur een Gees gedoopt tot een liggaam, of ons Jode of Grieke is, slawe of vrymanne; en ons is almal van een Gees deurdronge. Want ook die liggaam is nie een lid nie, maar baie. As die voet sou sê: Omdat ek nie die hand is nie, behoort ek nie aan die liggaam nie—behoort hy daarom nie aan die liggaam nie? En as die oor sou sê: Omdat ek nie die oog is nie, behoort ek nie aan die liggaam nie—behoort hy daarom nie aan die liggaam nie? As die hele liggaam oog was, waar sou die gehoor wees? As dit geheel en al gehoor*

was, waar sou die reuk wees? Maar nou het God elkeen van die lede in die liggaam gestel soos Hy gewil het. As almal een lid was, waar sou die liggaam wees? Maar nou is daar wel baie lede, maar net een liggaam. En die oog kan nie vir die hand sê: Ek het jou nie nodig nie; of ook die hoof vir die voete: Ek het julle nie nodig nie. Maar veel eerder is dié lede van die liggaam noodsaaklik wat die swakste lyk; en dié lede van die liggaam wat vir ons minder eerbaar lyk, beklee ons met oorvloediger eer, en so het ons onsierlike lede oorvloediger sierlikheid, terwyl ons sierlike lede dit nie nodig het nie; maar God het die liggaam saamgestel en aan die misdeelde lid oorvloediger eer gegee, sodat daar geen verdeeldheid in die liggaam mag wees nie, maar dat die lede gelyke sorg vir mekaar mag dra.” (1Ko 12:12-25)

Nou gebruik Luther die doop as ’n voorbeeld dat dit nie net sekere mense is wat mag doop nie, maar indien daar nie een op die vergadering is wat as leier optree nie, mag enige een van die lede die doop bedien. Want dit gaan nie oor wie jy gedoop het nie, maar dat dit gaan oor wie aangestel is binne die plaaslike gemeente om die doop waar te neem. So eksklusiwiteit het geen plek in die Kerk nie aangesien almal die doop mag bedien. So is dit ook oor alle funksies in die Kerk. Sekere persone is geroep om ’n funksie te vervul, maar dit lei nie tot eksklusiwiteit nie.

Ek kan net hier byvoeg wat Paulus so ’n paar hoofstukke vêrder in Korintiërs leer oor hoe die dienste moet geskied: *“Hoe staan die saak dan, broeders? Wanneer julle saamkom, dan het elkeen van julle ’n psalm of ’n lering of ’n taal of ’n openbaring of ’n uitlegging—laat alles tot stigting geskied. En as iemand in ’n taal spreek, laat dit dan wees twee of hoogstens drie, en by beurte; en laat een dit uitleê. Maar as daar geen uitleër is nie, laat hy in die gemeente swyg, en laat hy met homself en met God spreek. Laat twee of drie profete spreek en die ander dit beoordeel. Maar as daar iets geopenbaar is aan ’n ander wat daar sit, laat die eerste swyg. Want julle kan almal een vir een profeteer, sodat almal kan leer en almal bemoedig word. En die geeste van die profete is aan die profete onderworpe; want God is nie ’n God van wanorde nie, maar van vrede, soos in al die gemeentes van die heiliges.” (1Ko 14:26-33)* In die gedeelte leer ons juis dat elkeen kan enige funksie binne die gemeente behartig.

Nou moet ek ook uit my eie hier opinie byvoeg dat die Kerk van vandag presies in dieselfde slagyster getrap het as die Roomse Kerk en net “hulle” leiers sal toelaat om sekere funksies te doen. Ons sien dit duidelik in ek wil amper sê 90% plus van gemeentes is dit die geval dat slegs uitgesoekte mense of leiers sekere funksies mag aanbied. So het ek die eenkeer ’n preek moes voorlees na die professor nie opgedaag het vir ’n diens nie en kon ek nie self my eie boodskap bring nie aangesien ek nie ’n dominee was nie, of dalk ’n student wat besig was met sy laaste jaar van studies nie. Maar dit is ook Jan en alleman se skuld, want sodra iemand bereid is om iets te doen, dan word hy of sy op ’n troon geplaas en dan verhewe ons die persoon bo die res van die mense.

Ek sien dit nou nog hier op die platteland waar van die onderwysers nog as meester bekend staan, of waar die een die ander onderwyser as meneer of mevrou sal aanspreek. Die mense ken mekaar vir jare, maar selfs wanneer hulle oor en weer kuier as huisvriende bly die een meester en die ander een meneer. En moet nou net nie dink dat jy na die predikant kan verwys as ’n gewone persoon en net sy voornaam gebruik nie, want dan is jy in die moeilikheid. Toe ek nog in staat was om te werk het ek ’n sekere maatskappy verteenwoordig wat uitsluitlik hul dienste aan professionele persone gelewer het en kon ek byvoorbeeld skakel en hoor of dokter van Greunen beskikbaar is en sal sy vrou vir my ’n afspraak maak om hulle by die huis te sien, en dan was haar antwoord dat sy seker sal maak dat sy dit by dokter sal uitklaar. Wanneer ek wel daar aan kom groet ons mekaar as Andre en Louwrens en sal sy vrou in die geselskap sit tot waar ons begin kuier en dan vra of ek dalk ’n bier of ’n glasie wyn saam met die dokter wil geniet. Dieselfde reaksie het ek gehad in Port Elizabeth waar ek by my een kliënt lekker op eerste naam terme gesels het en by sy huis gaan sien het, maar by sy werk en vir die mense was hy advokaat en nou later regter.

So ons sit vandag maar weer waar Luther oor gekla het en dit is dat daar sekere belangrike persone

is en dat die res maar eintlik net die gepeupel is. Die Bybel maak geen onderskeid nie, om die waarheid te sê het Paulus 'n hele brief daarvoor geskryf wat in die Bybel vir ons opgeteken is. Lees maar gerus die boek van Filemon. Dan is daar ook Johannes wat in sy laaste brief die volgende te sê het: ***“Ek het aan die gemeente geskrywe, maar Diótrefes, wat onder hulle die eerste wil wees, steur hom nie aan ons nie. Daarom, as ek kom, sal ek hom herinner aan die werke wat hy doen deur met slegte woorde teen ons uit te vaar; en hiermee nie tevrede nie, ontvang hy nie alleen self die broeders nie gasvry nie, maar verhinder ook die wat dit wil doen en werp hulle uit die gemeente. Geliefde, moenie navolg wat kwaad is nie, maar wat goed is. Hy wat goed doen, is uit God; maar hy wat kwaad doen, het God nie gesien nie. Van Demétrius is deur almal getuigenis gegee en deur die waarheid self; en ons getuig ook, en julle weet dat ons getuigenis waar is.”*** (3Jo 1:9-12)

Luther se verklaring wys daarop dat sodra jy uit die doopwater verrys jy alreeds in die priesteramp staan. Petrus beskryf dit so: *“Kom na Hom toe, die lewende steen wat deur die mense wel verwerp is, maar by God uitverkore en kosbaar is; en laat julle ook soos lewende stene opbou, tot 'n geestelike huis, 'n heilige priesterdom, om geestelike offers te bring wat aan God welgevallig is deur Jesus Christus. Daarom staan dit ook in die Skrif: Kyk, Ek lê in Sion 'n uitverkore en kosbare hoeksteen, en die wat in Hom glo, sal nooit beskaam word nie. Vir julle dan wat glo, is Hy kosbaar; maar vir die ongelowiges geld die woord: Die steen wat die bouers verwerp het, dit het 'n hoeksteen geword; en: 'n Steen des aanstoots en 'n rots van struikeling— vir dié wat hulle daarteen stamp, omdat hulle aan die woord ongehoorsaam is, waarvoor hulle ook bestem is. Maar julle is 'n uitverkore geslag, 'n koninklike priesterdom, 'n heilige volk, 'n volk as eiendom verkry, om te verkondig die deugde van Hom wat julle uit die duisternis geroep het tot sy wonderbare lig, julle wat vroeër geen volk was nie, maar nou die volk van God is; aan wie toe geen barmhartigheid bewys is nie, maar nou bewys is.”* (1Pe 2:4-10)

En nou kom ons by die hoeksteen en en lewende stene uit. Maar voordat ons daarna kyk, net gou klaarmaak met Luther se drie mure.

DIE TWEDE MUUR – DIE GELEERDES

Die tweede muur wat Luther aanspreek is die van die mense wat net hulleself as die finale gesag oor die interpretasie van die Bybel sien. Hy noem selfs dat hy dit moeilik vind dat die mense so baie aan hulle standpunte vashou dat dit nie nodig is dat die gewone mens 'n Bybel hoef te besit nie, want net die geleerdes verstaan waaroor die Bybel gaan en kan dit interpreteer.

Hulle glo dat hulle so heilig is dat al die woorde wat hulle spreek is asof die Heilige Gees dit gespreek het aangesien die Heilige Gees net op hulle rus en nie op die gepeupel nie. Dan val hy die Roomse Kerk aan dat hulle Matteus 18 verkeerdlik interpreteer dat slegs die pous die sleutels het van die dood en doderyk en indien jy deur hom vergifnis ontvang het jy die ewige lewe sal beërf anders verdien jy die ewige dood. Hierdie funksie is dan ook afgewentel na die verskillende vlakke in die Roomse Kerk en kom die spreekwoord van daardie tyd vandaan dat die oomblik wanneer die muntstuk onder in die kassie val vir losmaking van die sonde, dit dadelik vergewe is. Dit is ook waar die aflatings leer van die Roomse Kerk vandaan gekom het, alhoewel Luther nooit heeltemal daarvan afgesien het nie.

So die tweede muur is maar die muur van absolute gesag wat die pous om hom gebou het dat slegs hy die Woord mag interpreteer en dat dit alles gebou is op die verkeerde verstaan van Matteus 18.

DIE DERDE MUUR – DIE INTERPRETASIE VAN DIE BYBEL

Die derde en laaste muur wat Luther aanraak in sy skrywe is die van die mag dat slegs die pous die mag het om raadsvergaderings te belê. Paulus wys daarop dat dit nie Petrus was wat die eerste

raadsvergadering bymekaar geroep het in Handeling 15 nie, maar eerder die apostels en ouderlinge van die tyd.

*“Toe daar nou geen klein stryd en woordewisseling van die kant van Paulus en Bárnabas teen hulle ontstaan het nie, het hulle besluit dat Paulus en Bárnabas en nog ‘n paar ander van hulle sou opgaan na die apostels en ouderlinge in Jerusalem in verband met hierdie vraagstuk. En hulle is deur die gemeente uitgelei en het Fenícië en Samaría deurgegaan en vertel van die bekering van die heidene, en aan al die broeders groot blydschap verskaf. En by hulle aankoms in Jerusalem is hulle ontvang deur die gemeente en die apostels en die ouderlinge; en hulle het verslag gedoen van al die dinge wat God met hulle gedoen het. Maar sommige gelowiges uit die party van die Fariseërs het opgestaan en gesê: Dit is noodsaaklik dat hulle besny word en bevel ontvang om die wet van Moses te onderhou. En die apostels en die ouderlinge het vergader om hierdie saak te ondersoek. En toe daar ‘n groot woordewisseling plaasvind, het Petrus opgestaan en vir hulle gesê: **Broeders, julle weet dat God lank gelede onder ons verkies het dat die heidene deur my mond die woord van die evangelie sal hoor en gelowig word. En God wat die harte ken, het vir hulle getuigenis gegee deur aan hulle die Heilige Gees te skenk net soos aan ons. En Hy het geen onderskeid tussen ons en hulle gemaak nie, aangesien Hy hulle harte gereinig het deur die geloof. Nou dan, waarom versoek julle God deur op die nek van die dissipels ‘n juk te lê wat ons vaders en ook ons nie in staat was om te dra nie? Maar ons glo dat ons deur die genade van die Here Jesus Christus gered word op dieselfde manier as hulle ook. En die hele menigte het geswyg en na Bárnabas en Paulus geluister, terwyl hulle van al die tekens en wonders vertel wat God deur hulle onder die heidene gedoen het.**”(Hnd 15:2-12)*

Luther vergelyk die sameroeping van ‘n sinode met die uitbreek van ‘n brand. Hier verduidelik hy dat dit plig van die burgers is om almal in te lig en kan hulle nie wag totdat die administrasie van die gebied mense vra of oproep om die vuur te kom blus nie. Dit is die gewone mens se plig om ander mense in te lig. So is dit ook met die Bybel. Enige persoon kan ander inlig oor wat werklik daar staan en kan Rome hulle nie daarop beroep dat slegs hulle mag het asook die vermoë beskik om die Bybel te verklaar nie.

Hierdie is natuurlik vandag nog ‘n strydpunt in meeste gemeentes en groepe. Slegs die geleerdes en die wat aangestel is mag die woord verklaar, en die gepeupel moet maar inval met hul besluite en verduidelikings. Luther verwys hier spesifiek ook na 2 Korintiërs 10 vers 8: *“Kyk julle na wat voor oë is? As iemand by homself vertrou dat hy aan Christus behoort, laat hy dit by homself weer oorweeg, dat net soos hy self aan Christus behoort, ons ook so aan Christus behoort; **want al sou ek ook nog meer roem oor ons gesag wat die Here ons gegee het om julle op te bou en nie neer te werp nie, sal ek nie beskaamd uitkom nie— anders sou dit die skyn hê asof ek julle deur die briewe wil bang maak.**”* (2Ko 10:7-9) Ek het die ander verse ingesluit net sodat ons die hele sin binne konteks kan lees. Paulus skryf hier dat hy nie skryf om hulle bang te maak nie en dit is waaroor Luther ‘n probleem gehad het, dat die leiers die mense wou dwing om hulle te gehoorsaam in alles.

Luther verklaar hier dat dit die Kerk moet opbou en nie soos Rome dit doen dit nie. Vandag moet ons doen volgens wat die sinode besluit het, want alleen hulle het die mag om die uitlegging van die Bybel te kan bemeester. Ek ervaar dit baie dat mense my vra nou waar my gemeente is en dan verduidelik aan hulle dat my gemeente nie ‘n gebou of enigsins iets besit nie, maar wanneer ek na die besoeke op my webtuiste kyk, dan sien ek dat daar elke maand so tussen 65 en 200 mense my webtuiste gebruik en daar hulle leringe vandaan kom. Daar is bitter min gemeentes wat kan spog dat hulle elke maand soveel nuwe lidmate kry. Ek lag maar net wanneer ek na my trouprek kry en vind dat daar oor die troutydperk in Suid Afrika sowat 120+ afskrifte van my preek afgelaai word. Ek was eendag betrokke by ‘n troue waar die predikant my preek gebruik het, maar nie geweet dat ek een van die gaste is nie. Toe hy moes begin praat oor die eenheid wat die huweliks verbond vir ons beteken, toe sluit hy sy preek af, want sien sy geloofsbelydenis gebruik slegs een sinnietjie om die Heilige Gees te bely, en dit is: “Ek glo aan die Heilige Gees.” Punt. Ek het maar net geglimlag en die

onthaal na die troue geniet. Niemand behandel die gedeelte nie want hulle is bang hulle trap in 'n slagyster wat hulle nie weet hoe om van los te kom nie.

Luther kom tot die slotsom dat die wat die Kerk op so 'n manier probeer onder hulle beheer bring, hulle dit doen deur die krag van die antichris. Hy sien die Pous as die vervulling van tekse soos Mattheus 24:24 en 2 Tessalonisense 2 vers 9 wat daarop wys dat die werke wat hulle doen van die antichris afkomstig is. ***“Mat 24:24 Want daar sal valse christusse en valse profete opstaan, en hulle sal groot tekens en wonders doen om, as dit moontlik was, ook die uitverkorenes te mislei.”**“2Ts 2:9 hy wie se koms is volgens die werking van die Satan met allerhande kragtige dade en tekens en wonders van die leuen”.*

So deur die gedeelte breek hy die skanse af wat Rome agter skuil en wys hy dat hulle hul mag misbruik, maar dat hulle daar is om 'n funksie in die liggaam van Christus te vervul, net soos elkeen wat in die Kerk geroep is om sy funksie te vervul en hulle nie hulle self moet hoër ag as die mense nie.

Hierdeur het hy nie alleen die misbruik van Rome sê, mag afgebreek nie, maar ook die ondersteuning probeer kry van die gewone mense gedurende die tyd van die reformatie. Baie interessant in die gedeelte ook is dat hy hulle sommer al daar begin beskuldig dat hulle die leer van die antichris verkondig. Dit was dan ook die ontstaan van baie groepe se interpretasie dat die Roomse Kerk die Antichris is. Nou kyk die mense ongelukkig vas in hierdie siening en kyk nie verder rond om te sien of daar nie ook ander antichristelike leerstellings vandag bestaan nie. En natuurlik is daar pragtige Christenne in die Roomse Kerk. Ek moes eenmaal 'n huwelik voltrek tussen 'n man en vrou, waar die man aan die Roomse Kerk behoort het, en die vrou aan die Sewende Dag se Adventiste gekoppel was. En daar ontrek haar pastoor oor die feit dat volgens hulle lering die RKK sien as die Antichris, en hy nie die huwelik mag voltrek nie want dit sal beteken dat hy teen die “gesag” van sy kerk sou optree.

HOOFSTUK 7

DIE NEGENTIENDE EEU

Die jare word gekenmerk deur baie verskillende groepe wat gedurende die tyd of weggebreek het van ander groepe, en dan ook nuwe groep wat begin is wat weer heeltemal nuwe interpretasies van die Bybel gebring het.

Die eerste en grootste groep wat gedurende die tyd begin is, was die wat ewe skielik nuwe betekenis gegee het aan die posisie van die Jode. Almal was gewoon teen die tyd dat die Bybel genoeg bewyse gehad het en dit wat al vroeër uitgewys is as struikelblokke vir die Jode dat hulle verwerp is en soos enige ander persoon net deur Jesus Christus gered kan word van die ewige dood. Ek wil net graag hier weer die teksgedeeltes kwoteer:

Psa 119:165 Die wat u wet liefhet, het groot vrede, en vir hulle is daar geen struikelblok nie". Die Psalm verklaar weer dat daar geen struikelblok sal wees vir die wat die HERE se wet lief het en Hom vrees nie.

Jes 57:14 En hulle sal sê: Vul op, vul op, berei die weg, verwyder die struikelblok uit die weg van my volk.

Jer 6:21 Daarom, so sê die HERE: Kyk, Ek gooi struikelblokke voor hierdie volk waaroor hulle sal struikel, vaders en seuns tesame; die buurman en sy vriend sal omkom.

Esg 3:20 En as 'n regverdige hom van sy geregtigheid afkeer en onreg doen, en Ek 'n struikelblok voor hom gooi, dan sal hy sterwe; omdat jy hom nie gewaarsku het nie, sal hy deur sy sonde sterwe, en aan sy geregtigheid wat hy beoefen het, sal nie gedink word nie; maar sy bloed sal Ek van jou hand eis.

Esg 7:19 Hul silwer sal hulle op die strate gooi, en hulle goud sal 'n voorwerp van afsku wees; hul silwer en hul goud sal hulle nie kan red in die dag van die grimmigheid van die HERE nie; hul siel sal hulle daarmee nie versadig of hul ingewande daarmee vul nie, want dit was die struikelblok tot hulle ongeregtigheid.

Esg 14:3 Mensekind, hierdie manne het hulle drekgode in hulle hart opgeneem en die struikelblok tot hulle ongeregtigheid voor hulle aangesig neergesit—sou Ek My dan werklik deur hulle laat raadpleeg?

Esg 14:4 Daarom, spreek met hulle en sê vir hulle: So spreek die Here HERE: Elke man uit die huis van Israel wat sy drekgode in sy hart opneem en die struikelblok tot sy ongeregtigheid voor sy aangesig neersit en na die profeet toe kom—Ek, die HERE, sal hom daarvolgens, volgens die menigte van sy drekgode, antwoord gee;

Esg 14:7 Want elke man uit die huis van Israel en uit die vreemdelinge wat in Israel vertoef, wat hom afsonder en My nie navolg nie en sy drekgode in sy hart opneem en die struikelblok tot sy ongeregtigheid voor sy aangesig neersit en na die profeet toe kom, dat dié My vir hom kan raadpleeg—hom sal Ek, die HERE, self antwoord gee.

Esg 18:30 Daarom sal Ek julle oordeel, o huis van Israel, elkeen volgens sy weë, spreek die Here HERE. Bekeer julle en wend julle af van al julle oortredinge, sodat dit nie 'n struikelblok tot ongeregtigheid vir julle mag wees nie.

Esg 21:15 Ek het die slagbank van die swaard opgestel teen al hulle poorte, dat die hart kan smelt en die struikelblokke baie kan wees. Ag, dit is gemaak tot 'n weerligstraal, dit is glad gemaak om te slag.

Esg 44:12 Omdat hulle hul gedien het voor hulle drekgode en vir die huis van Israel 'n struikelblok tot ongeregtigheid was, daarom het Ek my hand teen hulle opgehef, spreek die Here HERE, sodat hulle hul ongeregtigheid moet dra.

Sef 1:3 Ek sal wegraap mense en diere, Ek sal wegraap die voëls van die hemel en die visse van die see en die struikelblokke saam met die goddelose, ja, Ek sal die mense uitroei van die aardbodem af weg, spreek die HERE.

Mat 13:40-41 Net soos die onkruid dan bymekaargemaak en met vuur verbrand word, so sal dit wees in die voleinding van hierdie wêreld: die Seun van die mens sal sy engele uitstuur, en hulle sal uit sy koninkryk bymekaarmaak al die struikelblokke en die wat die ongeregtigheid doen, en sal hulle in die vuuroond gooi. Daar sal geween wees en gekners van die tande.

Mat 16:23 Maar Hy het omgedraai en vir Petrus gesê: Gaan weg agter My, Satan! Jy is vir My 'n struikelblok, omdat jy nie die dinge van God bedink nie, maar die dinge van die mense.

Mat 18:7 Wee die wêreld weens die struikelblokke! Want dit is noodsaaklik dat daar struikelblokke kom, maar wee die mens deur wie die struikelblok kom.

Luk 17:1 En Hy het vir sy dissipels gesê: Dit is onvermydelik dat die struikelblokke kom, maar wee hom deur wie hulle kom.

Rom 11:9 En Dawid sê: Laat hulle tafel vir hulle wees 'n vangnet en 'n strik en 'n struikelblok en 'n vergelding.

Rom 14:13 Laat ons dan mekaar nie meer oordeel nie, maar besluit dit liever, om nie die broeder 'n hindernis of struikelblok in die weg te lê nie.

1Ko 1:23 maar ons verkondig Christus wat gekruisig is, 'n struikelblok vir die Jode en dwaasheid vir die Grieke;

1Ko 8:9 Maar pas op dat hierdie vryheid van julle nie miskien 'n struikelblok word vir die wat swak is nie.

2Ko 11:29 Wie is swak en ek is nie swak nie? Aan wie word 'n struikelblok in die weg gelê en ek is nie aan die brand nie?

Gal 5:11 Maar ek, broeders, as ek nog die besnydenis verkondig, waarom word ek nog vervolgd? Dan is die struikelblok van die kruis vernietig!

Opn 2:14 Maar Ek het enkele dinge teen jou: dat jy daar mense het wat vashou aan die leer van Bileam wat Balak geleer het om 'n struikelblok voor die kinders van Israel te werp, naamlik om afgodsoffers te eet en te hoereer.

Nou vind ons skielik dat dit begin het met 'n Engelsman met die naam van John Nelson Darby wat weer nuwe betekenis aan sekere gedeeltes gekoppel het. Die grootste verandering in interpretasie wat hy gebring het en wat vandag bekend staan as die Dispensasionele leerstellings, is daarop gebaseer dat die Jode nie geweet het dat Jesus die Messias of die Christus was nie, want Hy het dit nooit vir hulle self gesê het nie. So omdat Jesus dit nooit direk vir hulle uitgespel het nie maar altyd met gelykenisse met hulle gepraat het, het die volgelinge van die leer skielik ook aan Daniël 9 gaan torring en gesê dat daar 'n skieding is tussen die nege en sestigste week en die sewentigste week, en dit staan bekend as die "kerk" of "genade" tydperk waarvan niemand geweet het nie.

Die rede vir die tydperk was nie voorheen bekend nie **want die Vader en Jesus het nie geweet dat die Jode vir Christus sou verwerp nie, en daarom het daar nou hierdie breek gekom.** Hulle voer aan dat Jesus moes fisies die regering van die land oorneem, as koning regeer, hulle bevry van hulle onderdrukking, en dat Hy 'n politieke figuur moes wees. Ons vind vandag nog hierdie leerstellings by mense soos John Haggee wat in sy boek *"The Four Blood Moons"* daarop wys dat daar 'n groot oorlog sou uitbreek tussen 2013 en 2015, en gedurende die tyd sou Irak en Rusland heeltemal verwoes word en sou die HERE self teen hulle oorlog voer.

Nou wag ek nog steeds vir 'n opvolg boek om te verklaar hoekom dit toe nie gebeur het nie. Die boek het miljoene Dollars in sy sak gebring en die opvolg sal sekerlik nog meer miljoene in sy sak bring. **So hy is een van die struikelblokke van vele Christene wat hom blindelings volg, en so die evangelie van die antichris ahang.**

Maar hy is nie al persoon nie. Dit het begin met John Darby Nelson, en toe verder geneem deur CI Scofield, en vandag word dit veral in Amerika as basies die enigste evangelie verkondig. Europa en die ander lande het meestal Luther en Calvyn gevolg, **maar met die pinkster beweging in Amerika het die leer van die wegraping internasionaal aanvaarding gekry en so word miljoene mense deel van die wat die lering van die antichris volg.** Ons moet onthou dat Paulus die volgende verklaar: *"Maar ons vra julle, broeders, met die oog op die wederkoms van onse Here Jesus Christus en ons vereniging met Hom, om nie gou julle verstand te verloor of verskrik te word nie—deur gees of deur woord of deur brief wat van ons afkomstig sou wees—asof die dag van Christus al daar is. Laat niemand julle op enige manier mislei nie, want eers moet die afval kom en die mens van sonde geopenbaar word, die seun van die verderf die teëstander wat hom verhef bo al wat God genoem word of voorwerp van aanbidding is, sodat hy in die tempel van God as God sal sit en voorgee dat hy God is. Onthou julle nie dat ek dit altyd vir julle gesê het toe ek nog by julle was nie? En nou, julle weet wat hom teëhou, sodat hy op sy tyd geopenbaar kan word. Want die verborgenheid van die ongeregtigheid is al aan die werk, net totdat hy wat nou teëhou, uit die weg geruim is; en dan sal die ongeregtige geopenbaar word, hy wat die Here met die asem van sy mond sal verdelf en deur die verskyning van sy wederkoms tot niet sal maak, hy wie se koms is volgens die werking van die Satan met allerhande kragtige dade en tekens en wonders van die leuen en met allerhande verleiding van ongeregtigheid in die wat verlore gaan, omdat hulle die liefde tot die waarheid nie aangeneem het om gered te word nie. En daarom sal God hulle die krag van die dwaling stuur, om die leuen te glo, sodat almal geoordeel kan word wat die waarheid nie geglo het nie, maar behaag gehad het in die ongeregtigheid."* (2Ts 2:1-12)

Ek wil nie graag baie hieroor skryf nie, want dit is basies al wat ek oor geskryf het in my lewe. Gaan lees maar enige van my ander boeke en begin sommer by Die Verbond van Geregtigheid en sien hoe hierdie euwel in die hoofstroom kerk ingesypel het. Weet u ek was in die begin nogal baie bekommerd oor die mense wat nie die agtergrond van die leer ken nie, maar het seker soos Luther geword. Hy het probeer om die Jode te wys dat Jesus die Christus is en ek probeer weer die Kerk wys dat Jesus die Christus is, maar ek gee regtig nie meer om oor die mense nie. Hulle het soos ek ook alles beskikbaar op die internet en hoef net so 'n paar ander beskouinge te lees en dan sal hulle agterkom hoe hulle met 'n slap riem gevang is.

Ek wil net graag hier beklemtoon waarop die hele wegrapingsteorie gebaseer is, en dit is dat Jesus en God die Vader en die God die Heilige Gees nie geweet het dat die Jode vir Jesus sou verwerp nie. So dit beteken dat indien jy die teorie volg, jy saam met hulle verklaar dat Jesus 'n leuenaar is omdat Hy aan die kruis verklaar het **"Dit is volbring"**. So Hy, Jesus, het geweet teen daardie tyd dat die Jode Hom nie aanvaar het nie, maar het gelieg deur te sê Hy het alles gedoen wat Hy moes. Teen daardie tyd moes Hy eintlik volgens hulle gesê het Hy het gefaal om die Jode te bereik en moet later terug kom om hulle weer te oortuig, en die keer sal Hy as 'n fisiese koning kom regeer en die mense dwing om Hom te sien vir wie Hy werklik is. Ek weet ook nie hoe dit kan gebeur nie want met die oopmaak van die sesde seël in Openbaring word die aarde en die heelal

soos ons dit nou ken heeltemal verwoes. Maar dit is maar net nog iets wat hulle 'n plan voor voorberei het om by die feite verby te kom. So daar is geen wetenskapsfiksie by betrokke soos wat die hele "Left Behind" reeks uitbeeld nie aangesien die skrywers self in die inhoud verklaar dat hulle hele skrywe fiksie is, en dit is ook waarvoor hulle bekroon is as die beste godsdienstige fiksie reeks van die twintigste eeu.

Ek wil ook nie dat jy nou skielik jou gemeente moet verlaat en 'n ander gemeente gaan soek wat nie hierdie leuen verkondig nie, want jy gaan jouself heel moontlik weer by 'n Calvinistiese gemeente bevind waar jy nou weer baie minder gaan leer oor wat die Bybel vir ons beteken, want die klomp sit nog in Egipte. So neem liewer standpunt in en bly waar jy is, maar indien jy nooit 'n preek oor die wegraping hoor nie en dit nie in jou keel afgedruk word nie, sal jy jouself na jou dood tog in die hemel bevind, miskien in Sidon of miskien in Tirus. Om hierdie twee gedeeltes te verduidelik stel ek voor dat jy my boeke [Ontwaak jy wat Slaap](#) en [Is Egipte in die Hemel?](#) gaan lees waar ek breedvoerig oor die twee gebiede uitbrei. Albei die boeke se skakels is op my webtuiste onder [die gratis boeke skakel](#) en ek het ook 'n skakel ingesit onder elkeen se naam wat ek hierbo genoem het, en is daar ook skakels aan die einde van hierdie boek in die afdeling "wie is ons".

Ek kan net noem dat ons seker vir sewe of meer jare in groepe was wat die wegrapingsteorie ondersteun het, maar ek het nie een keer 'n preek of verduideliking daar gekry nie. Maar indien jy vind dit word in jou keel afgedruk, soek maar na 'n gemeente waar dit nie net oor die wegraping gaan nie en waar jy geleer word van Jesus as middelaar. Ek weet van hoevele pastore/leraars wat noem dat die wegraping net om die draai is, maar wanneer jy hulle vra om dit te verduidelik hulle jou eerder na 'n boek sal verwys aangesien hulle self nie heeltemal hierdie teorie kan verklaar nie. So 'n pastoor of leraar sal jy dan ook kry dat hy nooit daaroor sal preek nie.

Maar heellaas, sal baie mense nie glo wat ek hier probeer deurgee nie en gaan jy mense kry wat gaan volhou om hulle vertrouwe op die wegraping te bou in plaas daarvan om dit op Jesus te bou. U sien jy kan nie in altwee glo nie, want of Jesus is 'n leuenaar soos ek hierbo uitgelig het, of die wegraping is 'n leuen. Daarom dat Jesus sê in Mattheus 25 dat sommer met die eerste skeiding tussen die bokke en die skape, 50% van alle mense wat hulself as Christene identifiseer, die dood as beloning sal kry. Daaroor maak Jesus ook die volgende verklaring: *"Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes, want julle eet die huise van die weduwees op, en doen vir die skyn lang gebede. Daarom sal julle 'n swaarder oordeel ontvang. Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes, want julle trek rond oor see en land om een bekeerling te maak; en as hy dit geword het, maak julle hom 'n kind van die hel, twee maal erger as julle self. Wee julle, blinde leiers, julle wat sê: Elkeen wat sweer by die tempel—dit is niks nie; maar elkeen wat sweer by die goud van die tempel, hy is gebonde."* (Mat 23:14-16)

Gaan kyk maar weer van bladsy 35 af in hierdie boek net om weer seker te maak dat die Jode reeds die boodskap van Christus gehoor het en dit nogsteeds verwerp het. Hulle is soos enige persoon op aarde, waar die Helige Gees in gaan werk om hulle te oortuig van sonde en dat Jesus die antwoord is, maar hulle sal dit nie aanvaar nie.

Dit is maar soos die wegrapers, wat weer diere offers wil instel vir vergifnis van sonde, maar vergeet dat Jesus dit mee weggedoen het toe Hy gekruisig is. En dit kom terug na die grootste probleem en dit is dat mense nie weet waat Jesus kom doen het om die Ou Verbond te vervul het nie en die Nuwe Verbond kom vestig het nie. Ek het ook 'n volledige boek as addendum 1 aangeheg wat die hele CI Scofield en sy Bybel bespreek. Dit verwys na die hele "nuwe" teologie wat deur sovele mense aangehang word, as Christelike Sioniste. Ek dink dit is regtig die beste benaming wat ek nog van die groep gehoor het. En dan het die Left Behind reeks natuurlik nog miljoene mense deel gemaak van die antichris.

Maar daar was ander groepe wat ook hulle ontstaan gedurende die tyd gehad het, soos die Mormone wat deur Joseph Smith verlei is en nogsteeds verlei word, die Brits Israelvisie groep wat

glo dat hulle die tien stamme van Israel is wat nie in Jerusalem was tydens Jesus se koms nie, maar nie dink dat die rede hoekom hulle nie daar was nie is omdat hulle al lank voor daardie tyd hulle rug op die HERE gedraai het. So kan ons aangaan met die Jehovah Getuies, die Sewende Dag se Adventiste en vele ander groepe wat gedurende die tyd ontstaan het en selfs vandag nog nuwe groepe wat gevorm word.

Die probleem is dat elkeen dink hy het eksklusiewe inligting of openbarings wat maak dat net hulle die regte evangelie verkondig.

As ons maar net weer wil teruggaan na wat Moses en die profete geleer het, sal dit al baie beter gaan. Daarom dat Jesus gesê het: *“En hy sê: Ek bid u dan, vader, om hom na my vader se huis te stuur— want ek het vyf broers—om hulle dringend te waarsku, sodat hulle nie ook in hierdie plek van pyniging kom nie. Toe sê Abraham vir hom: Hulle het Moses en die Profete; laat hulle na dié luister. Maar hy antwoord: Nee, vader Abraham, maar as iemand uit die dode na hulle gaan, sal hulle hul bekeer. Maar hy sê vir hom: As hulle na Moses en die Profete nie luister nie, sal hulle nie oortuig word nie, al sou iemand ook uit die dode opstaan.”* (Luk 16:27-31) En dit is presies wat gebeur het. Jesus het uit die dood opgestaan en die mense glo nogsteeds nie Sy verlossings boodskap nie.

Jesaja vat dit baie mooi saam in twee verskillende gedeeltes: *“Vir wie wil hy dan kennis leer, en vir wie wil hy die openbaring verstaanbaar maak? Vir die wat van die melk gespeen, wat van die moederborste weggeneem is? Want dit is gebod op gebod, gebod op gebod, reël op reël, reël op reël, hier ‘n bietjie, daar ‘n bietjie. Ja, Hy sal deur lippe wat hakkelt, en deur ‘n vreemde tong met hierdie volk spreek, Hy wat aan hulle gesê het: Dit is die rus, gee rus aan die vermoeides, en dit is die verkwikking. **Maar hulle wou nie luister nie. Daarom sal die woord van die HERE vir hulle wees gebod op gebod, gebod op gebod, reël op reël, reël op reël, hier ‘n bietjie, daar ‘n bietjie, sodat hulle kan heengaan en agteruit struikel en verbreek en verstrik en gevang word.**”* (Jes 28:9-13) *“Bind die getuienis toe, verseël die wet in die hart van my leerlinge. En ek sal wag op die HERE, wat sy aangesig verberg vir die huis van Jakob, en op Hom hoop. Hier is ek en die kinders wat die HERE my gegee het—tot tekens en sinnebeelde is ons in Israel, vanweë die HERE van die leërskaar wat op die berg Sion woon. En as hulle vir julle sê: Raadpleeg die geeste van afgestorwenes en die geeste wat waarsê, wat piep en mompel—moet ‘n volk nie sy God raadpleeg nie; moet vir die lewendes die dooies gevra word? **Tot die wet en tot die getuienis! As hulle nie spreek volgens hierdie woord nie, is hulle ‘n volk wat geen dageraad het nie. Dan sal hulle deur die land trek, beswaard en honger; en as hulle honger het, sal hulle in toorn uitbreek en hulle koning en hulle God vloek; dan sal hulle na bo kyk, ook die aarde aanskou, en kyk, daar sal benoudheid en duisternis wees! In jammernag en donkerheid is hulle gedrywe.**”* (Jes 8:16-22)

HOOFSTUK 8

EN NOU KOM ONS BY DIE HOEKSTEEN.

Ek wil hierdie gedeelte net begin deur 'n definisie van 'n hoeksteen te gee. Dit is die WAT se definisie. (Woordeboek van die Afrikaanse Taal)

hoek'steen s.nw.

1 (*boukunde*)

a Netjies gekapte blok natuursteen wat in die hoek van 'n gebou ingemessel is of word; dit dien om die hoek af te sluit, maar veral om die twee mure met mekaar te verbind en gevolglik word dit beskou as een van die belangrike stene of die belangrikste steen in die gebou omdat dit stewigheid daaraan gee en, indien in die fondament ingebou, omdat dit die steen is waarop die gebou sou rus: *Die steen wat die bouers verwerp het, dit het 'n hoeksteengeword* (1 Pet. 2:7).

b Baksteen in die hoek van 'n gebou ingemessel om die hoek af te sluit en veral om die twee mure met mekaar te verbind: *Vir die hoekstene van 'n ongepleisterde muur moet 'n mens volmaakte stene* uitsoek.

2 Netjies afgewerkte, gew. gepoleerde en van 'n inskrip voorsiene blok natuursteen, as 'n soort gedenksteen ingemessel op 'n opvallende plek, gew. in 'n voorhoek, van 'n belangrike gebou soos 'n kerk, skool, hospitaal, ens., en meestal met 'n plegtige seremonie gelê: *Die hoogtepunt van die besoek is egter bereik toe die hoeksteen van die eerste sendingkerk ... gelê is* (Die Kerkbode). *Die administrateur het die hoeksteen van die hospitaal gelê.*

3 (*figuurlik*) Iets of iemand waarop alles rus, iets van fundamentele belang; grondslag, steunpilaar: *'n Hoeksteen van die geloof, 'n grondwaarheid. Terwyl Jesus Christus self die hoeksteen is* (Ef. 2:20). *Ek lê in Sion 'n grondsteen, 'n beproefde steen, 'n kosbare hoeksteen wat vas gegrondves is* (Jes. 28:16). *Egipte is op 'n dwaalweg gebring deur hulle wat die hoeksteen van die stamme is* (Jes. 19:13).

En nou die Bybelverse wat die woord aanhaal:

- Job 38:6 *Waar is sy fondamentklippe op ingesink? Of wie het sy hoeksteen gelê?*
- Psa 118:22 *Die steen wat die bouers verwerp het, het 'n hoeksteen geword.*
- Jes 28:16 *daarom, so sê die Here HERE: Kyk, Ek lê in Sion 'n grondsteen, 'n beproefde steen, 'n kosbare hoeksteen wat vas gegrondves is; hy wat glo, sal nie haastig wees nie.*
- Sag 10:4 *Uit hom sal die hoeksteen, uit hom die muurpen, uit hom die strydboog, uit hom die heersers almal saam uitgaan.*
- Mat 21:42 *Jesus sê vir hulle: Het julle nooit in die Skrifte gelees nie: Die steen wat die bouers verwerp het, dit het 'n hoeksteen geword. Hy het van die Here gekom en is wonderbaar in ons oë?*
- Mar 12:10 *Het julle nie ook hierdie Skrifwoord gelees nie: Die steen wat die bouers verwerp het, dit het 'n hoeksteen geword?*
- Luk 20:17 *Maar Hy het hulle aangekyk en gesê: Wat beteken dan hierdie Skrifwoord: die steen wat die bouers verwerp het, dit het 'n hoeksteen geword?*
- Hnd 4:11 *Hy is die steen wat deur julle, die bouers, verag is, wat 'n hoeksteen geword het.*
- Efs 2:20 *gebou op die fondament van die apostels en profete, terwyl Jesus Christus self die hoeksteen is,*
- 1Pe 2:6 *Daarom staan dit ook in die Skrif: Kyk, Ek lê in Sion 'n uitverkore en kosbare hoeksteen, en die wat in Hom glo, sal nooit beskaam word nie.*
- 1Pe 2:7 *Vir julle dan wat glo, is Hy kosbaar; maar vir die ongelowiges geld die woord: Die steen wat die bouers verwerp het, dit het 'n hoeksteen geword; en: 'n Steen des aanstoots en 'n rots van struikeling—*

DIE HOEKSTEEN

Al hierdie verse wat ek aangehaal het gaan oor een waarheid. En dit is dat Jesus die hoeksteen is waarop die Kerk gebou word. Daar is nie 'n verskydenheid van Kerke nie, maar slegs een Kerk, en dit is die Kerk van Jesus Christus, met Hom as die hoeksteen.

En dit is wat die probleme veroorsaak. Eerstens vind ons die probleem dat gemeentes verkondig dat net hulle lidmate in die hemel gaan wees, soos vroeër uitgelig in beide Calvyn en Luther se standpunte, en dan vind ons weer die wat alle mense wil insluit. Daar is sovele gelowe en selfs mense binne die Kerk wat verklaar dat mense wat nie van Jesus weet nie, of soos die Joodse geloof wat Hom verwerp, weer geleentheid gaan kry om Jesus as hoeksteen te sien. Maar nou lees ons in die laaste vers wat ek aangehaal het die volgende: ***“Vir julle dan wat glo, is Hy kosbaar; maar vir die ongelowiges geld die woord: Die steen wat die bouers verwerp het, dit het ‘n hoeksteen geword; en: ‘n Steen des aanstoots en ‘n rots van struikeling”***

Hulle vergeet ook wat Johannes opgeteken het wat Jesus gesê het: *“Maar Ek sê julle die waarheid: Dit is vir julle voordelig dat Ek weggaan; want as Ek nie weggaan nie, sal die Trooster nie na julle kom nie; maar as Ek weggaan, sal Ek Hom na julle stuur; en as Hy kom, sal Hy die wêreld oortuig van sonde en van geregtigheid en van oordeel: van sonde, omdat hulle in My nie glo nie; en van geregtigheid, omdat Ek na my Vader gaan en julle My nie meer sal sien nie; en van oordeel, omdat die owerste van hierdie wêreld geoordeel is.”* (Joh 16:7-11) So uit die gedeelte sien ons duidelik dat die Heilige Gees in alle mense gaan werk, ***“sal Hy die wêreld oortuig van sonde en van geregtigheid en van oordeel”***. So daar word nie weer 'n tweede kans gegee nie. Net so ook is daar nie verskillende hoekstene soos deur sommige Christen leraars verklaar nie. Jim Houston van Hillsong verklaar in een van sy boodskappe dat die Vader in ons Bybel gesien word as “ABBA Father” en in die Koran as Allah, so daar is dus geen verskil nie. Beide Ishmael en Isak het dan dieselfde pa gehad naamlik Abraham. Maar die verbond wat die HERE gesluit het, het Hy met Abraham gesluit met sy seun Isak en nie Ishmael nie. Die feit dat die Moslems Jesus sien as 'n profeet en dat hulle alle Christene moet doodmaak, en dat Mohammed die verlosser is, word uitgehaal en nie aan gesteur nie.

Dan kry ons nuwe gelowe soos Chrislam wat ontstaan en deur mense soos Rick Warren van Saddleback Church versprei word. Hy is ook die persoon wat “the purpose driven Life” geskryf het saam met sy atieis vrind Peter Drucker. Hier is 'n kort verwysing wat op www.exposingchrislam.com beskikbaar is met nog baie ander skakels na ander Christen predikers wat die standpunt huldig.

“RICK WARREN PARTNERING WITH MOSQUES TO TEACH THAT GOD AND ALLAH ARE THE SAME

Saddleback Church in Orange County, California, home to super-pastor Rick Warren (Obama inauguration, Purpose Driven Life, etc.) has joined forces with Southern California mosques to adopt a three-step plan for ending enmity between evangelical Christians and Muslims.

The plan's first step calls for Muslims and Christians to recognize they worship the same God. Interfaith reconciliation has been proceeding for years between Muslims and more liberal-leaning mainline Protestant denominations.

This is the first such effort I've heard of by an evangelical mega-church. Many evangelicals regard Islam as Christianity's number one enemy, and they do not at all agree that the two faiths worship the same God. This is likely to make waves.

The Rev. Rick Warren, pastor of Saddleback Church in Lake Forest and one of America's most influential Christian leaders, has embarked on an effort to heal divisions between evangelical Christians and Muslims by partnering with Southern California

mosques and proposing a set of theological principles that includes acknowledging that Christians and Muslims worship the same God.

The effort, informally dubbed King's Way, caps years of outreach between Warren and Muslims. Warren has broken Ramadan fasts at a Mission Viejo mosque, met Muslim leaders abroad and addressed 8,000 Muslims at a national convention in Washington D.C.

[Click here to read the full article...](#)

So hier vind ons maar een van die antichris predikers, en self erkende Chrislam leier. Dan is daar al die "name it en claim it" of voorspoed teoloë wat die geldgod aanbid en die aflatingsleer van die Roomse Kerk volg deur te verklaar hoe groter verwagting jy van die HERE het hoe groter moet jou saad wees wat jy in hulle bediening stort. Nie vêr agter hulle is die mormone waar elkeen na sy dood 'n god gaan word en dat huwelike net aangaan na hul afsterwe. En so kan hulle selfs dieselfde status as Jesus bereik.

Maar Jesus is die enigste hoeksteen en die wat Hom verwerp, sal verworpe wees tot in ewigheid. En dit is wat ons vind by die Joodse geloof dat hulle nie glo dat Jesus die hoeksteen is nie, maar dat hy nog moet kom. En nou word hulle ondersteun deur die wegrapings teorie wat leer dat die Jode weer 'n geleentheid sal kry om Jesus te sien as hul koning wanneer hy op die wolke kom, want ons as Christene sal dan in die Hemel wees en met ons vingers speel, terwyl Jesus vir 'n duisend jaar op hierdie aarde sal regeer en die Jode Hom dan as Messias sal erken. Dit druis vierkantig in met wat Jesus verklaar het in Mattheus 25 en Johannes in Openbaring 6. Om nie eers van Mattheus te praat nie: *"Maar pas op vir die valse profete wat in skaapsklere na julle kom en van binne roofsugtige wolwe is. Aan hulle vrugte sal julle hulle ken. 'n Mens pluk tog nie druiwe van dorings of vye van distels nie! So dra elke goeie boom goeie vrugte; maar 'n slegte boom dra slegte vrugte. 'n Goeie boom kan geen slegte vrugte dra nie, en 'n slegte boom ook geen goeie vrugte nie. Elke boom wat nie goeie vrugte dra nie, word uitgekap en in die vuur gegooi. So sal julle hulle dan aan hul vrugte ken. Nie elkeen wat vir My sê: Here, Here! sal ingaan in die koninkryk van die hemele nie, maar hy wat die wil doen van my Vader wat in die hemele is. Baie sal in daardie dag vir My sê: Here, Here, het ons nie in u Naam geprofeteer en in u Naam duiwels uitgedrywe en in u Naam baie kragte gedoen nie? En dan sal Ek aan hulle sê: Ek het julle nooit geken nie. Gaan weg van My, julle wat die ongeregtigheid werk!"* (Mat 7:15-23)

Ons moet op hierdie aarde die keuse doen om Hom as verlosser te aanvaar en alhoewel daar onderlinge verskille gaan wees, kan dit in die hemel uitgesorteer word. *"En aan die einde van die dae sal die berg van die huis van die HERE vasstaan op die top van die berge en verhewe wees bo die heuwels, en die volke sal daarheen toestroom. En baie nasies sal heengaan en sê: Kom, laat ons optrek na die berg van die HERE en na die huis van die God van Jakob, dat Hy ons in sy weë kan leer en ons in sy paaie kan wandel. Want uit Sion sal die wet uitgaan en die woord van die HERE uit Jerusalem. En Hy sal oordeel tussen baie volke en regsprek vir magtige nasies tot in die verte; en hulle sal van hul swaarde pikke smee en van hul spiese snoeimesse; nie meer sal nasie teen nasie die swaard ophef nie, en hulle sal nie meer leer om oorlog te voer nie. Maar hulle sal sit elkeen onder sy wingerdstok en onder sy vyeboom, sonder dat iemand hulle verskrik; want die mond van die HERE van die leërskaie het dit gespreek. Want al die volke mag wandel elkeen in die naam van sy god, maar óns sal wandel in die Naam van die HERE onse God vir ewig en altoos."* (Mig 4:1-5)

Ons moet hieruit leer dat die Ou Testamentiese profete verskillende volke gesien het as volke wat die HERE dien, maar dat ons vind dat Johannes dit as Kerkgroepe sien in sy profesie in Openbaring. Daar sal ons van ons eie sienings gestroop word en slegs dit oorhou wat reg is. Die interessantheid van die verse is dat ons nogsteeds elkeen in ons eie groep sal wees, of soos Miga dit uitdruk, elkeen sal sit onder sy wingerdstok en sy vyeboom.

Sagaria beskryf een van die klomp mense baie goed, naamlik die baba dopers (Calviniste), so hulle sit nog in Egipte al het hulle nagmaal gebruik en dus deel van die verbond met Jesus geword. Die gedeelte speel af terwyl Sagaria die einde van die wêreld gesien het en die koms van die nuwe wêreld gesien het: *“En in dié dag sal sy voete staan op die Olyfberg wat voor Jerusalem lê, aan die oostekant; en die Olyfberg sal middeldeur gesplyt word van oos na wes tot ‘n baie groot dal; en die een helfte van die berg sal wegwyk na die noorde en die ander helfte na die suide. En julle sal vlug in die dal van my berge—want die dal van die berge sal loop tot by Asal—en julle sal vlug soos julle gevlug het vir die aardbewing in die dae van Ussía, die koning van Juda. Dan sal die HERE my God kom, al die heiliges met U! En in dié dag sal daar geen lig wees nie, die sterre sal duister wees. (vgl. Openbaring 6:12-17) En dit sal ‘n enige dag wees wat aan die HERE bekend is—geen dag en geen nag nie; maar teen die aand sal dit lig word. En in dié dag sal daar lewende waters uit Jerusalem uitvloei, die een helfte daarvan na die Oostelike en die ander helfte daarvan na die Westelike See; somer en winter sal dit so wees. En die HERE sal Koning wees oor die hele aarde; in dié dag sal die HERE een wees, en sy Naam een. Die hele land sal soos die Vlake word, van Geba tot by Rimmon, suid van Jerusalem; maar Jerusalem self sal hoog wees en woon op sy plek, van die poort van Benjamin af tot by die plek van die vorige poort, tot by die Hoekpoort, en van die toring Hanáneël tot by die parskuip van die koning. En hulle sal daarin woon, en daar sal geen banvloek meer wees nie, en Jerusalem sal in veiligheid woon. En dit sal die plaag wees waarmee die HERE al die volke sal tref wat opgetrek het om teen Jerusalem te veg: Hy sal hulle vlees laat wegteer, terwyl hulle nog op hul voete staan; en hulle oë sal wegteer in hulle holtes, en hulle tong wegteer in hulle mond. En in dié dag sal ‘n groot verwarring van die HERE onder hulle kom, sodat die een die hand van die ander sal gryp, en die hand van die een hom sal verhef teen die hand van die ander. En Juda sal ook in Jerusalem veg, en die rykdom van al die nasies rondom sal ingesamel word: goud en silwer en klere —‘n groot hoeveelheid. En soos hierdie plaag is, sal die plaag wees van die perde, die muile, die kamele en die esels en van al die diere wat in daardie laers is. **En almal wat oorbly uit al die nasies wat teen Jerusalem aangekom het, sal jaar na jaar optrek om te aanbid voor die Koning, die HERE van die leërske, en om die huttefees te vier. En wie uit die geslagte van die aarde nie na Jerusalem optrek om voor die Koning, die HERE van die leërske, te aanbid nie—hulle sal geen reën kry nie. En as die geslag van Egipte nie optrek en nie kom nie, op wie geen reën sal val nie, dan sal tog die plaag hulle tref waarmee die HERE die nasies tref wat nie opgaan om die huttefees te vier nie. Dit sal die straf van Egipte wees en die straf van al die nasies wat nie optrek om die huttefees te vier nie. In dié dag sal op die klokke van die perde staan: Heilig aan die HERE! En die potte in die huis van die HERE sal wees soos die komme voor die altaar. Ja, al die potte in Jerusalem en Juda sal aan die HERE van die leërske heilig wees; en almal wat wil offer, sal kom en daarvan neem en daarin kook; en in dié dag sal daar geen Kanaäniet in die huis van die HERE van die leërske meer wees nie”.** (Sag 14:4-21)*

So ons eerste plig is om seker te maak dat ons die regte hoeksteen het waarop ons bou. Daar is sovele predikers vandag wat nie wil praat oor die eerste stap om by die HERE uit te kom nie, naamlik bekering, want hulle wil dit maklik maak en gewild wees vir hul mooi motiverings boodskappe. Internasionaal kan ons kyk na mense soos Jim Houston van Hillsong en Joël Osteen van Lakewood Church wat verklaar dat hy nooit daaroor sal praat nie, want hulle is nie geroep om bekering te preek nie. En ek het vroeër al verwys na Rick Warren. Wat my regtig pla van Warren se standpunte is dat hy verklaar dat om seker te maak dat almal dieselfde boodskap hoor stig hulle nie ‘n afsonderlike gemeentes nie, maar stig hulle net nuwe kampusse sodat almal dieselfde doelstellings het, maak nie saak of jou plaaslike kampus in Pretoria of Engeland of Nieu-Seeland is nie. Ek wil nie graag predikers in Suid-Afrika uitwys nie, want ek wil dat elkeen self sal onderskei wie die regte boodskap bring en wie die “All accepting Jesus” of die voorspoed teologie verkondig. Dit is die Jesus sonder tande wat nooit sal vra dat jy na jou eie lewe sal kyk en introspeksie doen om te kyk of jy die regte Jesus volg nie, maar net sal vra dat jy jou tiende moet betaal anders kan die HERE jou nie seën nie. Dit is nou die Roomse aflatings leer.

Ek het ook ‘n ondervinding van predikers gehad waar ek baie gemeentes genader het om te hoor of

van hulle lidmate of hulle gemeente self my Bybelskool wou aanbied. Daar was twee insidente wat vir my uitgestaan het. Die een was dat by een van die gemeentes toe na die plek gegaan het wat ek verteenwoordig het en toe ek een aand daar instap by hulle diens die pastoor nie geweet het wat om te doen nie, want hulle het spesiaal die diens gebruik om hul Bybelskool aan te kondig wat toe deur sy seun aangebied sou word, teen pryse wat tot vierkeer hoër was as wat ek gevra het. Die ander gemeente het gevra of ek sal omgee om Moslems en Hindus in my klas te hê want die mense is welkom in hul gemeente net solank hulle hul tiende daar betaal, en ek hulle nie sal probeer ooreed dat slegs Jesus die enigste hoeksteen is nie.

Dan is daar die geval waar kinders wat in verskeie kerkgroepe grootword, net verdwyn wanneer hulle groter word. In die Calvinistiese gemeentes in Suid-Afrika kan die kinders nie wag om hul geloofsbelydenis te doen nie, want dan hoef hulle nie meer die dienste by te woon nie. Dan word daar sommer binne die gebou vir hulle deur die “hoof ouderling” gesê hulle het nou hulle drink lisensie gekry. Wat se skande dat so iets kan plaasvind. Die oomblik wanneer die kinders universiteit toe gaan of hul eie plekkie kry is dienste bywoon ook by die venster uit. Of ons kry die hernuwings gemeentes wat juis daar is om hierdie generasie nader te trek daardeur so maklik te maak om in die hemel te kom want jy moet net jou hand opsteek en dan met verskriklike somber musiek moet jy vorentoe gaan waar iemand vir jou gaan bid en jy ’n hand vol dokumente kry wat verduidelik wat nou verduidelik wat gebeur het en dat jy nou gered is. Of hulle bied sulke vertonings aan wat enige sanger of groep sal wens om aan te bied om die jonger geslag nader te trek. Want die jonges hou van die lekker atmosfeer wat daar is. Maar ons leer ook uit Eksodus dat Moses vier seuns gehad het en dat die eerste twee seuns deur Moses aangewys is om die diens vir die volk waar te neem. Later die dag het die twee besluit om hul eie offers te bring en lees ons die volgende: *“En die seuns van Aäron, Nadab en Abihu, het elkeen sy vuurpan geneem en vuur daarin gegooi en reukwerk daarop gesit en vreemde vuur voor die aangesig van die HERE gebring, wat Hy hulle nie beveel het nie. Daarop het daar vuur van die aangesig van die HERE uitgegaan en hulle verteer, en hulle het gesterwe voor die aangesig van die HERE. Toe sê Moses vir Aäron: Dit is dit wat die HERE gespreek het deur te sê: In die wat naby My is, wil Ek My as die Heilige laat ken, en voor die oë van die hele volk wil Ek My verheerlik. Maar Aäron het stilgebly. En Moses het Misaël en Élsafan, die seuns van Ussiël, die oom van Aäron, geroep en aan hulle gesê: Kom nader, dra julle broers van die heiligdom af weg, buitekant die laer uit. Toe het hulle nader gekom en hulle in hul rokke buitekant die laer uitgedra soos Moses gesê het. Daarop sê Moses aan Aäron en sy seuns Eleásar en Itamar: Laat julle hare nie loshang nie en maak geen skeure in julle klere nie, dat julle nie sterwe en Hy in toorn teen die hele vergadering losbreek nie. Maar julle broers, die hele huis van Israel, kan die brand beween wat die HERE aangesteek het. Julle mag ook uit die ingang van die tent van samekoms nie uitgaan nie, dat julle nie sterwe nie; want die salfolie van die HERE is op julle. En hulle het gehandel ooreenkomstig die woord van Moses.”* (Lev 10:1-7)

Wat ons vandag nie besef nie is dat ek nie soos Aaron se seuns my manier van aanbidding vir die HERE kan gebruik nie, want dit is vreemde vuur en sal jy geestelik sterwe. Ek het gesien hoe ’n persoon waarvoor ek ’n hoë agting gehad het verval het en saam met al die ander musiekleiers van ander gemeentes elke Maandag hul Harley Davidson’s gevat het om koffie in Cullinan te gaan drink en te gaan hoor hoe hulle die jongste treffers bespreek het wat hulle tydens hul opvoering gebruik het. En dan het hulle gespog oor watter een die beste invloed op die mense gemaak het. Maar hulle het vreemde vuur voor die HERE gebring, goed wat hulle nie aangesê is om te doen nie. Dan weet ek ook van mense wat vir jare al in homoseksuele verhoudings is die “worship” lei tydens dienste en daarna na hul kroeg toe gaan en verkondig dat Dawid en Jonathan ook homoseksueel was.

Waarvan jy gered is en die feit dat jy jou lewe moet gaan neerlê by die kruis en sterf aan jouself word niks van melding gemak nie en vind ons die mense glo nou hulle is gered maar weet nie eers waarvan hulle gered is nie. Daar word niks van die verbond wat Jesus kom vestig het gepraat nie en leef hierdie mense in hierdie skyn godsdiens wat nie gebou is op Jesus as hoeksteen nie.

Ek was ook in so 'n situasie en dan moet jy jou Bybel merk met al die verse wat hulle vir jou uitlig in 'n volgorde wat iemand vroeër al uitgewerk het en wanneer jy dalk twyfel kan jy weer hierdie verse gaan lees want elke vers het nou 'n skakel na die vers voor die een vers en dan 'n skakel na die vers wat op die vers volg. Dit maak ons versie Christene en nie kinders van die HERE nie. Dan sal jy sien dat hulle so oor die jare 'n hele biblioteek van versies opgebou het vir elke moontlike omstandigheid wat mense hulle self in mag bevind en dan het hulle mos hul versie om te gebruik om die persoon mee te ondersteun. Die feit dat ons geloof gebou moet word op Jesus as hoeksteen weet mense nie wat dit beteken nie, want hulle het nooit geleer hoe verlore ons as mense is nie en dat ons dan eers kan uitroep na die HERE. Die feit dat Jesus alleen jou Sy kind kan maak word jy nooit geleer nie, maar dan hoor jy net hierdie persoon het al soveel mense na die HERE gelei met sy versies dat jy skoon verbyster staan. Die feit dat wedergeboorte net deur Jesus kan geskied hoor jy nooit van nie.

Amos beskryf ook hoe die HERE voel oor al hierdie “vertonings” wat die gemeente in die regte bui moet kry voordat die leraar sy boodskap sonder tande kan verkondig. Ek haal net 'n kort gedeelte van Amos aan wat oor die spesifieke onderwerp handel. *“Wee die wat na die dag van die HERE verlang! Wat sal tog die dag van die HERE vir julle wees? Dit sal duisternis wees en geen lig nie. Soos wanneer iemand vlug vir 'n leeu, maar 'n beer loop hom raak; of hy kom in die huis en leun met sy hand teen die muur, en 'n slang byt hom! Is die dag van die HERE nie duisternis en geen lig nie, ja, donkerheid sonder 'n ligstraal? Ek haat, Ek versmaad julle feeste en het geen welgevalle aan julle feestye nie. Want al bring julle vir My brandoffers saam met julle spysoffers, Ek het daar geen welbehae in nie, en die dankoffer van julle vetgemaakte kalwers sien Ek nie met welgevalle aan nie. Verwyder van My die geraas van jou liedere! En na die geluid van jou harpe wil Ek nie luister nie. Maar laat die reg aanrol soos watergolwe, en geregtigheid soos 'n standhoudende stroom.”* (Amo 5:18-24)

Een van die groot organisasies wat destyds en vandag nog die “maklike” manier gebruik is Campus Crusade for Christ. Ek was ook by hulle betrokke en dit het gehelp dat ek die leerstellings kon ondersoek en vind waar die fout is. Ek het nogsteeds my VHS weergawe van die Jesus film wat ons gebruik het en dan opgevolg het met die vier geestelike wette. Dit beeld net die een kant uit naamlik wat Jesus kom doen het, maar ontbloom nooit die mens en sy sonde nie. Dit is sommers net so terloops wat dit aangeraak word, maar dit is juis die belangrikste gedeelte om kind van God te word. Indien ek nie besef hoe sondig ek is nie, gaan ek die stappe volg en 'n baie goeie mens maak wat dalk 'n baie goeie dissipel van Campus Crusade is, maar ek gaan nie sommers dissipels van Jesus maak nie. Ek moet eers besef dat ek die dood verdien en dat ek deel het aan daardie onverdiende dood van Jesus voordat ek Hom kan nader en vergifnis te vra. So was ek ook betrokke by die EE3 kursusse gewees en het Hettie, my wederhelf, selfs as 'n opleier gekwalifiseer. Maar weereens was dit kits oplossings vir 'n probleem wat nie ware dissipels van Jesus gemaak het nie. Ek is die ou wat almal graag wou saamvat as die een met die getuigenis want ek het toe net my eerste operasies deurgegaan vir kanker en dit was so dramaties genoeg om enige persoon se aandag te kry. Maar, na ons nie meer by EE3 betrokke was nie en ek self begin studeer het, was daar 'n persoon wat ek nogal baie by geleer het wat eendag vir my gesê het dat hy dink ek stel te hoë eise vir mense om kinders van God te word aangesien ek al die lekker dinge wat die mense altyd by Sun City kon gaan doen het, vir die spesifieke mense laat voel het of hulle sondig. En al wat die mense gaan doen het, was om te gaan dobbel het of halfnaak opvoerings gaan bywoon het. Nou wonder ek wat ek nou verkeerd gedoen het? Is dit wat die mense gedoen het dan nie sonde nie? En stel Jesus dit nie dat ons heilig moet word soos Hy heilig is nie? *“Soos U my gestuur het in die wêreld, het Ek ook hulle in die wêreld gestuur. En Ek heilig Myself vir hulle, sodat hulle ook in waarheid geheilig kan wees.”* (Joh 17:18-19) En hierdie woorde van Jesus is verwysings na Levitikus 11:44-45, *“Want Ek is die HERE julle God; toon dan dat julle heilig is en wees heilig, want Ek is heilig; daarom, verontreinig julle self nie deur enige ongedierte wat op die aarde kruip nie. Want Ek is die HERE wat julle uit Egipteland laat optrek het om julle God te wees. So moet julle dan heilig wees, omdat Ek heilig is.”* En ook

vêrder in Lev. 19:2 en Lev. 20:7.

Die volgende paar verse praat oor mense wat roem oor besnydenis van mense, maar in ons dag vandag is dit oor hoeveel mense jy na die HERE gelei het, so dit gaan oor een en dieselfde ding: *“Almal wat ‘n mooi vertoning in die vlees wil maak, dié dwing julle om julle te laat besny net om nie ter wille van die kruis van Christus vervolg te word nie. Want ook hulle wat besny word, hou self nie die wet nie; maar hulle wil hê dat julle besny moet word, sodat hulle in julle vlees kan roem. Maar wat my betref, mag ek nooit roem nie, behalwe in die kruis van onse Here Jesus Christus, deur wie die wêreld vir my gekruisig is en ek vir die wêreld. Want in Christus Jesus het nóg die besnydenis nóg die onbesnedenheid enige krag, maar ‘n nuwe skepsel. En mag daar vrede en barmhartigheid wees oor almal wat sal wandel volgens hierdie reël, en oor die Israel van God!”* (Gal 6:12-16)

Ek kan net noem dat ek die einde van 2017 ‘n kalender vir 2018 gemaak het spesifiek vir ons groep mense wat almal met Neuroendocrine tumors sit, of algemeen bekend is as NET kanker of Carcinoid en Carcinoid Sindroom, met Zebra’s as tema aangesien dit nie altyd perde is wat jy sien as jy hoewe hoor nie, maar dat dit Zebra’s ook kan wees en daarom dat dit ons kenteken is. Saam met die boodskap op Facebook het ek ook vir die mense moed ingepreke oor hul toestand omdat ek seker een van die langsliewende persone wêreldwyd is wat aan hierdie kanker ly. So kon ek gratis meer as ‘n duisend mense bereik en het my verkeer na my bedienings webtuiste so vermeerder dat ek nie kan glo hoeveel mense nou my boeke aflaai en lees nie. So ek kan nie roem oor hoeveel mense aangeraak word nie, want op my webtuiste is daar slegs ‘n internet “IP” adres. Wie daar agter sit sal ek seker nooit weet nie. Soos Hettie my maar altyd aan herinner as ek boos voel oor hierdie mense wat dissipels van hulleself maak en nie dissipels van Jesus nie, dan sê sy altyd vir my dat ek maar na die statistiek op my webtuiste moet kyk en oplet hoeveel nuwe besoekers ek elke maand kry en dit is gewoonlik so tussen 500 en 1000 besoekers. Haar vraag is dan altyd hoeveel gemeentes daar is wat elke maand soveel nuwe mense kry waarmee hulle die evangelie van Jesus mee kan deel. En dan kan jy ook oplet hoe iemand iets raakgelees het en skielik vind jy binne ‘n paar dae dat baie mense skielik die artikel of boek aflaai of sommer net op my webtuiste lees of laat uitdruk.

My gewildste artikel is my troupreke wat seker van die dag wat ek hom op my webtuiste geplaas het gemiddeld seker 200 of meer keer per maand na gekyk word. Dit het in twee jaar vermeerder van 20 per maand. En dan kry jy dit gewoonlik hier op ‘n Woensdag of Donderdag dat dit die gewildste dae is aangesien die huweliksbevestiging skielik ‘n preke moet kry wat hy by die troue die Saterdag moet gebruik en dek my troupreke basies alles wat nodig is om mense in ‘n trouverbond aan mekaar te verbind.

WIE IS DAN DIE VERKEERDE JESUS?

Die probleem natuurlik is dat indien jy die verkeerde hoeksteen aanhang en jou lewe daarop bou, jy nie staande gaan bly wanneer Jesus kom om die lewendes en die dooies te oordeel nie. En dit is wat tragies is dat mense ander mense se uitsprake glo, maar nooit gaan kyk of dit so is nie en dan eers glo nie. Dit het die mense met Paulus gedoen, so hoekom kan jy nie jou prediker se boodskap oordeel nie? Dit vat hande met die aanhaling wat ek vroeër gemaak het oor wat die mense vandag in glo. **“So, the early church writings do not support most of our modern end time theories.”** So vind jy dat jy na jou dood in Tirus of Sidon bevind en nie in Jerusalem soos jy gehoop het nie. Gelukkig sal jy daar die geleentheid kry om van jou verkeerde leerstellings gestroop te word.

So die verkeerde Jesus is die een wat net wil hê dat jy niks hoef te doen om na jou dood in die hemel te wees. So om uit te vind wie die verkeerde Jesus is, moet ons kyk na wie die regte Jesus is. Indien ons dit weet dan is dit maklik om die verkeerde Jesus te sien en te ontbloot.

Ek dink wat ek hier baie graag wil aanhaal om te verseker dat ons almal weet wie die regte Jesus is,

is 'n gedeelte uit my boek "Die Verbond van Geregtigheid" wat die verbond volledig bespreek. Ek wil net graag die stappe van die verbond hier uitlig sodat ons regtig almal op dieselfde golflengte is. So wat moes Jesus kom doen om die Ou Verbond te vervul en die Nuwe Verbond mee in te lui?

WAT BEHELS HIERDIE VERBOND?

Vir my moet ons begin by Abraham, die vader van alle gelowiges. Ons moet onthou Abraham het agt seuns gehad. Die oudste was Ismael, daarna Isak, en daarna nog ses seuns. *"En Abraham het weer 'n vrou geneem met die naam van Ketúra. En sy het vir hom Simran en Joksan en Medan en Midian en Jisbak en Suag gebaar"*. (Gen 25:1-2) Die Bybel leer ons oor een seun se toekoms waarmee die HERE 'n spesiale verbond mee gesluit het, die van Isak. *"Maar my verbond sal Ek oprig met Isak wat Sara vir jou anderjaar op hierdie tyd sal baar."*(Gen 17:21) Ismael en die ander seuns leer ons nie van in die Bybel nie, maar tog was hulle uit die nageslag van Abraham.

Behoort net Israel as nasie dan aan die HERE? Nee. *"Wat My aangaan, kyk, my verbond is met jou, en jy sal die vader van 'n **menigte van nasies** word. Daarom sal hulle jou nie meer Abram noem nie, maar jou naam sal wees Abraham, **want Ek maak jou 'n vader van 'n menigte van nasies**. En Ek sal jou buitengewoon vrugbaar maak: **Ek sal jou tot nasies maak, en konings sal uit jou voortkom**. En Ek sal my verbond oprig tussen My en jou en jou nageslag ná jou in hulle geslagte **as 'n ewige verbond, om vir jou 'n God te wees en vir jou nageslag ná jou**. En Ek sal aan jou en jou nageslag ná jou die land van jou vreemdelingskap gee, die hele land Kanaän, as 'n ewige besitting; en Ek sal vir hulle 'n God wees. Verder het God aan Abraham gesê: **Maar jy moet my verbond hou, jy en jou nageslag ná jou, van geslag tot geslag.**"* (Gen 17:4-9)

In Efesiërs 2 leer ons die volgende: *"Daarom, onthou **dat julle wat vroeër heidene in die vlees was en onbesnedenes genoem word deur die sogenaamde besnydenis wat in die vlees met hande verrig word, dat julle in dié tyd sonder Christus was, vervreemd van die burgerskap van Israel en vreemdelinge ten aansien van die verbonde van die belofte, sonder hoop en sonder God in die wêreld. Maar nou in Christus Jesus het julle wat vroeër ver was, naby gekom deur die bloed van Christus. Want Hy is ons vrede, Hy wat albei een gemaak en die middelmuur van skeiding afgebreek het deurdat Hy in sy vlees die vyandskap tot niet gemaak het, naamlik die wet van gebooie wat in insettinge bestaan; sodat Hy, deur vrede te maak, die twee in Homself tot een nuwe mens kon skep en albei in een liggaam met God kon versoen deur die kruis**, nadat Hy daaraan die vyandskap doodgemaak het. En Hy het die evangelie van vrede kom verkondig aan julle wat ver was en aan die wat naby was; want deur Hom het ons albei die toegang deur een Gees tot die Vader. **So is julle dan nie meer vreemdelinge en bywoners nie, maar medeburgers van die heiliges en huisgenote van God**, gebou op die fondament van die apostels en profete, terwyl Jesus Christus self die hoeksteen is, in wie die hele gebou, goed saamgevoeg, verrys tot 'n heilige tempel in die Here, in wie julle ook saam opgebou word tot 'n woning van God in die Gees."* (Ef 2:11-22)

In Genesis 14 leer ons ook van iemand anders. *"En Melgisédek, **die koning van Salem, wat 'n priester van God, die Allerhoogste, was, het brood en wyn gebring en hom geseën en gesê: Geseënd is Abram deur God, die Allerhoogste, die Skepper van hemel en aarde. En geseënd is God, die Allerhoogste, wat u vyande in u hand gegee het. Toe gee hy hom die tiende van alles.**"* (Gen 14:18-20) So voor Isak was daar al ander nasies wat ook die HERE gedien het. Israel word vir ons as voorbeeld voorgehou soos in 1 Korintiërs 10 in die Bybel vir ons uitgelig word. *"**Maar al hierdie dinge het hulle oorgekom as voorbeelde en is opgeskrywe as 'n waarskuwing aan ons op wie die eindes van die eeue gekom het.**"*(1Kor 10:11)

Die eerste verbond met Abraham is gevier met nagmaal tussen Abraham en Melgisedek, waar Melgisedek die wyn en die brood gebring het. Nou lees ons in Hebreërs die volgende: *"So het Christus ook Homself nie verheerlik om Hoëpriester te word nie, maar Hy het Hom verheerlik wat vir Hom gesê het: U is my Seun, vandag het Ek U gegenereer. Soos Hy ook op 'n ander plek sê: U is*

priester vir ewig volgens die orde van Melgisédek. Hy wat in die dae van sy vlees gebede en smeking met sterk geroep en trane aan Hóm geoffer het wat Hom uit die dood kon red, en ook verhoor is uit die angs— Hy, al was Hy die Seun, het gehoorsaamheid geleer uit wat Hy gely het; en nadat Hy volmaak is, **het Hy vir almal wat Hom gehoorsaam is, 'n bewerker van ewige saligheid geword en is deur God genoem 'n hoëpriester volgens die orde van Melgisédek;**” (Heb 5:5-10)

Wat beteken dit? Melgisedek was 'n priester van die HERE en deur die HERE self aangestel. Hy het nie uit 'n stam gekom wat priesters was soos die Leviëte nie, om die waarheid te sê was hy nie eers enigsins aan Abraham verwant nie. Nou kom Jesus en word hy weer aangestel volgens die orde van Melgisedek, met ander woorde, deur die HERE self aangestel. Daarom ook dat Jesus weer die Nagmaal instel met brood en wyn, soos dit gevier is deur Abraham en Melgisedek. Verder was Melgisedek ook koning, en so word Jesus dus ook as koning van God se volk aangestel.

Maar wat is die verbond wat die Bybel van praat wat die HERE met Abraham aangegaan het? Kom ons kyk na 'n opsomming van die verbond. Die eerste punt wat ek wil maak is dat daar voordele en nadele in 'n verbond is. 'n Verbond het altyd twee kante, die een kant leer ons wat sal gebeur indien ons by die verbond hou, en dan die anderkant wat sal gebeur indien ons dit nie doen nie. Ek wil dit graag verduidelik aan die hand van Deuteronomium 30 vanaf vers 15: *“Kyk, ek het jou vandag voorgehou die lewe en die geluk, en die dood en die ongeluk. Wat ek jou vandag beveel, is om die HERE jou God lief te hê, in sy weë te wandel en sy gebooe en sy insettinge en sy verordeninge te hou, sodat jy kan lewe en vermenigvuldig en die HERE jou God jou mag seën in die land waarheen jy gaan om dit in besit te neem. **Maar as jou hart hom afwend en jy nie luister nie en jy jou laat verlei, sodat jy jou voor ander gode neerbuig en hulle dien, dan verkondig ek julle vandag dat julle sekerlik sal omkom; julle sal die dae nie verleng in die land waarheen jy oor die Jordaan trek om dit in besit te gaan neem nie. Ek neem vandag die hemel en die aarde as getuies teen julle; die lewe en die dood, die seën en die vloek het ek jou voorgehou. Kies dan die lewe, dat jy kan lewe, jy en jou nageslag, deur die HERE jou God lief te hê, na sy stem te luister en Hom aan te hang; want dit is jou lewe en die lengte van jou dae, sodat jy kan woon in die land wat die HERE aan jou vaders Abraham, Isak en Jakob met 'n eed beloof het om dit aan hulle te gee.**”* (Deu 30:15-20)

Die laaste gedeelte is vir my ontsettend belangrik. Ek moet kies om my kant van die verbond te hou, dan sal die HERE Sy kant hou. Die vermoë om te kies is al aan ons gegee in Genesis 3:22 **“Toe sê die HERE God: Nou het die mens geword soos een van Ons deur goed en kwaad te ken.”** Indien jou Bybel nie so sê nie, is dit omdat die vertalers dit verander het in die nuwe vertaling om by hulle dogma in te pas. En verder is dit die enigste vertaling wat dit so stel. Geen van die Engelse of ander vertalings stel dit soos dit in die nuwe verdwaling gestel is nie. Die mens het as deel van die sondeval die vermoë verkry om te weet wat is goed en wat is kwaad. So my hele lewe gaan dus oor keuses, keuses wat of goeie gevolge gaan hê, of wat kwade gevolge gaan hê.

STAPPE VAN VERBOND

Nou, met die tweede punt wil ek graag kyk wat die stappe van 'n verbond is. Dit word volledig vir ons beskryf met die uittog van Israel uit Egipte na die land Kanaän. Dit is immers wat die HERE vir Abraham beloof het waar sy nageslag hulle sal vestig. Dit is dan ook my rigtingwyser vir vandag, aangesien ek ook in Kanaän wil uitkom. Die enigste verskil is Israel het die fisiese tog gemaak, terwyl ons vandag die geestelike tog kan meemaak om by ons Kanaän uit te kom. Dit is die plek wat die HERE vir my bestem het. Ek sal eers beskryf wat Israel moes doen, en dan volg wat dit vir ons as Nuwe Verbondsgenote moet doen en wat dit beteken.

Maar hoekom het die HERE hulle uit Egipte laat trek? *“En in daardie lang tyd het die koning van Egipte gesterwe. En die kinders van Israel het gesug en geweeklaag vanweë die slawerny. En hulle geroep om hulp oor hulle slawerny het opgeklim tot God. **En God het hulle gekerm gehoor, en God***

het gedink aan sy verbond met Abraham, met Isak en met Jakob. En God het die kinders van Israel aangesien, en God het hulle geken.” (Exo 2:23-25) “En die HERE sê: Ek het duidelik gesien die ellende van my volk wat in Egipte is; en Ek het hulle jammerklagte oor hulle drywers gehoor, ja, Ek ken hulle smarte. Daarom het Ek neergedaal om hulle uit die hand van die Egiptenaars te verlos en hulle te laat optrek uit daardie land na ‘n goeie en wye land, na ‘n land wat oorloop van melk en heuning, na die woonplek van die Kanaäniete en Hetiete en Amoriete en Feresiete en Hewiete en Jebusiete. **En nou, kyk, die jammerklagte van die kinders van Israel het tot by My gekom. Ook het Ek die verdrukking gesien waarmee die Egiptenaars hulle verdruk.**”(Eks 3:7-9) So hier vind ons alreeds die eerste struikelblok vir baie mense, en dit is om te besef dat hulle uit Egipte, hul sondige lewe, te kom en dat net die HERE jou daaruit kan red. Jy moet uitroep na Hom en besef dat jy n sondige lewe ly, en dat jy die ewige dood sal sterf indien jy daarmee aangaan.

Verder gee die HERE vir ons die rol van elkeen van die rolspelers in hierdie verhaal. “En die HERE het aan Moses gesê: **Kyk, Ek stel jou as ‘n god vir Farao, en jou broer Aäron sal jou profeet wees.** Jy moet spreek alles wat Ek jou beveel, en jou broer Aäron moet met Farao spreek, sodat hy die kinders van Israel uit sy land laat uittrek. En Ek sal Farao se hart verhard en my tekens en wonders in Egipteland vermenigvuldig. Maar Farao sal na julle nie luister nie; en Ek sal my hand op Egipte lê en my leërskaer, my volk, die kinders van Israel, deur groot strafgerigte uit Egipteland uitlei. Dan sal die Egiptenaars weet dat Ek die HERE is, as Ek my hand oor Egipte uitstrek en die kinders van Israel tussen hulle uitlei. Moses en Aäron het toe gedoen soos die HERE hulle beveel het; so het hulle gedoen.” (Eks 7:1-6). So in die hele verhaal verteenwoordig Moses dus die HERE, Farao die Satan en Aäron die profeet en dus die spreekbuis van die HERE.

Nou kan ons kyk na wat Israel moes doen om uit Egipte te trek, en wat Moses vir hulle voorgeskryf het.

1. BESNYDENIS

- Verbond voor Christus: **Besnydenis van die voorhuid.** Dit moes hulle herinner dat hulle deel is van God se uitverkore volk. “Verder het die HERE aan Moses en Aäron gesê: Dit is die insetting van die pasga: Géén uitlander mag daarvan eet nie. Maar elke slaaf wat ‘n man met geld gekoop het, dié moet hy besny; dan kan hy daarvan eet. Geen vreemde inwoner of huurling mag daarvan eet nie. In een huis moet dit geëet word; jy mag niks van die vleis uit die huis buitentoe bring nie; en julle mag geen been daarvan breek nie. Die hele vergadering van Israel moet dit hou. **En as ‘n vreemdeling by jou vertoef en tot eer van die HERE die pasga wil vier, moet by hom almal wat manlik is, besny word; en dan mag hy nader kom om dit te vier, en hy sal soos ‘n kind van die land wees.** Maar géén onbesnedene mag daarvan eet nie. **Een wet moet geld vir die kind van die land en vir die vreemdeling wat onder julle vertoef**”. (Eks12:43-49) “As jou seun jou later vra en sê: Wat beteken die getuienisse en die insettinge en die verordeninge wat die HERE onse God julle beveel het? dan moet jy aan jou seun sê: Ons was slawe van Farao in Egipte; maar die HERE het ons deur ‘n sterke hand uit Egipte uitgelei. En die HERE het groot en onheilbrengende tekens en wonders voor ons oë in Egipte aan Farao en sy hele huis gedoen. En Hy het ons daarvandaan uitgelei om ons in te bring, sodat Hy ons die land kan gee wat Hy aan ons vaders met ‘n eed beloof het.” (Deu 6:20-23)
- Verbond met Christus as Lam: **Besnydenis van die hart.** Alle mense word in Egipte gebore, ‘n lewe sonder die HERE, ‘n lewe waar ek onder die gesag van Satan(Farao) staan. Soos Israel moet ek uitroep na die HERE om my te bevry van Egipte. So my optrede moet verander. Ek moet besef dat ek niks kan doen om myself te red nie. Ek moet glo dat Jesus alles gedoen het om die verhouding tussen my en die Vader te herstel. Ek moet besef dat ek ‘n sondaar is en dat ek verlore sal gaan as ek volhou om my eie lewe te lei. Ek moet tot bekering kom. Ek moet soos ‘n kind van die HERE optree. Ek moet die liefde van die HERE

volgens 1 Johannes 3 begin uitleef op aarde. My optrede moet die bewys wees dat ek kind van God is. Geen uitwendige besnydenis is nodig nie. Maleagi 3:18: *“Dan sal julle weer die onderskeid sien tussen die regverdige en die goddelose, tussen die wat God dien en die wat Hom nie dien nie”*. Jer 31:33: *“Maar dit is die verbond wat Ek ná dié dae met die huis van Israel sal sluit, spreek die HERE: **Ek gee my wet in hulle binneste en skrywe dit op hulle hart; en Ek sal vir hulle ‘n God wees, en hulle sal vir My ‘n volk wees’**”*.

“En Ek sal hulle een hart gee, en ‘n nuwe gees in julle binneste gee; en Ek sal die hart van klip uit hulle vlees verwyder en hulle ‘n hart van vlees gee, sodat hulle in my insettinge kan wandel en my verordeninge kan hou en dit doen; en hulle sal vir my ‘n volk wees, en Ek sal vir hulle ‘n God wees. Maar hulle wie se hart agter die hart van hulle verfoeisels en hulle gruwels aan loop—hulle wandel laat Ek op hul hoof neerkom, spreek die Here HERE.” (Eseg 11:19-21)

*“Want in Hom woon al die volheid van die Godheid liggaamlik; en julle het die volheid in Hom wat die Hoof is van alle owerheid en mag; **in wie julle ook besny is met ‘n besnydenis wat nie met hande verrig word nie, deur die liggaam van die sondige vlees af te lê in die besnydenis van Christus**, omdat julle saam met Hom begrawe is in die doop, waarin julle ook saam opgewek is deur die geloof in die werking van God wat Hom uit die dode opgewek het”*. (Kol 2:9-12)

Wat sê Paulus oor ons as onbesnedenis na die vlees: *“Of behoort God net aan die Jode, en nie ook aan die heidene nie? Ja, ook aan die heidene, aangesien dit inderdaad een God is wat die **besnedenes sal regverdig uit die geloof en die onbesnedenes deur die geloof**. Maak ons dan die wet tot niet deur die geloof? Nee, stellig nie! Inteendeel, ons bevestig die wet.”* (Rom 3:29-31) *maar hy is ‘n Jood wat dit in die verborgene is, **en besnydenis is dié van die hart, in die gees, nie na die letter nie. Sy lof is nie uit mense nie, maar uit God.**”* (Rom 2:29)

2. BROOD

- Verbond voor Christus: Brood sonder suurdeeg moes geëet word. Suurdeeg was ‘n teken dat jy opgepof was en dat jy sonde gehad het. So hulle brood moes wys dat daar nie sonde was nie. Ons vind die volgende skrif in Korintiërs: *“Julle roem is nie mooi nie. Weet julle nie dat ‘n bietjie suurdeeg die hele deeg suur maak nie? Suiwer dan die ou suurdeeg uit, sodat julle ‘n nuwe deeg kan wees—soos julle inderdaad ongesuurd is—want ook ons paaslam is vir ons geslag, naamlik Christus. Laat ons dan feesvier, nie met die ou suurdeeg of met die suurdeeg van ondeug en boosheid nie, maar met die ongesuurde brode van reinheid en waarheid.”* (1 Kor 5:6-8)
- Verbond met Christus as Lam: Jesus is die brood van die lewe. Hy kon geen sonde hê nie, want Hy is ook God. *“Julle vaders het die manna in die woestyn geëet en het gesterwe. Dít is die brood wat uit die hemel neerdaal, sodat iemand daarvan kan eet en nie sterwe nie. Ek is die lewende brood wat uit die hemel neergedaal het. **As iemand van hierdie brood eet, sal hy lewe tot in ewigheid**. En die brood wat Ek sal gee, is my vlees wat Ek vir die lewe van die wêreld sal gee.”* (Joh 6:49-51) *“En terwyl hulle eet, neem Jesus die brood, en nadat Hy gedank het, breek Hy dit en gee dit aan sy dissipels en sê: Neem, eet, dit is my liggaam.”* (Mat 26:26)

3. LAM SLAG

- Verbond voor Christus: Hulle moes ‘n lam slag en eet. *“Spreek tot die hele vergadering van Israel en sê: Op die tiende van hierdie maand moet hulle elkeen ‘n lam neem volgens die families, ‘n lam vir ‘n huisgesin. Maar as ‘n huisgesin te klein is vir ‘n lam, dan moet hy en sy*

buurman wat die naaste aan sy huis is, dit neem volgens die sieletal; na wat elkeen gewoon is om te eet, moet julle die getal op die lam bereken. **Julle moet 'n lam hê sonder gebrek, 'n jaaroud rammetjie.** Van die skape of van die bokke kan julle dit neem. En julle moet dit in bewaring hou tot die veertiende dag van hierdie maand; en die hele vergadering van die gemeente van Israel moet dit slag teen die aand.” (Exo 12:3-6)

- Verbond met Christus as Lam: “En ek het gesien, en kyk, in die middel van die troon en die vier lewende wesens en in die midde van die ouderlinge **staan daar 'n Lam asof Hy geslag is**, met sewe horings en sewe oë, wat die sewe Geeste van God is wat uitgestuur is oor die hele aarde. Hy het gekom en die boek geneem uit die regterhand van Hom wat op die troon sit; en toe Hy die boek neem, val die vier lewende wesens en die vier en twintig ouderlinge voor die Lam neer, elkeen met sifers en goue skale vol reukwerk, wat die gebede van die heiliges is. Toe sing hulle 'n nuwe lied en sê: U is waardig om die boek te neem en sy seëls oop te maak, want U is geslag en het ons vir God met u bloed gekoop **uit elke stam en taal en volk en nasie**, en het ons konings en priesters vir onse God gemaak, en ons sal as konings op die aarde heers”. (Open 5:6-10) Ek moet by die kruis van Jesus uitkom, waar ek besef wat dit beteken om te sterf. **Dat Jesus vir ons gesterf het sodat ons kan lewe.** Tot vandag toe voor ek enige vleis kan eet, moes die dier wat ek gaan eet sy lewe opgegee het sodat ek kan lewe, en dit is wat Jesus kom doen het. Hy het Sy lewe opgegee sodat ek en jy Sy lewe kan kry, 'n lewe waar die dood geen mag oor het nie. Selfs by Adam en Eva leer ons dat hulle vyblare geneem het om hulle skuld mee te bedek, maar die HERE slag 'n bok om vir hulle klere te maak om hulle naaktheid mee te bedek. Maar ook hier moes daar bloed vloei om vergifnis vir die sonde te bewerk.

4. BLOED VAN DIE LAM

- Verbond voor Christus: Hulle moes die bloed aan die deurposte smeer. Dit het beteken dat die dood by die huis verby gegaan het. “Want Ek sal in hierdie nag deur Egipteland trek en al die eersgeborenes in Egipteland tref, van mense sowel as van diere. En Ek sal strafgerigte oefen aan al die gode van Egipte, Ek, die HERE. Maar die bloed sal vir julle 'n teken wees aan die huise waarin julle is: **as Ek die bloed sien, sal Ek by julle verbygaan.** En daar sal geen verderflike plaag onder julle wees wanneer Ek Egipteland tref nie.” Eks 12:12-13)
- Verbond met Christus as Lam: Ons moet onder die bloed van Jesus kom. “Toe neem Hy die beker, en nadat Hy gedank het, gee Hy dit aan hulle en sê: Drink almal daaruit. **Want dit is my bloed, die bloed van die nuwe testament, wat vir baie uitgestort word tot vergifnis van sondes.**” (Mat 26:27-28) So indien ek nagmaal gebruik sal die doodsengel my nie kan aanraak nie, en verkry ek die ewige lewe.

5. WAAR WAS DIE WET?

- Verbond voor Christus: Wet op kliptafels geskryf soos opgeskrywe in Eksodus 20. Moses beskryf die gevolge ook daarvan verder: “En die HERE het groot en onheilbrengende tekens en wonders voor ons oë in Egipte aan Farao en sy hele huis gedoen. En Hy het ons daarvandaan uitgelei om ons in te bring, sodat Hy ons die land kan gee wat Hy aan ons vaders met 'n eed beloof het. En die HERE het ons beveel om al hierdie insettinge te volbring, om die Here onse God te vrees, dat dit met ons altyd goed mag gaan, om ons in die lewe te hou soos dit vandag is. **En dit sal geregtigheid vir ons wees as ons sorgvuldig al hierdie gebooie hou** voor die aangesig van die HERE onse God soos Hy ons beveel het.” (Deu 6:22-25) **So hul geregtigheid was uit onderhouding van die wet.**
- Verbond met Christus as Lam: Wet op die hart geskryf. Jer 31:33: “Maar dit is die verbond wat Ek ná dié dae met die huis van Israel sal sluit, spreek die HERE: Ek gee my wet in hulle

binneste en skrywe dit op hulle hart; en Ek sal vir hulle 'n God wees, en hulle sal vir My 'n volk wees." Die Hebreërs skrywer druk dit as volg uit: *"Want dit is die verbond wat Ek ná dié dae sal sluit met die huis van Israel, spreek die Here: Ek sal my wette in hulle verstand gee en dit op hulle hart skrywe; en Ek sal vir hulle 'n God wees, en hulle sal vir My 'n volk wees."* (Heb 8:10) *"Kyk, daar kom dae, spreek die HERE, dat Ek vir Dawid 'n regverdige Spruit sal verwek, en as Koning sal Hy regeer en verstandig handel en reg en geregtigheid doen in die land. In sy dae sal Juda verlos word en Israel veilig woon; en dit is sy naam waarmee Hy genoem sal word: DIE HERE ONS GEREGTIGHEID".* (Jer 23:5-6) So ons geregtigheid is Jesus as verlosser.

6. OP WIE WAS DIT VAN TOEPASSING?

- Verbond voor Christus: Beide Israel en buitelanders. ***"Een wet moet geld vir die kind van die land en vir die vreemdeling wat onder julle vertoef.*** (Eks 12:49) ***En 'n menigte mense van gemengde bloed het ook saam met hulle opgetrek, en kleinvee en beeste—'n groot hoeveelheid vee.***" So selfs in Moses se tyd was vreemdelinge deel van die verbondsvolk. Maar dit was ook die eerste gemeente op aarde. Moses gebruik hier die woord vergadering van Israel om na hulle te verwys. Wanneer ons die benaming van gemeente of vergadering van Israel na soek in die Ou Vertaling word dit 80 keer gebruik om na die kinders van die HERE te verwys. In die Engelse King James Version van die Bybel word die woord "congregation" 363 keer gebruik in 350 verse om na Israel as "congregation" of in Afrikaans gemeente, te verwys. Dit bevestig ook wat die HERE vir Abraham beloof het. ***"Daarom sal hulle jou nie meer Abram noem nie, maar jou naam sal wees Abraham, want Ek maak jou 'n vader van 'n menigte van nasies"***.
- Verbond met Christus as Lam: **Daar is geen verandering nie.** Want dit is nie nodig nie. Daar was reeds vir ons voorsiening gemaak. Jesus het net dit kom volbring wat nodig was sodat Hy dit wat op Hom gewys het gedoen het en alle sonde op Hom kon neem en ons in die regte verhouding met die Vader geplaas. Dit geld vir elke persoon wat glo dat Jesus die Lam is, Israel en vreemdeling. Nou kan ons in die geregtigheid van Jesus lewe, want Hy is ons geregtigheid. Soos Jeremia dit stel: ***"In dié dae sal Juda verlos word en Jerusalem veilig woon; en dit sal die naam daarvan wees: DIE HERE ONS GEREGTIGHEID."*** Jer 33:16 Wanneer ons Sy geregtigheid besit dan kan ons met vrymoedigheid na die HERE gaan : ***"Laat ons dan met vrymoedigheid na die troon van die genade gaan, sodat ons barmhartigheid kan verkry en genade vind om op die regte tyd gehelp te word."*** Heb 4:16.

Noudat ons meer weet oor Jesus as die hoeksteen en wie Hy werklik is, en natuurlik die regte Jesus gevind het, kan ons aangaan met ons gebou en kyk hoe ons moet bou. Terselfde tyd weet ons nou ook indien jy nie dit geleer word nie, jy heel moontlik die verkeerde Jesus aanhang en van geleer word.

Iets om mee af te sluit vir die hoofstuk is die betekenis van die hoeksteen in bousterme: Die hoeksteen was vir die ou antieke bouers die heel belangrikste steen van die hele gebou. Dit was eerste gelê – in die Noord-Oostelike hoek van die erf/area waar die gebou opgerig sou word. Die Noord-Oostelike hoek was vir die Ou Nabye Ooste die hoek/rigting van voorspoed en guns. Hulle het baie moeite gedoen met die opmeet van hierdie steen, want dit het die hele gebou se rigting en opmeting bepaal. So nie net is die hoeksteen self belangrik nie, maar die presiese plek moet ook bepaal word voor dit gelê word. So is dit ook in ons lewens belangrik dat Die Hoeksteen op die regte plek in jou lewe is sodat jy ook die geestelike voorspoed en guns in jou verhouding met die HERE kan ervaar elke dag.

HOOFSTUK 9

PETRUS AS ROTS VAN DIE KERK

*“En toe Jesus in die streke van Cesaréa-Filippi kom, vra Hy sy dissipels en sê: Wie sê die mense dat Ek, die Seun van die mens, is? En hulle antwoord: Sommige Johannes die Doper, en sommige Elía, en ander Jeremia of een van die profete. Hy sê vir hulle: Maar julle, wie sê julle is Ek? **En Simon Petrus antwoord en sê: U is die Christus, die Seun van die lewende God.** Toe antwoord Jesus en sê vir hom: Salig is jy, Simon Bar-Jona, want vlees en bloed het dit nie aan jou geopenbaar nie, maar my Vader wat in die hemele is. **En Ek sê ook vir jou: Jy is Petrus, en op hierdie rots sal Ek my gemeente bou, en die poorte van die doderyk sal dit nie oorweldig nie.** En Ek sal jou die sleutels van die koninkryk van die hemele gee; en wat jy ook op die aarde mag bind, sal in die hemel gebonde wees, en wat jy ook op die aarde mag ontbind, sal in die hemel ontbonde wees. Daarop het Hy sy dissipels bevel gegee dat hulle vir niemand moes sê dat Hy Jesus die Christus is nie.” (Mat 16:13-20)*

Hier kom ons nou by die tweede gedeelte van die geestelike gebou wat ons besig is om te bou in ons lewens. Eerstens moes ons seker maak dat ons die regte hoeksteen het en dan kan ons na Petrus kyk wat Jesus van sê dat op hierdie rots sal Hy Sy Kerk bou. So indien ons nie glo dat Petrus die rots is waarop ons moet bou nie, bou ons verniet. Net so indien ons die verkeerde Jesus as Hoeksteen het. Die twee loop hand aan hand.

En hier begin die moeilikheid want die mense is bang om na Petrus te verwys. Nou lees ons ook dat Luther te velde getrek het teen die gesag van die Roomse Kerk omdat die pous nou kwansuis Petrus word sodra hy ingesweer word en net hy by magte is om die hemel oop te sluit vir gelowiges en toe te sluit vir die wat nie in die Roomse Kerk is nie. So nou vind ons dat al die mense maar bang is om oor dit wat Petrus geskryf en gepraat het te praat, want hulle is bang vir die koppeling wat die mense dan maak met die Roomse Kerk. Maar indien ons nie voortbou op Petrus nie, vind ons dat ons bouwerk nie volledig is nie, en dan gaan ons maar eerder na Paulus se briewe toe, want om oor Petrus te praat is nie die probleem nie, maar om na sy briewe te verwys is n probleem aangesien hy nogal baie oor werke te sê het. En dan het die hele reformasie beweging dan juis gegaan daaroor dat ons net uit geloof gered word. Van werke moes almal afsien, want dan het jy Roomse stellings ondersteun. Die rede vir werke word vir ons baie duidelik in Jakobus uitgelig: *“Wat baat dit, my broeders, as iemand sê dat hy die geloof het, maar hy het nie die werke nie? Dié geloof kan hom tog nie red nie? As daar nou ‘n broeder of suster naak is en aan die daaglikse voedsel gebrek het, en een uit julle sou vir hulle sê: Gaan heen in vrede, word warm, word versadig, maar julle gee hulle nie wat vir die liggaam nodig is nie—wat baat dit? Net so is ook die geloof, as dit geen werke het nie, in sigself dood. Maar iemand sal sê: Jy het die geloof en ek die werke. Toon my jou geloof uit jou werke, en ek sal jou uit my werke my geloof toon. Jy glo dat God één is. Jy doen goed; die duiwels glo dit ook, en hulle sidder. Maar wil jy weet, o nietige mens, dat die geloof sonder die werke dood is? **Is Abraham, ons vader, nie uit die werke geregverdig toe hy Isak, sy seun, op die altaar geoffer het nie? Sien jy dat die geloof saamgewerk het met sy werke en dat die geloof volkome geword het uit die werke? En die Skrif is vervul wat sê: En Abraham het God geglo, en dit is hom tot geregtigheid gereken, en hy is ‘n vriend van God genoem. Sien julle dan nou dat die mens geregverdig word uit die werke en nie alleen uit die geloof nie? En is Ragab, die hoer, nie ook net so geregverdig uit die werke toe sy die boodskappers ontvang en met ‘n ander pad weggestuur het nie? Want soos die liggaam sonder gees dood is, so is ook die geloof sonder die werke dood.”** (Jak 2:14-26)*

MAAR WAT IS PETRUS SE LERINGS?

Ek wil net begin met ‘n aanhaling uit die eerste hoofstuk van Petrus se eerste brief wat ek nie iets vêrder oor gaan uitbrei nie aangesien Petrus dit reeds vir ons in ‘n baie praktiese manier uitgespel

het. Die eerste paar verse sal ek volstaan by dit was ek in die voorafgaande hoofstuk reeds redelik volledig oor uitgebrei het oor wie die regte Jesus is. Nou kan ons kyk na Petrus se volgende standpunte, en soos die eerste paar verse glo ek nie ek het nodig om enigeiets verder oor die gedeelte te sê nie, want daar is nie 'n ander betekenis wat daaraan gekoppel kan word nie. *“Soos gehoorsame kinders moet julle nie jul lewe inrig volgens die begeerlikhede wat tevore in julle onwetendheid bestaan het nie. Maar soos Hy wat julle geroep het, heilig is, moet julle ook in jul hele lewenswandel heilig word, omdat daar geskrywe is: **Wees heilig, want Ek is heilig. En as julle Hom as Vader aanroep wat sonder aanneming van die persoon oordeel volgens elkeen se werk, wandel dan in vrees gedurende die tyd van julle vreemdelingskap; omdat julle weet dat julle nie deur verganklike dinge, silwer of goud, losgekoop is uit julle ydele lewenswandel wat deur die vaders oorgelewer is nie, maar deur die kosbare bloed van Christus, soos van 'n lam sonder gebrek en vlekkeloos, wat wel vooruit geken is voor die grondlegging van die wêreld, maar in hierdie laaste tye geopenbaar is om julle ontwil, julle wat deur Hom glo in God wat Hom uit die dode opgewek en Hom heerlijkheid gegee het, sodat julle geloof en hoop op God kan wees. As julle in gehoorsaamheid aan die waarheid julle siele deur die Gees tot ongeveerinsde broederliefde gereinig het, moet julle mekaar vurig liefhê uit 'n rein hart; want julle is wedergebore nie uit verganklike saad nie, maar uit onverganklike, deur die lewende woord van God wat tot in ewigheid bly. Want alle vlees is soos gras, en al die heerlijkheid van die mens soos 'n blom van die gras. Die gras verdor en sy blom val af, maar die woord van die Here bly tot in ewigheid. En dit is die woord wat aan julle verkondig is.”** (1Pe 1:14-25)*

Nou kan ons aangaan na hoofstuk 2. *“Lê dan af alle boosheid en alle bedrog en geveinsdheid en afguns en alle kwaadpraterij; en verlang sterk soos pasgebore kindertjies na die onvervalste melk van die woord, dat julle daardeur kan opgroei, as julle ten minste gesmaak het dat die Here goedertieren is. Kom na Hom toe, die lewende steen wat deur die mense wel verwerp is, maar by God uitverkore en kosbaar is; en laat julle ook soos lewende stene opbou, tot 'n geestelike huis, 'n heilige priesterdom, om geestelike offers te bring wat aan God welgevallig is deur Jesus Christus. Daarom staan dit ook in die Skrif: Kyk, Ek lê in Sion 'n uitverkore en kosbare hoeksteen, en die wat in Hom glo, sal nooit beskaam word nie. Vir julle dan wat glo, is Hy kosbaar; maar vir die ongelowiges geld die woord: Die steen wat die bouers verwerp het, dit het 'n hoeksteen geword; en: 'n Steen des aanstoots en 'n rots van struikeling— vir dié wat hulle daarteen stamp, omdat hulle aan die woord ongehoorsaam is, waarvoor hulle ook bestem is. Maar julle is 'n uitverkore geslag, 'n koninklike priesterdom, 'n heilige volk, 'n volk as eiendom verkry, om te verkondig die deugde van Hom wat julle uit die duisternis geroep het tot sy wonderbare lig, julle wat vroeër geen volk was nie, maar nou die volk van God is; aan wie toe geen barmhartigheid bewys is nie, maar nou bewys is. **Geliefdes, ek vermaan julle as bywoners en vreemdelinge om julle te onthou van vleeslike begeertes wat stryd voer teen die siel; en hou julle lewenswandel onder die heidene skoon, sodat as hulle van julle kwaad spreek soos van kwaaddoeners, hulle op grond van die goeie werke wat hulle aanskou, God kan verheerlik in die dag van besoeking.”** (1Pe 2:1-12)*

Petrus se eerste oproep hier is om weg te kom van alle bedrog en geveinsdheid, afguns en kwaadpraterij. So hier bevestig Petrus wat ons in die vorige gedeelte geleer het van die verbond, dat ek eers van alles wat skeiding maak tussen my en Hom moet agter my los en weggom daarvan. So ek moet my lewe verander en dit beteken bekering. Soos ek ook in die slotparagraaf van die vorige hoofstuk verduidelik het, moet ek Die Hoeksteen op die regte plek in my lewe plaas voordat ek kan begin bou aan my geestelike tempel.

Paulus druk dit as volg uit: *“Want ons is medewerkers van God; die akker van God, die gebou van God is julle. Volgens die genade van God wat aan my gegee is, het ek soos 'n bekwame boumeester die fondament gelê, en 'n ander bou daarop; maar elkeen moet oppas hoe hy daarop bou. Want niemand kan 'n ander fondament lê as wat daar gelê is nie, dit is Jesus Christus. En as iemand op dié fondament bou goud, silwer, kosbare stene, hout, hooi, stoppels— elkeen se werk sal aan die lig kom, want die dag sal dit aanwys, omdat dit deur vuur openbaar gemaak word; en die vuur sal*

elkeen se werk op die proef stel, hoedanig dit is. As iemand se werk bly staan wat hy daarop gebou het, sal hy loon ontvang; as iemand se werk verbrand word, sal hy skade ly; alhoewel hy self gered sal word, maar soos deur vuur heen. Weet julle nie dat julle 'n tempel van God is en die Gees van God in julle woon nie? As iemand die tempel van God skend, sal God hom skend; want die tempel van God is heilig, en dit is julle. Laat niemand homself mislei nie: as iemand meen dat hy wys is onder julle in hierdie wêreld, laat hom dwaas word, sodat hy wys kan word; want die wysheid van hierdie wêreld is dwaasheid by God; want daar is geskrywe: Hy wat die wyse mense in hulle listigheid vang; en verder: Die Here ken die gedagtes van die wyse mense, dat dit nietig is. Laat niemand dan op mense roem nie, want alles behoort aan julle; of dit Paulus is of Apollos of Céfas of die wêreld of lewe of dood of teenswoordige of toekomstige dinge—alles behoort aan julle; maar julle behoort aan Christus, en Christus aan God.” (1Ko 3:9-23)

So hieruit leer ons dat ons hele lewe 'n opleidings geleentheid is. Ons moet soos babas begin met melk te drink en dit is om te leer wie Jesus is en daarna kan ons aangaan na vaster spys. Hebreërs druk dit soos volg uit: ***“Want hoewel julle vanweë die tyd leraars behoort te wees, het julle weer nodig dat 'n mens julle die eerste beginsels van die woorde van God moet leer, en julle het weer behoefte aan melk en nie aan vaste spys nie. Want elkeen wat melk gebruik, is onervare in die woord van geregtigheid, omdat hy 'n kind is. Maar vaste spys is vir volwasse nes, vir die wat geestesvermoëns besit deur die gewoonte geoefen, om goed van kwaad te onderskei.”*** (Heb 5:12-14) En dan gaan die skrywer voort in hoofstuk 6 met: ***“Daarom moet ons nie bly by die begin van die prediking aangaande Christus nie, maar na die volmaaktheid voortgaan sonder om weer die fondament te lê van die bekering uit dooie werke en van die geloof in God, van die leer van die doop en van die handoplegging en van die opstanding van die dode en van die ewige oordeel.”*** (Heb 6:1-2)

So dit is waarna Petrus verwys, dat wanneer ons begin met ons pad saam met die HERE, ons eerste kos moet wees melk en soos dit aangedui word in Hebreërs beteken dit dat ons sal leer wat die ses basiese beginsels van ons geloof is en ons dan die ander beginsels kan leer en aangaan na sterker kos wat die HERE graag vir ons wil gee, maar ons moet eers die melkkos verstaan.

Dan kan ons begin bou aan hierdie geestelike gebou waarvoor ons geroep is in die lewe om soos Petrus lewende stene te wees vir hierdie gebou wat ons besig is om op te rig. Die Kerk van Jesus Christus. En hierdie volk bestaan nie uit 'n spesifieke klomp mense of net een nasie nie, nee dit bestaan uit alle mense en alle tale van hierdie wêreld. ***“Maar julle is 'n uitverkore geslag, 'n koninklike priesterdom, 'n heilige volk, 'n volk as eiendom verkry, om te verkondig die deugde van Hom wat julle uit die duisternis geroep het tot sy wonderbare lig, julle wat vroeër geen volk was nie, maar nou die volk van God is; aan wie toe geen barmhartigheid bewys is nie, maar nou bewys is.”***

Te veel mense se eerste assosiasie met die woord 'kerk' is met kerkgeboue; nie met diegene in daardie geboue nie. Ek is nie teen kerkgeboue gekant nie. Allermens. Maar ek weet kerkgeboue is niks heiliger as enige ander plekke nie. Nogtans hoor ek steeds hoe mense praat van kerkgeboue as die 'huis van die Here', al trek Jesus en Paulus 'n groot streep daardeur. In Johannes 2 en 4 het Jesus aardse heilige plekke finaal oorbodig verklaar.

Op sy beurt skryf Paulus drie keer in die Korintiër-briewe dat God nie in statiese geboue van klip en steen woon nie, maar in menslike tempels. Volgelingen van Christus is nou Sy aardse adres. God is nie staties en gebou gebonde nie, maar dinamies. Hy is aan die beweeg. Daarom is mense wat Jesus volg, Sy heeltjyds nuwe adres.

Kerkgeboue se funksie is om Sondae, wanneer die lewende huise van die Here daar besoek aflê, te verander in simfonie sale waar God geloof word. Dit moet dan gimnasiums wees waar mense se geloof sterk gemaak word. En dit moet dien as hospitale waar beseerdes se wonde deur die Gees en die Woord verbind word.

Maar kerkwees hou volstoom aan wanneer gelowiges gedurende die week in die Here se diens staan op elke plek waar hulle hulle bevind. Alle gelowiges is immers heeltydse geroepenes in die Here se aktiewe diens.

Die meetinstrument vir egte lewe in die kerk is nie geleë in die getal programme of aksies wat gemeentes aanbied om nog meer mense op hul perseel te kry nie, maar eerder in die vraag of diegene wat al hierdie aktiwiteite bywoon, eie bedienings het. Hiermee word bedoel: Hoeveel kerkgangers is deurlopend betrokke by verhoudings gedrewe aksies (wat nie noodwendig deur 'n leraar of kerkraad beheer word nie!), byvoorbeeld die versorging van armes en die ondersteuning van eensames, siekes, straatkinders, jong mense, bejaardes en soekendes?

Eers wanneer mense daaglik deur Jesus se volgelinge met liefde gedien word, maak al ons besoeke aan kerkgeboue regtig sin. Dan is kerkwees van Maandag tot Sondag een groot simfonie; 'n week lange erediens tot eer van God wat nooit ophou nie. Dan word die ganse lewe 'n simfonie saal, 'n gimnasium en 'n hospitaal tot eer van God. Dan werk die kerk daaglik daar waar dit saakmaak.

Dit beteken jy is spesiaal - die HERE het jou gekies. Dit was nie op grond van jou agtergrond of prestasies nie, maar as gevolg van die Lewende Steen en Fondament van die Kerk, Jesus Christus.

So ons eerste roeping is om Kerk te wees, en dit is 'n voltydse beroep van Maandag tot Sondag. Daar is nie kanse om n breuk te vat nie, ons moet elke dag van ons lewe so lewe dat almal om jou kan sien dat jy God se kind is.

Dan vind ons hoofstuk 3 wat baie mense nie altyd reg verstaan nie wat handel oor die doop en wat Jesus gedoen het na Sy kruisiging. *"Want Christus het ook eenmaal vir die sondes gely, Hy die Regverdige vir die onregverdiges, om ons tot God te bring—Hy wat wel gedood is na die vlees, maar lewend gemaak deur die Gees; in wie Hy ook heengegaan en gepreek het vir die geeste in die gevangenis, wat eertyds ongehoorsaam was toe die lankmoedigheid van God een maal gewag het in die dae van Noag, onderwyl die ark gereed gemaak is, waarin weinig, dit is agt, siele deur water heen gered is; waarvan die teëbeeld, die doop, ons nou ook red, nie as 'n aflegging van die vuilheid van die vlees nie, maar as 'n bede tot God om 'n goeie gewete—deur die opstanding van Jesus Christus wat heengegaan het na die hemel en aan die regterhand van God is, terwyl engele en magte en kragte aan Hom onderwerp is."* (1Pe 3:18-22)

Daar is twee gedeeltes wat uitstaan in die aanhaling. Eerstens leer ons dat Jesus moes gaan preek het vir die wat voor die sondvloed gesterf het om hulle geleentheid te gee om deel van die verbond te word aangesien hulle nie in enige verbond met die HERE gestaan het nie. So die wat dit aanvaar het, is toe saam met Hom hemel toe.

MAAR WAT HET DIT BETEKEN DAT JESUS MOES STERF EN TOE WEER OPSTAAN?

Het u al ooit gewonder oor die onderwerp? Miskien weet u dalk presies hoekom dit moes gebeur. Iets wat vir my interessant was vanoggend toe ek die Bybel lees, is dat die dissipels altyd Jesus, en Hom as gekruisigde, maar meer nog dat Hy opgestaan het, verkondig.

Dit het my laat wonder of ons almal altyd verstaan wat dit alles vir ons as Christene beteken. Besef ons regtig wat die betekenis is? Hoekom moes dit gebeur? Wat was God se plan daarmee?

Ek wil graag begin by wat Jesus se eie woorde daaroor was. Markus 14:58 *"Ons het Hom hoor sê: Ek sal hierdie tempel wat met hande gemaak is, afbreek en in drie dae 'n ander een opbou wat nie met hande gemaak is nie."* Nou mag u dalk wonder hoekom ek juis hierdie gedeelte aanhaal, aangesien dit niks direk oor die kruisiging en opstanding noem nie. Ons weet wel almal dat dit op die dood en opstanding wys, maar nie vir ons die rede gee hoekom Jesus juis moes sterf, en hoekom Jesus weer moes opstaan nie.

‘n Ander gedeelte wat ek graag wil aanhaal is as volg: Lukas 12:50 *"Maar Ek het 'n doop om mee gedoop te word, en hoe benoud word Ek totdat dit volbring is!"* Dit is nogal snaaks dat Jesus die woord doop gebruik, want ons dink mos altyd dat ‘n doop net in water kan geskied. Jesus gebruik juis die woord doop, omdat Hy te kenne gee dat dit ‘n proses is wat Hy moet deurgaen, maar wil Hy ook vir ons te kenne gee wat die doop vir ons beteken.

Kom ons begin by die tempel.

Die tempel soos dit bestaan het in Jesus se tyd, is deur die persone gebou wat uit Babel teruggekom het. Dit is hoekom die mense ook gewonder het hoe Jesus iets wat ses en veertig jaar geneem het om te bou, in drie dae sou afbreek en opbou. Voor dié tempel, was daar Salomo se tempel. Ons kan die geskiedenis van die tempel nagaan in 1 Konings 6, 7 en 8. Maar voor Salomo se tempel was daar net die tabernakel. Die uitleg en bepalinge vir die tabernakel het Moses die instruksies voor in die woestyn gekry het.

"Ook moet hulle vir My 'n heiligdom maak, dat Ek in hulle midde kan woon. Volgens alles wat Ek jou laat sien—die voorbeeld van die tabernakel en die voorbeeld van alles wat daarby behoort—so moet julle dit maak." Exodus 25:8-9.

Wat was die hoofdoel van die tabernakel, en later die tempel? Dit was ‘n plek waar die mense heen moes gaan om boete te doen vir hulle sonde. Daar moes hulle afhangende van wat die oortreding was, hulle offers aan die Here bring. Daar was ook bepaalde voorskrifte aan verbonde, afhangende van die tipe offer. Indien dit ‘n sondoffer of skuldoffer was, het dit vergifnis teweeggebring. Die Israeliete kon ook vrywillige dankoffers en spysoffers of brandoffers bring. Al hierdie offers moes deur ‘n priester waargeneem word. Geen persoon wat nie van Levietiese afkoms was, kon offers aan die HERE bring nie. Indien jy dit self wou doen, het met jou gebeur wat met Saul gebeur het toe hy self wou offer omdat hy gedink het Samuel gaan laat wees. Vir Saul het dit beteken dat die HERE nie sy koningskap bevestig het nie. Daaroor is Dawid later deur die HERE aangewys en toe gesalf as koning.

Was daar nie iets voor die tabernakel nie? Nee. Ons lees dat die tabernakel juis ontstaan het omdat die Israeliete nie direk van die HERE wou opdragte kry nie. Toe Israel uit Egipte is, was daar ook nie ‘n ark nie, en ook geen Leviete nie. Elkeen, ons kan maar gaan lees in Genesis, kon self offer vir die HERE. Daar was geen voorskrifte aan verbonde oor waar, hoe, en wie mag offer nie. Daar was wel sekere uitsonderings soos Abraham wat aangesê is om op Horeb te gaan offer. *"En toe die hele volk die donderslae en die blitse en die geluid van die basuin en die rokende berg bemerk, het die volk dit gesien en gebewe en op 'n afstand bly staan. En hulle het vir Moses gesê: Spreek u met ons, dat ons kan luister; maar laat God nie met ons spreek nie, anders sterwe ons. Toe antwoord Moses die volk: Wees nie bevrees nie, want God het gekom om julle te beproef en dat sy vrees voor julle oë mag wees, sodat julle nie sondig nie. So het die volk dan op 'n afstand bly staan. Maar Moses het nader gegaan na die wolke donkerheid waar God was."* (Exo 20:18-21) Dan verklaar die HERE verder: *"Ook moet hulle vir My 'n heiligdom maak, dat Ek in hulle midde kan woon. Volgens alles wat Ek jou laat sien—die voorbeeld van die tabernakel en die voorbeeld van alles wat daarby behoort—so moet julle dit maak."* (Exo 25:8-9)

Die belangrikste betekenis van die tabernakel is dat God die Vader werklik daar kom woon het. *"Toe het die wolk die tent van samekoms oordek, en die heerlijkheid van die HERE het die tabernakel vervul, sodat Moses nie in die tent van samekoms kon ingaan nie, omdat die wolk daarop gerus en die heerlijkheid van die HERE die tabernakel vervul het."* (Exo 40:34-35) Vandag kom maak Hy woning in ons deur Sy Gees. *"Want Hy berispe hulle en sê: Kyk, daar kom dae, spreek die Here, dat Ek met die huis van Israel en die huis van Juda 'n nuwe verbond tot stand sal bring, nie volgens die verbond wat Ek met hulle vaders gemaak het op die dag toe Ek hulle aan die hand geneem het om hulle uit Egipteland uit te lei nie; want hulle het nie gebly by my verbond nie, en Ek het hulle veronagsaam, spreek die Here. Want dit is die verbond wat Ek ná dié dae sal sluit met die huis van*

Israel, spreek die Here: Ek sal my wette in hulle verstand gee en dit op hulle hart skrywe; en Ek sal vir hulle 'n God wees, en hulle sal vir My 'n volk wees." (Heb 8:8-10)

Die tabernakel is besprinkel met bloed. Die Hoëpriester kon net een keer per jaar in gaan in die allerheiligste nadat hy ook skuldbelydenis gedoen en gereinig is. Daar moes verdere bloed besprinkel en geoffer word vir die volk. Net deur gestorte bloed van offerande kon die volk deel word van die verbond en so die dood vryspring.

In die tabernakel was daar verskeie afdelings en artikels tot verheerliking van die Vader en is die tabernakel in drie dele verdeel. Die buitenste voorhof was eerste. Die artikels wat in die buitenste voorhof gevind is was die koperaltaar en die koperwaskom. Daarna was dit die Heiligdom waar ons die goue kandelaar, die tafel met toonbrode en die reukaltaar aantref. Die laaste gedeelte was die allerheiligste. Hier was die verbondsark met die twee gerubs op die versoendeksel.

Eers na Abiram, Korag en Datan se opstandigheid, is die Leviëte aangewys om alleen te offer. Een aspek wat ons moet onthou is dat die gebeure in Numeri en Levitikus nie altyd kronologies opgeteken is nie, aangesien in hoofstuk 6 al opgeteken is hoe Aäron en sy seuns die priesterlike seën moet uitspreek, maar hulle word eers in hoofstuk 18 aangewys vir die diens.

U sien dat wat ons leer uit die geskiedenis van die Ou Testament, is dat die verhouding wat die HERE met die mense gehad het voor die uittog, so was dat die mense elkeen 'n pad met die HERE geloop het. Eers met die uittog en die opstandigheid van Israel, word daar voorskrifte gegee van hoe die HERE aanbid moet word. Voor die tempel en die tabernakel, was die mense vry van voorskrifte, maar daarna nie meer nie. Dit is wat Jesus bedoel het dat Hy binne drie dae die tempel sal afbreek en 'n nuwe tempel oprig.

U sien die ou tempel met al sy voorskrifte moes deur een offer wat Jesus gedoen het, vir altyd nietig verklaar word. Dit is hoekom Jesus geoffer moes word, om eenmaal 'n aanvaarbare offer vir ons sondes te doen. Dus is dit vandag nie meer nodig dat ons vir iemand anders moet vra om vir ons te offer vir vergifnis van sonde nie. Nee, Jesus het dit al 2000 jaar gelede gedoen. Al wat ek moet doen is my sonde bely. Maar dit is makliker gesê as gedaan. Dit is hoekom Hy moes sterf. Jesus moes die reëls en vereistes wat in die woestyn opgestel is, volbring. Hy moes weer die verhouding van Genesis kom herstel. Na Jesus se opstanding verklaar die Bybel dat ons liggame tempels van die Heilige Gees word. So ons moet ons soos tempels gedra. So sal ons ook sien dat in die nuwe tempel van Esegïël alles nog steeds daar is soos in die tyd van Israel, behalwe vir twee voorskrifte. Ons het nie nodig om eerste vrugte na die tempel te bring nie want Jesus was ons eerste vrugte by die Vader. Hy is die eersteling wat opgestaan het uit die dood. Die tweede voorskrif is die bring van tiendes na die Leviëte, aangesien ons nie meer nodig het om iemand te betaal om namens ons offers vir die Vader te bring nie, want Jesus was die volmaakte offer. Hebreërs stel dit juis dat Jesus nie uit die stam van Levi gekom het nie, maar uit Juda. *"Want dit is volkome duidelik dat onse Here uit Juda voortgespruit het, en met betrekking tot hierdie stam het Moses niks gesê van die priesterskap nie."* (Heb 7:14).

Dit bring my by die tweede skrifgedeelte wat ek aangehaal het. Jesus verklaar dat Hy 'n doop het wat Hy moet deurgaen, maar dat Hy self benoud is daarvoor. Hoekom was Hy benoud? Hy het geweet Hy moes gaan sterf. Hy het geweet Hy moet gaan veg teen Satan en hom oorwin. Hy moes die sleutels van die doderyk gaan kry. Hy moes die dood oorwin. Hy moes 'n einde maak aan alle menslike pogings om die HERE te dien, en 'n nuwe orde skep.

Weet u dat dit so 'n moeilike tyd vir Jesus was dat Hy bloed gesweet het in Getsemanè? Dat Hy later nie by magte was om Sy eie kruis te dra nie? Hoekom? Want Hy moes ons sonde dra. Dit is wat dit beteken vir ons om ons sonde te bely. Is dit hoe u gevoel het toe u aangeraak is deur die HERE en onder 'n sonde besef gekom het? Het u gevoel dat dit haas onmoontlik is om u pak te dra? Dit is wat gebeur wanneer ons tot 'n sonde besef kom. Dan besef ek eers dat dit wat ek in my lewe

gedoen het, net Jesus se las nog swaarder gemaak het. Nou kan u dalk verstaan hoekom Jesus self nie by magte was om Sy kruis te dra nie. Hy moes vir Simon van Sirene kry om te help. Dit is wat Hy bedoel het dat Hy 'n doop moet deurgaen wat Hom benoud gehad het. En, dit was maar net die begin.

U sien Hy moes toe nog gekruisig word. Dit was die wreedste dood wat daar was. Dit is gewoonlik opgelê vir moordenaars. Jesus moes vir ses ure aan die kruis gaan hang, van die tyd wat die brandoffer in die oggend hernu word, tot die tyd wanneer dit weer in die aand weer hernu word. U sien Hy moes dië voorskrifte ook eers volbring. Dit is ook hoekom Hy buite die stad geoffer is, want die offers wat die hoëpriester moes bring, moes buite die laer geslag word. Lees maar gerus Hebreërs 9. Dit is seker een van die mooiste hoofstukke in die Bybel wat vir ons verduidelik wat Jesus kom doen het. Hebreërs beskryf vir ons presies wat gedurende die tyd gebeur het: *"En nadat hierdie dinge so ingerig was, het die priesters wel gedurig in die eerste tabernakel ingegaan om die dienste te vervul, maar in die tweede die hoëpriester alleen, een maal in die jaar, nie sonder bloed nie, wat hy offer vir homself en vir die sondes van die volk uit onwetendheid begaan— waarmee die Heilige Gees dit duidelik maak, dat die weg na die heiligdom nog nie geopen is so lank as die eerste tabernakel nog standhou nie. Dit was 'n beeld met die oog op die teenwoordige tyd waarin daar gawes en offers gebring word, wat hom wat die diens verrig, na die gewete nie volkome kan maak nie, omdat dit net bestaan het in spys en drank en verskillende wassing en vleeslike verordeninge wat opgelê is tot op die tyd van herstelling. Maar Christus, wat opgetree het as Hoëpriester van die toekomstige weldade, het deur die groter en volmaakter tabernakel wat nie met hande gemaak is nie, dit wil sê, wat nie aan hierdie skepping behoort nie, ook nie met die bloed van bokke en kalwers nie, maar met sy eie bloed, een maal ingegaan in die heiligdom en 'n ewige verlossing teweeggebring. Want as die bloed van stiere en bokke en die as van 'n vers wat die verontreinigdes besprinkel, heilig maak tot reiniging van die vlees, hoeveel te meer sal die bloed van Christus, wat Homself deur die ewige Gees aan God sonder smet geoffer het, julle gewete reinig van dooie werke om die lewende God te dien. En daarom is Hy Middelaar van 'n nuwe testament, sodat, terwyl daar 'n dood plaasgevind het vir die verlossing van die oortredinge onder die eerste testament, die wat geroepe is, die belofte van die ewige erfenis kan ontvang."* (Heb 9:6-15)

Maar wat het gebeur na Jesus se dood en voor Hy opgestaan het? Daar is verskeie tekse wat vir ons lig werp daarop. Die eerste kom van Dawid uit Psalm 68 vers 19: *"U het opgeklim na die hoogte, U het gevangenes weggevoer, U het geskenke geneem onder die mense; ja, ook wederstewiges om daar te woon, o HERE God!"* Is dit nie merkwaardig dat Dawid geweet het wat met Jesus sou gebeur nie? Maar is ek seker dat dit is wat Dawid bedoel het? Kom ons kyk wat Petrus skryf. 1 Petrus 3 verse 18 tot 22 : *"Want Christus het ook eenmaal vir die sondes gely, Hy die Regverdige vir die onregverdiges, om ons tot God te bring--Hy wat wel gedood is na die vlees, maar lewend gemaak deur die Gees; in wie Hy ook heengegaan en gepreek het vir die geeste in die gevangenis, wat eertyds ongehoorsaam was toe die lankmoedigheid van God een maal gewag het in die dae van Noag, onderwyl die ark gereed gemaak is, waarin weinig, dit is agt, siele deur water heen gered is; waarvan die teëbeeld, die doop, ons nou ook red, nie as 'n aflegging van die vuilheid van die vlees nie, maar as 'n bede tot God om 'n goeie gewete--deur die opstanding van Jesus Christus wat heengegaan het na die hemel en aan die regterhand van God is, terwyl engele en magte en kragte aan Hom onderwerp is."* Verder in 1 Petrus 4 vers 6 skryf hy die volgende *"Want daarom is ook aan die dode die evangelie verkondig, sodat hulle wel geoordeel kan word na die mens in die vlees, maar lewe na God in die gees."* Ook in Handeling 2 vers 24: *"Hom het God opgewek, nadat Hy die smarte van die dood ontbind het, omdat dit onmoontlik was dat Hy daardeur vasgehou sou word."*

U sien dit is wat Jesus gaan doen het. Hy moes die dood gaan oorwin. Hy moes die mense wat nooit deel gehad het aan die eerste verbond nie, gaan vertel hoekom Hy moes kom, sodat hulle ook deel kon word van die verbond. Dit is hoekom Hy moes heengaan na die doderyk, sodat Hy die dood se mag kon verbreek, en die verlostes kon gaan haal het.

Maar hoekom moes Hy drie dae lank dood wees? Jesus het die volmaakte tyd wat Hy self ook aangekondig het, in die doderyk deurgebring. *"Toe spreek sommige van die skrifgeleerdes en Fariseërs en sê: Meester, ons wil graag 'n teken van U sien. Maar Hy antwoord en sê vir hulle: 'n Slegte en owerspelige geslag soek na 'n teken, en geen teken sal aan hom gegee word nie, behalwe die teken van die profeet Jona. Want soos Jona drie dae en drie nagte in die buik van die groot vis was, só sal die Seun van die mens drie dae en drie nagte in die hart van die aarde wees. Die manne van Ninevé sal in die oordeel opstaan saam met hierdie geslag en dit veroordeel; want hulle het hul op die prediking van Jona bekeer, en—meer as Jona is hier!"* (Mat 12:38-41)

Verder is dit algemeen bekend in mediese kringe dat die vlees na drie dae alle kanse op herstel verloor het en dan begin vergaan. **Maar dan kom die groot aankondiging, Hy het opgestaan.**

Dit is wat Hosea oor dié dag geprofeteer het. Hosea 13:14 *"Uit die mag van die doderyk sal Ek hulle loskoop, Ek sal hulle verlos van die dood. Dood, waar is jou pestilensies? Doderyk, waar is jou verderf?"*

Verstaan u nou hoekom Jesus moes sterf en opstaan? Sodat u en ek deel kan word van Sy koninkryk. Dit is hoekom Jesus na die tydperk as 'n doop verwys het. Want dit is presies wat die doop vir ons doen. Ek moet beseft dat ek nie kan voortgaan in sonde nie. Ek moet 'n Getsemani ondervinding hê. Dan moet ek doen wat Jesus ons beveel het, naamlik om my kruis op te neem en Hom te volg. U sien, ek moet ook toelaat dat my lewe en my sondes aan die kruis gespyker word om te sterf. Op pad soontoe sal die Heilige Gees u help dat u by u kruis sal uitkom. Dan kan ek sterf. Wanneer ek dit doen bied Jesus 'n volmaakte offer aan vir my sondes by die Vader. Maar, weet u Jesus het opgestaan, en daarvoor sal ek ook opstaan uit die doopwater as 'n nuwe skepsel. Een wat nie meer kan sterf nie, want die dood het nie meer mag oor my nie. Dit is wat Hosea verklaar. Net soos Jesus die dood oorwin het, word die mag van die dood vir my gebreek. Nou kan ek weet dat die Satan nie meer 'n houvas op my het nie, want Jesus het ook vir my die volmaakte offer gebring, en is deur Vader aanvaar. Nou kan ek verklaar dat ek tot wedergeboorte gekom het. Dit is ook die betekenis van Johannes 3 verse 5 en 6 : *"Jesus antwoord: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir jou, as iemand nie gebore word uit water en Gees nie, kan hy in die koninkryk van God nie ingaan nie. Wat uit die vlees gebore is, is vlees; en wat uit die Gees gebore is, is gees."* U sien in die voorbeeld van Jesus, leer ons dat dood altyd lewe vooruitgaan.

Dit ook wat Petrus verklaar het in 1 Petrus 3. *"waarvan die teëbeeld, die doop, ons nou ook red, nie as 'n aflegging van die vuilheid van die vlees nie, maar as 'n bede tot God om 'n goeie gewete--deur die opstanding van Jesus Christus wat heengegaan het na die hemel en aan die regterhand van God is, terwyl engele en magte en kragte aan Hom onderwerp is."*

Ons lees ook in die Bybel dat Jesus na die Kerk verwys as Sy bruid, en dat Hy die bruidegom is. In die geskiedenis vind ons dat wanneer iemand sou trou, die bruidegom moes weggaan om die huis vir sy bruid in gereedheid te bring. Dit is wat Jesus vandag doen. Dit is ook hoekom Hy verklaar het dat Hy moes weggaan om vir ons 'n huis in gereedheid te bring.

Een vraag vir u : Is u lewe skoon en sonder letsels, of het u ook al weg hoereer agter ander gode aan? Is u nog die maagd wat Jesus vermag?

SAMEVATTING VAN DIE GEDEELTE

So om saam te vat. Jesus het verklaar dat Hy die tempel sou afbreek in drie dae omdat Hy 'n nuwe tempel, in ons liggame, wou vestig. Al ons eie probeerslae om in verhouding met God te kom, is tevergeefs. Hy moet 'n nuwe orde daar stel. Die Heilige Gees moet kom woning maak in ons harte, en dit kan slegs gebeur as die sonde in ons lewe gebreek is deur die dood van Jesus. Verder moes Hy sterf om die mag van die dood te oorwin, sodat u en ek na wedergeboorte verseker kan wees

dat ons 'n ewigheid saam met Hom in die paradys sal deurbring.

En dan die gedeelte wat al soveel konsternasie veroorsaak het omdat mense nie verstaan wat Petrus bedoel het met die woorde dat dit die doop is wat jou red nie. Wanneer ons terug kyk na die stappe van die verbond wat ek in die vorige hoofstuk beskryf het, vind ons dat die mense uit Egipte, die plek waar die satan heers, moes trek deurdat hulle deur die see moes trek en Farao met al sy magte in die see verdrink het. Dit is presies wat in ons lewe gebeur wanneer ons die stappe van die verbond volg. Die laaste stap is om gedoop te word, want dan word die mag van satan in jou lewe gebreek en dit is wat Petrus hier van skrywe. En dit is ook sommer vir ons bewys dat ek eers moet beseef dat ek 'n verlosser nodig het, tot bekering kom, nagmaal gebruik en dan gedoop word voordat die Bybel vir my sal oopgaan. Babas kan verseker nie die besluite neem nie en dit is waarom Moses verklaar het dat almal van twintig jaar en jonger nie in die woestyn gedood sou word nie, want hulle kon nog nie daardie besluit neem nie. So ons toekoms tot op 21 jaar word bepaal deur wat ons vader gedoen het, het, want hy sal moet pa staan vir my tot ek mondig word.

En natuurlik is hierdie alles werke wat ek moet doen en dit wil die mense niks van weet nie, want dit beteken ek moet verantwoording aanvaar vir my eie lewe en nie soos Calvyn verklaar het dat die HERE net sekere mense wil red nie. Hierdie gedeelte weerspreek Calvyn se teologie heeltemal en dit is wat mense nie wil hê nie, want nou moet ek pa staan vir al my sonde en kan ek nie agter my teologie soos die van Luther en Calvyn wegkruip nie. Ek het keuses om te maak en nie soos die Calviniste beweer dat ek nou myself hoër as die HERE ag nie, maar dat ek moet luister wanneer die Heilige Gees binne my begin werk om my te oortuig van sonde en van geregtigheid. Dit is waaroor Johannes geskryf het toe hy Jesus aangehaal het: *"Maar Ek sê julle die waarheid: Dit is vir julle voordelig dat Ek weggaan; want as Ek nie weggaan nie, sal die Trooster nie na julle kom nie; maar as Ek weggaan, sal Ek Hom na julle stuur; en as Hy kom, sal Hy die wêreld oortuig van sonde en van geregtigheid en van oordeel: van sonde, omdat hulle in My nie glo nie; en van geregtigheid, omdat Ek na my Vader gaan en julle My nie meer sal sien nie; en van oordeel, omdat die owerste van hierdie wêreld geoordeel is."* (Joh 16:7-11)

Dan wil ek graag kyk na hoe Petrus ons leer om meer van die HERE te leer en om 'n heilige lewe te leef.

HOOFSTUK 10

DIE SEWE DEUGDE VAN DIE MEES SUKSESVOLSTE CHRISTENNE-GEBASEER OP DIE 2DE BRIEF VAN PETRUS

Ek wil graag in hierdie kort gedeelte kyk na die 7 deugde wat Petrus vir ons as Christenne uitlig en wat hierdie deugde vir ons beteken wanneer ons dit as ons waardestelsel gebruik. Maar voor ons daar kan kom moet ons eers kyk na wat beteken die woord sukses. Hoe definieër ons sukses?

Woordeboek betekenis: suk•ses s.nw. [~se; ~sie] vervulling van wat jy wou bereik/regkry; goeie gevolg/uitslag; welslae; geluk; voorspoed: Ná 'n lang gesukkel het ons eindelijk suksesbehaal. • Ons wens jou almal sukses toe in jou nuwe werk. • Die operasie was 'n sukses. • met sukses bekroon word. [Frans succes; Latyn successus] As ons na wêreldse suksesse kyk kry ons name soos Bill Gates, Bill Clinton, Donald Trump, Warren Buffet en dalk ook Nelson Mandela. Maar wat van Billy Graham? Meeste mense sal sê dat hy baie gedoen het om die boodskap van Jesus uit te dra, maar sal hom nie sommer as een van die suksesvolste persone beskryf nie.

Maar ek wonder altyd oor die volgende vers wanneer ek aan sulke persone dink: Markus 8:36
“Want wat sal dit ‘n mens baat as hy die hele wêreld win en aan sy siel skade ly?”

“Want ons ligte verdrukking wat vir ‘n oomblik is, bewerk vir ons ‘n alles oortreffende ewige gewig van heerlikheid; omdat ons nie let op die sigbare dinge nie, maar op die onsigbare; want die sigbare dinge is tydelik, maar die onsigbare ewig.” (2Kor. 4:17-18) So Jesus vertel ons dat ons nie moet let op die sigbare tekens nie, maar na die onsigbare tekens wat vir ons saligheid, siel en gees, sal waarde toevoeg. So dit gaan nie oor ons fisiese lewe nie, maar oor ons geestelike lewe waar ons op moet konsentreer en suksesvol moet wees. Ons moet konsentreer op dit wat ewigheids waarde het. Nou skryf Paulus ook die volgende aan Timotheus: *“Maar verwerp onheilige en oudwyfse fabels, en oefen jou in die godsaligheid. Want die liggaamlike oefening is tot weinig nut, maar die godsaligheid is nuttig vir alles, omdat dit die belofte van die teenwoordige en die toekomstige lewe het.”* (1Ti 4:7-8) Nou kom ons nader aan die waarheid, en iets om na te streef en te bereik wat ewigheids waarde het. Maar dit gaan oefening en dissipline verg om by die punt uit te kom waar dit nie net vir die lewe hierna nie, maar ook ons lewe nou gaan beïnvloed. Nou kom ons nader aan 'n definisie van werklike sukses vir Christenne. **‘n Gedissiplineerde najaag van ‘n godsalige lewe sal vir ons sommer ‘n dubbel dosis sukses inhou, beide fisies en geestelik.**

Paulus begin sy skrywe aan Korinte as volg: *“En toe ek by julle gekom het, broeders, het ek nie aan julle die getuigenis van God kom verkondig met voortreflikheid van woorde of van wysheid nie, want ek het my voorgeneem om niks anders onder julle te weet nie as Jesus Christus, en Hom as gekruisigde. Ek was ook by julle in swakheid en in vrees en in veel bewing; en my rede en my prediking was nie in oorredende woorde van menslike wysheid nie, maar in die betoning van gees en krag, sodat julle geloof nie in wysheid van mense sou bestaan nie, maar in die krag van God. Tog spreek ons wysheid onder die volwassenes, maar ‘n wysheid nie van hierdie wêreld, of van hierdie wêreld se heersers, wat vergaan nie. Maar ons spreek die wysheid van God, wat bestaan in verborgenheid wat bedek was en wat God van ewigheid af voorbeskik het tot ons heerlikheid, wat niemand van die heersers van hierdie wêreld geken het nie—want as hulle dit geken het, sou hulle die Here van die heerlikheid nie gekruisig het nie— maar soos geskrywe is: Wat die oog nie gesien en die oor nie gehoor en in die hart van ‘n mens nie opgekom het nie, wat God berei het vir die wat Hom liefhet.”* (1Ko 2:1-9)

Bybelse sukses word dan gedefinieer volgens hoeveel godsaligheid ons bereik tydens ons lewe hier op aarde.

Nou het ons ons doel gedefinieer: om godsaligheid te bereik. So ons moet onself disiplineer om die doel te bereik soos wat ons vind atlete dit doen om sukses op hulle gekose vlak te bereik, of akedemiese persone wat hulle toewy om hul doel te bereik, of 'n besigheids persoon wat graag die hoogste sport in sy besigheid wil bereik. Hulle lewe en wy hulle self toe om hierdie doel van hulle te bereik, maar dit kos disipline en toegewydheid. Dit is hoe ons dit ook moet doen. Ons godsaligheid moet die hele tyd ons hoogste prioriteit wees, en dit is wat ons moet nastreef.

Dit is ook hoekom Jesus gesê het: *“Mat 6:24 Niemand kan twee here dien nie; want òf hy sal die een haat en die ander liefhê, òf hy sal die een aanhang en die ander verag. Julle kan nie God én Mammon dien nie!”* So ons moet ons godsaligheid najaag met dieselfde erns as wat jy jou besigheids sukses najaag. Ek sê verseker nie jy moet jou werk los en nou net jou godsaligheid najaag nie, maar jy moet dit in dieselfde lig sien soos jy jou hele lewe sien. Dit is nie net maar iets wat ek elke nou en dan aandag aan spandeer nie. Dit moet heeltyd iets wees wat ek nastreef.

DIE ANTWOORDE

Hoe benader ons nou hierdie doelwit van godsaligheid? Ons vind die antwoord op die vraag wanneer ons 2 Petrus 1 verse 1 tot 11 bestudeer. Ek wil graag dit op 'n vers by vers metode benader sodat ons die antwoorde in die regte perspektief kan plaas, en nie gedeeltes buite hierdie perspektief gebruik nie. Dit beantwoord ook sommer 'n hele aantal algemene vrae wat ek as Christen elke nou en dan oor wonder. Dit sal vir ons dan die vraag wat ons almal het van “Waarom is ek hier?”, ook beantwoord en betekenis aan gee.

Vers 1: *“Simeon Petrus, 'n dienskneg en apostel van Jesus Christus, aan die wat net so 'n kosbare geloof as ons verkry het deur die geregtigheid van onse God en Saligmaker, Jesus Christus:”* Ons vind nou wie die skrywer van die boek is. Die outeur is Petrus wat 'n apostel was en 'n dienskneg is van Jesus Christus. 'n Dienskneg van Jesus Christus was 'n kneg vir iemand anders gewees, en nadat hy vrygekoop is en nie meer nodig het om die persoon se kneg te wees nie, hom weer willens en wetens weer as 'n kneg vir iemand anders stel. Die Christen se vryheid is gekoop deur die bloed van Jesus Christus. *“omdat julle weet dat julle nie deur verganklike dinge, silwer of goud, losgekoop is uit julle ydele lewenswandel wat deur die vaders oorgelewer is nie, maar deur die kosbare bloed van Christus, soos van 'n lam sonder gebrek en vlekkeloos,”* (1Pe 1:18-19). *“Of weet julle nie dat julle liggaam 'n tempel is van die Heilige Gees wat in julle is, wat julle van God het, en dat julle nie aan juiself behoort nie? Want julle is duur gekoop. Verheerlik God dan in julle liggaam en in julle gees wat aan God behoort.”* (1Kor 6:19-20) Ons almal was eentyd diensknegte van Satan, maar nadat Jesus ons met Sy bloed losgekoop het, moet ons nou weer onself as diensknegte van Jesus aanstel. Ek kan nie net verklaar dat ons nou vrygekoop is van die Satan nie, maar moet myself weer skaar by Jesus as Sy dienskneg. Ek moet dit uit myself doen en nie gedwonge voel om dit te doen nie. As Sy diensknegte sal ons Sy wil doen en Sy bevele gehoorsaam. Ons let ook op in die brief dat almal wat losgekoop is, geloof ontvang het. Romeine 12 vers 3 stel dit as volg: *“Want deur die genade wat aan my gegee is, sê ek vir elkeen wat onder julle is, dat hy nie van homself meer moet dink as wat 'n mens behoort te dink nie; maar dat hy daaraan moet dink om besadig te wees **na die maat van geloof soos God dit aan elkeen toebedeel het.**”* So elke Christen het alreeds sy gawe van geloof ontvang soos wat God aan hom toebedeel het. *“Maar almal wat Hom aangeneem het, aan hulle het Hy mag gegee om kinders van God te word, aan hulle wat in sy Naam glo;”* Joh 1 vers 12. So Petrus skryf dus die brief aan ons, as kinders en diensknegte van God.

Nou kom vers 2. *“Mag genade en vrede vir julle vermeerder word deur die kennis van God en Jesus, onse Here!”* Ons genade en vrede kan vermeerder word. Die Engelse vertalings gebruik die woord “muliplied”. So daar word nie net bygevoeg nie, maar dit word vermenigvuldig. Maar hoe word dit gedoen? Deur kennis van God en Jesus, onse HERE. Die woord kennis word 7 keer genoem in hierdie kort brief, en maak dit die kern van hierdie boek. Baie valse leraars sê dat hulle God ken, *“Tit 1:16 Hulle gee voor dat hulle God ken, maar hulle dade weerspreek dit. Hulle is verfoeilik en koppig*

en deug vir geen goeie werk nie.", maar hulle dade spreek nie daarvan nie. En valse kennis en genade kan nie vermeerder nie.

Vers 3. *"Sy Goddelike krag het ons alles geskenk wat ons nodig het om te lewe en Hom te dien. Dit kom deurdat ons Hom ken wat ons geroep het deur sy heerlikheid en mag."* So ons het alreeds alles ontvang wat ons benodig omdat Hy dit alreeds vir ons geskenk het. Ek het dit nie verdien nie, maar Hy het dit geskenk. So ons weet dat ons geroep is deur Hom, deur Sy heerlikheid en krag. Dit dwing ons dan ook om Hom te dien, want ons lewe is in Hom.

Vers 4: *"Deur dit te doen, het Hy ons die kosbaarste en allergrootste gawes geskenk wat Hy belowe het. Daardeer kan julle die verderf ontvlug wat deur begeerlikheid in die wêreld werksaam is, en deel kry aan die Goddelike natuur."* Nie alleen is ons deur Hom geroep nie, maar het ons die grootste gawe wat ons kan kry, verkry. Ons het Sy kind geword, en weet jy wat, Jesus is ook Sy, die Vader se kind, en het ons Sy natuur gekry. So ons het dieselfde natuur gekry as wat Jesus het. Nou kan ons wegvlug van alle begeerlikhede in die wêreld. Ons word nou seuns en dogters van die HERE. Ons het Jesus se natuur ontvang. As dit jou nie opgewonde maak nie, weet ek nie hoe om jou opgewonde te kry nie. Ons het al Jesus se mag alreeds in ons lewe. Wanneer ons kyk na Matteus 28, sê Jesus as volg: *"Mat 28:18 Jesus kom toe nader en sê vir hulle: "Aan My is alle mag gegee in die hemel en op die aarde."* Besef jy dat jy dieselfde mag gekry het, want Jesus het ons ook kinders van die Vader gemaak. Het jy al daardie krag geproe en gebruik jy dit elke dag?

DIE DEUGDE

GELOOF EN KENNIS

Vers 5. *"En juis daarom ook moet julle met aanwending van alle ywer by julle geloof voeg die deug, en by die deug die kennis,"*. Nou begin ons by die deugde van die mees suksesvolste Christen. Die drie verse, (5, 6 en 7) lig hierdie deugdes vir ons uit. Dit laat my altyd dink aan 'n leer of soos ons ook leer van Jesus, 'n gebou wat ons moet bou, waar jy onder begin by dit waar almal is en gekry het, naamlik geloof. So sodra jy die eerste trap of ry stene gebou het, lê die volgende ry vir jou voor. Jy kan ook nie sommer dink dat jy net vinnig dit kan bou nie, want jy moet met elke stap verseker dat die boustene nog stewig staan voordat jy na die volgende ry kan gaan. Val jou muur om, dan moet jy maar weer van vooraf begin, en stamp jy die ry om, moet jy maar net uithou en aanhou totdat jy bo kan uitkom. Ek weet nie een van ons hou van terugslae nie, maar miskien is daar nog iets wat jy op die vorige ry mis gekyk het en eers nog moet leer. Die ander eienskap wat ek by 'n gebou vind is dat iemand wat heeltyd afkyk nie maklik bo uitkom nie, want jy wil nie boontoe kyk nie. Maar jou hulp kom juis van bo af, want dan kan jy die res van die gebou nog sien wat voorlê, en gee dit jou moed en por jou aan om seker te maak dat jy bo kan kom. Die ander gedeelte wat ek hieruit leer is dat ons as Christenne geloof kry as 'n geskenk, en wanneer ons hierdie gebou begin bou verander ons morele standarde na Bybelse standarde. En dit is iets wat die wêreldse mense en die lig gelowiges nie van weet nie, omdat hulle nie geloof het nie. So slegs die persone wat geloof ontvang het, sal hierdie gebou kan bou. Ek hou nogal van die NASB(New American Standard Bible) se uitdrukking van "moralexcelence". Dit is wat die eerste ry is, en dit is om jou morele standarde te vestig. Indien die Bybel iets as verkeerd verklaar moet ons nie kom met slinkse stories om die gewoonte en sonde as niks af te maak nie. Dit is iets wat ons so baie kry by teoloë vandag wat die Bybel bevraagteken, of dit afmaak as iets wat nie meer vandag kan geld nie. Of hulle kom met voorstelle wat hulle met geen gedeelte in die Bybel kan vasmaak nie. Of hulle verskuif die klem na iets anders. So word byvoorbeeld gesê Sodom en Gomorra is verwoes omdat hulle nie na hul naaste omgesien het nie, maar Genesis 19 beskryf waarom dit verwoes is, oor seksuele immoraliteit. Ons kan maar net terug dink aan die afgelope paar maande hoeveel van hierdie standarde aangeval is. En dit is waar ons menseregte vandaan kom, want almal wil dat ons nie dit wat vir ons reg is meer mag toepas nie, want dit is "vernederend" vir die wat nie glo in die HERE nie. Ons het mos ons regte.

Die mense laat my dink aan 'n gelykenis van Jesus. *“Sy heer sê vir hom: Mooi so, goeie en getroue dienskneg, oor weinig was jy getrou, oor veel sal ek jou aanstel. Gaan in in die vreugde van jou heer. En die een wat die een talent ontvang het, kom ook en sê: Meneer, ek het u geken, dat u 'n harde man is wat maai waar u nie gesaai het nie, en bymekaarmaak waar u nie uitgestrooi het nie; omdat ek bang was, het ek gegaan en u talent in die grond weggesteek. Hier het u wat aan u behoort. Maar sy heer antwoord en sê vir hom: Jou slegte en luie dienskneg, jy het geweet dat ek maai waar ek nie gesaai het nie, en bymekaarmaak waar ek nie uitgestrooi het nie. Daarom moes jy my geld by die wisselaars gestort het, en ek sou by my koms wat aan my behoort, met rente ontvang het. Neem dan die talent van hom weg en gee dit aan die een wat die tien tamente het; want aan elkeen wat het, sal gegee word, en hy sal oorvloed hê; maar van hom wat nie het nie, van hom sal weggeneem word ook wat hy het. En werp die nuttelose dienskneg uit in die buitenste duisternis; daar sal geween wees en gekners van die tande.”* (Mat 25:23-30) Dit beskryf nogal vir my die mense wat sê hulle het geloof, en jou aanvat indien jy iets aanraak wat ander mense in 'n slegte lig sal plaas, want jy as gelowige “mag” mos nie oordeel nie. Die feit dat jy al van die rye van jou gebou het, sal hulle altyd afmaak as geestelike hoogmoed.

Die volgende ry wat ons moet baas raak is kennis. Hoe goed ken jy die Bybel? En die boodskap van die Bybel? Kan jy Christus aan mense bekendstel deur net die Ou Verbond te gebruik? Dit is waarvan Petrus hier praat. Ons moet weet wie die HERE is, in al drie vorme, Vader, Seun en Heilige Gees. Ons moet Hom intiem ken soos jy jou lewensmaat ken, indien jy wel jou lewensmaat liefhet, en nie net as 'n slaaf gebruik nie. So ons moet die Bybel en die verlossingsboodskap ken. Ons moet weet hoekom goed gebeur het, en mense kan leer. Dit is tog wat 'n dissipel is. Iemand wat soos sy meester geword het in alle aspekte. Iemand wat mense na kan opkyk en weet dat die persoon die HERE ken en liefhet. *“En die skrifgeleerde sê vir Hom: Goed, Meester, U het met waarheid gesê dat God een is en daar geen ander is as Hy nie; en om Hom lief te hê uit die hele hart en uit die hele verstand en uit die hele siel en uit die hele krag, en om die naaste lief te hê soos jouself, is meer as al die brandoffers en die slagoffers. Toe Jesus sien dat hy verstandig geantwoord het, sê Hy vir hom: Jy is nie ver van die koninkryk van God nie. En niemand het dit meer gewaag om Hom vrae te stel nie.”* (Mar 12:32-34) Dit is die kennis wat ons moet leer. Daardie opgewondenheid wat jy gehad het die eerste paar kere wat jy jou lewensmaat ontmoet het, met jou hart wat hier in jou keel geklop het en waar jy nie kon wag vir die volgende kuier nie. Jesus is immers ons bruidegom waarmee ons in die huwelik bevestig gaan word as Sy bruid. Het jy nog daardie uitkyk in jou lewe dat jy soveel van Hom weet dat jy nie kan wag om eendag voltyds met Hom te wees nie. En dan sal ons Hom eers ten volle kan ken, soos ons lewensmaat.

SELFBEHEERSING, LYDSAAMHEID EN GODSVRUG

Vers 6. Nou volg die volgende drie deugde of rye van ons gebou. *“2Pe 1:6 en by die kennis die selfbeheersing, en by die selfbeheersing die lydsaamheid, en by die lydsaamheid die godsvrug.”* Nou nadat ons die kennis het van wie ons bruidegom is, moet ons kan kom by selfbeheersing. Dit is seker een van die moeilikste deugde, om nee te kan sê, en jouself ten alle tye te kan gedra. Ek weet hierdie is iets wat ons elke dag teen moet veg, maar weet jy dat indien ons die Woord regtig ken en die verbond se stappe gevolg het, word die stap vir ons sommer baie makliker. Want weet jy Satan en sy trawante het gesneuwel in die dooie see, die doopbad. Met die doop van die gelowige, verlaat jy Egipte, die plek waar Satan heers, en kom jy uit onder die eienaarskap van Satan en voeg jy jou by die HERE se volk onder Sy gesag, en kan ons ons wapens van Efesiërs 6 soveel makliker gebruik. Want ons weet ons kan onself heilig en maagdelik hou vir ons bruidegom, maar dit gaan die volgende deug kos, en dit is lydsaamheid. Ons moet weet hierdie versoekings gaan nie maar net vanself ophou nie, dit gaan lydsaamheid kos om dit te weerstaan. Daar is 'n gedeelte in Lukas wat dit vir my baie goed uitlig: *“Wanneer 'n sterk man wat goed gewapend is, sy huis bewaak, is sy besittings in veiligheid. Maar as een hom oorval wat sterker is as hy en hom oorwin, neem hy sy volle wapenrusting weg waar hy op vertrou het, en deel sy buit uit.”* (Luk 11:21-22) So ons moet heeltyd waak en op die uitkyk wees vir hierdie goed wat ons selfbeheersing en lydsaamheid gaan

toets. “Jak 4:7 *Onderwerp julle dan aan God; weerstaan die duiwel, en hy sal van julle wegvlug.*” So ons kan die versoekings wat oor ons pad kom weerstaan, en so selfbeheersing aan die dag lê. Ek weet ons sien selfbeheersing meeste kere as iets waar ek nie mag teen uitvaar nie, maar ek dink Dawid het ook daarvoor gewonder en die volgende kwytergemaak: “Psa 15:4 *in wie se oë die verworpene veragtelik is, maar hy eers die wat die HERE vrees; al het hy gesweer tot sy skade, hy verander nie;*”. So ek mag maar kwaad raak vir die goddeloses en dit het geen invloed op my selfbeheersing nie.

“Maar laat hierdie een ding julle nie ontgaan nie, geliefdes, dat een dag by die Here soos duisend jaar is en duisend jaar soos een dag. Die Here vertraag nie die belofte soos sommige dit vertraging ag nie, maar Hy is lankmoedig oor ons en wil nie hê dat sommige moet vergaan nie, maar dat almal tot bekering moet kom.” (2Pe 3:8-9) So die HERE leer ons ook om lydsaamheid te ken, want Hy wil dat alle mense tot die waarheid moet kom. Ons wil so graag dat die einde van hierdie lewe moet kom, maar die HERE wil graag dat elke persoon ‘n besluit sal neem om Hom te dien. Maar daar gaan ‘n dag kom wanneer dit te laat gaan wees om uit te stel om Hom as Bruidegom van jou lewe te maak.

Die laaste deug in die vers is die godsvrug. Dit beteken dat ek sal begin om heiligheid en geregtigheid uit te straal. Dit beteken dat ek sal begin om vrugte te dra wat by die bekering pas. Ek sal nie meer kan wegkruip agter verskonings nie, nee, ek sal moet kan pa staan vir dit wat in my lewe gebeur en hoe ek optree.

Ons is veronderstel om almal vroom of godvrugtig te wees en so te lewe. Die heel eerste en belangrikste eienskap van godsvrug is dat slegs iemand wat God ken, sal verstaan hoe hy in sy lewe van elke dag die beeld van God moet uitlewe. Ons is elke sekonde in God se teenwoordigheid, wat ons ookal doen en waar ons ook al is. As mens dit besef, dan moet dit jou lewe verander. Die Bybel praat ‘n hele paar keer van godsvrug of vroomheid. Die dinge wat elke keer gekoppel word aan die woord godsvrug of vroomheid, gee ‘n baie mooi inhoud van hoe iemand wat godvrugtig lewe, se doen en late na ander mense (en na God) toe oorkom. So lees ons in Handeling 22:12 dat Ananías ‘n man was wat vroom gelewe het. Hy het dus alles gehoorsaam gedoen wat die Here van hom verwag het. Die Bybel voeg dan iets bitterlik belangriks by: Ananías het goeie naam gehad by al die Jode wat daar woon. Presies dieselfde beginsels rondom godsvrug lees ons ook in Job se geskiedenis: “*Is jou godsvrees nie jou hoop, jou vrome wandel, jou verwagting nie?*” (Job 4:6) Heidene doen baie keer dinge wat vir die Here en sy heiligheid net totaal onaanvaarbaar is. Wanneer ‘n heiden tot bekering kom, moet sy lewe verander, sodat dit godvrugtig kan wees. Titus, (2:12) het daarom opdrag gekry om sy lidmate te leer dat hulle die goddeloosheid en wêreldse begeerlikhede moet verloën, ingetoë en regverdig en vroom in die teenwoordige wêreld moes lewe. Dit is presies wat godsvrug is - en presies wat van ons ook verwag word dat ons Godsvrug aan almal rondom ons sigbaar moet wees.

Later het Timoteus weer ‘n brief gekry waarin daar ‘n duidelike beskrywing was van mense in wie se lewens godsvrug (vroomheid) ontbreek. Kyk wat vind ons in 2 Timoteus 3:2-5 “*Want die mense sal liefhebbers van hulleself wees, geldgieriges, grootpratens, trotsaards, lasteraars, ongehoorsaam aan hulle ouers, ondankbaar, onheilig, sonder natuurlike liefde, onversoenlik, kwaadsprekers, bandeloos, wreed, sonder liefde vir die goeie, verraaiers, roekeloos, verwaand, meer liefhebbers van genot as liefhebbers van God; mense wat ‘n gedaante van godsaligheid het, maar die krag daarvan verloën het. Keer jou ook van hierdie mense af*”.

BROEDERLIEFDE EN NAASTELIEFDE

Vers 7 “*en by die godsvrug die broederliefde, en by die broederliefde die naasteliefde.*” Nou kom ons eers by die laaste twee deugde uit. En dit is deugde wat die meeste mense dink eerste in jou lewe moet gebeur, maar tog vind ons hier dat eers wanneer ons aan die bo punt van hierdie gebou kom,

ons eers by liefde uitkom. En dit word in twee aparte deugde opgedeel, eerstens liefde teenoor jou mede broeders in die geloof, en dan naaste liefde. So broederliefde is hoe ek teenoor my huishouding, my mede Christen broeder en suster optree. Ons moet mekaar liefhê en daardie band sal lewenslank vir jou belangrik wees. Jy sal uit jou pad gaan om jou familie in die HERE te help sover as wat moontlik is. Dit is tog immers hoe ons binne 'n huisgesin optree. Ons sal vir mekaar instaan, liefhê, en sommer net omgee. So hierdie is nie net om om te gee nie, maar om jou mede Christen as jou eie familie te aanvaar, want ons het almal een Vader en een Verlosser wat ons saamvoeg.

Dan kom ons by die laaste ry van ons gebou, en dit is naaste liefde. Dit is die liefde wat vir ons so mooi in 1 Kor.13 beskryf word. *“Al sou ek die tale van mense en engele spreek, en ek het nie die liefde nie, dan het ek 'n klinkende metaal of 'n luidende simbaal geword. En al sou ek die gawe van profesie hê en al die geheimenisse weet en al die kennis, en al sou ek al die geloof hê, sodat ek berge kon versit, en ek het nie die liefde nie, dan sou ek niks wees nie. En al sou ek al my goed uitdeel, en al sou ek my liggaam oorgee om verbrand te word, en ek het nie die liefde nie, dan sou dit my niks baat nie. Die liefde is lankmoedig en vriendelik; die liefde is nie jaloers nie; die liefde praat nie groot nie, is nie opgeblase nie, handel nie onweloweglik nie, soek nie sy eie belang nie, word nie verbitterd nie, reken die kwaad nie toe nie, is nie bly oor die ongeregtigheid nie, maar is bly saam met die waarheid. Dit bedek alles, glo alles, hoop alles, verdra alles. Die liefde vergaan nimmermeer; maar profesieë—hulle sal tot niet gaan; of tale—hulle sal ophou; of kennis—dit sal tot niet gaan.”* (1Kor 13:1-8) Van die Engelse vertalings gebruik die woord “charity” in die plek van liefde. Dit is eintlik vir my 'n baie goeie manier om dit te beskryf, want wanneer ek liefdadigheidswerk doen, doen ek dit sonder om iets terug te verwag. En dit is wat Jesus vir ons kom doen het. Hy het Sy lewe vir ons gegee sonder dat ons dit gevra het of dit verdien het. En dit is wat naasteliefde beteken. Wanneer ek my alles gee vir iemand sonder dat hulle dit verdien of vra daarvoor. Eers wanneer ek daar kom het ek die boonste ry bereik, of het ek?

Vers 8 en 9: *“Want as hierdie dinge by julle aanwesig is en toeneem, dan laat dit julle nie ledig of onvrugbaar tot die kennis van onse Here Jesus Christus nie; want hy by wie hierdie dinge nie aanwesig is nie, is blind en kortsigtig, en het die reiniging van sy vorige sondes vergeet.”* (2Pe 1:8-9) So nou begin ons volgende seisoen saam met die HERE. En dit begin weer by die eerste ry, die deug. So iemand wat dalk meer as jy weet of waarna jy dalk opsien, het net al baie keer hierdie rye gebou, en weer van vooraf begin. So die persoon se gebou is dalk al baie hoër as wat jou gebou is. Dit is wat vers 8 vir ons so mooi uitdruk *“Want as hierdie dinge by julle aanwesig is en toeneem,”*. So ek sal nooit ledig rondsit nie, maar ek sal elke keer weer voor begin en verder groei, tot die dag aanbreek wanneer ek my kop vir die laaste keer op hierdie aarde neerlê. Eers daarna, sal ek my eindbestemming behaal. Indien ek dink ek het dit nou gemaak en is tevrede waar ek nou is, dan tree vers 9 in werking: *“want hy by wie hierdie dinge nie aanwesig is nie, is blind en kortsigtig, en het die reiniging van sy vorige sondes vergeet.”*

Ons moet regtig onthou dat Christenskap is nie 'n gebeurtenis nie, maar 'n pad wat ek elke dag en elke oomblik van die dag op moet toespits, sodat ek sal weet waar ek staan met die HERE.

Maar nou, wat as ek dalk faal in my poging om hierdie gebou te bou? Kyk waar jy gefaal het, en spits jou toe om die beginsel weer te verstaan en gaan aan. Niemand van ons is volmaak nie, maar ons kan weet wanneer ons verkeerd optree, en dan kan ons onself toespits om die stap waar ons gefaal het, weer te bestudeer en seker te maak dat ons nie weer in die slagyster trap nie.

Maar Petrus bemoedig ons ook in die volgende vers, en dit is waar ek hoop elkeen van ons eendag sal by uitkom: ***“2Pe 1:10 Daarom, broeders, moet julle jul des te meer beywer om julle roeping en verkiesing vas te maak; want as julle dit doen, sal julle nooit struikel nie.”*** Is dit nie 'n fantastiese belofte nie. Dat indien ons onself toespits op hierdie deugde, daar 'n tyd gaan kom waar ons nie meer sal struikel nie. So ons kan weet dat ons weet dat ons op die plek is waar die HERE ons

graag wil hê.

Petrus sluit die hoofstuk af met 'n bede wat ek graag wil uitspreek oor elkeen wat hier lees: *“En ons het die profetiese woord wat baie vas is, waarop julle tog moet ag gee soos op 'n lamp wat in 'n donker plek skyn, totdat die dag aanbreek en die môrester opgaan in julle harte; **terwyl julle veral dit moet weet, dat geen profesie van die Skrif 'n saak van eie uitlegging is nie; want geen profesie is ooit deur die wil van 'n mens voortgebring nie, maar, deur die Heilige Gees gedrywe, het die heilige mense van God gespreek.**”* (2Pe 1:19-21) So ek bid dat die Heilige Gees elkeen van ons sal lei en dat Hy elke profesie sal ontsluit met die regte betekenis, en nie soos deur een of ander teoloog vir ons voorgehou word nie.

So wat is die deugde van 'n suksesvolle Christen: *“waardeur Hy ons die grootste en kosbare beloftes geskenk het, sodat julle daardeur deelgenote kan word van die goddelike natuur, nadat julle die verdorwenheid ontlug het wat deur begeerlikheid in die wêreld is. **En juis daarom ook moet julle met aanwending van alle ywer by julle geloof voeg die deug, en by die deug die kennis, en by die kennis die selfbeheersing, en by die selfbeheersing die lydsaamheid, en by die lydsaamheid die godsvrug, en by die godsvrug die broederliefde, en by die broederliefde die naasteliefde.**”* (2Pe 1:4-7)

Hoe vêr het jy al met jou gebou, jou tempel, gevorder? Hoeveel rye het jy al van jou tempel voltooi? Onthou net elke keer wat jy voor begin, begin jy 'n nuwe ry van jou gebou, die Tempel van die HERE binne jou, te bou. Hoe vêr het jy al gevorder? Het jy al jou eerste ry klaar of het jy al baie rye van jou gebou klaar gebou?

My gebed is dat ons elkeen hierdie pad sal baas raak, sodat ons werklik in broederliefde met ons mede gelowiges, kan leef.

HOOFSTUK 11

SLOTSOM

Hierdie paragraaf het ek bygevoeg net voor ek die jongste weergawe, so die van 2 Maart 2018, beskikbaar gestel het vir mense om te lees. Ek het gisteraand soos gewoonlik maar dankie vir die HERE gesê dat hy my die hele proses van hierdie skrywe bygestaan het, en glo my ek het self nogal redelik geleer op hierdie paadjie wat ek moes stap om hierdie boek te skryf, toe ek skielik hierdie beeld sien flits het in my gedagtes.

Ek het so baie gepraat oor hierdie geestelike tempel wat ons besig is om te bou, en toe skielik sien ek die beeld wat Esegïël vir ons beskryf van die Nuwe Tempel. Daar was twee punte wat vir my uitgestaan het. Die eerste punt was dat wanneer jy by die tempel ingegaan het, jy basies 180°, so 'n reguit lyn geloop het en dan by die anderkant uitgekom het, en dit beteken dat jy nooit dieselfde persoon is as wat jy was voor jy hierdie tempel binne jou begin bou het nie. Esegïël beskryf dit as volg: ***Esg 46:9** Maar as die volk van die land voor die aangesig van die HERE kom op die feestye, moet hy wat deur die noordpoort ingaan om te aanbid, deur die suidpoort uitgaan; en hy wat deur die suidpoort ingaan, moet deur die noordpoort uitgaan; hy mag nie teruggaan deur die poort waardeur hy ingegaan het nie, maar moet reguit vorentoe uitgaan.*

En dan was daar natuurlik die lewende water wat van onder die tempel af uitgevloei het: *“Daarna het hy my terug gebring na die ingang van die huis, en kyk, daar het waters uitgestroom onder die drumpel van die huis uit, na die ooste toe; want die voorkant van die huis was na die ooste toe; en die waters het weg gevloei onder die regtersy muur van die huis uit, suid van die altaar. En hy het my uitgebring deur die noordpoort en my buitekant om laat gaan na die buitenste poort wat na die ooste kyk; en kyk, die waters het gekabbel uit die regter symuur uit. Toe die man na die ooste uitgegaan het met 'n meetsnoer in sy hand, het hy duisend el gemeet; en hy het my deur die waters laat deurgaen—waters tot aan die enkels. Toe het hy nog duisend gemeet en my deur die waters laat deurgaen—waters tot aan die knieë; en hy het nog duisend gemeet en my laat deurgaen—waters tot aan die heupe. Verder het hy nogduisend gemeet—'n stroom wat ek nie kon deur gaan nie! Want die waters het opgerys—waters om in te swem, 'n stroom waar 'n mens nie deur kan loop nie. En hy het vir my gesê: Het jy dit gesien, mensekind? Toe het hy my weer terug laat loop aan die kant van die stroom. Terwyl ek terug gaan, kyk, toe het ek aan die kant van die stroom 'n menigte bome gesien, aan altwee kante. En hy het vir my gesê: Hierdie waters vloei weg na die oostelike land streek en loop in die Vlake af en gaan na die see; in die see word dit uitgelei, sodat die waters daarvan gesond kan word. En al die lewende wesens wat wemel, oral waar die dubbele stroom kom, sal lewe; en daar sal 'n menigte visse wees, omdat hierdie waters daarheen gekom het; en dié waters sal gesond word, en alles sal lewe waar die stroom kom. Ook sal vissers daaraan staan, van Éngediaf tot by en Eglaim: 'n droog maak plek vir die nette sal dit wees; na hulle soorte sal daar visse in wees soos die visse van die Groot See, 'n menigte. Die moeras seenkuile daarvan—hulle sal nie gesond word nie: virs out is hulle bestem. En by die stroom sal aan al twee kant ealler hande bome groei om van te eet, waarvan die blare nie sal verdor en die vrugte nie sal opraak nie; elke maand sal hulle nuwe vrugte dra; want die waters waar hulle aanstaan—uit die heiligdom stroom hulle; en hulle vrugte sal wees om te eet en hulle blare om te genees.” (Esg 47:1-12)*

Nou wat het die water met ons as geestelike tempels te doen? Jesus gee ons die antwoord in Johannes 7: *“En op die laastedag, die grootdag van die fees, het Jesus gestaan en uitgeroep en gesê: As iemand dors het, laat hom na My toe kom en drink! Hy wat in My glo, soos die Skrif sê: strome van lewende water sal uit sy binneste vloei. En dit het Hy gesê van die Gees wat dié sou ontvang wat in Hom glo; want die Heilige Gees was daar nog nie, omdat Jesus nog nie verheerlik was nie.” (Joh 7:37-39)*

So wat is hierdie water? Niks anders as dit wat die Heilige Gees in ons kom plaas het nie. Dit is nie om my beter te maak as ander nie, maar dat dit ander persone sal voed sodat hulle die ware evangelie sal verstaan, weet wie die Hoeksteen is, en hul eie tempel begin om te bou. Dit is waarom die hele boek gaan, en dit is om jou te voed met hierdie lewende water wat ons van gelees het nou net in Esegïël, uit ons sal stroom. Maar, nou brei Johannes nog verder daaroo ruit in Openbaring: *“En hy het my getoon ‘n suiwer rivier van die water van die lewe, helder soos kristal, wat uit stroom uit die troon van God en van die Lam. In die middel van sy straat en weerskante van die rivier was die boom van die lewe wat twaalf maal vrugte dra en elke maand sy vrugte gee, en die blare van die boom is tot genesing van die nasies. En daar sal geen enkele vervloeking meer wees nie, en die troon van God en van die Lam sal daar in wees, en sy diens knegte sal Hom dien. En hulle sal sy aangesig sien, en sy Naam sal op hulle voor hoofde wees. En nag sal daarnie wees nie; en hulle het geen lamp of sonlig nodig nie, omdat die Here God hulle verlig; en hulle sal as konings regeer tot in alle ewigheid.”* (Opn 22:1-5)

So kom ons aan die einde van die boek en vertrou ek dat ek daarin geslaag het om so ‘n paar punte vir jou oopgebreek het om die Bybel makliker te verstaan. Ons lewe so in ‘n tydperk waar daar sovele verskillende leerstellings die wêreld ingestuur word, maar my gebed is dat jy hieruit kon leer wie die ware Jesus is, hoe om Hom uit te ken, watter struikelblokke om voor op die uitkyk te wees, en hoe om jou te voeg by die Kerk wat Jesus besig is om te bou, en daardie Kerk word nie in geboue gevind nie.

Onthou net die volgende vers elke dag van jou lewe: *“Want elkeen sal sy eie pak dra.”* (Gal 6:5). So ek kan nie daarop staat maak dat iemand anders behalwe Jesus vir my saligheid verantwoordelik is nie, maar dat dit alles afhang van my keuses wat ek gedoen het in my lewe. Esegïël gee vir ons die finale antwoord oor hierdie keuses en wat my keuse vir myself beteken. *“al was hierdie drie manne, Noag, Daniël en Job, daarin, dan sou hulle deur hul geregtigheid net hulle eie siel red, spreek die Here HERE.”* (Esg 14:14) So nie jous emeente, kerk groep of enig iemand anders behalwe Jesus kan verseker dat jy die ewige lewe sal beërwe.

Weet u ek kan nie maar net agteroor sit en hoop dat ek op die regte pad is nie, want ek gaan dalk nie ‘n tweede kans kry om by die waarheid van die Bybel uit te kom nie. Die dat ek my toespits daarop om soveel as moontlik net die Skrif te gebruik om die Skrif te verklaar. Dit maak dit soveel makliker vir my, want ek is nie iemand wat oor baie goed kan filosofeer nie. Ek het ongelukkig groot geword in ‘n bedryf waar slegs feite getel het. ‘n Rekenaar is maar ‘n onnosele ding, want hy doen net wat jy vir hom vertel wat om te doen, en kan jy nie hom blameer wanneer daar met jou program iets verkeerd is nie.

Ek onthou vandag nog wat my openings opdrag was by elke programmerings of stelselontledings kursus wat ek aangebied het. My standaard vraag was dat ek in Johannesburg sit en in Kaapstad moes kom vir ‘n vergadering. Dan moes die mense vir my vertel hoe hulle dit sou doen. Dit het altyd gelei tot ‘n redelike humoristiese gesprek aangesien daar nie in een van al my klasse ooit iemand was wat al die moontlike stappe vir my kon neerskryf nie.

Dit het gewissel van kitsoplossings soos om op ‘n vliegtuig te klim en in Kaapstad af te klim, tot iemand wat gehoop het dat hy of sy al die stappe een vir een uitgespel het, maar tog was daar altyd iewers ‘n moontlikheid wat niemand aan gedink het nie. En dit het gewissel van een lyntjie tot bladsye vol. Daarom dat ek maar ook langdradig is, want ek probeer maar om elke moontlike standpunt te stel en te verduidelik.

En dit is wat ek probeer doen in al my skrywes, om aan elke moontlike vraag te dink wat by mense kan opkom en dit vir hulle te beantwoord. Daaroor dat ek na van my eie skrywes ook verwys en soos in die boek sommer volledige gedeeltes aangehaal het sodat daar nie misverstande moet wees nie. Sodra ons agter die kap van die byl kom, dan val alles soos ‘n oop boek vir ons in plek, en is dit nie ure se gesoek soos wanneer ons ‘n legkaart moet aanmekaar sit nie. So moenie dink dat ek alles

in een boek kan saamvat nie, maar vir myself sal ek sê begin by die boek oor die Verbond van Geregtigheid aangesien dit die kern van ons Godsdiens is, en daarna kan jy maar kyk na wat jou ookal interesseer. Ek dink net ons het nodig om eers die regte fondasie te lê voor ons begin bou aan ons eie tempel, ons lewe vir die HERE.

Ek probeer ook nie opsetlik om mense af te kraak nie, maar wys net daarop dat daar baie mense is wat baie hoë aansien in die lewe het of gehad het, maar tog is of was daar ook dinge wat ons nooit van hulle geweet het nie. En partykeer is van hierdie dinge wat ons nie van weet nie ontsaglik belangrik aangesien ek dan 'n heel ander uitkyk op so 'n persoon se lewe en sienings het. So indien jy voel ek was dalk hard teenoor Luther en Calvyn, kom oor dit en lees weer die gedeeltes en laat dit by jou insink wat hulle lewens weerspieël het. Hebreërs 13 vers 7 stel dit baie mooi: *“Gedenk julle voorgangers wat die woord van God aan julle verkondig het; aanskou die uiteinde van hulle lewenswandel en volg hulle geloof na.”* Wanneer ek mooi na hulle lewens kyk is daar nie veel wat ek wil navolg nie. Nie Luther wat homself dronk gedrink het saans en sommer verklaar dat jy 1000 keer per dag kan moord pleeg of selfs met 1000 ander vrouens bed toe gaan per dag en jy nogsteeds in die hemel sal kom nie, of soos Calvyn wat sy eie stiefdogter en haar man laat sterf het omdat hulle glo voor hulle troue seksueel verkeer het, of spog oor die feit dat hy 'n persoon wat sy teologie teengestaan het, uitgeroei het nie. En dan indien jy nie met hulle saamstem nie is dit of brandstapel toe of valbyl toe. Ek sien nie dat Jesus dit gedoen het nie. Hy het wel gesê: *“Maar Hy antwoord en sê: Elke plant wat my hemelse Vader nie geplant het nie, sal onwortel word. Laat hulle staan; hulle is blinde leiers van blindes. En as 'n blinde 'n ander blinde lei, sal altwee in die sloot val.”* (Mat 15:13-14) En Paulus stel dit so: *“As iemand meen dat hy 'n profeet of 'n geestelike mens is, moet hy erken dat wat ek aan julle skrywe, bevele van die Here is. Maar as iemand onkundig is, laat hom onkundig bly. Daarom, broeders, beywer julle om te profeteer en moenie verhinder dat daar in tale gespreek word nie. Laat alles welvoeglik en ordelik toegaan.”* (1Ko 14:37-40)

So my hoop vir die boek is dat jy sal ondersoek instel na jou lewe en kyk of jy 'n lewende tempel van die HERE is en of jy dalk moet verander en selfs dalk jou grondbeginsels weer moet ondersoek. Seën op jou pad vorentoe en ek vertrou dat jy hier op aarde sal leer wat die regte boodskap van die Bybel is sodat jy jouself kan vind in Jerusalem daar bo, wat Jesus van praat, die Jerusalem waar Hy reeds as koning regeer.

“Julle wat onder die wet wil wees, sê vir my, luister julle nie na die wet nie? Want daar is geskrywe dat Abraham twee seuns gehad het, een uit die slavin en een uit die vrye. Maar die een uit die slavin is gebore na die vlees, en die ander een uit die vrye deur die belofte. Dit is sinnebeelde, want dié vroue staan vir twee verbonde: een, van die berg Sinai afkomstig, wat vir die slawerny kinders baar —dit is Hagar; want Hagar staan vir die berg Sinai in Arabië en kom ooreen met die teenswoordige Jerusalem en is met haar kinders saam in slawerny. Maar Jerusalem daarbo is vry; en dit is die moeder van ons almal. Want daar is geskrywe: Verbly jou, onvrugbare wat nie baar nie; breek uit en roep, jy wat geen barensnood het nie, want die kinders van die eensame is meer as van haar wat 'n man het. Maar ons, broeders, is soos Isak, kinders van die belofte; maar soos destyds hy wat na die vlees gebore is, hom wat na die Gees was, vervolg het, so is dit nou ook. Maar wat sê die Skrif? Werp die slavin en haar seun uit, want nooit mag die seun van die slavin saam met die seun van die vrye erwe nie. Daarom, broeders, ons is nie kinders van die slavin nie, maar van die vrye.” (Gal 4:21-31)

So kom ons beywer ons om by dié Jerusalem uit te kom. Die een by Jesus in die Hemel, of soos Johannes dit uitdruk, die Nuwe Jerusalem, daar waar Jesus alreeds as Koning regeer. Dit is ook die plek waar die HERE ons nogsteeds gaan bedien deur vir ons te voorsien van lewende water, bome wat vrugte dra, en die bome se blare tot genesing van alle siektes sal wees.

So ja, jy lees reg, daar sal nogsteeds siektes in die hemel wees, so die wat vandag verkondig dat indien jy soos ek met 'n siekte sukkel die rede daarvoor is dat daar sonde in jou lewe is en jy net

geloof moet hê om gesond te word, sal nog skrik wanneer hulle in die Nuwe Jerusalem kom, wanneer hulle verstaan dat hulle na hul bekering alreeds in die Nuwe Jerusalem is, al leef hulle nog op aarde. Dit word natuurlik al vir ons in Esegïel 47 ook vertel waar Esegïel die laaste dae sien in 'n Ou Testamentiese grondslag waar die tempel van die HERE alles was in daardie tyd, en Johannes vir ons beskryf hoe hy dit in 'n Nuwe Testamentiese wyse sien waar Jerusalem die stad van die HERE was.

Ek kan net wys dat die gedeelte wat almal so vinnig na hardloop in Jesaja om te wys dat Jesus gesterf het vir ons sondes, die inhoud nie verstaan nie. Ons almal word met 'n ongeneeslike siekte gebore, en dit is die ewige dood. Maar deur Sy wonde aan die kruis, het Hy vir ons genesing gebring vir daardie siekte, sodat elkeen wat glo dat Hy die Messias is, gesond gemaak word van daardie siekte.

Ek wil nou graag my eie gedeelte of reformasie verder uitbeeld, deur hoe ek glo die Vader, ons as Christenne bedien. Hy het reeds Sy beste, Sy Seun vir ons laat sterf sonder dat ons daarvoor gevra het of dit verdien, maar dit is nie waar dit ophou nie.

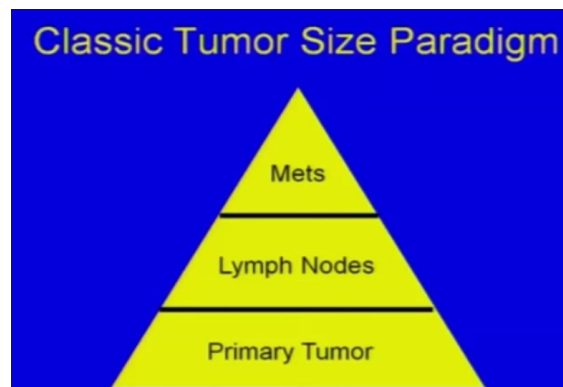
So in die volgende gedeelte wil ek graag uiteen sit hoe 'n dissipel as leier moet optree, en ons voorbeeld kom natuurlik van die HERE.

DIE DRIEHOEKSLERING

Ek wil graag hier 'n gedeelte insluit wat ek en Hettie nou die oggend in die bed toe ons saam oggend koffie/tee gedrink het. Ons het die gewoonte al baie jare dat gewoonlik ek opstaan en vir almal koffie in die bed bring eerste ding in die oggend, en terwyl die kinders nog klein was, moes hulle maar na ons kamer kom en somer saam met ons onder die duvet ingeklim het, gewoonlik by die voete en dan het ons die dag afgeskop met huisgodsdien.

So gaan ons maar nog voort, nie elke oggend nie, maar soos ons maar gelei word. Ek het haar toe vertel dat ek so gedurende die nag terwyl ek 'n ruk wakker gelê het, skielik hierdie driehoek gesien wat ek al baie vir mense moes verduidelik oor hoe hierdie NET kanker wat ek het werk in vergelyking met gewone kanker. En dit is nogal 'n probleem vir baie dokters want hulle is gewoon daaraan hoe jy te werk gaan met kanker. Jou standaard piramide waarmee hulle werk lyk as volg. Ek het dit maar gaan leen by een aanbieder wat ek na gekyk het op die internet en toe somer so uit die dokter se aanbieder twee piramides "geleen". So hulle is albei in Engels maar dien hulle doel.

Eerstens kyk ek na hoe 'n dokter gewoonlik na kanker kyk:

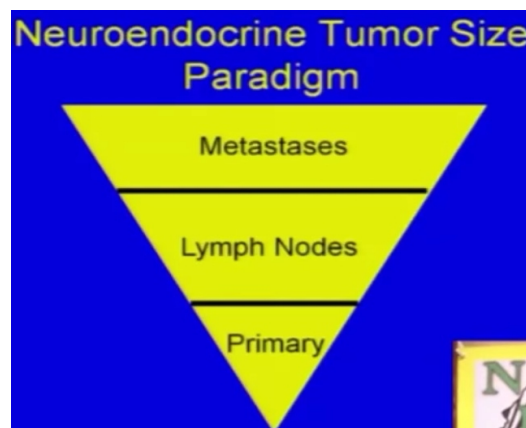

Wat ons hier sien is dat die uitsaaïng gewoonlik die laaste item is wat jy wil sien, want teen daardie tyd is jou liggaam deurtrek van die kanker en kan die medici nie veel vir jou doen nie. Die piramide

wys ook na die grote van die probleem. Gewoonlik is die gewas die grootste, daarna die limf nodes, en dan enige uitsaaings.

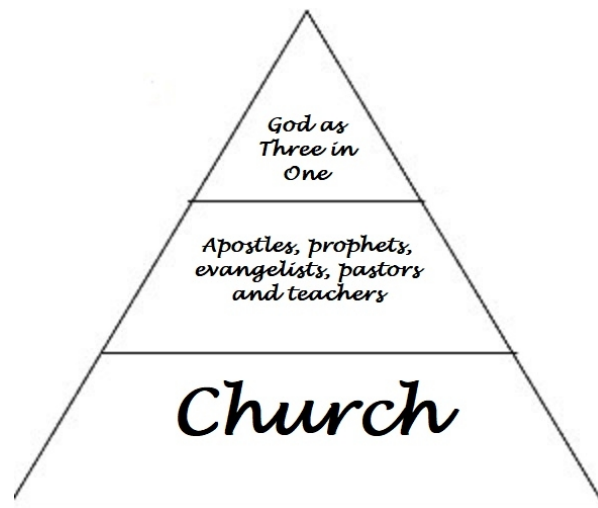
Wanneer ons nou na die NET kanker se piramide kyk, is hy onderstebo, aangesien die eerste simptome baie keer die uitsaaings is wat eerste voorkom wat die dokters agterkom. En dan begin die skattejag. Dit is gewoonlik nogal baie, en dan kyk hulle na die limfnodes wat meestal maar in die buik of longe ook kankeragtig is, en dan soek hulle die gewas, wat in baie pasiënte so klein is dat hulle dit nie kan opspoor nie. By my was die eerste gewas in 1995 was sommer 'n meneer van 100mm lank in die dunderm en dan ook een in die blindederm, met uitsaaings na die limf nodes. Die ou kanker het die voorliefde om die hoofaar wat na jou onderlyf gaan van jou buik af, so jou onderste aorte te gryp om seker te maak hy kry genoeg bloed. Die gewas wat ek vandag daar het is 80mm by 33mm by 29 mm, so nog 'n ou groot meneer.

So hoe lyk hierdie driehoek?

Nou kan ek eers kyk na hoe pas ek hierdie gedeelte toe op hoe ons na die HERE kyk?

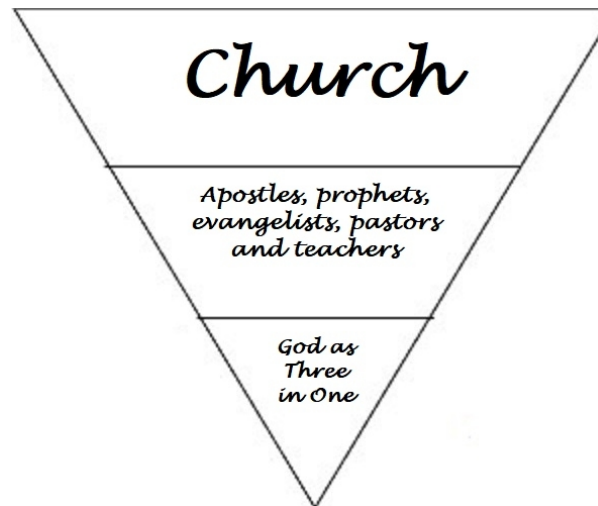
Die volgende driehoek sal die prentjie vir ons gee:

Soos ons hier sien plaas ons die HERE heel bo, en dan volg die gesag af na die vyfvoudige bediening soos in Efesiërs 4 vir ons uitgelig, en dan sit die Kerk heel onder. Nou is die vraag wat is fout daarmee? Seker niks nie, maar dit gee vir ons die beginsel dat indien ek 'n herder of leraar is die mense na my moet opkyk, iets wat ons geleer het Luther juis teen uitgevaar het, naamlik die aanstelling van amptenare wat moet regeer.

Nou lees ek nêrens waar Paulus of Jesus die een mens bo die ander ag nie. Ons mag dalk 'n belangriker funksie in die Kerk hê, maar dit maak ons nie nader aan die HERE en dat ek met meer gesag kan rondgaan en my bo ander persone verhef nie. Maar dit is wat ons gewoon is om te doen. Hoe nader jy aan die toppunt van enige vlak is, hoe minder mense is daar en hoe meer mense het ek verantwoording voor. Want almal weet mos hoe werk dit in 'n werksplek, die regering, die weermag of wat jy ookal aan behoort. Daar is een persoon bo wat alles besluit en dan neem die persoon die besluite en wentel dan al die besluite af deur die verskillende vlakke na die gepeupel onder.

Maar soos ek dit die oggend ervaar het, moet ons die piramide op sy kop draai. Dan lyk dit so:

Nou sien ons skielik dat die HERE heel onder is, en daar is 'n spesifieke rede daarvoor. Wanneer ons na die verlossingsplan kyk, het die HERE Sy beste gawe, Sy Seun Jesus Christus vir ons gegee uit liefde sonder dat ons daarvoor gevra het en sonder dat ons dit verdien het. So hy het as 'n dienskneg leier opgetree.

MAAR WAT IS 'N DIENSKNEG LEIER? HOE DIEN GOD ONS?

Die maatstaf vir God is nie hoeveel mense Hom dien nie, maar hoeveel mense Hy met hierdie gratis gawe bedien het, en nogsteeds bedien.

So die HERE is 'n dienskneg leier. Die idee van 'n dienskneg leier is dat die tipiese hierargie waar dissipels die HERE bedien, onderste bo gedraai word. Nou vind ons dat die HERE sy mense dien.

Dienskneg leierskap is die fondasie vir ander om effektief te lei en die voortou te neem. Ek definieër dienskneg leierskap as 'n dissipel se toewyding om andere te help sodat hulle net die beste sal lewer by die huis, werkplek en in hul gemeenskap. Enige persoon kan dien, en leiding neem, vanaf enige posisie in die huis, werkplek of gemeenskap.

Dit beteken die grootheid van jou mag word nie bepaal deur hoeveel mense jy oor aangestel is nie, maar oor hoeveel mense jy bedien. En dan volg dit natuurlik dat hierdie mense afhanklik van jou diens word, want sonder dit is hulle verlore.

DAAR IS TWEE FUNDAMENTELE PUNTE WAT HANDEL OOR DIE MENSE WAT HY LEI, EN DAN VYF DADE WAT HIERDIE GELOOF PRAKTIES IN AKSIE LAAT OORGAAN.

Die HERE glo dat:

1. Elke persoon 'n intrinsieke waarde het en geregtig is om met beleefdheid, vertroue en respek behandel te word.
2. Mense kan baie meer in hul lewe bereik indien hulle geïnspireer word deur 'n doel wat van buite hulself aangedryf word.

Die vyf dade wat hierdie geloof prakties in aksie laat oorgaan:

1. Klarheid moet verkry word en ondersteun word deur die behoefte om ander te bedien. Die HERE leer hierdie dissipels van Sy span deur woorde en aksies, en die dissipels word aangepor om ander toe te rus om hulle selfdienende optredes te laat vaar ten gunste daarvan om ander te dien.
2. Luister en observeer aandagtig. Die HERE luister na Sy mense, HY nooi hulle uit om deel te neem, ons idees word na geluister en terugvoer word gegee. Deur so ook met ander dissipels op te tree, leer ons elkeen se eie wêreldbeskouing.
3. Tree op as onbaatsugtige mentors. Die HERE weet dat deur mense te help om ander te onderskraag wat vir Hom werk, hulle op hul beurt weer belangrike vaardigheid aan ander sal leer wat die persone se menswees sal verbeter.
4. Demonstreer uithou vermoë. Die HERE weet dat net een of twee aanrakings nie altyd die volle oorgawe en veranderings in dissipels se lewens mee bring nie. Daaroor is hy bereid om tyd en onderig te belê om mense te inspireer om hierdie dienskneg leierskap by Sy mense te vestig.
5. Hou almal in liefde verantwoordelik vir hulle eie en ander wat hulle bedien se optredes. Die HERE weet nie een van ons is perfek nie. Met dit in gedagte, druk Hy ons tot hoë vlakke van verrigting, diens lewering en die behoud van Sy waardes regdeur die Kerk, en so moet die Kerk ook sy lede tot verantwoording roep.

So my uitdrukking van 'n leier en hoe groot so 'n leier is word alleen bepaal deur hoeveel mense deur die leier bedien word, en nie hoeveel mense die persoon aanhang nie. Ek kan hoevele "likes" op Facebook kry, maar eers wanneer ek die mense bedien met my gawe, kan ek gaan kyk hoeveel mense ek bedien. En indien ons na die HERE kyk bedien Hy vandag nog elkeen wat Hom as HERE aanroep.

So Hy is die enigste en grootste leier wat daar was, is, en nog sal wees.

Amen.

DONATIONS / DONASIES

We are trying to raise funds to buy a vehicle in order for us to be able to get to the shops 60 km away on our own. We lost our car due to what I would call absolutely bad service from a person at a Volvo dealership who would not let us use our warrantee when I had to get someone to stop a water leak from the air conditioner into the driver side footwell. I was told when I took it in to get fixed that I should have used a MIF accredited dealer of which there apparently was two that I could have used. They were Tiger Wheel and Tyre and SupaQuick. Now I do not know how someone who fits tyres could work as a workshop to temporarily fix my car 120 km from the agent. So I ended up giving the car back to the bank when even after paying out of my own pocket to get the car working after it blew a gasket originally after the temporary fix, the same thing happened while driving it six months later and blowing the top gasket again. So I referred Nedbank to Volvo Eastern Cape and that was the end of the story. But it left me without a car, as I am totally disabled due to NET cancer.

I would also like to say that all my savings for my retirement went down the drain due to Black Economic Empowerment (BEE) which is a racially inclusive programme launched by the South African government to redress the inequalities of apartheid by giving black people (African, Coloureds and Indians) South African citizens economic privileges that were taken away from Whites. As I am white I could not continue with my business and when you are dismissed at 49 years old, your savings only last for a few years, especially when it was used to start my own business and was stopped for a second time when I was told that I could not continue my business on my own and I had to use consultants that my clients wanted which would have bankrupted me within six months.

So now after 23 years after being diagnosed the first time with NET cancer and nearly six years after having had to stop working all together as my condition has deteriorated to a point where I cannot leave home without a wheelchair, we would like to get an older car, before electronics, that we can use to move around.

So our aim is to raise around R45,000 or \$ 3,000 to be able to achieve this. I was hoping by making my books available for free on my website that it would supply us with an income, but now ten years after starting it I have only received 1 donation of R50 (\$3) despite the fact that more than 1000 books are downloaded on a monthly basis. I also designed and made calendars available to our worldwide NET cancer community which has now been downloaded more than 1000 per annum without any donation.

You can either donate on our donation page at Payfast which will allow you to donate in ZAR.

South African Rands: <https://www.payfast.co.za/donate/go/shamaministries>

Other currencies can also be donated. I try and keep an exchange rate table on that page in order for people to convert their currency to South African Rands. So for example \$1 is equal to about R15. So if itsays R500, that would be equivalent of USD \$33.

ADDENDUM 1 – CI SCOFIELD

‘n Verdere gedeelte wat ek volledig in Engels wil aanheg wat die hele lewe van Scofield beskryf en die hele geskiedenis van die Scofield study Bible uitlig, sal u hier vind. Ek het in die boek self ‘n vinnige agtergrond gegee oor Darby en die wegrapings leerstelling, maar ek moet die gedeelte bysit aangesien dit die hele leer van die antichris volledig saamvat.

THE STORY OF SCOFIELD'S LIFE

by

EMMA MOORE WESTON

Condensed from J. M. Canfield's book "The Incredible Scofield"

THE GOSPEL TRUTH

ANALYZING

Scofield

WHY WE PUBLISHED THIS BOOK

After sixty-five years of ordained ministry and studying and teaching the Scriptures around the world, I am convinced that C. I. Scofield was taken in by an immense deception that he unwittingly believed and included in his Bible notes to the detriment of all who believe in them.

If the Church is to be built on the foundation of the apostles and prophets with Jesus Christ the Chief Cornerstone, then the presumptions and errors of the Scofield Reference Bible must be exposed. We are not his judge. But concerning the Scriptures, we are compelled to judge, 1Th 5:21. We are publishing this booklet that others might be able to know the facts as we have found them to be.

C.G.W.

INTRODUCTION

It is incredible that only one book has been written about one of the most influential men in Evangelical history. That book is "The Life Story of C. I. Scofield" by Charles Trumbull, Oxford University Press, New York, 1920. In 1960, William BeVier, a Master's student at Southern Methodist University, completed a thesis, "A Biographical Sketch of C. I. Scofield." This has not been published, but it is found in some Evangelical school libraries and contains important information. In 1942-43, the late Arno Gaebelein wrote a series of articles for Moody Monthly, "The Story of the Scofield Reference Bible."

Until 1984, these were the only sources offered by Evangelicals for material on the life and credentials of their most prominent Bible teacher whose notes have influenced the church and changed its direction. Thorough research was begun in 1984 by Joseph M. Canfield to compile his book, The Incredible Scofield. His information was gleaned from many sources. Genealogical data was supplied by Ruth Scofield Kennedy from a branch of the Scofield clan.

Other records come from:

University of Michigan Historical Society.

Episcopal Historical Society.

Encyclopedia of the History of St. Louis

Missouri Historical Society, St. Louis.

Kansas Historical Society.

U.S. Department of Justice, National Archives.

U.S. Census for Michigan 1869, Lenawee County.

U.S. Census for Tennessee, Wilson County.

Confederate Research Center.

City Directories, court records, newspaper articles of the period, both American and British, ship sailings, etc. Information was obtained from the papers of Emeline Papin's Estate, Cyrus' sister, on file in St. Louis County Courthouse, Clayton, Missouri. Some facts were gleaned from Laura Scofield Lames, another sister, St. Louis Directory, 1877, public libraries, and many other sources too numerous to mention.

Canfield did a masterful job of searching out the material for his book, which may be obtained from J. M. Canfield, 129 Kyfields, Weaverville, N.C. 28887. He gave me permission to write a condensed version.

E.M.W.

TABLE OF CONTENTS

THE STORY OF SCOFIELD'S LIFE

SCOFIELD NOTES ANSWERED

DANIEL'S 70 WEEKS

THE REAL ISRAEL

ORIGIN OF SCOFIELD HERESIES

Scriptures quoted from KJV

THE STORY OF SCOFIELD'S LIFE

by

EMMA MOORE WESTON

Condensed from J. M. Canfield's book "The Incredible Scofield"

In 1833, Elias and Abigail Scofield moved to Lenawee County, Michigan to help her father operate a

sawmill on the Raisin River. Their home was on a cleared farm along the river.

They had four daughters from three to seventeen years of age. Their last child, Cyrus Ingerson Scofield, was born August 19, 1843. His mother died three months later. Not long after, Elias married again.

The older sisters soon married. Emeline married Sylvester V. Papin, from a prominent French family of St. Louis, March 19, 1850. He was a law student and became a clerk in the City Assessor's office and later became head of the department. In 1855, Laura married a young dentist, William Eames. They moved to Lebanon, Tennessee. Cyrus's sister, Victorine, was listed in the 1860 Census in Tennessee, as living with Laura and William.

Cyrus was not listed in the census records in either state. By April 1861, when Fort Sumter was fired upon, Cyrus was visiting his sisters in Tennessee. He never returned to Michigan.

Though not yet eighteen, Cyrus gave his age as twenty-one and enlisted in the Seventh Regiment of the Tennessee Infantry. In April 1862, he was listed as a patient in a hospital in Richmond, Virginia. There was no mention of a wound, so he may have become ill.

In July, he wrote to the Confederate Secretary of War asking for exemption from further duty stating that he was a minor and a citizen of Michigan. He also claimed that he had been visiting his sister in Tennessee when he enlisted, that he had never voted in the South and that his health was broken by exposure and battle fatigue. He promised that in a short time he would enter the militia in Tennessee.

On September 5, 1862, Cyrus was with the Tennessee Regiment when they crossed the Potomac during heavy fighting. A discharge was issued for Private Scofield in 1862 after one year of service. There is no definite record of where he was for the next four years.

Among the refugees forced out of the South by the war were the Lames family and Victorine Scofield. They moved to St. Louis, Missouri in 1863 where Sylvester Papin helped Lames open a dentistry office. Victorine married and settled there so that was also the place Cyrus settled. Sylvester placed Cyrus in his office in the Assessor's Department and directed his training in law.

While working in this office, Cyrus studied to become familiar with the law regarding land grants, titles, and deeds. He got his law education on the job rather than in school. His name is listed in connection with a case in Circuit Court of St. Louis County, December term, 1866. This is the first definite date that appears in Cyrus's life after the Civil War.

There were dinners, dances and parties in the French society and Cyrus met Leontine Cerre, a Catholic society lady. She seemed taken with the dashing young man from Tennessee. Cyrus married her on September 21, 1866 when he was twenty-four. Daughter Abigail was born July 13, 1867. Marie Helene was born in October 1869. The family then moved from St. Louis to Atchison, Kansas.

Kansas politics was viciously crooked at that time and anyone in Kansas politics was suspected of corruption. Cyrus was deeply involved in it. Some of the problems involved his brother-in-law's interests and squatters being ejected from illegally-occupied land. Cyrus had engaged a lawyer, John J. Ingalls, as legal counsel to serve the family interests. Ingalls later became State Senator and had to be aware of the corruption and bloodshed. Scofield had some sort of law partnership with Ingalls who seemed to sponsor him.

In 1871, Cyrus was elected Representative to the Lower House of the Kansas Legislature from the Fourth District for one term. Re-nomination from that District was blocked, so he filed from Nehama County and was elected from the Eighth District. There is no record to show he ever lived there during that period. The Atchison Directory for 1872-73 lists the same addresses as before. In

June 1872, Scofield's first son, Guy Sylvester was born.

Though Ingalls served three terms in the Senate, he was very immoral and had no concern for the truth. He recommended his friend Scofield to President Grant for U.S. District Attorney for the Federal Judicial District of Kansas. Cyrus gave up his seat in the Legislature and took the oath of office on June 8, 1873. This ex-Confederate soldier solemnly swore that he had "never born arms against the United States."

That was rank perjury. We know he did military service in the South. Evidently in 1873, he was not concerned about perjury. However, a legal conflict of interest brought his term as District Attorney for Kansas to a sudden end in less than six months.

An article on December 14, 1873 in the Daily Times of Leavenworth suggested something was amiss in the D.A.'s office. A case was pending against ex-Senator Pomeroy, and there were hints that Pomeroy paid Cyrus to keep the case from coming to trial.

A later Daily Times item reported that Pomeroy, Scofield and Ingalls were involved in "the most infamous of all infamous political bargains ever transacted in Kansas." The reporter suggested that Ingalls and Scofield had received pay-offs from railroad officials and settlers in South Kansas. Cyrus resigned on December 20, 1873 and was not involved in politics again.

Now there is another mysterious time in Scofield's life. Though he was responsible for the support of a family of four, he disappeared for a period of three to five years. One acquaintance said, "Scofield had a bad reputation, and he just skedaddled out of town." In his story of Scofield's life, Trumbull gets around this by stating Cyrus did not like the type of life, associates, and activities related to the D.A.'s office.

Leontine Scofield had problems of her own in this period. The son, Guy Sylvester, died in December 1874, a year after Cyrus resigned from the D.A.'s office. In the Atchison City Directory for 1872-73 Cyrus's residence is still listed there. The St. Louis Directory for 1877 lists "Scofield, Cyrus I., lawyer. Res. 3029 Dickson, St. Louis, Missouri." This means Cyrus had written Kansas off--along with Leontine.

Mr. Trumbull's story states that Cyrus returned to St. Louis to practice law. But the publication, The Bench and the Bar of St. Louis County shows no evidence that C. I. Scofield was ever a member of the St. Louis Bar in the nineteenth century. Mr. Trumbull's story of a successful law practice is in question since the Court Records of St. Louis show that at one point Cyrus badly needed a lawyer of his own.

According to the court records, Cyrus had signed a note for a \$200 loan, which was to be repaid within sixty days. The note also bore the alleged signatures of Emeline Papin and C. E. Betts. When the borrower tried to collect on the note after sixty days, however, he was unable to locate either Cyrus's home or office. Between closing date for the 1877 City Directory and August, the "law" office had apparently been closed.

Both Cyrus's sister Emeline and Betts declined to pay the note. A Sheriff's Deputy stated that a petition was served to Betts on Sept. 14, 1877, although the other defendants could not be found in St. Louis. Emeline was later served a petition in Webster, Missouri. She claimed, though, that she had never seen nor signed the note and asked to be dismissed from the suit. In preparation for the hearing on March 1, 1878, Emeline's attorney subpoenaed Charles Bass, a teller at the Boatman's Bank, to testify on her behalf. After that, Simpson withdrew the action against Cyrus and Emeline, leaving Betts as the sole defendant with \$219.30 owed--with the interest still accruing. There is no record of payment.

Scofield must have needed funds badly. On May 28, 1877, he took out a ninety-day note for \$900,

again with the supposed signature of Emeline Papin. This was case 46333. Again there was no payment. Emeline denied endorsement, and Scofield could not be located. A "successful lawyer" does not "blow town" to avoid a process server. It seems probable that Cyrus forged her name. There was a hearing on May 6, 1879, but the papers noted, "Dismissed on motion of the plaintiff." There is no evidence that the man involved ever got his \$900 or that Cyrus made any effort to pay.

Another case strengthens the belief that Scofield was quite active in forgery. Case 44326 involved another note with Emeline E. Papin's signature for \$250 on June 28, 1877. Emeline admitted later that she knew this note was a forgery. Her testimony on May 10, 1878 read: "Mr. Vollmer came out to the house and handed me a letter... I understood that there was a note due and that my brother was in great danger." It is hard to know whether she was a willing collaborator or if she was unaware her name was being used. According to the understanding in dispensational circles, Cyrus was by this time in the Kingdom and starting on the road to righteousness.

There is no evidence that Cyrus was a successful lawyer serving a respectable clientele. There were periods unaccounted for in his life at this time. It has been assumed that Leontine decided to leave Cyrus at the time and returned to Atchison. In fact, she had never left Atchison. Cyrus's role as husband and father had been irregular ever since he entered politics. Without regular employment and income, he wandered. As Trumbull tells it, he led the life of a bachelor.

The charges in the forgery lawsuits were dropped without proper adjudication, suggesting that Scofield's career was in the hands of someone with greater "clout" than Pomeroy or Ingalls had ever known. However, that career meant Leontine, the Catholic wife, had to go. According to the Scripture (1Ti 5:8), a man who does not provide for his own household is worse than an infidel, although that did not appear to phase Cyrus; he never made any effort to clean up the black marks on his record.

The 1912 edition of Who's Who in America places Scofield's conversion sometime in 1879, and Trumbull indicates as much in his biography. However, the only definite dates in 1879 tend to raise doubts about what happened and when.

When did the conversion occur? Scofield says he was converted at the age of thirty-six, and it has been assumed the event did take place sometime before D. L. Moody's 1879-80 Evangelistic Campaign. This places the conversion sometime after his thirty-sixth birthday on August 19, 1879 and before the first meeting of Moody's ministers in St. Louis on November 25, 1879. As late as November 6, though, Cyrus was still involved with a forgery charge, and that case's records do not agree with the picture of a new convert trying to right matters of the past. Of course, God forgives the past and changes a man into a new creature if he is really born again (2Co 5:17), but one expects to see a change of behavior. The details of Cyrus's conversion are not supported by public records, so we do not know the whole truth about the conversion of a man who has profoundly influenced the church.

As the forgery cases were being dismissed with unseemly haste and without fair settlement, Cyrus entered his new role as a worker at the Moody meetings. Of course, until 1879, Cyrus was close to illiterate in things Christian, so it is unclear what role he could have played in Moody's campaign.

Scofield's Christian service was sponsored by Reverend James Brookes, the pastor of St. Louis's Walnut Street Presbyterian Church. As Scofield's ideas on prophecy began to take shape, they were sparked by the teachings of his sponsor who was in turn influenced by John Nelson Darby. About 1850, Darby began publishing his dispensationalist writings in Europe, and from 1862 to 1877, he made seven lecture trips to America and Canada to promote his teachings. Brookes's views of a failing church were also influenced by other theologians who wanted the same prophetic view taught and accepted.

Remarkably, with such limited theological background and training, as well as little real scholarship, Scofield was able to profoundly alter Christian theology. Indeed, the shape of fundamentalism, which has claimed to be Orthodox Christianity, has been determined by the influence of dubious characters like Scofield.

During this time, Friedrich A. Tholluck was teaching something more apostolic. In his study, *Light From The Cross*, he states his belief in a triumphant church prevailing on earth against Satan (Moody Press, Chicago, 1852.) He places the "Great Tribulation" in A. D. 70, rather than modern doomsday prophecies which foresee freeways littered with driver-less cars. The failure of Tholluck's views to remain prevalent in this country is largely due to the activities of Darby, Brookes and Scofield.

While involved in Moody's campaign, which remained in St. Louis until April 1880, Cyrus avoided the reality of securing an income for himself or support for his family left in Atchison, Kansas. He paid his room rent, but sent very minimal amounts of money to his wife, and only occasionally.

After the Moody meetings, Cyrus became Acting Secretary of the St. Louis Y.M.C.A. in August 1880. If he still had a law practice, it did not intrude on his Y.M.C.A. duties.

In July 1880, Cyrus joined the Pilgrim Congregational Church of St. Louis. Rev. D.C. Goodell, the pastor, was a personal friend of Brookes and apparently agreed with Brookes's views on prophecy. The church issued Scofield a license to preach. He organized and pastored the Hyde Park Congregational Church of St. Louis, where he continued until the summer of 1882. Then someone suggested that he might be the man to fill a vacancy in their Dallas, Texas church.

On July 28, 1881, about the time Cyrus was licensed, Leontine Scofield had divorce papers drawn up, although case number 2161 was not filed until December 9, 1881. Leontine charged that Cyrus had absented himself, abandoned the family, and neglected his duties. Further, she charged that he had failed to contribute to the family's economic well-being. Scofield denied each and every allegation. The Court issued a decree for Leontine, but somehow the divorce never became final. In March 1882, Cyrus's lawyer requested a dismissal, which was granted. The case remained in limbo.

Cyrus never disclosed that he had a wife to his congregation; in fact, he gave them the impression that he was a bachelor. In 1883, Leontine became a librarian at the Atchison Public Library. On October 1, 1883, she filed a second divorce petition, and on December 8, 1883 the divorce was granted. Divorce papers deemed Cyrus unfit for custody of the children.

It is assumed that the character of a candidate for a pastorate would be carefully evaluated. No such evaluation could have been made by the church in Dallas, Texas. Converted for less than four years at the time, Cyrus had no theological training and limited formal schooling. He had been admitted to the Bar in Kansas, but had abused that privilege. He was separated from his Catholic wife and family without the benefit of a divorce.

Scofield had received a fair amount of publicity during his political life in Kansas. His sudden disappearance at the beginning of 1874 left editors wondering. The contrast between the politician of 1873, the scalawag of 1874, and the minister of 1881 was too profound to ignore. So we find a Scofield story in the *Atchison Patriot* that was picked up by the *Topeka paper*, August 27, 1881. It follows, with the journalist's misspelling of Scofield's name intact:

CYRUS I. SCHOFIELD IN THE ROLE OF A CONGREGATIONAL MINISTER

"CYRUS I. SCHOFIELD, formerly of Kansas, late lawyer, politician and shyster generally has come to the surface again, and promises once more to gather around himself that halo of notoriety that has made him so prominent in the past. The last personal knowledge Kansans have had of this peer

among scalawags was when about four years ago, after a series of forgeries and confidence games, he left the state and a destitute family and took refuge in Canada. For a time he kept undercover; nothing being heard of him until within the past two years when he turned up in St. Louis, where he had a wealthy widowed sister living who has generally come to the front and squared up Cyrus's little follies and foibles by paying good round sums of money. Within the past year, however, Cyrus committed a series of St. Louis forgeries that could not be settled so easily, and the erratic young man was compelled to linger in the St. Louis jail for a period of six months.

"Among the many malicious acts that characterized his career was one peculiarly atrocious that has come under our personal notice. Shortly after he left Kansas, leaving his wife and two children dependent upon the bounty of his wife's mother, he wrote his wife that he could invest some \$1,300 of her mother's money, all she had, in a manner that would return big interest. After some correspondence, he forwarded them a mortgage, signed and executed by one Charles Best, purporting to convey valuable property in St. Louis. Upon this, the money was sent to him. Afterwards the mortgages were found to be base forgeries, no such person as Charles Best being in existence, and the property conveyed in the mortgage fictitious.

"In the latter part of his confinement, Schofield, under the administration of certain influences, became converted, or professedly so. After this change of heart, his wealthy sister came forward and paid his way out by settling the forgeries, and the next we hear of him he is ordained as a minister of the Congregational Church, and under the chaperonage of Rev. Goodell, one of the most celebrated divines of St. Louis. He causes a decided sensation.

"It was known that Schofield was separated from his wife, but he had said that the incompatibility of his wife's temper and her religious zeal in the Catholic Church was such that he could not possibly live with her.

"A representative of 'The Patriot' met Mrs. Schofield today, and that little lady denies, as absurd, such stories. There were never any domestic clouds in their homes. They always lived harmoniously. As to her religion, she was no more zealous than any other church member. She attended service on the sabbath and tried to live as becomes a Christian woman and mother. It was the first time she had ever heard the objection raised by him. As to supporting herself and children, he had done nothing. 'Once in a great while, say every few months, he sends the children about \$5, never more. I am employed with A. L. Gignac and Co. and work for their support and mine. As soon as Mr. Schofield settles something on the children to aid me in supporting them and giving them an education, I will gladly give him the liberty he desires. I care not who he marries, or when, but I do want him to aid me in giving our little daughters the support and education they should have.'"

If the Dallas church officials had read the newspapers there might have been a different outcome to this story. The Scripture says, "Moreover he must have a good report of them which are without; lest he fall into reproach and the snare of the devil." (1Ti 3:7.)

Cyrus had a terrible report with the public but was on his way to take a pastorate. He seemed to arrive in Dallas with little luggage. New books came regularly and were used in preparing sermons. If Scofield began "cramming" for ordination as early as April 1882, either Goodell with Brookes's assistance, was doing a "snow job" among the Congregationalists or else someone not yet discovered had chosen Scofield for a ministerial role, as a step to something else.

On his first full day in Dallas, he spoke twice to small crowds. After one year, the membership was up to seventy-five, including, as new attendants, the VanWark family. Hettie VanWark and her sister joined in December 1883. Cyrus began paying attention to Hettie. Their marriage certificate is dated March 11, 1884, but Cyrus gave the date as July 14, 1884.

Scofield started cottage prayer meetings that were popular and added members to the church. His

call as pastor for a one year term came October 22, 1882. In June 1883, his salary was set at \$1,500 a year. His ordination to the ministry in October 1883 was conducted while he was a defendant in the second divorce proceeding, which became final in December 1883.

His ordination statement, read in part: "I hold that such faith is always accompanied by that sincere repentance which involves a change of mind toward God, and in respect of the guilt of sin." His "repentance," however, did not include restitution to the men involved in the forgery cases or making up for the neglect of his family.

God seemed to bless Cyrus as his church grew numerically. After four years, the church was able to assume its own support. The American Home Missionary Society offered Cyrus the position of Superintendent for Louisiana and Texas. He accepted and served for many years. It meant that he would be absent from July to October to minister at Bible conferences. He also taught classes at the Y.M.C.A. and training classes for ministerial students.

By 1888, the church had 250 more members and built a new church. Hettie was pregnant then and their son, Noel Paul, was born December 22, 1888.

A Southern Baptist minister, J. R. Graves, published a book, *The Work of Christ Consummated in Seven Dispensations* in 1883. It has a dispensational scheme quite similar to the one which Cyrus used later in the Scofield Reference Bible. Of course, both were similar to the writings and lectures of J. N. Darby of a few years earlier. This work of Graves was circulated in Scofield's area. Judging from his later dispensationalism, Darby, Graves, Trotter and Kelly must have contributed a great deal.

In 1888, Scofield printed *Rightly Dividing the Word of Truth* to teach his classes the dispensational view. In 1856, a godly Scot named Patrick Fairbairn wrote a scripturally-based refutation of the whole dispensational business. Unfortunately, Scofield was not enlightened on the matter. The Dallas church agreed to lengthy vacation periods so Cyrus could minister wherever called, carry on the Home Missionary Society work and speak at conferences. They wanted to keep him as their pastor, so they willingly let others fill in for the five months of the year during his absence. These Bible conferences were to reshape a significant part of American Protestantism.

During this time, Scofield was the head of Southwestern School of the Bible in Dallas, the forerunner of the Dallas Theological Seminary. This school is now a major center for spreading Scofield's views.

The heart of Scofield's system is the teaching of prophecy that proponents claim restores "lost truth," which has been lost since the early days of the church. These were actually the heresies lost since Cerinthus in the first century and Ribera in the sixteenth century. Darby's dispensational schemes were promoted at Bible conferences, particularly the ones at Niagara Falls. The leadership was in the hands of James H. Brookes until his death in 1897. Later, A. C. Gaebelein took the lead but was unable to keep it going. There was "rupture over the rapture" as differing views were held.

As one early writer said, "There is not a Bible teacher or anyone else living in the world today, who has found a secret rapture in the Bible by his own independent study of the Bible itself. These teachers come to the Bible with cut and dried theories which they have learned elsewhere, and twist and torture texts to fit the theory."

This Scofield teaching is concerned with a literal Jewish kingdom to last for a millennium. It was first brought into the early church by some Jews who still could not give up the hope taught to them by the scribes and Pharisees. The Bible does not teach it, and the disciples who had been taught it, rejected it after Pentecost. Jesus warned about it in Mt 16:6-12. Scofield's work was calculated to promote certain ideas. We must ask ourselves if Jesus ever offered or announced himself as an earthly

King or claimed David's throne? Had he ever in any way suggested he was going to set up an earthly kingdom? He said to Pilate, "My kingdom is not of this world, if my kingdom were of this world, then would my servants fight, that I should not be delivered to the Jews, but now is my kingdom not from hence." (Jn 18:36.) They could not prove him guilty before Pilate of any offense against Rome.

Philip Mauro, author of numerous books on prophecy in the 1940s, has pointed out that in the New Testament the kingdom is mentioned 139 times. But Scofield avoids comment on 118 of them because they will not sustain the postponed kingdom theory.

In 1890, Scofield started a Bible Correspondence Course which he directed until 1914 when it was taken over by the Moody Bible Institute. Tens of thousands of students scattered over the world were indoctrinated with his dispensational ideas.

Dwight L. Moody was born in Northfield, Massachusetts and in his later years made his home base there. In 1895, Moody's home church called Scofield to be its pastor for a year which meant Cyrus had to leave Dallas and sever connections with the Missionary Society.

In January 1896, Cyrus submitted his final report for his ministry in Dallas reviewing his fourteen years there. Membership had grown from 14 to 812. The active membership was 533. He sent the report from Northfield, where he was already at work. He arrived there early in 1896, but there was no mention of Hettie or son Noel.

At the end of the year, the Dallas Church called for him to return at a salary of \$2,400 a year with two months annual leave. He declined the offer as two months would not be enough time for his wider ministry. He suggested that they seek another pastor and moved his membership to the Northfield church.

In April 1897, Cyrus received word that Dr. James Brookes had died. Later Scofield wrote of him, "My own personal obligations to him are beyond words. He sought me in the first days of the Christian life and was my friend and first teacher in the oracles of God."

Moody also established the Northfield Summer Conferences for Scripture searching and heart searching. These continued for many years. Robert Scott of Morgan and Scott, a British publishing house linked with the Plymouth Brethren, met Scofield there. That played a role in Cyrus's later life.

Friends raised money in 1898 to build a chapel on the Northfield campus for Moody's sixtieth birthday. It was finished in 1899, shortly before Moody died. The chapel was organized as a church in November 1899 and held its first service. Cyrus Scofield was called as pastor. He remained there three more years.

In 1901, several men wanted to revive the Niagara Conferences. A[n] estate was made available at Sea Cliff on Long Island. Arno Gaebelin was at one of the first conferences. Cyrus took leave of his church in Northfield. He reported later that he and Gaebelin walked on the shore until midnight, and Cyrus told him of his plan to produce a reference Bible.

At this time, Scofield purchased eight and a quarter acres of land in the village of Ashuelot, Cheshire County, New Hampshire. He was eager to erect a building on it.

In 1901, Scofield was admitted to membership in the Lotos Club in New York City. This is an exclusive club founded by prominent New Yorkers such as Whitelaw Reid of the N.Y. Tribune and Samuel Untermyer, the notorious criminal lawyer. Untermyer was on the Club's Literary Committee when Scofield's application was presented. "The club was to promote social intercourse among journalists, artists and members of musical and dramatic professions and representatives, amateurs, and friends of literature, science and the fine arts. At least one third of the members shall be

connected with said classes." Someone must have thought Cyrus could qualify in the literary category. Scofield's "postponed kingdom" teaching was most helpful in getting Fundamental Christians to back the international interest in the Zionist movement. Scofield kept up his Club membership until his death. The selection of Scofield for admission to the Lotos Club strengthens the suspicion that someone was directing his career by concerns remote from fidelity to the truth of Jesus Christ.

Because Cyrus was in poor health, he resigned from the Northfield pastorate. By early February 1903, he had settled affairs in Northfield and returned to take up his duties in Dallas. He still covered his summer circuit. Later that year, he realized he must either give up the church or the work on the Bible.

By early 1904, a trip to Europe was planned for research. (No mention is made of Noel on this trip that lasted nine months.) As Trumbull describes it, research there was presumably necessary for a full rounded understanding of all view points.

Mr. Scott, the Morgan and Scott publisher who first met Scofield at Northfield, took the Scofields to his home near Dorking. As Trumbull reports the story, the men discussed a publisher. Mr. Scott took Cyrus to see McHenry Frowde, head of the Oxford Bible Publishing House of Great Britain. He was interested and said he would consult Mr. Armstrong, head of the American Branch of Oxford University Press. And so it happened that the great publishing house of the English speaking world would publish the Scofield Bible.

After about two months in England, the Scofields went to Switzerland, settling at Montreux where Cyrus planned to work on the Bible. However, he was sick and unable to work for four months. Either Scofield or Trumbull slipped up on the story, though, for two pages later Trumbull reports that Scofield spent nine months at Montreux in uninterrupted labor. Gaebelein states that this illness was in 1906, although other sources have Cyrus in Michigan at that time.

Scofield had a supply of large page, wide margin notebooks purchased for the Bible work. While Cyrus was sick, Hettie cut up an entire Bible and pasted it page by page in the notebooks. Later, Cyrus put his notes beside the text.

Before that time, though, the Scofields returned to Dallas because of lack of funds. It was 1905. The church still wanted him for its pastor, but it needed more attention than he could give and work on his notes. The church called Reverend Irving Carrott as associate pastor at a salary of \$1,500 yearly and retained Scofield as pastor with a salary of \$1,000 a year. That hardly seems enough to support a family and pay his Lotos Club dues. In January 1906, though, the church raised the salary to \$3,000 a year, and gave him his freedom to travel.

Cyrus became ill again and went to a sanitarium in Clifton Springs, New York to gain strength and to work on his notes. It appears that they went by way of New York for he wrote to Gaebelein on Lotos Club stationery dated 2 Sept. 1905: "By all means follow your own views of prophetic analysis. I sit at your feet when it comes to prophecy and congratulate in advance the future readers of my Bible on having in their hands a safe, clear, sane guide through what to most is a labyrinth." Many believe Gaebelein had much to do with the shaping of Scofield's dispensational prophetic views.

Miss Ella Pohle, who had helped with the Bible Correspondence Course, joined the Scofields to help with the work for the next year. By May 1906, the three went to New York City with the notebooks. While Cyrus stayed at the Lotos Club, Hettie and Ella stayed some place where work was continued on cross references. Later in May, they moved to New Hampshire to the Crestwood Camp where they stayed in tents--one large one for living and a smaller tent for working.

Scofield's biographers do not agree on this period. Gaebelein has Cyrus going to Europe in 1904 for two years, falling ill in Montreux for four months in 1906 and arriving back in New York on May 27,

1906.

He supports this by a letter dated May 27, 1906 from Crestwood Camp. If that letter is valid, ship arrivals should show one which fits the travel story. Of the eleven ships arriving that day, none fit the story.

The Bible work continued through 1906, and Cyrus was in constant contact by mail with his seven consulting editors: Arno C. Gaebelein, Henry G. Weston, James M. Gray, Arthur T. Pierson, W. G. Moorhead, William Erdman and Elmore Harris.

In September 1906, Scofield wrote to the Dallas church of his need to go to London for more study. Again the notebooks went to Europe with the Scofields. Once more the biographers are mixed up. Trumbull states that the Scofields stayed in Europe for two years, but this conflicts with church records. Trumbull writes, "The treasures of the Oxford libraries were fully at the disposal of the man who was making himself a Bible scholar by mastering the Bible scholarship of the world...He covered the whole field of such scholarships whether friendly or unfriendly--to the Bible." (To cover the whole field is patently impossible in the time available.) He did not give a lifetime to study as real scholars have done.

There are so many discrepancies in the stories of this trip, which brings up the suspicion that the trips were for effect and publicity. Finally, in less than one year, the Scofields were back at Crestwood Camp and were again joined by Ella Pohle. The manuscript boxes were stored in a small workshop and the work was done in a small tent. A fire burned the living quarters, but the work tent and shed and all the notebooks were unharmed.

In June, they left Ashuelot and went to Lake Orion, Michigan to do the work. En route, Cyrus went via New York and, on June 5, 1907, signed the contract with the Oxford University Press for publication of the Scofield Reference Bible. It was officially published on January 15, 1909.

Harry Ironside, a dispensationalist and pastor of Moody Memorial Church, Chicago, said, "Alas, how ready are well-meaning people to put the ministry of human teachers in the place of the Holy Scriptures and almost unconsciously begin 'teaching for doctrines the commandments of men' never realizing his indictment could be applied to the very system he spent his life defending and propagating."

One wonders why Scofield's work took seven years. His ideas had been formulated (or handed to him) early in his ministry. His teaching and correspondence course had followed along the same lines. The Plymouth Brethren, his spiritual forebears, had extensively published Darby's writings, which he could have culled.

Trumbull said. "Scofield was concerned to find and state exactly what the Bible itself had to say on any and every point." But there are gaping omissions. Scofield does not comment on verses dealing with divorce, family responsibilities and breaches of moral and/or civil law:

His own litany of such breaches:

1873 --false oath of office

1874 --taking bribes

1874 --failure to provide for family

1877 --fraud and forgery

1879 --failure to pay notes

1883 --divorce

1909 --adding to the Word of God

When Scofield received a request from Chicago's Marquis Publishing Co. for information for an entry in Who's Who in America. Vol. 7, Cyrus filled it in and returned it. In this 1912 entry, year 1912, we note the following on page 1850:

A. Misstatements or inaccuracies

1. Reared in Wilson Co., Tenn.: no contact before 1858
2. University studies interrupted: no evidence
3. Served in Confederate Army to end of war: discharged 1862
4. Decorated for valor: utterly false
5. Wedding day, July 14, 1884: correct dates are Sep. 21, 1866, and March 11, 1884. Certificates available.

B. Omissions

1. Wife: Leontine
2. Children: Abigail, Marie Helene, Guy Sylvester
3. The divorce proceedings of 1882-83.

C. Items omitted but circulated in areas of his ministry

1. Story of birth in Tennessee
2. Existence of son, Noel
3. The law practice in St. Louis, Missouri

Some readers may feel that too much has been made of discrepancies in Scofield's stories. Some could have been through carelessness or misunderstanding, but that is not possible with this entry in Who's Who. The story of the law practice has no support in official records. It seems that whoever prepared this data was very selective and calculated the deception. Can the system be credible if its "patriarch" uses calculated falsehood?

In Trumbull's biography there are 38 errors in 130 pages. Some could be caused by careless editing or condensation, but there are discrepancies for which the most ready explanation is deliberate fabrication. If Scofield appeared to have a clear mind and memory in 1919, then he must be responsible for being inaccurate. What Trumbull related may be what Scofield wanted known. Trumbull, with Scofield's assistance, used a pitchfork to do a cover up.

The Scofields moved to Douglaston, in the borough of Queens, N.Y. His only guaranteed income was \$600 yearly from Dallas. How did they live, keep a son in school, buy a home, and keep up the dues in the Lotos Club? Scofield and others organized the Community Church of Douglaston. The first meeting was held May 2, 1915 in a store on Main Street leased for services. Their first social affair was a reception honoring Dr. and Mrs. Scofield on February 9, 1916, when he was seventy-three years old.

In 1917, Oxford University Press published a revised edition of the Scofield Reference Bible. The

1909 edition disappeared, and the most widely circulated issue is the one revised in 1917. The greatest change was in placing a date on each page of the text.

Scofield and Charles Trumbull met at the Southfield Bible Conference in Crescent City, Florida and were photographed together. In the winter of 1919, the two met for several days at a home that was made available to Cyrus at Crescent City. Trumbull stayed a while to interview Scofield to get material for a series of articles for the S. S. Times that appeared between May and September that year.

In 1920, the Oxford University Press issued the articles in the book, The Life Story of C. I. Scofield. These books seem to be almost unobtainable today. Trumbull was a competent and experienced journalist, but this writing differs from other writing that bears his name because of inaccuracies. The facts he wrote down do not agree with official public records.

Cyrus last attended service at the Douglaston church on May 22, 1921. In July, one month before his seventy-eighth birthday, the fierce heat of summer distressed him, and there were hours of intense suffering. The family realized recovery was impossible. He was unconscious for two days before the intense pain passed and he fell asleep for good. He passed away at 11:00 A.M. on July 24, 1921 as church bells were ringing. Cause of death: cardio vascular renal disease.

The funeral was on Wednesday, July 27 at the First Baptist Church in nearby Flushing. Several ministers spoke and praised the life and work of Cyrus I. Scofield. He was buried at Flushing.

The Scofield will, drawn up in May, was presented for probate in Queens County on August 2, 1921. Cyrus noted he had provided good and comfortable homes for his wife and son. The entire estate, estimated at \$23,004, was left to Hettie and Noel. There was no mention of his first family.

Value judgments are unpopular, but we have a statement from Scofield himself that offers its own judgment: "Character is what we are. Conduct is what we do. Reputation is what is said about us. Character is what we are. A bad man does not habitually do good actions, or a good man habitually do evil actions. We all know these things."

The most reasonable interpretation of the work of Scofield is that it is neither honest nor valid. As such, it should have the whistle blown, for it is properly outside the line of valid Christianity. It seems many evangelicals are trying to disengage themselves from what now appears to be a tottering wreck, a wreck erected by Darby, Arno Gaebelein and C. I. Scofield. The Scofield Reference Bible did, and is doing, a great disservice to the Kingdom of God.

SCOFIELD NOTES ANSWERED BY CHARLES GILBERT WESTON

From the Scofield Reference Bibles 1917 and 1967 editions

(Referenced as SRB 1917 and SRB 1967)

As a very young Bible school teacher I obtained books on the Christian life, principles of interpretation, doctrine and prophecy that were duly approved in "Fundamentalist" circles. Also I was given a copy of the 1917 Scofield Reference Bible. I ran into problems of squaring what they taught with what I was learning as I studied and taught the Scriptures. Now I am past 80, having studied, ministered, and taught for 64 years around the world. Many others have helped and still help me. Please hear some Scriptures bearing on biblical interpretation that must be clarified.

I Sa 2:30: "Wherefore the Lord God of Israel saith, I said indeed that thy house, and the house of thy father, should walk before me forever: BUT NOW the Lord saith, Be it far from me; for them that honor me I will honor, and they that despise me shall be lightly esteemed." Definitely forever does

not mean unconditionally. We see God's promises are conditioned by his person and sovereignty. Then we realize that IF a so called unconditional promise COULD be made it would nullify God's sovereignty -- an absolute impossibility. So any claim of this or that promise being unconditional is false. God says, "IF thou wilt...then will I." There is always an IF.

See also Jer 18:5-10, quoting 7-10, "At what instant I shall speak concerning a nation, and concerning a kingdom, to pluck up, and to pull down, and to destroy it; If that nation, against whom I have pronounced, turn from their evil, I will repent of the evil that I thought to do unto them. And at what instant I shall speak concerning a nation, and concerning a kingdom, to build and to plant it; If it do evil in my sight, that it not obey my voice, then I will repent of the good, wherewith I said I would benefit them."

These words spoken to Israel were applicable to Israel as a nation. It totally eliminates all so called unconditional promises and prophecies to Israel or to any nation. God is no respecter of persons or nations, but is just and fair to all alike with abundant mercy to all who call upon him in truth.

Hope was not blotted out despite the destiny prophesied for the carnal apostates. (Isa 5:1-14.) Any person who would repent could find mercy and blessing with the godly Remnant. (Isa 1: 16-20; Joel 2:32.) Furthermore, God promised a sure attainment of the promises of Ex 19:5-6 when he would make a New Covenant with the house of Israel and the house of Judah. (Jer 31:31, 34-37.)

The Lord spoke of his Remnant in Mal 3: 16-17:"...they shall be mine saith the Lord of Hosts, when I make up my jewels." (Heb Cegulah). The same peculiar treasure (Cegulah) as at Ex 19:5-6. The same Remnant of Isa 10:22-23, and of Hos 1:10 and 2:23, spoken of by Jesus at Jn 1:11-13, by Paul at Ro 9:23-26, and by Peter at 1 Pe 2:3, 9:10. These who love God continually honor the Lord of that New Covenant as the Lord taught them, (Lk 22:19-20) and as Paul taught, (1 Co 11:23-26) for the Promised SEED gave himself for whosoever, for the Jew first and also for the Gentiles. (Ge 22:18; Jn 3:16; Gal 3:8-16, 29; Heb 8:6-13; 9:15; 12:22-28.)

Now we have moved scripturally and in boundaries of apostolic principles so far and have stepped on the toes of some holding unintended errors.

Jesus, the Impregnable Rock of the New Covenant, may not be chipped, altered, moved, obscured or ignored without disastrous consequences. His ministry was to bring this New Covenant, (Isa 42:6; 49:8; Jer 31:31-37; Mal 3:1-2; Mat 24:35,) bringing the fulness of divine revelation. (Jn 8:47; Dt 18:18-19; Acts 3:22-23.) Moses' great prophecy emphasizes that Christ would bring the fulness of the Word of God. Heb 12:1-2 is comparable to Moses' prophecy.

In Dt 18:18, God says. "I will put my words in his mouth, and he shall speak unto them all that I shall command him." Then Peter declares that whoever will not hear HIM shall be destroyed from among the people. (Ac 3:23.) And Paul says, "If any man teach otherwise and consent not to the words of our Lord Jesus Christ, he is proud, knowing nothing, destitute of the truth; from such withdraw thyself." (1Ti 6:3-5.) Consider: Jesus is the Way, the Truth and the Life. Any omission or variation of his word is a departure from the Truth and the Way, and we fear, from the Life itself. (Col 2:8-9; Tit 1:9-11,14; 1Ti 3:3-4,7; 2Ti 4:2-4.)

The list of Scripture passages that are ignored, resisted, twisted, shaded, perverted, brushed by or veiled by diversionary notes is a testimony against its content in the preaching and Bible teaching of this 20th century, including the creeds and dogma on which it may seek to justify itself. Men today, as the Pharisees did, are doing these things to Christ.

When men preach a doctrine that finds no room for a full clear presentation of Mt 13:36-43 or of Acts 3:22-23, then they are committing that very sin. And when they build a doctrine that has no room for the full meaning of 2Pe 3, Ro 8:18-23 and 2Th 1:6-10, then they have built a false doctrine

for itching ears. When men begin to see the truth in God's word and realize that to confess it would cost money, job, esteem or leadership, and fail to take a stand for truth, then they too have joined the Pharisees with their vested interest. Every sin mentioned here is rampant in our time.

I have often spoken against the Scofield Reference Bible notes as being an abomination and advised students against using a Scofield Bible lest their minds be affected because of the evil heresies it contains. Such statements must be substantiated or the person who makes them repudiated. Some persons are so wedded to the error and so blinded by it, that they will receive no teaching, but Jesus said, "Why call ye me Lord, Lord, and do not the things that I say?" (Lk 6:46.) "Not everyone that saith to me Lord, Lord, shall enter into the kingdom of heaven but he that doeth the will of my Father which is in heaven." (Mt 7:21.)

True Bible study takes time and labor and careful faithful attention to what a writer is saying without trying to make him say what we want him to say. Teaching in the Old Testament was veiled and much could not be understood until the Messiah came. The New Testament writers remove the veil for us. They taught the whole revealed will of God. Many teachers today are teaching doctrines the Apostles did not teach and some which they thoroughly condemned.

The dispensational scheme that Scofield picked up from others divided time into seven dispensations during which time man is tested, he said, in respect of obedience to some specific revelation of the will of God.

He lists seven periods of time:

1. Innocence -- creation to the Fall. (Ge 2:16-17.)
2. Conscience -- from the Fall to the Flood.
3. Human government -- from the Flood to Abram
4. Promise -- Abram to the giving of the Law on Sinai.
5. Law -- Sinai to the Cross of Christ.
6. Grace -- from the death of Christ to the judgments in Revelation.
7. Kingdom -- the last of the ordered ages -- the time Christ will restore the Davidic kingdom and reign one thousand years.

This is Scofield teaching, not the Bible. He gives no scriptural authority for there is none to be given. These divisions are arbitrary and they all overlap. God made a promise in Eden of a Coming One. Adam had a conscience for he hid after he disobeyed. No one can be saved apart from God's grace in any age.

In the Bible, the word *oikonomia* means stewardship, i.e., "Give account of thy stewardship." (Lk 16:2; 12:3; Col 1 :25.)

INSTEAD, God dealt with his people by Seven Covenants:

1. Edenic -- a charge and a test. (Ge 1:26-31.)
2. Adamic -- the entry of sin required a hope and a discipline. (Genesis.)
3. Noahic -- a new start and promise of the SEED of a woman. (Ge 6:3, 9:1-17.)
4. Abrahamic -- a series of revelations to Abraham make up the Covenant (Ge 12:1-3; 13:14-17:15:1-21; 17:1-27; 18:1-53; 21: 1-13; 22:1-18.)

5. Mosaic -- this Covenant was written and dedicated with blood. (Ex 19:1-9; 20:1-22; 24:1-18; Dt 5:2-5.)

6. Davidic -- 2Sa 7:10-17; 1Ch 17:9-15; major portions are found in Psalms 16:22; 89:3-4, 34, 37; 110:1-4.

7. The New Covenant in our Lord. (Mt 25:26-28; Lk 22:20; Jn 12:47-50; 14:6; Heb 1:1-3; 2:1-4; 4:16; 5:9-10; 12:22-28; Ro 14:9; 10:9; Ac 2:33; Eph 4:8; 1Ti 2:5.) (From The Seven Covenants by Charles G. Weston.)

When Albertus Pieters wrote about the Scofield Bible in 1938, he said it was one of the most dangerous books on the market.

SCOFIELD'S BASIC ERRORS

1. He disregards the witness, the doctrines and the examples of interpretation of the Old Testament that are given us by the apostles in the New Testament.

2. He usurps apostolic authority by contradicting their clear teaching and so setting himself above them.

3. He makes false statements exactly opposite to known facts to support his false doctrines.

4. The greatest reigning error of this century is his teaching that promises a millennial kingdom on the earth after Christ returns for his church. (cf. Ro 8:18-23.)

5. That the church was not foreseen and that the prophets never prophesy of the church. (Isa 54:1; Hos 1:9-10; 2:23; Gal 4:21-30; Ro 9:22-26 and 1Pe 2:9-10.)

The leaven of these teachings has permeated everywhere, even where his notes are unknown. For proof to back up my accusations see the following:

SCOFIELD note (SRB 1917, 1967) from the Introduction to THE FOUR GOSPELS: "All (gospels) record Christ's offer of Himself as King."

ANSWER: That statement is plainly false. Nowhere does Jesus ever suggest in the faintest way that he is waiting for popular or national approval to establish his kingdom or to be an earthly king. Jn 6:15, "When Jesus perceived that they would come to take him by force to make him a king, he departed..." His offer of the kingdom is the same he made to Nicodemus at the beginning of his ministry, "Except a man be born again, he cannot SEE the Kingdom of God," Jn 3:3. Also Jn 3:14-16. Take it and be saved; neglect it and be lost.

SCOFIELD note (SRB 1917, 1967) on Mt 4:17: " 'At hand' is never a positive affirmation that the person or thing said to be at hand will immediately appear, but only that no known or predicted event must intervene." The verse reads "From that time, Jesus began to preach and say, repent for the kingdom of heaven is at hand."

ANSWER: Scofield is speaking pompous nonsense. Mk 1:15 reads: "The time is fulfilled for the kingdom of heaven is at hand. Repent ye and believe the gospel." The Scripture gives us plenty of examples as to what the term at hand means. In Mt 26:46, Jesus said, "He that betrayeth me is at hand." And while he was yet speaking Judas came and kissed him and betrayed him. 'At hand' means something within your reach. So the Scripture uses it continually.

SCOFIELD note (SRB 1917, 1967) on Mt 4:17: "When Christ appeared to the Jewish people, the next thing, in the order of revelation as it then stood, should have been the setting up of the Davidic

kingdom. In the knowledge of God, not yet disclosed, lay the rejection of the kingdom and the King, the long period of the mystery-form kingdom, the worldwide preaching of the cross and the out-calling of the church. But this was as yet locked up in the secret counsels of God." Then he gives Mt 13:11,17 and Eph. 3:3-10.

ANSWER: The first statement -- "When Christ first appeared to the Jewish people the next thing should have been the setting up of the kingdom," is the error of the Pharisees, that Christ should appear as a mighty warrior conquering the world for Israel and setting up such a kingdom on earth. Scofield's notes reveal this as his understanding of the kingdom. He declares that is what should have been according to the revelation to that point. Nothing could be further from the truth. That is absolute heresy. Israel, clinging to this false hope, lost everything in A.D. 70. Scofield falsely assumed that the Davidic Covenant prophesied an earthly enthronement of Christ upon the throne of David with Jews ruling over all.

The first year of Christ's ministry is given in the first four chapters of John. In Jn 3:1-2, we read, "There was a man of the Pharisees, named Nicodemus, a ruler of the Jews, the same came to Jesus by night and said unto Him, 'Rabbi, we know that thou art a teacher come from God, for no man can do these miracles that thou doest, except God be with him.'" Who came? Nicodemus, a ruler of the Jews, a member of the Sanhedrin. He came by night to talk with Jesus alone.

The Sanhedrin knew that Jesus was a teacher come from God. What then was on their minds? The Messiah! They were looking for the kingdom. They knew the prophecy that Messiah should come 490 years or so, after the commandment to rebuild Jerusalem and the Temple. It was now time for Messiah to appear. That is why they sent inquirers to John the Baptist and why Nicodemus has come to question the Lord.

Jesus answered him, "Verily, verily, I say unto thee, Except a man be born again, he cannot see the kingdom of God. Nicodemus said unto him, How can a man be born when he is old? Jesus answered, Verily, verily I say unto you except a man be born of water and of the Spirit, he cannot enter into the kingdom of God. That which is born of the flesh is flesh, that which is born of the Spirit is Spirit. Marvel not that I said unto thee, Ye must be born again." (Jn 3:5-7.) That was the beginning of Jesus' ministry and at its very beginning he is preaching the kingdom. What kind? A kingdom with a sword-rattling, warrior Messiah? No way! A Messiah who will be lifted up as Moses lifted up the serpent in the wilderness, that whosoever believeth in him should not perish but have eternal life. (Jn 3:14-15.)

"You mean that Jews cannot see the kingdom of God unless they are born again?" Nicodemus, you are Jewish flesh, a member of the Sanhedrin, a Pharisee. Your Mosaic religion, Abrahamic descent, your Jewish flesh with all its pride, none of it can get you into the kingdom of God--only the new birth."

This is the kingdom that Jesus preached from the beginning of his ministry, but Scofield twists things up to make it appear Jesus was preaching the Pharisees' earthly kingdom.

Look at the second statement where Scofield says, "In the knowledge of God, not yet disclosed lay the rejection of the kingdom and King." Scofield thereby denies great and clear prophecies where the rejection, crucifixion, death, burial, resurrection and enthronement of Christ in glory are all set forth. (Isa 53; Ps 2; Ps 16:8-11, Ps 110:1-4) Was he totally ignorant of these wonderful prophecies?

The third statement reads: "The long period of the mystery-form kingdom, the worldwide preaching of the cross and the out calling of the church. But this was as yet locked up in the secret counsels of God." (Mt 13:11,17; Eph 3:3-10) Using mystery in this context defines it as something beyond our knowing in this age. Jesus spoke to this age in Mt 13:11, saying, "...it is given unto you to know the mysteries of the kingdom of heaven" and Mark says "... unto you it is given to know the

mystery of the kingdom of God..." (Mk 4:11.) The prophets caught the reality of the Messianic, that is, the Christian, age. For example, in 1Pe 1: 12, "Unto whom it was revealed..." Also David, (Ac 2:25-31) and Moses, (Ac 3:22-23) concerning Israel. And Peter and Paul. (Ac 3:24 with 26:22, 23) Christ unveiled the mysteries of the kingdom for this age.

SCOFIELD note (SRB 1917) on Mt 6:33: "The kingdom of God is to be distinguished from the kingdom of heaven." Part (4), The kingdom of God ... is chiefly that which is inward and spiritual; while the kingdom of heaven is organic, and is to be manifested in glory on the earth." Scofield implies that one does not enter the kingdom of heaven by being born again, this is required only for entering the kingdom of God. See also Scofield note (SRB 1917, 1967) and (I Co 15:24 part 4)

ANSWER: Such a view causes more problems. Jesus said, "Except ye be converted ... ye shall not enter into the kingdom of heaven." (Mt 18:3) "Except a man be born again he cannot see the kingdom of God." (Jn 3:3) The kingdom of God and the kingdom of heaven are one and the same.

SCOFIELD note (SRB 1917, 1967) on Mt 11:11: "John Baptist was as great morally, as any man 'born of woman,' but as to the kingdom he but announced it at hand. The kingdom did not then come, but was rejected, and John was martyred and the King presently crucified. The least in the kingdom when it is set up in glory ... will be...in the fulness of power and glory. It is not heaven which is in question, but Messiah's kingdom."

ANSWER: Scofield here, as often, makes anti-christian Israel sovereign over God, as if their opposition spoiled God's plans and purpose and the kingdom had to be postponed. What impossible non-sense! (Cf. Isa 46:10)

SCOFIELD note (SRB 1967) on Jn 18:36: "'My kingdom is not of this world' -- this verse has erroneously been taken to mean that Christ was disavowing that his kingdom would be established on earth."

ANSWER: Read Eph 1:19-23, which shows this Scofield teaching is utterly false. This is God's description of Christ's present exaltation. It is described again in Php 2:9-10; 1Ti 6:15-17 and Mt 28:18.

SCOFIELD note (SRB 1917, 1967) on Mt 11:28: "Come unto me all ye that labor and are heavy laden and I will give you rest." "The new message of Jesus. The rejected King, now turns from the rejecting nation, and offers, not the kingdom, but rest and service to such in the nation as are conscious of need. It is a pivotal point in the ministry of Jesus (1917).

ANSWER: Mt 11:28: "Come unto me all ye that labor and are heavy laden and I will give you rest, take my yoke upon you and learn of me, for I am meek and lowly in heart, and ye shall find rest for your souls. For my yoke is easy and my burden is light." How beautifully these words fit together with the very beginning of Jesus' message. These blessings are for those who are born again, finding rest in the loving care of Jesus.

"In old Israel when the Jews said the Shema, it was their formula for taking the yoke of the kingdom." (Life and Times of Jesus, pg. 267, par. 3, by Edersheim). "Take my yoke" in Jewish context meant entering the kingdom. Jesus never changed his message.

Scofield overlooked verse Mt 11:27. Jesus said, "All things are delivered unto me by my Father." Also Mt 28:18: "All authority is given unto me in heaven and in earth." He is speaking of his kingdom. (Ps 2:6-7; Ac 13:33. What is he saying? "Come unto me all ye that labor and are heavy laden and I will give you rest unto your souls." You will have entered the kingdom that cannot be moved. I am able to care for you. All things are delivered into my hands. Scofield says the new message, "The rejected King now turns from the rejecting nation and offers, not the kingdom but rest and service to all who are in conscious need of his help," (1967). In Mt 12. Jesus healed a man deaf, blind and possessed of the devil. "And all the people were amazed and said, Is this not the son of David, the

King?"

If he had withdrawn the offer of the kingdom, why would the kingdom be so much on the people's minds? But the Pharisees said, "This fellow does not cast out devils but by Beelzebub, the prince of devils." What disturbed the Pharisees? These people were getting the idea that Jesus was indeed the king. They didn't like it. So they smeared the name of Jesus, saying he was possessed of the devil.

Jesus said, "Every kingdom divided against itself is brought to desolation, and every city or house divided against itself cannot stand. If Satan cast out Satan, he is divided against himself, how then shall his kingdom stand? If I by Beelzebub cast out devils, by whom do your children cast them out? Therefore they shall be your judges, but if I cast out devils by the Spirit of God, then The Kingdom of God has come unto you."

Casting out devils manifested authority over Satan's realm. This must indeed be the Messiah, the people thought. "Is not this the son of David?" How that disturbed the Pharisees with their idea of a warrior king. They didn't want anything like this. The kingdom was not waiting to come. It had not been postponed to the millennium. It was there and in action then and if they could believe and accept it, they could be born into that kingdom. Jesus never changed his message. They did kill the King, but three days later God gave him his eternal throne. Rev 1:4-6 is the present kingdom. (Cf. Mt 28:18; Ps 16:8-11) We know he arrived in heaven because he sent the Holy Spirit back. (John 7:39; Ps 110: 1-4)

SCOFIELD note (SRB 1917, 1967) on Mt 3:2: "The kingdom of heaven ... signifies the Messianic earth rule of Jesus Christ." (1917) "The kingdom of heaven will be realized in the future millennial kingdom" (1967).

ANSWER: That is heresy! Jesus told Pilate, "My kingdom is not of this world, if my kingdom were of this world then would my servants fight." His kingdom is of the new creation. Peter in Acts 2:22-26 and Paul in Acts 13:22, 33, 47, their first recorded sermons make it clear that the Davidic Covenant is fulfilled with its accompanying Messianic Psalms, 2 and 110:1. Paul comments on 110:1 at 1Co 15:24-26, showing Christ in his present session working from his heavenly throne conquering every enemy. There is no honest teaching that would bring that throne to earth for the Father says it is in heaven and the Son is to sit there UNTIL he puts all enemies under his feet. Ps 110:2 indicates he has enemies in Zion.

Those wedded to the millennial heresy seem to be capable of any atrocity against the Word of God to try to support that teaching, even if Scripture has to be flatly contradicted to fit it.

SCOFIELD note (SRB 1917, 1967) on Mt 8:11-12: HE HAS NO NOTE on these verses, "And I say unto you, that many shall come from the east and west, and shall sit down with Abraham, and Isaac, and Jacob, in the kingdom of heaven. But the children of the kingdom shall be cast into outer darkness: there shall be weeping and gnashing of teeth."

ANSWER: These verses are Jesus' tremendous prophecy of the fate of Israel at his Second Coming. Scofield ignores it and teaches just the opposite elsewhere. These Scriptures show all the evil persons burning in hell fire and all the saved ones in the glory of God's kingdom. (cf. Lk 13:24-28) Scofield flatly denies this and the words of Mt 13:37-43. He says, No, the millennium comes next and the judgment pictured here is one thousand years later. In all these contradictions, he is contradicting him whom he calls Lord. "For the Son of Man shall come in the glory of his Father with his angels; and then he shall reward every man according to his works." (Mt 16:27) The final day of judgment is at the end of this age--the end of all things of this fallen creation.

SCOFIELD note (SRB 1917, 1967) on Ro 11:1-6, last paragraph: "That the Christian now inherits the

distinctive Jewish promises is not taught in Scripture. The Christian is of the heavenly seed of Abraham and partakes of the spiritual blessings of the Abrahamic Covenant, but Israel as a nation always has its own place, and is yet to have its greatest exaltation as the earthly people of God."

And SCOFIELD note (SRB 1917, 1967) on Ro 11:26, last paragraph: "According to the prophets, Israel regathered from all nations, restored to her own land and converted, is yet to have her greatest earthly exaltation and glory."

ANSWER: This is the millennium of the Pharisees, not of the Bible. It contradicts the plain prophecies of Jesus himself. Israel's only hope is Ro 11. Paul says they were cast away because of unbelief but verse 23 says, "If they abide not still in unbelief, shall be grafted in: for God is able to graft them in again." See Israel's end as in Jer 23:39-40; 24:9-10; 29:10-11 and Isa 65:1-15. Israel after the flesh is not an heir of God and never, ever will be. Israel is cast out. 1Co 15:50, "Flesh and blood cannot inherit." Gal 4:21-30 says. "Shall not be heir with...."

See also 2Th 1:6-10: "...And to you who are troubled rest with us, when the Lord Jesus shall be revealed from heaven with his mighty angels, in flaming fire taking vengeance on them that know not God, and obey not the gospel of our Lord Jesus Christ: who shall be punished with everlasting destruction from the presence of the Lord, and the glory of his power: when he shall come to be glorified in his saints, and to be admired in all them that believe."

See also Lk 17:26-27; Mt 24:35-39: "As it was in the days of Noah, so shall it also be in the days of the Son of Man. They ate, they drank, they married wives, they were given in marriage, until the day that Noah entered the ark, and the flood came and destroyed them all." Why not believe the Lord? Oh, but that millennium.

See also Lk 17:29-30: "The same day that Lot went out of Sodom it rained fire and brimstone from heaven and destroyed them all. Even thus shall it be in the day when the Son of Man is revealed."

If the flood takes away all the unsaved in this one day, where does a millennium come in? Only those in the ark are saved. There are no others left. Scofield has no note on this. He cannot give an honest comment for it would ruin his teaching, such as in his note on Mt 3:2: "The prophetic aspect, the kingdom is to be set up after the return of the King in glory."

You cannot ignore any Scripture and pretend honesty in interpretation. Jesus has all power. What more could be given him? He is above all now. (Mt 28:18: Eph 1:20-21)

In Lk 19:11-27, Jesus teaches by parable, about his kingdom because the Jews supposed it should immediately appear. But, in verse 12, he taught them he must leave and go to a far country to receive his kingdom and after that return; but his citizens hated him, and sent a message after him, saying, "We will not have this man to reign over us." Upon his return he would judge his servants and his enemies. The parable illustrated his judgments of his servants, good and bad. He said, "But those mine enemies, which would not that I should reign over them, bring hither, and slay them before me." (v. 27.)

"Oh no," some would say. "We have a greater revelation. After he comes again he is crowned king and the kingdom is set up and those, who would not have him, now see him in his glory and believe in him and with him reign over the Gentiles for a thousand years."

Now, that is something indeed! Isn't it amazing what can be done by just a little art of interpretation?

Mt 13:47-50 gives the parable of the net cast into the sea, in which good and bad fish are drawn in and sorted. The bad are thrown away. "So shall it be at the end of the 'aion' age: the angels shall come forth and sever the wicked from among the just, and shall cast them into a furnace of fire;

there shall be wailing and gnashing of teeth." This is an ignored text, as some prefer to teach the opposite.

In Ps 110:1, Jehovah, the Father, says to the Son, David's Lord, "Sit thou at my right hand until I make thine enemies thy footstool." In 1Ch 29:23 we see David's throne: "Then Solomon sat on the throne of the Lord, i.e., of Jehovah as king instead of David his father." The same throne, not a make do, nor a special throne just for Jesus, but the throne of Jehovah in each case, and now Jesus sits upon it in heaven. It is God's throne and kingdom, and God has promised that Jesus would be there forever. (1Ch 17:14.) The same throne at 1Ch 28:5; 29:23 and 2Sa 7:5, 16 is also called David's throne forever. So it is one eternal throne over one eternal kingdom of God and of Christ, which was shown on earth in type form as David's.

But David in Hebrew means, The Beloved, and is the name of Christ at Eph 1:6 and at several prophetic references, including Eze 34:23-24; 37:24-25; Isa 55:3-4; Ps 89. God has exalted Jesus to sit upon that throne forever. And Jesus took that throne at his Resurrection.

If it is "forever" then why does the Psalmist prophesy "till I make thine enemies thy footstool?" That is a set time, the time of the struggle with evil, the measure of this age with its gospel work and mercy For whosoever will. John in Rev 1:9 calls it "His kingdom and patience." Peter speaks of the time measure and its work in Ac 2:29-36; 3:20-21. It is 2Pe 3:8-10. David says in Ps 110:2. "Rule thou in the midst of thine enemies." It is now and it will end at his coming, for this session of his reign will bring every enemy into submission, and that from his heavenly throne, not after he comes back to earth, but definitely before. (1Co 15:24-26 and verses 50-54) The early church, the reformers, Calvin, Luther. Melancthon, Ridley, Arminius, Latimer, Whitefield, John and Charles Wesley and Spurgeon all saw this truth. Eph 1:19-23 shows the Scofield teaching utterly false. This is God's description of Christ's present exaltation, described again in Php 2:9-10 and 1Ti 6:15-16 and Mt 28:18.

SCOFIELD note (SRB 1917, 1967) on Dt 30:3: "It is important to see that the nation (Israel) has never as yet taken the land under the unconditional Abrahamic Covenant, nor has it ever possessed the whole land."

ANSWER: The conditional physical land promise to Moses and the nation, (Ex 3:8, 17; Lev 18:28) was completely fulfilled. (Jos 21:43,45) "And the Lord gave unto Israel all the land which he swore to give unto their fathers; and they possessed it, and dwelt therein. There failed not ought of any good thing which the Lord had spoken unto the house of Israel, all came to pass."

The unconditional land promise to Abraham's SEED was a different promise. The Apostle Paul defined this different promise in Gal 3:16, saying God made promises to Abraham concerning Abraham's SEED that the promises were to the single descendant, Jesus Christ, in whom all the nations would be blessed, (Ge 22:17-18); the same to Isaac, (Ge 26:4) and to Jacob, (Ge 28:13-14.) Scofield very conveniently HAS NO EXPLANATORY NOTES on these Scriptures. Many modern Bible translations have furthered Scofield's Abrahamic Covenant error by changing SEED from the singular (Christ) to the plural "descendants" and thus have substituted the many physical descendants as heirs to the promises in place of the one true spiritual inheritor, Jesus Christ! This is a crucial error of immense import. Paul further develops the meaning of SEED to include all those who are one in the Body of Christ. (Gal 3:26-29; Ro 12:5.) The promises of the land and of multiplying the SEED are fulfilled forever in the saints of the Body of Christ who have, do now, and will occupy his Kingdom in this present age. (Heb 11:8-16.)

SCOFIELD note (SRB 1917, 1967) on Lev 23:24: "...these trumpets, always symbols of testimony, are connected with the regathering and repentance of Israel after the church, or pentecostal period is ended."

And SCOFIELD note (SRB 1917, 1967) on Lev 23:27, last lines: "Historically the fountain of Zec 13

was opened at the crucifixion, but rejected by the Jews of that and succeeding centuries. After the regathering of Israel the fountain will be efficaciously 'opened' to Israel."

ANSWER: Scofield speaks above as if he were God. But Lk 13:25-28 says, "When once the master of the house has risen up, and hath shut to the door, and ye begin to stand without, and to knock at the door saying, Lord, Lord open to us; and he shall answer and say unto you, I know you not whence you are ... depart from me, all ye workers of iniquity. There shall be weeping and gnashing of teeth, when ye shall see Abraham, and Isaac, and Jacob and all the prophets, in the kingdom of God, and you yourselves shut out."

SCOFIELD note (SRB 1917, 1967) on Lk 13:28: HE HAS NO NOTE HERE. What could he say that would not contradict Jesus?

Jesus also gives the parable of the tares in the field that shall be destroyed first at his coming at the harvest at the end of the age: (Mt 13:37-43; 13:47-50) No second chance. The end of the age will bring every person to his eternal destiny.

Any doctrine that clearly contradicts a plain, clear statement of Scripture, be it prophecy or the words of Jesus, cannot be true, no matter how many Scriptures are quoted in an attempt to prove otherwise or that contradict Moses' statement in Ac 3:22-23: "Moses truly said unto the fathers, A prophet shall the Lord your God raise up unto you of your brethren, like unto me, him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you ... Every soul which will not hear that prophet shall be destroyed from among the people."

God said upon condition of your disobedience, "I will make Jerusalem a curse to all nations of the earth." (Jer 26:4-8) Those pinning their hopes on an earthly city will be cursed along with her. There is no salvation at all for the earthly city, as Gal 4:22-30 plainly teaches.

The book of Revelation is a book of signs and symbols; if a few verses in chapter 20 about a thousand year period contradict Jesus, Peter, Paul and Moses, something is wrong with the interpretation of the passage. Scofield is the arch heretic of all church history and his notes have influenced, and in some cases have controlled, a large portion of church thinking for this century.

These strong words may draw blood, but the Scripture warns, "Cursed be he that doeth the work of the Lord deceitfully and cursed be he that keepeth back his sword from blood." (Jer 48:10) There is much good material in the Scofield 1917 notes, and more in the 1967 edition, but the old heresies are still there. No poison pill is all poison, only enough to kill you.

SCOFIELD note (SRB 1917, 1967) from Introduction to THE FOUR GOSPELS part 1: "...the mind should be freed from presuppositions, especially the notion that the Church is the true Israel."

ANSWER: Scofield asks you to free your mind from the truth of the biblical teaching of the Church and swallow his false teaching. Listen to Paul, (Ro 2:28-29): "For he is not a Jew, which is one outwardly; but he is a Jew, which is one inwardly; and circumcision is that of the heart, in the spirit and not in the letter; whose praise is not of men but of God." See also Ro 9:6b-8: "They are not all Israel which are of Israel. Neither because they are of the seed of Abraham, are they all children; but, in Isaac shall thy seed be called." That is, "They which are the children of the flesh, these are NOT the children of God; but the children of the promise are counted for the SEED." (cf. Hos 1: 10; Ro 9:24-26)

G. Campbell Morgan, in 1943, two years before he passed to be with the Lord, wrote to a correspondent concerning the union of Israel and the church: "I am quite convinced that all the promises made to Israel are found, are finding and will find their perfect fulfillment in the church. It is true that in time past, in my expositions, I gave a definite place to Israel in the purposes of God. I have now come to the conviction, as I have just said, that it is the new and spiritual Israel that is

intended." (Letter to Rev. H.F. Wright, New Brunswick, Victoria. From A New Heaven and a New Earth, Archibald Hughes, Presbyterian and Reformed Press, Box 185, Nutley, N.J.)

SCOFIELD note (SRB 1917, 1967) on Mt 28:18-20: The Great Commission. He gives a dissertation concerning the name of the Trinity, but nothing about the exalted authority of Christ or the command to go and teach all nations to observe whatever he commanded his disciples. Nothing about Christ backing them up and being with them all the days.

ANSWER: Then what do these notes amount to? They are an extensive diversion to turn your mind away from the real meaning of the passage, for Scofield is against these teachings having anything to do with the Church of Jesus Christ.

Look at the Great Commission: "And Jesus came and spake unto them, saying, All power is given unto me in heaven and in earth." (Power here is Greek -- authority). "All authority is given unto me." ALL AUTHORITY. There is no other. "Go ye therefore, and teach (or disciple) all nations, baptizing them in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost; teaching them to observe all things whatsoever I have commanded you; and, lo, I am with you always, even to the end of the world." Whatever he commanded his disciples, all nations were to be taught to keep and obey. Then he said that he would be with them to the end of the world. A literal rendering would be, "I am with you all the days, even unto to the end of the age."

This word has come to us, and Jesus has commanded us to keep all the commandments that he gave his disciples when he was with them. Shall we send back word to the Lord that we are not about to do so on the authority of Scofield?

SCOFIELD note (SRB 1917) on Introduction to 2 Corinthians: (This outrageous heresy has been removed from the 1967 Scofield Bible. However, millions of copies of the 1917 Bible are still being used around the world so I am including this note from p. 1230.)

"It is evident that the really dangerous sect in Corinth was that which said, 'And I of Christ.'" He puts in parenthesis, (1Co 1: 12) and continues, "They rejected the new revelation through Paul of the doctrines of grace, grounding themselves, probably, on the kingdom teachings of our Lord as a minister of the circumcision, (Ro 15:8) seemingly oblivious that a new dispensation had been introduced by Christ's death. This made necessary a defense of the origin and extent of Paul's apostolic authority."

ANSWER: What made it necessary? Some people said, "I am of Christ," and they were wrong? Is PAUL the one who has the new revelation for this dispensation? This completely rejects all the teachings of Christ and acceptance of his death. Scofield says his teaching as a minister of the circumcision had been blotted out by his death. His teachings had been kingdom teachings, which according to Scofield, are postponed until his hypothetical millennium and they were oblivious to Paul's new revelation.

See 1Co 1:10-17. Paul says, "It is reported to me that every one of you is saying, I am of Paul. I am of Apollos and I of Cephas and I of Christ." Then, he points out it was not Paul or Cephas who died for them, but Christ. Paul, Apollos, Cephas are only those who helped, but Christ is the center. Then concluding, he says, "All things are yours, whether of Paul, or Cephas or life or death or things present or things to come, but all are yours and ye are Christ's and Christ is God's." (1Co 3:21-23.) Paul rebukes them for some things, but he never rebukes the ones who said, "I of Christ." In that you are right, you are of Christ.

Scofield is saying that Paul is the mediator of the new covenant. That the new dispensation begins with Paul. That he reveals the gospel. That Jesus was only teaching law. Scofield makes that clear in his notes (SRB 1917, 1967) on Mt 5:2-20 where he claims, when you look closely, that Jesus taught

law and that it was not our privilege or duty to keep all his words. Here we have heresy of the first water. Jesus, over and over in his discourse to the disciples in the upper room, emphasizes the necessity of keeping his commandments because they are the will and Word of God. Scofield says, "No, put it all away."

This is major heresy. This is what Paul says to withdraw yourself from. Scofield takes the death of Christ as the turning point of the dispensation, whereas Jesus took the coming of John Baptist as the turning point. (Lk 16:16. Satan deceived Scofield.)

See Heb 2:1-4: "Therefore we ought to give the more earnest heed, lest at any time we should let them slip. For if the word spoken by angels was steadfast, and every transgression and disobedience received a just recompense of reward: How shall we escape, if we neglect so great salvation which at the first began to be spoken by the Lord, and was confirmed unto us by them that heard him; God also bearing them witness, both with signs and wonders, and with divers miracles, and gifts of the Holy Ghost, according to his own will."

Where did the gospel begin? "...which at the first began to be spoken by the Lord, [not by Paul, but by the Lord] and was confirmed unto us by them that heard him," --the twelve plus Paul, for Paul heard him also. The source of the gospel is not Paul, as Scofield teaches. The gospel of grace came by our Lord Jesus Christ. "The law was given by Moses, but grace and truth came by Jesus Christ." We all agree that anyone who gets saved gets saved by the grace of God, forgiveness of sins, and the regenerative work of God through the Holy Spirit, and only then. But when this has taken place, it will manifest itself in obedience. Note Heb 5:8-9: "Though he were a son, yet learned he obedience through the things which he suffered. And being made perfect, he became the author of eternal salvation, unto all them that obey him." Now that's clear. In 1Jn 2:4, we read: "He that saith I know him and keepeth not his commandments, is a liar and the truth is not in him."

SCOFIELD note (SRB 1917, 1967) on Mt 5:17: "Christ's relation to the law of Moses may be thus summarized: 1. Christ was made under the law. 2. He lived in perfect obedience to the law. 3. He was a minister of the law to the Jews, clearing it from rabbinical sophistries, enforcing it in all its pitiless severity upon those who professed to obey it."

ANSWER: "For this is the love of God, that we keep his commandments, for his commandments are not grievous." (1Jn 5:3.) Even the Ten Commandments could not be called grievous, that a person should be true to God and not depart to idols. That was not grievous, or that one should honor God and not take his name in vain. Was that a painful commandment, or to honor his father and mother, to keep the Sabbath day of rest, to refrain from lying about his neighbor, or not to commit adultery, or not to covet things that were not his own? Are these things pitiless? Scofield speaks as if they are. He speaks of Christ as being a minister of the law to the Jews clearing it from rabbinical sophistries and enforcing it in all its "pitiless severity." My Bible says the law was added because of sin, but grace did much more abound, cf: Jn 8:1-11 I don't see anything pitiless about God dealings with the Jews. Certainly, there is none in the Sermon on the Mount.

SCOFIELD note (SRB 1917, 1967) on Jn 14:6: "Jesus saith unto him, I am the way, the truth and the life; no man cometh to the Father but by me." Scofield HAS NO NOTE on Jn 14:6.

ANSWER: Scofield denies Jn 14:6 elsewhere by teaching that Israel is still God's people, walking with the Father, but at Christ's Second Coming they will then accept Christ. See 1Jn 2:22-23, "Who is a liar but he who denieth that Jesus is the Christ? He is antichrist that denieth the Father and the Son. Whosoever denieth the Son, hath not the Father." See also 1Jn 4:1-6.

SCOFIELD note (SRB 1917) on Mt 13:47 last lines: "He sees the redeemed of all ages, but especially his hidden Israel, yet to be restored and blessed."

SCOFIELD notes (SRB 1917, 1967) on Rev 3:21 and 2Sa 7:16: These notes advocate that we are not to assume 'the throne of his father David,' is synonymous with 'my Father's throne,' or that the 'house of Jacob' is the Church composed of both Jew and Gentile. (cf. 1Ch 29:23: Ps 110:1; Ac 2:29-35 of the throne and 1Ch 17:14.)

ANSWER: See Lk 1:32-33. "He shall be great, and shall be called the Son of the Highest, and the Lord God shall give unto him the throne of his father David: And he shall reign over the house of Jacob forever; and of his kingdom there shall be no end." One throne forever, all others are destroyed. Ac 3:22-23 describes the house of Jacob.

SCOFIELD note (SRB 1917); Ro 4:2-6: "Paul speaks of that which justifies man before God; faith alone, wholly apart from works."

ANSWER: False, for works of obedience are the fruit of faith, Jas 2:14-26; 1Co 9:25.

SCOFIELD note (SRB 1917, 1967); Ac 7:38: "Israel in the land is never called a Church (SRB 1917)." "A better translation would be 'the congregation' (SRB 1967)."

ANSWER: He is against the church being in the Old Testament; see 1Ch 28:8; 29:1,10, 20; Dt 23:1-8, Israel the Church of God, Ac 7:38. The Church in the wilderness -- ekklesia is Greek for Church. This appears over eighty times in the Old Testament. Qahal, Hebrew for Church, appears 133 times and is translated congregation. Edah, a synonym for Qahal, appears over 120 times. The Old Testament Church was a type of the New Testament Church. (Dt 23:1-8; Heb 9:7-10, 15, 23, cf. Ex 24:4-8) All are now New Testament. (Heb 12:22-24; Eph 2:11-22) Qahal equals Church in Salkinson's Hebrew New Testament. Congregation is not merely a better translation. It is synonymous with Church. It is the Church in the land.

SCOFIELD note (SRB 1917, 1967) on 1Co 14:1: "Tongues and the sign gifts are to cease, meantime they are to be used with restraint."

ANSWER: Scofield spins his prohibition to cease out of thin air. Nowhere do the Apostles, who gave us instructions for this age, call for a ceasing of the gifts of the Spirit. "Wherefore, brethren, covet to prophesy. and forbid not to speak with tongues." (1Co 14:39.)

God set the ministry gifts in the Church: apostles, prophets, gifts of healing, helps, governments and diversities of tongues. These gifts of the Spirit were to empower the Church to carry out the Great Commission.

Lennard Darbee makes a thought provoking comment in Tongues the Dynamite of God: "Unlike ancient Israel, the Church no longer kills the prophets, it simply ignores them, and it is not so much the neglect of the fruits, but rather the contempt of the gifts that hamstring the Church of our day. Does God go to great length describing the gifts of the Spirit--of which he would not have us ignorant, line them up like ninepins and then with love for a bowling ball, do away with them? We are to desire spiritual gifts." (pp. 26-27.)

Three chapters, 1 Corinthians 12, 13 and 14, give instructions for the Church about the value and use of the gifts of the Spirit.

SCOFIELD: This note on Mt 5:2-12 (SRB 1917) was also removed from the 1967 Bible. "For these reasons, the Sermon on the Mount in its primary application gives neither the privilege nor the duty of the Church. These are found only in the Epistles." Scofield explains that these words mean very little to you. They are reserved for a future kingdom.

ANSWER: That is rank heresy! Jesus says you will not get into his kingdom unless you are busy keeping his words. 1Ti 6:3-5 says "If any man teach otherwise and consent not to wholesome words,

even the words of our Lord Jesus Christ and to the doctrine according to godliness," (That, believe me, is the Sermon on the Mount). "He is proud, knowing nothing but doting about questions and strifes of words, whereof cometh envy, strife, railings, evil surmisings. perverse disputings by men of corrupt minds and destitute of the truth ... From such withdraw yourself." Scofield calls Jesus, "Our Lord," but says it is not your duty or privilege to keep his sayings.

Peter quotes Moses in Acts 3:22-23, as he has told the people of Israel, "to repent and be converted that your sins may be blotted out ... For Moses truly said unto the fathers, A prophet shall the Lord your God raise up unto you of your brethren like unto me, him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that every soul which will not hear that prophet shall be destroyed from among the people." Peter's preaching is quite different from Scofield's notes. Which one is the heretic?

A FINAL WORD

There are many more errors in the Scofield notes. He was untaught in the Scriptures before being converted. He was pushed forward and licensed to preach in three years. He pastored and traveled for the Missionary Society and was very busy for years. But in 1901, he told Gaebelien he was thinking of producing a reference Bible. In 1904, he made a trip to England (to the birthplace of John Darby's Dispensationalism) for research. In 1909, the Bible was put on the market with advertising puff extraordinaire. It was swallowed by the Evangelical world and many Bible schools.

It was an absolute impossibility for one man to do the study and research necessary to annotate a whole Bible in seven or eight years. He had to use other men's material and the notes indicate that he must have used work from John Nelson Darby, James Brookes and J R. Graves whose beliefs were similarly close to the Plymouth Brethren.

We have his own statement in the letter he wrote to Gaebelien, "By all means follow your own views of prophetic analysis. I sit at your feet when it comes to prophecy and congratulate in advance the future readers of my Bible on having in their hands a safe, clear, sane guide through, what to most is a labyrinth." It is noticeable that he avoids notes on subjects where his personal life did not square with the Scriptures.

His followers have a picnic using the captivity promises of the prophets to bring Israel back to Palestine, "Now being fulfilled before your eyes." They ignore Isa 10:22-23; 65:1-15; Gal 4:21-30 and deny the words of Jesus, Mt 8:10-12; Lk 13:24-29; etc.

I love the Jewish people and deeply desire to see them accept Jesus as their Messiah and be born into his Kingdom, but I cannot go beyond Scripture in showing the future of antichrist Israel as a nation. I feel that this Dispensational teaching is giving them false hope and in holding to it they could lose everything as their ancestors did in A.D. 70.

Charles Gilbert Weston

DANIEL'S 70 WEEKS

by

CHARLES GILBERT WESTON

Taken from cassette tapes and notes from

The Weston Study Bible by EMMA MOORE WESTON

Daniel's mind was troubled and his soul shaken by what he read in the scrolls of Jeremiah the prophet. Jeremiah prophesied a return from their 70-year captivity in Babylon. That was good, but there were other terrible prophecies that he did not understand. God said that he would visit them to perform his good word toward them in causing them to return from all nations where he had driven them and give them "an expected end."

But Jeremiah saw two baskets of figs, some very good and some so bad that they could not be eaten. These represented people. God would give the good figs a heart to know him (Jer 24:7), and they would be his people and he would be their God for they would return to him with all their heart.

But the bad figs would be removed to all the kingdoms of the earth to be a reproach and a proverb, a taunt and a curse in all the places where he would send them. Jeremiah took a bad vessel out and broke it before the elders of the people so it was beyond repair and told them that God would do just that to this people and city. (Jer 24:8.)

Daniel put on sackcloth and ashes and gave himself by prayer and fasting to seek God. In deep distress and repentance, he prayed.

"Then Gabriel was caused to fly swiftly and touched me about the time of the evening oblation and informed me. Now, Daniel I have come to give thee skill and understanding ... Now therefore understand the matter and consider the vision. I have come to show thee and give thee understanding." (Da 9:21-23) What matter? What vision? The vision that Jeremiah gave him of what was to take place when the Messiah would come.

"Seventy weeks are determined upon thy people and the holy city to finish the transgression and to make an end of sin and to make reconciliation for iniquity and to bring in everlasting righteousness and to seal up the hidden prophecy and to anoint the most Holy. From the going forth of the commandment to restore and to build Jerusalem unto Messiah the Prince shall be seven weeks, and threescore and two weeks: the street shall be built again, and the wall, even in troublous times." (Da 9:24-25) A day for a year is the proper method of interpretation for the time measure present here. In these verses the calculated days equal 483 years. In the first seven weeks of years (49 years) they had a job to do in rebuilding the city.

Who could ask for anything more specific? Now they can know when he is coming and have time to prepare. The scholars knew it was time for Messiah to come when the rumors went through the land that angels had announced his coming at the birth of Jesus.

They had thirty more years to wait before Jesus walked down to the Jordan to be baptized. As he went up out of the water, they saw a dove descend on him and a voice from heaven said, "This is my Son in whom I am well pleased." (Mt 3:17) This was the end of the 69th week, which fills the 483 years before Messiah should come. It is marked by the end of the time and by the special name, The Prince. The Father identified him as "David" (Strong's #1732): the Hebrew form of the English "the beloved." The literal Greek is, "This is my Son, the Beloved, that is the prophesied David:" (Ps 89:3 and 26-37; Isa 55:3-4; Jer 30:5-9; Eze 34:23; 37:24; Hos 3:5; Eph 1:6 and Col 1:13) God publicly identified and gave witness to Messiah-King explicitly as his elect Prince of David's line:

"After threescore and two weeks shall Messiah be cut off, but not for himself: and the people of the prince that should come shall destroy the city and the sanctuary; and the end shall be with a flood and to the end of the war desolations shall be determined." (Da 9:24-27) ("The prince to come to destroy" is a parenthetical statement, for it does not fit into the things that were to be done in the 70th week.) "He shall confirm the covenant with many for one week: and in the midst of the week he shall cause the sacrifice and oblation to cease and for the overspreading of abomination he shall make it desolate even until the consummation."

This 27th verse of Daniel 9 has been wrongly interpreted. "He shall confirm the covenant with many." Some say, "The Antichrist will make a treaty with the Israelis to bring peace in the Middle East. He breaks the covenant in the middle of the week and then we have the great tribulation." That isn't what it says. "He shall confirm the Covenant with many for ONE WEEK." Confirm means to prevail; it is a military word -- one side wins over the other side. He causes the Covenant to prevail for SEVEN years. What Covenant? "Well, the Antichrist comes and he makes the covenant." Where did they get the Antichrist? Jeremiah says nothing about an Antichrist. A New Covenant is to be made with Israel by Messiah, the Prince, and he forgives their sins and writes his word in their hearts. It is the New Covenant and it is Messiah who makes it.

All time and eternity hang upon this seven year Visitation. Seventy weeks of years (490 years) are determined to accomplish the six prophecies, not one of which was done in the sixty-nine weeks (483 years). All six prophecies are fulfilled in the 70th week. If the 70th week was postponed, then all awaits to be fulfilled. Then the 70 means nothing. And Calvary? And Pentecost?

See Da 9:24: One week of seven years contains fulfillment of the objectives stated:

1. "To finish the transgressions." Finish, kala (Strong's #3607 Heb) restrict, hold back, to restrain sin, starts with the work of John the Baptist. (Mal 4:5-6; Jn 1:23)
2. "To make an end of sins." Chatham (Strong's #2856 Heb): seal up, fill up, referring to Mt 23:13-36; 1Th 2:15-16 and Ro 9:22-29. "The Lord hath laid on him the iniquity of us all." (Isa 53:6b)
3. "To make reconciliation for iniquity." Kaphar (Strong's #3722 Heb). See Jn 3:15-17; Ro 5:8-11; 2Co 5:17-21 and Heb 10:5-17; 7:18-19 and 8:6-13. Reconciliation as Eze 45:15, 17. "Christ died for us." (Ro 5:8b)
4. "To bring in everlasting righteousness." As Isa 51:5-8; Ro 3:21-26; Php 3:7-11; 1Co 1:30 and Eph 2:1-10, "to declare his righteousness." (Ro 3:26)
5. "To seal up the vision and prophecy." Chatham (Mt 5:17-18; Eph 1:9-13; 2Co 1:18-20; Col 1:12-23; 2:8-17; 1Jn 5:10-12; 4:16 and Gal 1:8-12)
6. "To anoint the most holy." After Mt 3:13-17 and Heb 2:9-10 came the anointing in Ac 2:22-36, v. 33. This is pictured in beautiful type in the anointing of Solomon (1Ki 1:32-40) with 1Ch 28:1 to 29:22-23. "Yet have I set [anointed] my king upon my holy hill of Zion." (Ps 2:6, Cf. Isa 28:16 with 1Pe 2:4-6; Ac 4:11; 13:32-39; Rev 2:26-27; Heb 12:22-28 and 1Ti 6:15-16)

This week is the dawn of the Son of righteousness, (Jn 12:47-50; 8:12; Isa 59:20; Ac 3:22-26; Lk 19:41-44) and the focal point of the Covenants of promise, of typology and of prophecy, (Mt 5: 17-18; Ac 3:24; 26:22-23; 26:6-7; 1Pe 1:9-12; Col 2:9-17 and 1Co 10:1-11) This one week is the historical, chronological, moral and redemptive fulcrum of all the ages of the human race.

All events in Da 9:24 occurred in the seven years AFTER the 69th week with no break. Study Jeremiah chapters 29 to 31 where these events are foretold and about which Daniel inquired.

"He shall make the Covenant to prevail for one week." Gabriel was speaking of the prophecy of Jer 31:31-37, not just any, but "THE COVENANT," a new one with God's laws written in their hearts. He will forgive their iniquity and remember their sins no more. (Da 9:21-27) Once the Messiah came, he was given one prophetic week of seven years to see it through.

At the end of the 69 weeks, God publicly identified Messiah, the Prince. (Mt 3:13-17) The 69 weeks (seven plus threescore and two) began in 457 B.C. with the decree of Artaxerxes, (Ezra 7:11-13) and were fulfilled in A.D. 27, 483 years later. (cf. Lk 3:22-23.)

The New Covenant is to be confirmed for seven years. The seven years began in A.D. 27 and ended in A.D. 34, three and one half years of Christ's earthly ministry, then Calvary. Israel betrayed and crucified her King in the midst of the week. He was cut off, but not for himself. "For the transgression of my people was he stricken." (Isa 53:8c) Then there were three and one half years of Christ's ministry, exclusively to the Jews, from his throne by the Holy Spirit -- thus ending the 490 years.

Some teachers read the prophecies that were given during the captivity about their return, as if they should now be brought back to Israel. They take those promises and say, "You see, God said he is going to bring them back and they are coming back now." That is not the way to handle Scripture. You have to take the context and their point of view. God says that at the end of the captivity in Babylon is when the promises are to be fulfilled. Not in A.D. 20th century.

"I know the thoughts I think toward you, saith Jehovah. Then shall ye call upon me and ye shall go and pray unto me, and I will hearken unto you, and ye shall seek me, and find me when ye shall search for me with all your heart. And I will be found of you, saith the Lord, and I will gather you from all the nations, and places where I have driven you, saith the Lord, and I will bring you again into the place where I caused you to be carried away captive." (Jer 29:11-14) The context shows he is talking about the Remnant who would serve him.

But from verses 17 to 19, the word to the ungodly majority is, "Behold, I will send upon them the sword, the famine, and the pestilence, and I will make them like vile figs that cannot be eaten they are so evil ... And I will deliver them to be removed to all the nations of the earth and will make them a curse and an astonishment and a hissing and a reproach among all the nations where they are driven: Because they have not hearkened to my words, saith the Lord."

Two things are involved here. One -- the destruction of the apostate group, two -- Jacob's trouble. God offers them no hope whatever. The salvation of Jacob out of it. That's the Remnant which became the Church of Jesus Christ. The ones that sought and found the Lord. See Ro 9:21-29.

The great work of God in Christ Jesus in the seven-year Visitation, was when God in person came down from the ivory palaces into a world of woe, took upon him the form of a servant, humbled himself and became obedient unto death to bring the New Covenant for all mankind. It is the greatest thing that ever happened in time or eternity; nothing could be greater. That is the Covenant it is talking about. It is explaining Jeremiah and the vision and hope that he laid before the children of Israel upon their return to the land in order to be there to receive the Messiah at the end of the 69 weeks. In spite of the fact that he was meek and lowly and coming to his people offering salvation, peace, love and a new life, they would not receive him, but rejected, condemned and crucified him. The reception God got from mankind was beyond understanding. The prophet said he came to set judgment in the earth and bring light to the Gentiles. He would not fail or be discouraged until he had accomplished his mission and that agrees with the comment that he would cause the Covenant to prevail. It is a warfare with all hell set against God in the flesh to destroy him and try to break this plan of God for the salvation of mankind. In spite of everything the devil could do against him, he was not discouraged. He went all the way to Calvary and down to hell and took captivity captive and is seated at the right hand of God, having wrought eternal salvation for us. He purged our sins and became the mediator of the New Covenant. He had brought the Covenant -- a wonderful thing. The Messiah is mentioned in the 24th verse explicitly as fulfilling the law and as sealing up prophecy and as being anointed and bringing reconciliation for sins, salvation and everlasting righteousness.

"He shall confirm the Covenant with many." (v. 27.) Why not the whole nation? The nation as a whole rejected him and his Covenant. Yet he was able to make it prevail for seven years -- with many. What Jesus began to do and to teach took him as far as Calvary and the Resurrection. After that he poured out the Holy Spirit on the believers at Pentecost.

Then he ministered from his throne through his followers for three and a half years until Stephen was stoned, the church scattered, and the gospel was taken to the Gentiles. It was the fulfillment of Da 9:27. Christ confirmed the Covenant and caused the sacrifice and oblation to cease. (Heb. 10:1-14, esp. v. 9) "He taketh away the first that he may establish the second." The New Covenant could not be confirmed except by the taking away of the Old Mosaic Covenant. It had to be done by the crucifixion of the Messiah. He took it out of the way, nailing it to his cross in the midst of that week and that did away with the sacrifice and oblation. When the veil was rent in twain in the temple, the fulfillment was absolutely precise. It had to be done in that week after the introduction of the Messiah at the Jordan when God identified him for exactly who he was. He was to make the Covenant prevail for seven years and that he did precisely.

Some teachers put the fulfillment at the end of this age and then they go to Thessalonians and find the Antichrist and bring him back to Daniel 9. Isn't that marvelous? How can you break the 70th week off and put it at the end of this age when God fulfilled it then?

This idea was first suggested by Francisco Ribera, a Jesuit priest of Salamanca, who about A.D. 1585 published a commentary on Babylon and the antichrist that taught that Daniel's 70th week was in the future. Ribera put a big rubber band on the 70th week and extended it to the end of this age. His purpose was to counter the Protestant Reformation and to set aside the Protestant teaching of the time that the papacy was the antichrist. He put the first chapters of the Revelation in the first century. The rest he put in a three and one half year period at the end of time. A Jewish temple would be rebuilt by an antichrist who would deny Christ, pretend to be God and conquer the world. Imagination is a wonderful thing!

Clarence Larkin has admitted that the material he got for his prophetic charts came from Francisco Ribera. Thousands of sincere ministers have used these charts -- not dreaming where the facts presented came from or for what purpose they were intended. The damage Ribera did to the Christian church with this concocted teaching is beyond calculation!

The 70th week has to follow the 69th -- three and one half years until he was cut off, then the rest of the week he ministered through his servants from heaven. Judgment waited as God gave Israel time to repent. They had until A.D. 70 before God totally destroyed -- completely wiped out the people -- and made the country an uninhabited desolation for fifty years.

Titus, the prince of the people who would come (Romans), and his soldiers who were gathered out of all nations of the empire, destroyed Jerusalem and the people. He was doing the bidding of Christ. The Remnant that accepted Christ left the city in obedience to Mt 24:15-22 and Lk 20:21, and escaped safely, but wrath was poured upon Christ rejecting Israel. (1Th 2:14-16; Mt 23:32-36.) Wrath fell only upon the disobedient and it came upon them to the uttermost. (See the Destruction of Jerusalem in The Weston Study Bible appendix.)

All scholars agree that in Daniel the divine time measure is a day for a year. (Eze 4:6.) The 70 weeks began in 457 B.C. and concluded in A.D. 34. The prophecy has already been fulfilled.

THE REAL ISRAEL: THE TEACHING OF ROMANS 11 BY CHARLES GILBERT WESTON

Moses gave a great prophecy of Christ, one like himself who would give to Israel all of God's word. If any man would not hear that prophet, God would require it of him. Peter quotes it as in fulfillment in this age, "And it shall come to pass, that every soul, which will not hear that prophet, shall be destroyed from among the people." (Ac 3:22-23.) Israel is the people from among whom they are to be destroyed. If the Apostles were here today, who would believe them?

The name Israel has several usages. To many, it has only one meaning. The first Bible usage is in Ge

32:24-29. Jacob was in a tight spot. He was on his way home with his wives, his children and his flocks -- a helpless little group moving along. His brother, Esau, who had sworn to kill him for cheating him, was coming to meet him with four hundred men. Jacob sent his family ahead, group by group, in a way calculated to soften Esau's heart. He stayed behind to pray and found himself wrestling with an angel of the Lord. As dawn came, the angel said, "Let me go."

Jacob said, "I will not let you go except you bless me."

The angel asked his name. Jacob told him his name, which means supplanter, one who supersedes another by trickery or treachery. The angel said, "Thy name shall no more be called Jacob, but Israel -- an overcomer, for as a prince thou hast power with God and with men and hast prevailed." The angel blest him there.

He had left Esau as Jacob, the cheat. He met him as Israel, a prince with God. Esau came peacefully, and they met as brothers. The angel of the Lord gave Jacob his own name. In Isa 49:3-4, Israel is the name of Christ, the one who overcame and purchased our salvation and brings us unto this experience to be called Israel, also to be overcomers.

Jacob's flesh descendants are called the children of Israel.

When the kingdom was divided the northern nation was called Israel; the southern nation was Judah.

The name Israel can also be applied to rank sinners. (Nu 25:6-14)

The godly Remnant within Israel was the true Israel. Elijah cried out to God that he alone was left serving God, and the Lord said, "I have seven thousand who have never bowed the knee to Baal." They were his true people who had resisted the temptation to bow to the idol and were overcomers. The rest had all failed. God had given them the name as something to live up to.

Apostate Israel is still called Israel even though they forfeited the right to use it. In Isaiah 1:2-4, the Lord grieves, "Hear, O heavens, and give ear, O earth ... I have nourished and brought up children, and they have rebelled against me. The ox knoweth his owner, and the ass his master's crib: but Israel doth not know, my people doth not consider. Ah, sinful nation, a people laden with iniquity, a seed of evil doers, children that are corrupters: they have forsaken the Lord, they have provoked the Holy One of Israel unto anger, they have gone away backward." He still calls them Israel showing them the terrible depths to which they have sunk. Their descendants crucified Christ.

God left a Remnant of true overcomers and a remnant of the apostate Israel. Some say, "You can't find that in the New Testament." Oh yes, you can. Look at John 7:19-20: "Did not Moses give you the law, and yet none of you keepeth the law? Why go ye about to kill me? The people said, Thou hast a devil: who goeth about to kill thee?" See John 8:32, 41, 44a: "I know that ye are Abraham's seed: but ye seek to kill me, because my word hath no place in you. I speak that which I have seen with my Father: ye do that which ye have seen with your father. They said, Abraham is our father. Jesus said, If ye were Abraham's children, ye would do the works of Abraham. But now ye seek to kill me, a man that hath told you the truth which I have heard of God: this did not Abraham. Ye do the deeds of your father. They said, We be not born of fornication: we have one father, even God ... [Jesus said] Ye are of your father the devil and the lusts of your father ye will do."

There are two Israels mentioned. "Israel which followed after the law of righteousness hath not attained to the law of righteousness. Wherefore? Because they sought it not by faith, but by the works of the law." (Ro 9:31-32.) Israel which followed after the law is the very opposite of the elect Remnant of grace. (Ro 11:5, 7-10) "Israel hath not obtained that which he seeketh for; but the election hath obtained it; and the rest were blinded." Ro 11:7, 16b, 17a. "If the root be holy, so are the branches, and if some of the branches be broken off...."

Natural branches were broken off and wild olives were grafted in. One must identify the broken branches as a group. "Well, because of unbelief they were broken off." (Ro 11:20.) The Israel of God is noted in Hosea: "In the place where it was said unto them, Ye are not my people, there it shall be said unto them, ye are the sons of the living God." (Hos 1:10; 2:23.) "I say to them which were not my people, thou art my people, and they say, Thou art my God." The prophecies of Hosea identified by Paul show the true Israel is the Church at Ro 9:22-26. Notice Peter's use of Joel 2:32 as to where salvation is found: "In Zion and Jerusalem shall be deliverance ... and in the Remnant whom the Lord shall call."

Did the Remnant of Israel lose the name Israel by being true to God? Not according to the prophets. (Isa 54:1-13; Gal 4:22-30; 6:16; with Ro 9:22-26.) "Ye in time past were not the people of God ... but now have obtained mercy ... are now THE people of God." Not A people. (1Pe 2:10a)

Is there any hope for the broken off branches? Yes, indeed. The hope they rejected in unbelief is still offered to whosoever will. If they will believe in that Rock of safety, a true foundation stone, (Isa 28:16); he who died for them, (Isa 53), he who came at the appointed time, (Da 9); then they will come out of carnal Israel into the salvation and glory and life of the Israel of God, into the living Body and Church of Christ that is New Covenant Israel.

The present and closing age of grace will soon make an end of this opportunity of salvation, and sadly many of Christ-rejecting Israel will have waited too long. (Mt 8:10-12; Lk 13:25-29) "There shall be weeping and wailing and gnashing of teeth, when ye shall see Abraham, Isaac, and Jacob and all the prophets, in the kingdom of God, and you yourselves thrust out." Does this sound like setting up a kingdom? But look at this verse: "So all Israel shall be saved." "Yes, look, which Israel is that?" The Bible is very explicit, that out of old Israel only a Remnant would be saved. (Isa 10:22-23; cf. 5:1-14; Ro 9:27; Mt 23:32-38 and 8:10-12.) The same Old Testament tells of the "All Israel" that is saved. (Isa 45:17, 25) It is "in the Lord." Isaiah points out the one as descending into hell, the other "IN THE LORD." SAVED. Has the word of God been ineffective? The answer is NO. There are two Israels; the one foreknown of God before the foundation of the world is the one God has always been pointing to by promise, by typology, by prophecy, in song, poetry, prose, with its gates open by day and night for whosoever will. Let the weary and thirsty come and drink of eternal mercy, love and life. Amen. Abraham's seed and heirs according to the promise. (Gal 3:29)

But the prophet said the nation of Israel would be restored. That is true, read about it in Ezekiel 34. It tells of Christ coming to the lost sheep of the house of Israel in a great gathering, sifting and restoration. He gathers the wheat into his garner and the chaff goes into the fire. It was a great restoration, (Isa 53:6) and reformation. (Heb 8:613; 9:10-15; Mal 3: 1-3, 16-18 and Jn 1: 11-13.) The New Covenant was the charter of the restoration, because the nation was lost under the Old. (Jer 31:31-32; cf. Dt 28:15) But it shall come to pass, if thou wilt not hearken unto the voice of thy God to observe to do all his commandments, and his statutes, which I command thee this day, that all these curses shall come upon thee." Did you ever read these curses and terrible, awesome judgments in Dt 28? Even so, they broke his Old Covenant and they rejected the New. "The harvest is past, the summer is ended, and we are not saved." (Jer 8:20.) Heart breaking words about Israel apart from Christ.

The proud Pharisees were well acquainted with the term all Israel. They were quite sure that it meant the natural descendants of Abraham through Jacob, that is, themselves. The warnings of Scripture were not for them. They had no need to be saved or born again. They had Abraham as their father. (Lk 3:7-9; Jn 8:39-48) The all Israel of Isa 45:25, "In the Lord shall all the seed of Israel be justified." "All thy children shall be taught of the Lord," Isa 54:13 is the same as that in Ro 11:26-27. Pertaining to it Paul quotes Isa 59:20-21: "All Israel shall be saved." "There shall come out of Zion the Deliverer, and shall turn away ungodliness from Jacob. For this is my Covenant with them," and Paul paraphrases the obvious, "When I shall take away their sins." Isaiah is telling of what

happened at the first coming of Christ. Peter preaching to the Jews in the temple declares the fulfillment of the same prophecy at Ac 3:25-26. Isaiah spoke of the new Israel upon whom God poured out his Holy Spirit and in whom Christ had planted God's word. (Cf. Isa 60:21 and 61:1-3.) The Deliverer certainly cleansed New Covenant Israel of all sins for only thus could they be filled with God's Spirit.

When quoting, "The gifts and calling of God are without repentance," (Ro 11:29) some intonate this as a final dictum meaning, "even though they are enemies, God called Israel his people so they still are and cannot be lost." Actually, it would rather mean, If God called you, then make sure you work out your calling, for God will certainly have an accounting with you. But read 1Sa 2:30; Jer 18:1-12: "They said ... we will walk after our own devices," 19:1-11 and Ro 11:22. "Behold the goodness and severity of God: on them that fell, severity; but toward thee, goodness, IF thou continue in his goodness, otherwise thou also shalt be cut off." These references should sober our thinking. See also Heb 2:1-3.

They are not all Israel who are of Israel. Neither are they Israel because they are children of Abraham for in Isaac shall thy seed be called. They of the promise are counted for the seed. If you are Christ's, then are you Abraham's seed and heirs according to the promise. In Christ all the families of the earth shall be blest. We are not children by a fluke, but we are heirs by immediate translation. The true Israel is not the type but the reality--the Church of Jesus Christ. They of the flesh do not serve God in Christ Jesus or obey his words.

Paul is talking to his Gentile brothers in Galatians, "Now we, brethren, as Isaac was are the children of promise." Isaac was the Covenant one. Ishmael in despising Isaac was cast out of the fellowship. Paul gives teaching of Christ by type found in Ge 21:1-12; Gal 4:19-31. Two women, two sons, two Jerusalems, two peoples. Hagar and Ishmael represented carnal Israel; Sarah and Isaac represented Christians. Nevertheless, "Cast out the bondwoman and her son, (the Jews) the son of the bondwoman shall not be heir with the son of the freewoman." Apostate Israel even though they crucified the Lord of Glory is still called Israel and in Isaiah 1:9-10, they are called Sodom and Gomorrah. But Isaiah says, "Though the number of them be as the sand of the sea a remnant shall be saved." (Isa 8:14; 28:16)

The Church is also called Israel. (Hos 1:10; 2:23) Scofield declares these refer to flesh Israel being restored, but that is exactly opposite of the teaching of the Apostles Paul and Peter. Hosea speaks of rejection of carnal Israel, "Ye are not my people and I will not be your God." And in talking to the Gentiles they said "Ye were not a people but now are THE people of God." It is safer to believe the apostles than the Scofield notes. If the apostles interpret Hosea as we see they do, it may have even greater meaning than we have grasped. "In the place where it was said ye are not my people, there shall ye be called the children of God."

That the Church never appears in the prophets is a teaching that appears over and over in some Bible notes and is the basis for much teaching. They take the promises that God intended for the overcomers and apply them to flesh Israel. Those that follow on to know the Lord are Israel whether Jews or Gentiles. In the fulness of time, God would gather all in one. The early Church was entirely Jewish. "Remember, that ye being in time past Gentiles in the flesh ... Ye were without Christ being aliens from the commonwealth of Israel, strangers from the Covenant of promise having no hope and without God in the world." (Eph 2:11) "But now, in Christ Jesus ye who were far off are made nigh by the blood of Christ." (v. 13)

The ultimate promise to Israel, "IF ye keep my Covenants ye shall be a special treasure unto me above all people ... Ye shall be a kingdom of priests, and an holy nation." (Mal 3:16-17) Under the old Mosaic Covenant no one could be a priest but Aaron and his family. When the priesthood was set aside, there came a change of the law. (Heb 7: 12) The order of Melchizedek's priesthood was forever. Jesus was from the tribe of Judah of which tribe Moses said nothing concerning priesthood.

We, in Christ, have been made kings and priests unto God. (Rev 1:6)

In the communion service, we have the words, "This is the New Covenant in my blood which was shed for you." We read in Hebrews that the blood of bulls and goats could not wash away sin, could not make them perfect so they could come to God. The way into the holiest was not yet made manifest because the blood of Jesus was not yet shed. It could not be fulfilled until the Old Covenant was taken away and the New Covenant brought in. Under the Old Covenant they could walk in God's favor, IF they walked in his Covenant. It did not bring cleansing from sin, make them new creatures, or kings and priests unto God. But it would keep them in the path that would lead to Jesus and his salvation blessings.

Exodus 19:1-8 is quoted in Jeremiah 7:23-26: "Obey my voice, keep my Covenant and I will be your God ... they hearkened not, but walked in the imagination of their evil heart. I sent prophets, they hearkened not. They did worse than their fathers. (v. 28.) This is a nation that obeyeth not the voice of their God, nor receiveth correction: truth is perished and cut off from their mouth." Israel disobeyed God after he had given them mercy after mercy. At last, God said they would go into punishment. Jeremiah 7:33-34 was explicitly fulfilled as God poured out his wrath to the uttermost on Christ rejecting Israel in A.D. 70 in the destruction of Jerusalem.

Jeremiah had a vision of figs--some good and some bad. Some were delectable and the others so bad that they could not be eaten. (Jer 24) This is Israel--some very bad, some a godly Remnant. All the curses are aimed at the bad figs, the disobedient ones. Malachi had to deal with the apostate Israel. God is distressed with them, but "they that feared the Lord spake often one to another and a book of remembrance was written ... for them that feared the Lord and thought upon his name. They shall be mine, saith the Lord of hosts, in that day when I make up my jewels, and I will spare them, as a man spareth his own son that serveth him." (Mal 3:16-17)

God was looking for the time when he could gather together his Cegulah -- his special treasure -- his flock would be his children. (Mt 24, Isa 1:8-10) "He came unto his own and his own received him not, but as many as received him to them gave he the power to become sons of God even to them that believe on his name." (Jn 1:11-12) They were his Cegulah not because they were Abraham's seed or natural children of Israel, but they received Messiah and in him became a new creation. "He hath begotten us again to a lively hope by the Resurrection of Jesus Christ." (1Pe 1:3)

They could now say to the churches scattered across Asia Minor and to us in our time (to Gentiles but was written to Jews): "Whom having not seen ye love, and though ye see him not, yet believing ye rejoice with joy unspeakable and full of glory receiving the end of your faith, even the salvation of your souls." (1Pe 1:8-9)

"Ye were not redeemed with corruptible things as silver and gold ... but by the precious blood of Christ as of a lamb without blemish and without spot." (1Pe 1:18-19) "Being born again not of corruptible seed, but by the word of God which liveth and abideth forever." (1Pe 1:23) "Behold I lay in Zion a chief cornerstone, elect, precious and he that believeth on him shall not be confounded ... Unto them which be disobedient a stone of stumbling and a rock of offense." (1Pe 2:6-8) "You also as lively stones, are built up a spiritual house, an holy priesthood to offer up sacrifice," (1Pe 2:5) He says unto them, "Ye are a chosen generation. a royal priesthood, an holy nation, a peculiar people." (v. 9)

Many Bible schools teach that the Church does not appear in the prophets and that the theme of the prophets is national Israel and all the glorious things spoken by them apply to the Israelis in the land now. That is exactly opposite to the apostles' teaching, contrary to the original apostles, the early Church and all the Reformers. Such teaching is false. (Ac 3:22-26) All the prophets spoke of these days.

Hear the details from the Scofield note on Eph 3: "In his (Paul's) writings alone we find the doctrines, position, walk and destiny of the church." The teaching that the prophets do not mention the church is a tremendous lie that has thrown a blanket of darkness over God's people and robbed them of the promises of God.

The born again new Israel was to be Israel and also Church, (1Pe 1:23-25) ecclesia--from Moses through the prophets. (Mt 16) Some think that when Jesus said, "Upon this rock I will build my church," that this was the first appearance of the word Church. It appears in Moses and Old Testament as prophecy of the people of God as a promise of the true people of God in the New Testament. They gave the Church the name qahal as it is God's true Israel. God divided his promises between the good Israel and the bad Israel. He says to the disobedient that all the curses of the law are their promises, that all the blessings are for the good Israel. God never refers to them as one block, but carefully distinguishes between the apostates and the obedient Israel including the Gentiles. In the apostles' teaching there is only one promise for the disobedient--damnation. The door of salvation is open to whosoever will. If a Jew receives Christ, he will be saved as will a Gentile. There is nothing that prevents a Jew from believing. There are Jews who love Jesus. I thank God for them. If Jews accept Jesus, they will be accepted of the Father. But the Scripture says, "Who is a liar but he that denies that Jesus is the Christ? He is antichrist that denieth the Father and the Son. Whosoever denieth the Son ... HATH NOT THE FATHER." (1Jn 2:22-23a.)

But Scofield knows better. On page 922 SRB, "Israel is to be restored and forgiven, wife of Jehovah; the church the virgin wife of the Lamb. Israel is Jehovah's earthly wife and the church the Lamb's heavenly bride." (Cf. 1Co 6:9-11; Gal 2:15) So says Scofield!

Some kindhearted people object. "True they don't accept Jesus, but they have the Father." Not so! According to Jesus' own words in Jn 15:23, "He that hateth me hateth my Father also." We dare not go along with teachers that say that Israel loves God when the apostle says they have not the Spirit of God, neither do they love God. In Php 3:2, Paul warns to beware of Israel after the flesh that they are the enemies of Jesus. "Their minds are blinded because of false teaching and the veil upon their heart shall be taken away when they turn to the Lord." (2Co 3:14-16)

What about the verse that says, "They shall look upon him whom they have pierced?" Then they get saved? That is another false doctrine. Matthew tells us what will happen to the ones who have not believed on the Lord up to the moment of his coming. (Mt 8:12) "The children of the kingdom shall be cast out into outer darkness and there shall be weeping and gnashing of teeth."

(A note from Scofield on Ro 11, p. 1204, SRB.) "That the Christian church now inherits the distinctive Jewish promises is not taught in Scripture. The Christian is of the heavenly seed of Abraham and partakes of the spiritual blessings of the Abrahamic Covenant, but Israel as a nation always has its own place, and is yet to have its greatest exaltation as the earthly people of God."

What a distortion of the plain Scriptures that have just been cited. That is wishful thinking. God has no earthly people. (Jn 14:6; 1Co 1:29 and 15:45-50.) "Flesh and blood cannot inherit the kingdom of God."

"Seeing it is a righteous thing with God to recompense tribulation to them that trouble you and to you who are troubled, rest with us when the Lord Jesus shall be revealed from heaven with his mighty angels in flaming fire taking vengeance on them that know not God and obey not the gospel of the Lord Jesus Christ, who shall be punished with everlasting destruction from the presence of the Lord and the glory of his power when (Lk 13:25-28) he shall come to be glorified in his saints and to be admired in all them that believe." (2Th 1:6-10) These are the ones who love him and have been waiting for him. The true Church enters into rest on the day the Lord destroys the wicked, when they receive the sentence of eternal death. He makes it plain that he comes pouring out judgment. The great judgment is the day of their destruction. See 1Th 4:13-17. "But the day of the Lord

will come as a thief in the night, in the which the heavens shall pass away with a great noise and the elements shall melt with fervent heat, the earth also and the works thereof shall be burned up." (2Pe 3:10)

It was to the Church of Jesus Christ that the gospel was preached by the Holy Ghost sent down from heaven. "Surely the Lord will do nothing that he does not reveal his secret unto his servants the prophets." (Amos 3:7)

Paul says in Ac 26:22, "I continue to this day witnessing to both small and great saying none other things than that spoken by Moses and the prophets." Everything about the Church is from the Old Testament and this is the burden of Paul's teaching. Isaiah 53 is about the head of the Church dying for his people. The Father has put Gentiles together with the commonwealth of Israel and made one new man in Christ Jesus. He did not make a Gentile Church. Salvation is of the Jews. "Fear not, little flock, it is the Father's good pleasure to give you the kingdom." He took the kingdom away from apostate Israel and so built the Church. Paul, quoting Joel, tells the glory of the Church in Acts 2 indicating that Christ is risen from the dead and is seated on the right hand of God fulfilling the Davidic Covenant which is detailed in Ps 110:1. He is seated to reign through this age of grace when good and evil struggle together. This age is the end of that struggle. It is described in Mt 13:37-43. There will be no more struggle between good and evil after the end of this age. Paul taught the same thing: 1Co 15:24-26 refers to Ps 110:1. Peter preached the same on Pentecost as fulfilled by the Resurrection of Jesus Christ from the dead. Paul preached on it in reference to the close of the age and that Christ will remain on that throne UNTIL every enemy is conquered and the last enemy is death. Only then will he leave his glorious heavenly throne to come down to gather the saints still alive, bringing those who had died in Christ with him to receive their Resurrection bodies. Peter quoting Joel 2:28-32 about the outpouring of the Spirit, stops in mid verse because the rest of it is obvious, "For whosoever shall call on the name of the Lord shall be delivered." (v. 32.) Paul quotes it in Ro 10:13.

If you had been in Jerusalem on the day of Pentecost, there would have been only one place you would have found salvation, in the 120 and their preaching of the kingdom of God which is a spiritual reality that no man can see or enter except he be born again. Except he is a new creature in Christ nothing else matters.

Joel predicts that marvelous scene and that initial voice of the gospel in the crowning of Jesus. Some say it will be fulfilled in the millennium, but Jesus said that at the end of THIS AGE he would send his angels and gather out all that offend and they shall be cast into the fire. No more of the wicked and righteous mingling together to the torment and oppression of God's people. It is the end of this age. Then shall the righteous shine forth as the sun in the kingdom of their father. "Angels in flaming fire take vengeance on them that obey not the gospel of the Lord Jesus Christ who shall be punished with everlasting destruction from the presence of the Lord and the glory of his power when he shall come to be glorified in his saints and to be admired in all them that believe." "We enter into rest the day the Lord destroys the wicked when they receive the sentence of eternal death and flaming fire is poured out on them that obey not the gospel. Some say that we will be raptured away, but like a thief in the night he comes to destroy the wicked." (2Th 1:7-10 and 2Pe 3:10)

The Greek says they shall in no wise escape, he will in no wise miss the redeemed and he will not miss the wicked ... all those will be destroyed. We have the wicked consumed with the brightness of his coming exactly as is described. There are no wicked left to go into a millennium, Mt 13:40-42, 49, 50. When he comes it is to save his own. If the Jews turn to the Lord they can be saved also. "There is none other name under heaven whereby we must be saved." (Ac 4:12) This is the only way to be saved or to shed the spirit of antichrist. It must be done NOW while the door is open and they can say, blessed be he who comes in the name of the Lord.

Christians do the Jews a great wrong when they suggest that they will have a second chance or that being fleshly children of Abraham can bring salvation. The Jewish people suffered the worst destruction ever brought upon any people in A.D. 70 because they refused to believe the Scriptures that plainly prophesied of the coming of the Messiah. They knew when he was to come because of Daniel 9, but since he did not meet their preconceived ideas of what they expected Messiah to be, they crucified him and suffered the loss of everything. All those who refuse to believe God's more sure word of prophecy concerning Christ's Second Coming, are headed for everlasting destruction from the presence of the Lord when he shall come to be glorified in his saints.

Paul explains the reason for their blindness in 2Co 3:13-16: "And not as Moses, which put a veil over his face, that the children of Israel could not steadfastly look to the end of that which is abolished: But their minds were blinded: for until this day remaineth the same veil untaken away in the reading of the Old Testament; which veil is done away in Christ ... unto this day, when Moses is read, the veil is upon their heart. Nevertheless when it shall turn to the Lord, the veil shall be taken away."

Only the Holy Spirit can remove the veil. I love the Jewish people and pray that God may grant them this great mercy that they may behold Jesus, their Messiah, in time to be saved from eternal loss.

ORIGIN OF SCOFIELD HERESIES BY EMMA MOORE WESTON

"No greater mischief can happen to a Christian people than to have God's word taken from them, or falsified, so that they no longer have it pure and clear. God grant that we and our descendants be not witnesses of such a calamity" (Martin Luther, Table Talk.)

The modern teaching of a secret rapture of the church, a seven-year tribulation, and a literal thousand-year reign of Christ on earth are not found in the Bible. More and more scholars have begun to doubt the validity of this teaching and have done research to uncover the facts. Their search has led them to libraries in England to the Plymouth Brethren, John N. Darby, Edward Irving, and to a fifteen-year-old orphan, Margaret MacDonald. Several Jesuit priests were also involved as well as Cyrus I. Scofield.

To date, this is the information that has come down to us. The first recorded history of a heretic writing and preaching the idea of a one thousand year reign of Christ on this earth was Cerinthus. He was contemporary in time and place with the Apostle John and was his enemy. The historian Eusebius wrote about him in his book Ecclesiastical History, A.D. 324.

The Protestants were calling the papacy the antichrist in the 16th century because of the millions of Protestant Christians being martyred. Hoping to take the heat off the Catholics, the Jesuit priests formulated doctrines calculated to counter the Reformation.

In 1585, Francisco Ribera published a prophetic commentary in which he put the first chapters of the Revelation in the first century and the rest off in the far distant future. He taught that the temple would be rebuilt in Jerusalem by an antichrist who would abolish Christianity, deny Christ, pretend to be God, and conquer the world. Ribera put a rubber band on Daniel's 70th week and stretched it to the end of time. This was the beginning of the futurist theory that is being taught today. There is no Scripture that warrants separating the 69th and 70th weeks of Daniel. He took Scriptures that have already been fulfilled and put them far off in the future.

S. R. Maitland, Librarian to the Archbishop of Canterbury, (about 1826) discovered Ribera's work and published it for general interest. Another Jesuit, Luis de Alcazar, put the fulfillment of prophecies of the Revelation in the past with his scheme now taught by preterists.

Another Jesuit, Emmanuel Lacunza, added his ideas in a book written in Spanish, but translated into

English by Edward Irving and published in 1927. He suggested that the Second Coming of Jesus would be in two stages. Margaret Macdonald in Scotland also had a vision of the Second Coming being in two stages. Jesus would come first to catch some Christians in a secret rapture previous to the one Second Coming that the Church had believed in for centuries, and would return later with them. Copies of her vision were circulated in the area.

John N. Darby, of the Plymouth Brethren, and Edward Irving put all these ideas together and began to teach them as truth in the 1830's. The final form of the teaching ended up with a secret rapture, then a three and one-half or seven-year period of terrible tribulation under an antichrist, before Jesus would return with all his saints at his revelation to set up a thousand-year reign in Jerusalem. The temple would be rebuilt, animal sacrifices reinstituted and Christ would reign with the Jews for a millennium. However, the Greek words for rapture and revelation refer to the same event and are used interchangeably.

In 1994. Rev. John Bray obtained a copy of another book published in Pennsylvania in 1788 that teaches the same heresies. Its influence, if any, on the Brethren group is unknown. (His address is P.O. Box 90129, Lakeland, FL, 33804.)

In the last half of the past century, Darby made several trips to the United States and taught his new prophetic schemes in Bible conferences. It was accepted by many in the United States, among them Reverend James Brookes, who was sponsoring a new convert, a young man named Cyrus I. Scofield. Later on, all these ideas were incorporated in Scofield's notes and published in the Scofield Reference Bible in 1909. Millions of sincere Christians have accepted these ingenious theories as truth, knowing neither where they originated nor for what purpose they were intended. It has crippled the Church and the resultant date-setting has been disastrous. People need to know that the main differences in teaching on the Second Coming do not come from the Bible itself, but from these fabrications deliberately introduced to counter the Reformation and cause trouble. And have they ever! Added to this deception, the story of Scofield's life has been kept covered up because it would discredit, if not destroy, his teaching.

Dispensationalists call Jesus' coming as a thief in the night, when he comes for his saints, "the rapture" and the second stage when he returns with them "the revelation." However, Greek words for rapture and revelation refer to the same event and are used interchangeably. The Scriptures teach that, "Then shall that Wicked one be revealed whom the Lord shall consume with the Spirit of his mouth and shall destroy with the brightness of his parousia." If the brightness of his coming is to destroy the Wicked it can hardly be a secret known only to the saints. (2Th 2:8) How can the anti-christ begin to flourish at the parousia if he dies then? (Refs. on parousia 2Co 10:10; Mt 24:3, 27, 37; 1Co 15:23; 16:17; 1Th 3:13; 4:15; 5:23; 2Th 2:1, 8, 9 and Ja 5:7, 8)

The Reformers, Luther, Calvin and Knox, and the leaders of the Great Awakening, such as Wesley, Whitefield and Finney did not believe any of this teaching. However, the important issue is what did Jesus say about it? Absolutely nothing! He said, "My kingdom is not of this world." (Jn 18:36) The only way to get into his kingdom is to be born into it. It is a spiritual kingdom entered only by a spiritual new birth. (Jn 3:5)

What does the Apostle Paul say about it? Absolutely nothing!

What do the other Epistle writers say about it? Nothing!

What does the Apostles' Creed say about it? Nothing!

This centuries-old statement of the faith of the Church declares: "I believe in God, the Father Almighty, Maker of heaven and earth, and in Jesus Christ, His only Son, our Lord, who was conceived by the Holy Ghost, born of the Virgin Mary, suffered under Pontius Pilate, was crucified,

dead and buried. The third day he arose again from the dead, He ascended into heaven, and sitteth on the right hand of God, the Father Almighty. From thence He shall come to judge the quick and the dead."

Some teachers would have it read, "From thence he shall come to set up an earthly kingdom for a thousand years, and after that, he shall come to judge the quick and the dead."

The earthly kingdom doctrine was taught by the Pharisees. The Messiah would come, conquer their enemies and set up a literal kingdom. This is what the disciples had in mind when they asked Jesus, "Wilt thou at this time restore the kingdom to Israel?" They did not understand why Jesus did not set about doing it. They had no conception of a dying Messiah, a resurrection and another coming. They still did not understand his first coming. Their eyes were blinded by previous teaching. However, after Pentecost they never mention again this "doctrine of the Pharisees" that Jesus had warned them about.

The whole contrived millennial theory of a reign of Christ on earth depends on a literal and incorrect interpretation of one portion of Scripture, Rev. 20:1-7.

The word "millennium" is not in the Bible. This symbolical Scripture, Rev. 20:1-7, cannot all be taken literally. You cannot bind a spiritual being with a literal chain. Even if it did mean a literal thousand years, Jesus said, "In the mouth of two or three witnesses every word may be established." This Scripture is the only witness. It is dangerous to build a whole doctrine on one portion of Scripture, especially if it is not backed up by the Gospel writers.

In Psalm 50:10, it says, "Every beast of the forest is mine and the cattle on a thousand hills." Does that mean only a thousand? "God keeps covenant and mercy to a thousand generations." (Dt 7:9.) Does his mercy stop there? Also see Ps 105:8. The thousand is not literal in any of these. Many scholars believe that it is a symbolical number representing the indefinite period between Jesus' first and second coming.

Did Jesus ever offer himself as a king or suggest in the faintest way that he was going to set up a literal kingdom? He said to Pilate, "My kingdom is not of this world." "When Jesus perceived that they would come to take him by force to make him king, he departed." His offer of the kingdom is the same he made to Nicodemus at the start of his ministry, "Ye must be born again." (Jn 3:3, 5,14,15) This is the kingdom that he preached, (Mt 4:20; 9:35; 24:14 and Lk 12:32) and that Paul preached. (Ac 28:31; Col 1:13) Some say that the Jews refused this so Jesus had to postpone his kingdom. They try to fit Old Testament Scriptures about the kingdom into the thousand-year reign, but Jesus' kingdom in the New Testament is everlasting.

The Apostle Paul does not agree with this modern teaching: (1Th 4:13-17) "Even so them which sleep in Jesus will God bring with him ...the dead in Christ shall rise first ... THEN we which are alive and remain shall be caught up together with them in the clouds to meet the Lord in the air." The rapture and the revelation happen at the same coming. Compare 1Co 15:23-24: "Christ the first-fruits, after that those who are Christ's at his coming, then cometh the end ... when he delivers up the kingdom to God, even the Father, when he shall have put down all rule and all authority and power. For he must reign until he hath put all enemies under his feet." From where does he reign? "Now this man, after he had offered one sacrifice of sins forever, sat down on the right hand of God. From henceforth expecting till his enemies be made his footstool." (Heb 10:12-13; Ps 110:1) There is no time for a seven-year tribulation or thousand-year reign after Jesus raises the dead. That is not what the Scripture says. Many people love the millennium theory and are not impressed when shown that there is no Scripture to support it. Instead they accept the teaching of Scofield and others who contradict the Lord Jesus himself.

Thousands of devout believers have become brainwashed by the constant repetition of this teach-

ing by evangelists, pastors and scores of books on prophecy and now base their hopes on man-made theories.

A new look at what the Scripture actually says should settle the minds of those who are confused:

He is coming again, "If I go away, I will come again." (Jn 14:5)

It will be as unexpected as a thief in the night. (1Th 5:2.)

It will not be secret. (Mt 24:26)

It will be as impossible to hide as lightning. (Mt 24:27)

It will be very noisy. There will be a shout, a voice, and a trump of God. (1Th 4: 16a-c.)

"The souls ... will God bring with him." (1Th 4:14b)

"And the dead in Christ shall rise first." (1Th 4: 6)

"Then we which are alive and remain shall be caught up together ... to meet the Lord in the air." (1Th 4: 17)

Then, not seven years later, he will take the resurrected dead and the living with him.

When will this be? When are the dead raised?

"I will raise him up at the LAST DAY." Jesus repeats this in Jn 6:40,44 and 54. On the last day, at the last trump, and in the twinkling of an eye (cf. 1Co 15:52)

"The hour is coming in which all that are in the graves shall hear his voice, and come forth, they that have done Good unto the resurrection of life; and they that have done Evil unto the resurrection of damnation." (Jn 5:28-29) (Jesus said that the good and bad are raised at the same time.)

In his note (SRB 1967) on Mt 25:32, Scofield states, "This judgment of individual Gentiles is to be distinguished from other judgments in Scripture, such as the judgment of the Church, the judgment of Israel, and the judgment of the wicked after the millennium. The time of this judgment is 'when the Son of man shall come in his glory,' i.e., at the Second Coming of Christ after the tribulation."

But Paul said, "He hath appointed A DAY in which he shall judge the world." (Ac 17:31) "We shall ALL stand before the judgment seat of Christ." (Ro 14:10b.) "It is appointed unto man once to die, but after this the judgment." (Heb 9:27)

Now, I ask you, if all the dead -- good and bad -- are raised for judgment on the last day, where do you find all these different judgments, a seven-year tribulation or a thousand-year reign of Christ after the judgment? There are no more days after the last day. Only judgment awaits unbelievers after that. See Mt 13:38-42, 47-49.

The day Noah entered the ark the flood came and destroyed all who were outside. (Lk 17:26)

"The same day Lot went out of Sodom it rained fire and brimstone and destroyed them all. Even thus shall it be in the day when the Son of man is revealed." (Lk 17:29-30) The Scofield notes could cost those who believe in them their eternal souls. There is no time to get ready if you miss the "rapture." There will be no second chance. Books are being written to tell those who miss the rapture what to do. God help these writers and open their eyes to the truth.

"All that are in the graves shall hear His voice." (Jn 5:28b, 29) When He comes the door will be shut as Noah's Ark was shut after Noah's family was inside and the Flood came and destroyed the

ungodly. The ones who are ready are taken, the others are left -- for certain destruction.

Preachers describe a secret, silent coming of Jesus as a thief in the night when millions of people will disappear and huge headlines in the papers will tell of the frantic families whose loved ones are gone without a trace. Don't you believe it! Jesus warned against believing any report that He had come secretly for His coming would be visible as lightning. Paul tells us in 1Th 4:16 that the Lord will descend with a shout, the voice of the archangel and the trump of God. A very noisy time!

Peter didn't believe in a secret rapture or a literal reign of Jesus on earth. He wrote in 2Pe 3:10, "But the day of the Lord will come as a thief in the night [unexpectedly] in the which the heavens will pass away with a great noise, and the elements will melt with fervent heat, the earth and the works therein shall be burned up." Who will be left then to publish a paper or establish a kingdom? The day after this will never come, for this is the end of life as we know it. With this word of Peter's, the whole contrived doctrine goes up in smoke.

The teaching that a terrible tribulation period is coming, after this secret catching away of the church, keeps people in great fear. If this were true that the Lord would come after a seven-year tribulation the exact time of his coming would be known. Since the two comings idea came from the Scottish girl's vision and not from the Scripture, you can throw out the whole argument as to whether Jesus' coming will be pre-, mid- or post- this seven-year tribulation between the comings. It is sheer imagination. Jesus said that in the world we would have tribulation. Around the world many are suffering now for their faith. But Jesus explicitly said that there never would be a repeat of the wrath of God poured out in the destruction that was just ahead for Jerusalem and the people of that very generation to whom he was speaking. (Mt 24:21) "Thine enemies shall cast a trench about thee, compass thee round ... lay thee even with the ground and thy children within thee ... because thou knewest not the time of thy Visitation." (Lk 19:43-44) He said to the women following him as he carried the cross, "Weep not for Me; weep for yourselves and your children." "This generation shall not pass, till all these things be fulfilled." "I will send them prophets and apostles and some ye shall slay and persecute; That the blood of all the prophets which was shed from the foundation of the world may be required of THIS generation. Verily I say unto you, it shall be required of THIS generation." They had murdered the prophets God sent and then brought their rebellion to a climax in crucifying His Son. Wrath came upon them to the uttermost. (Cf Mt 21:33-45)

He told his followers that when they saw Jerusalem surrounded with armies, the people in Judea were to flee to the mountains. (Lk 21:20-21) AND THE CHRISTIANS DID! They fled to Pella in the Decapolis where King Agrippa opened to them a safe asylum. This great tribulation was for a certain city, people and nation and has been fulfilled. The country was left desolate and devoid of inhabitants for over fifty years. Everything was utterly wiped out --Israel ceased being a nation. It seemed God's intention that when the siege came, the city was packed with thousands of people who had come to celebrate Passover and were destroyed with the city. The people were killed, starved, crucified or sold into slavery, and the glorious temple and all it stood for utterly destroyed. No country or people ever endured the wrath and judgment that came upon Jerusalem. No wonder Jesus wept over the city. "This generation shall not pass until all shall be fulfilled." (Mt 24:34)

"Immediately after the tribulation of those days the sun will be darkened, the moon will not give her light, and the stars shall fall from heaven, and the powers of the heavens shall be shaken," Mt 24:29. In commenting on this verse, Philip Mauro says, "Whatever may be the force of the word translated 'immediately,' it cannot be permitted to displace the tribulation foretold by Christ as coming and which did come in that generation and to remove it away off to the end of the age ... All we assert is that regardless of the nature and severity of afflictions which are yet to come, that particular "tribulation" the Lord spoke of as the "great tribulation" and as "the days of vengeance," (Mt 21:21; Lk 21:22, Mk 13:19) was the execution of divine judgment upon Daniel's people and the holy city for which God used the Roman armies under Titus in A.D. 70." (Mauro, The 70 Weeks and the

Since the prophecies were literally fulfilled about the destruction of Jerusalem and the following verses were not fulfilled literally as some men assume, then there must be another interpretation of the prophecies. Such Old Testament symbols as "The sun shall be darkened, the moon shall not give her light, and the stars fall from heaven" were used over and over to describe the breakdown of governments and men in authority. Remember Joseph's dream? He saw the sun, moon and stars fall down before him. This was fulfilled later when his father and his brothers bowed before him in Egypt. The destruction of Jerusalem is shown by Joel 2:30-31, by wonders in heaven, darkening the sun and the moon turning to blood. So it seems to apply here concerning the final destruction and dissolution of the nation. The stars fell representing the downfall of the leaders.

The Jews and Jesus were familiar with the symbolic language used by the prophets. The heavenly bodies typified people. "For the stars of heaven and the constellations thereof shall not give their light, the sun shall be darkened ... the moon shall not cause her light to shine." "I will shake the heavens, and the earth shall remove out of her place ... in the day of his fierce anger." (Isa 13:10,13) "The heavens shall be rolled together as a scroll and all their host shall fall down, as the leaf falleth from the vine" (Isa 34:4) This was a prophecy against Idumea. Also see Joel 2:30-31; Eze 32:7-8; Amos 8:9 and Isa 41:15-16. "Every valley shall be exalted, and every mountain and hill made low and the crooked be made straight" (Isa 40:4) was about the coming of John the Baptist. God is said to have "come down" in judgment many times in the Old Testament. Jesus uses the same kind of language in Jn 14:18, "I will come to you," and in 2Pe 1:16. These comings were not literal. The destruction of Jerusalem was to be swift as a vulture (Roman eagle) swoops down on a rotten carcass. The city was ripe for judgment. Can Mt 24:29 be literal, "Immediately after the tribulation of those days shall the sun be darkened, and the moon shall not give her light, and the stars shall fall from heaven, and the powers of the heavens shall be shaken," any more than Isa 40:4 was literal and the mountains and valleys moved at the coming of John the Baptist?

Jesus told Caiaphas that he would see the Son of man sitting on the right hand of power and coming in the clouds of heaven. (Mt 26:64) He was saying in symbolic language, "You will see my power manifested." It was seen in the earthquake at Golgotha, darkness during the crucifixion, the splitting of the veil in the temple when He died, and the utter destruction of Jerusalem. The sun set on their kingdom, and it went down in blood as the old system was wiped out. The Christians who escaped from the destruction must have felt that Jesus had truly "come down" in judgment, established his New Covenant, and proved his royal reign. (Ps 18:9) This fulfilled the prophecy, "There be some standing here which shall see the Son of man coming in His kingdom." (Mt 16:28)

Jesus said, "This generation shall not pass, till all these things be fulfilled." (Mt 24:34) If they were not fulfilled for those who look for them with preconceived ideas, there must be a different interpretation of the prophecies. Jesus predicted a time would elapse before his Second Coming for the Jews would be scattered in all nations and Jerusalem would be trodden down until the times of the Gentiles be fulfilled. The kingdom of heaven was like a man traveling to a far country, and after a long time the Lord would return and reckon with his servants. (Mt 25:14-30) "Ye know not when the Master cometh." "There will be wars and rumors of wars, but the end is not yet." (Mk 13:7) No special signs of warning will be given, only he will come suddenly.

Many denominations have never accepted this prophecy teaching. Their members know nothing about the "Rapture of the church," two Second Comings or "the millennium" -- this "other gospel." But the ones who do teach it are extremely vocal.

The Apostle Paul says, "Though we, or an angel from heaven, preach any other gospel unto you than that which we have preached unto you, let him be accursed" (Gal 1:8-9) Then in Acts 20:27, Paul said, "I have not shunned to declare unto you all the counsel of God." Paul's teaching of the "whole counsel of God" did not include two separate comings, an earthly reign for a thousand years

or a rebuilt temple with animal sacrifices. (See Heb 8, 9 and 10, especially vv. 12, 13, 14 of ch. 10) "But this man, after he had offered one sacrifice for sins forever, sat down on the right hand of God; from henceforth expecting till his enemies be made his footstool. For by one offering, he hath perfected forever them that are sanctified."

It should not take a theologian to figure out that the church has been sold "another gospel" by teachers who support doctrines that Jesus warned against. Paul's curse is upon it. If the Lord has declared the full truth and things that are to come in the Bible, then all teaching and doctrines that are different from this is heresy, every one teaching it is a false prophet -- though perhaps unknowingly. Then the postponed earthly kingdom also must be classed with false theories and speculations of men.

Many follow Scofield only because that was their early training and is the source of their financial support. They have followed in the error of the rapturists not realizing that they are in error, but longing to serve the Lord. So God brings them to a place of usefulness. He does not honor the error, but the Lord has given freedom, and they must find the truth. Those that rise up against God in the vanity of their own minds and false doctrine and exalt their imagination above the Word of God, he will laugh to scorn. Now is coming the shaking; now is coming the loosing when the bands of deception are being loosed. Many leaders are seeing it, for it is happening now. Those that are in error would like to have the place of accepted and unchallenged teachers. They shall not have it. The Sword of the Lord is in this battle for truth, and it cannot be sheathed by man.

God put the ministry gifts in the church: apostles, prophets, teachers, miracles, gifts of healing, helps, governments, and diversities of tongues. (1Co 12:28) Scofield took it upon himself to remove them, SCOFIELD note (SRB 1917,1967) on 1Co 14:1-2, "Tongues and the sign gifts are to cease." Thus he takes the spiritual equipment that the Holy Spirit provided for Christians to carry on his work and leaves them sitting at a bus stop waiting for the Lord to snatch them out of the mess the world is in by a secret rapture. They forget that Jesus is to sit at the right hand of the Father until all enemies are put under his feet.

The very truth of the Bible has been destroyed. The alarm should have been sounded in 1909 when the boundaries were broken on all sides and the church accepted unscriptural teaching as truth.

We must take back our Bibles and return to apostolic foundations.

The Word is clear and specific. To put the 70th week off to the end of time takes the heart out of the gospel and makes a mockery of the Visitation of the Messiah who wrought our salvation in that one special week. It is time for all the church to search the Scriptures deeply, do some research on church history and re-think its positions on prophecy.

A long-needed Reformation has begun.

C.I. SCOFIELD: FATHER OF THE HERESY OF CHRISTIAN ZIONISM BY KEVIN A. LEHMANN ON IN CHRISTIAN THEOLOGY

Does your church teach Christian Zionism and dual covenant theology—a separate plan of redemption for Jews and Gentiles? Is it truly Scriptural?

Are we under a biblical mandate to support and stand with the modern day nation of Israel and its war with the Palestinians? Who was Cyrus Scofield, and how did the publication of his 1909 reference Bible change the tide of American Christianity?

If you value truth over tradition and facts over fiction, I employ you to read the following expose by C.E. Carlson . . .

The Zionist-Created Scofield 'Bible' The Source Of The Problem In The Mideast – Part 2 Why Judeo-Christians Support War By C. E. Carlson 12-11-4

The French author, Alexis de Tocqueville, wrote *Democracy in America* when he traveled here in the first third of the 19th Century. In ringing tones he sang the praises of America's invulnerable strength and spirit. He attributed its greatness to its citizens' sense of morality... even with the abundant church attendances he observed in America. De Tocqueville wrote in French and is credited with this familiar quote: AMERICA IS GREAT BECAUSE SHE IS GOOD, AND IF AMERICA EVER CEASES TO BE GOOD, SHE WILL CEASE TO BE GREAT.

De Tocqueville could see the power of America, but he could not have known in 1830 that she was soon to be under an attack aimed at its churches and the very sense of morality that he extolled.

First, there was a War Between the States, which scarred the powerful young nation in its strapping youth. A worse attack on America was to commence near the turn of the 20th century. This was the onset of an attack on American Christianity that continues unabated against the traditional, Christ-following church. This attack, which author Gordon Ginn calls "The final Apostasy," began with a small very wealthy and determined European political movement. It had a dream, and the American churches stood in its way.

The World Zionist movement, as its Jewish founders called themselves, had plans to acquire a homeland for all Jews worldwide, even though most were far from homeless, and many did not want another home. Not any land would do. World Zionists wanted a specific property that American Christians called "the Holy Land." But if these Zionists read "Democracy in America" or any of the journals of any of America's churches, which no doubt they did, they could not help but know that Jerusalem was not theirs to have. As self-proclaimed Jews, they were, according to the Christian New Testament, the persecutors of Christ and most of his early followers, and the engineers of his crucifixion. America's traditional churches in the 19th Century would never stand for a Jewish occupation of Jesus' homeland.

World Zionist leaders initiated a program to change America and its religious orientation. One of the tools used to accomplish this goal was an obscure and malleable Civil War veteran named Cyrus I. Scofield. A much larger tool was a venerable, world respected European book publisher—The Oxford University Press.

The scheme was to alter the Christian view of Zionism by creating and promoting a pro Zionist sub-culture within Christianity. Scofield's role was to re-write the King James Version of the Bible by inserting Zionist-friendly notes in the margins, between verses and chapters, and on the bottoms of the pages. The Oxford University Press used Scofield, a pastor by then, as the Editor, probably

because it needed such a man for a front. The revised bible was called the Scofield Reference Bible, and with limitless advertising and promotion, it became a best-selling “bible” in America and has remained so for 90 years.

The Scofield Reference Bible was not to be just another translation, subverting minor passages a little at a time. No, Scofield produced a revolutionary book that radically changed the context of the King James Version. It was designed to create a subculture around a new worship icon, the modern State of Israel, a state that did not yet exist, but which was already on the drawing boards of the committed, well-funded authors of World Zionism.

Scofield’s support came from a movement that took root around the turn of the century, supposedly motivated by disillusionment over what it considered the stagnation of the mainline American churches. Some of these “reformers” were later to serve on Scofield’s Editorial Committee.

Scofield imitated a chain of past heretics and rapturists, most of whose credibility fizzled over their faulty end times prophecies. His mentor was one John Nelson Darby from Scotland, who was associated with the Plymouth Brethren Group and who made no less than six evangelical trips to the US selling what is today called “Darbyism.” It is from Darby that Scofield is thought to have learned his Christian Zionist theology, which he later planted in the footnotes of the Scofield Reference Bible. It is possible that Scofield’s interest in Darbyism was shared by Oxford University Press, for Darby was known to Oxford University. *A History of The Plymouth Brethren* By William Blair Neatby, M.A.

The Oxford University Press owned “The Scofield Reference Bible” from the beginning, as indicated by its copyright, and Scofield stated he received handsome royalties from Oxford. Oxford’s advertisers and promoters succeeded in making Scofield’s bible, with its Christian Zionist footnotes, a standard for interpreting scripture in Judeo-Christian churches, seminaries, and Bible study groups. It has been published in at least four editions since its introduction in 1908 and remains one of the largest selling Bibles ever.

The Scofield Reference Bible and its several clones is all but worshiped in the ranks of celebrity Christians, beginning with the first media icon, evangelist, Billy Graham. Of particular importance to the Zionist penetration of American Christian churches has been the fast growth of national bible study organizations, such as Bible Study Fellowship and Precept Ministries. These draw millions of students from not only evangelical fundamentalist churches, but also from Catholic and mainline Protestant churches and non-church contacts. These invariably teach forms of “dispensationalism,” which draw their theory, to various degrees, from the notes in the Oxford Bible.

Among more traditional churches that encourage, and in some cases recommend, the use of the Scofield Reference Bible is the huge Southern Baptist Convention of America, whose capture is World Zionism’s crowning achievement. Our report on Southern Baptist Zionism, entitled “The Cause of the Conflict: Fixing Blame.

Scofield, whose work is largely believed to be the product of Darby and others, wisely chose not to change the text of the King James Edition. Instead, he added hundreds of easy-to-read footnotes at the bottom of about half of the pages, and as the Old English grammar of the KJE becomes increasingly difficult for progressive generations of readers, students become increasingly dependent on the modern language footnotes.

Scofield’s notes weave parts of the Old and New Testaments together as though all were written at the same time by the same people. This is a favorite device of modern dispensationalists who essentially weigh all scripture against the unspoken and preposterous theory that the older it is, the more authoritative. In many cases the Oxford references prove to be puzzling rabbit trails leading nowhere, simply diversions. Scofield’s borrowed ideas were later popularized under the labels and definitions that have evolved into common usage today “–pre-millennialism,” “dispensationalism,” “Judeo-Christianity,” and most recently the highly political movement openly called “Christian

Zionism.”

Thanks to the work of a few dedicated researchers, much of the questionable personal history of Cyrus I. Scofield is available. It reveals he was not a Bible scholar as one might expect, but a political animal with the charm and talent for self-promotion of a Bill Clinton. Scofield’s background reveals a criminal history, a deserted wife, a wrecked family, and a penchant for self-serving lies. He was exactly the sort of man the World Zionists might hire to bend Christian thought—a controllable man and one capable of carrying the secret to his grave. (See *The Incredible Scofield and His Book* by Joseph M. Canfield).

Other researchers have examined Scofield’s eschatology and exposed his original work as apostate and heretic to traditional Christian views. Among these is a massive work by Stephen Sizer entitled *Christian Zionism, Its History, Theology and Politics*, Christ Church Vicarage, Virginia Water, GU25 4LD, England

We Hold These Truths is grateful to these dedicated researchers. Our own examination of the Oxford Bible has gone in another direction, focusing not on what Scofield wrote, but on some of the many additions and deletions The Oxford University Press has continued to make to the Scofield Reference Bible since his death in 1921. These alterations have further radicalized the Scofield Bible into a manual for the Christian worship of the State of Israel beyond what Schofield would have dreamed of. This un-Christian anti-Arab theology has permitted the theft of Palestine and 54 years of death and destruction against the Palestinians, with hardly a complaint from the Judeo-Christian mass media evangelists or most other American church leaders. We thank God for the exceptions.

It is no exaggeration to say that the 1967 Oxford 4th Edition deifies—makes a God of—the State of Israel, a state that did not even exist when Scofield wrote the original footnotes in 1908. This writer believes that, had it not been for misguided anti-Arab race hatred promoted by Christian Zionist leaders in America, neither the Gulf War nor the Israeli war against the Palestinians would have occurred, and a million or more people who have perished would be alive today.

What proof does WHTT have to incriminate World Zionism in a scheme to control Christianity? For proof we offer the words themselves that were planted in the 1967 Edition, 20 years after the State of Israel was created in 1947, and 46 years after Scofield’s death. The words tell us that those who control the Oxford Press recreated a bible to misguide Christians and sell flaming Zionism in the churches of America.

There is little reason to believe that Scofield knew or cared much about the Zionist movement, but at some point, he became involved in a close and secret relationship with Samuel Untermyer, a New York lawyer whose firm still exists today and one of the wealthiest and most powerful World Zionists in America. Untermyer controlled the unbreakable thread that connected him with Scofield. They shared a password and a common watering hole—and it appears that Untermyer may have been the one who provided the money that Scofield himself lacked. Scofield’s success as an international bible editor without portfolio and his lavish living in Europe could only have been accomplished with financial aid and international influence.

This connection might have remained hidden, were it not for the work of Joseph M. Canfield, the author and researcher who discovered clues to the thread in Scofield family papers. But even had the threads connecting Scofield to Untermyer and Zionism never been exposed, it would still be obvious that that connection was there. It is significant that Oxford, not Scofield, owned the book, and that after Scofield’s death, Oxford accelerated changes to it. Since the death of its original author and namesake, The Scofield Reference Bible has gone through several editions. Massive pro-Zionist notes were added to the 1967 edition, and some of Scofield’s most significant notes from the original editions were removed where they apparently failed to further Zionist aims fast enough. Yet this edition retains the title, “The New Scofield Reference Bible, Holy Bible, Editor C.I.

Scofield.” It’s anti-Arab, Christian subculture theology has made an enormous contribution to war, turning Christians into participants in genocide against Arabs in the latter half of the 20th century.

The most convincing evidence of the unseen Zionist hand that wrote the Scofield notes to the venerable King James Bible is the content of the notes themselves, for only Zionists could have written them. These notes are the subject of this paper.

Oxford edited the former 1945 Edition of SRB in 1967, at the time of the Six Day War when Israel occupied Palestine. The new footnotes to the King James Bible presumptuously granted the rights to the Palestinians’ land to the State of Israel and specifically denied the Arab Palestinians any such rights at all. One of the most brazen and outrageous of these NEWLY INSERTED footnotes states:

“FOR A NATION TO COMMIT THE SIN OF ANTI-SEMITISM BRINGS INEVITABLE JUDGMENT.” (page 19-20, footnote (3) to Genesis 12:3.) (our emphasis added)

This statement sounds like something from Ariel Sharon, or the Chief Rabbi in Tel Aviv, or Theodore Herzl, the founder of Modern Zionism. But these exact words are found between the covers of the 1967 Edition of the Oxford Bible that is followed by millions of American churchgoers and students and is used by their leaders as a source for their preaching and teaching.

There is no word for “anti-Semitism” in the New Testament, nor is it found among the Ten Commandments. “Sin,” this writer was taught, is a personal concept. It is something done by individuals in conflict with God’s words, not by “nations.” Even Sodom did not sin—its people did. The word “judgment” in the Bible always refers to God’s action. In the Christian New Testament, Jesus promises both judgment and salvation for believing individuals, not for “nations.”

There was also no “State of Israel” when Scofield wrote his original notes in his concocted Scofield Reference Bible in 1908. All references to Israel as a state were added AFTER 1947, when Israel was granted statehood by edict of the United Nations. The Oxford University Press simply rewrote its version of the Christian Bible in 1967 to make antipathy toward the “State of Israel” a “sin.” Israel is made a god to be worshiped, not merely a “state.” David Ben-Gurion could not have written it better. Perhaps he did write it!

The Oxford 1967 Edition continues on page 19:

“(2) GOD MADE AN UNCONDITIONAL PROMISE OF BLESSINGS THROUGH ABRAM’S SEED (a) TO THE NATION OF ISRAEL TO INHERIT A SPECIFIC TERRITORY FOREVER” “(3) THERE IS A PROMISE OF BLESSING UPON THOSE INDIVIDUALS AND NATIONS WHO BLESS ABRAM’S DESCENDANTS, AND A CURSE LAID UPON THOSE WHO PERSECUTE THE JEWS.” (Page 19, 1967 Edition Genesis 12:1-3)

This bequeath is joined to an Oxford prophecy that never occurs in the Bible itself:

“IT HAS INVARIABLY FARED ILL WITH THE PEOPLE WHO HAVE PERSECUTED THE JEW, WELL WITH THOSE WHO HAVE PROTECTED HIM.” and “THE FUTURE WILL STILL MORE REMARKABLY PROVE THIS PRINCIPLE”(footnote (3) bottom of page19-20Genesis 12:3)

None of these notes appeared in the original Scofield Reference Bible or in the 1917 or 1945 editions. The state of Israel DID NOT EXIST in 1945, and according to the best dictionaries of the time, the word “Israel” only referred to a particular man and an ancient tribe, which is consistent with the Bible text. See “Israel,” Webster’s New International Dictionary 2nd (1950) Edition.

All of this language, including the prophecy about the future being really bad for those who “persecute the Jews,” reflects and furthers the goals of the Anti-Defamation League, which has a stated goal of creating an environment where opposing the State of Israel is considered “anti-Semitism,” and “anti-Semitism” is a “hate crime” punishable by law. This dream has become a reality in the Christian Zionist churches of America. Only someone with these goals could have written this

footnote.

The State of Israel's legal claims to Arab lands are based on the United Nations Partitioning Agreement of 1947, which gave the Jews only a fraction of the land they have since occupied by force. But when this author went to Israel and asked various Israelis where they got the right to occupy Palestine, each invariably said words to the effect that "God gave it to us." This interpretation of Hebrew scripture stems from the book of Genesis and is called the "Abrahamic Covenant". It is repeated several times and begins with God's promise to a man called Abraham who was eventually to become the grandfather of a man called "Israel:"

"[2] AND I WILL MAKE OF THEE A GREAT NATION, AND I WILL BLESS THEE, AND MAKE THY NAME GREAT; AND THOU SHALT BE A BLESSING:"

"[3] AND I WILL BLESS THEM THAT BLESS THEE, AND CURSE HIM THAT CURSETH THEE: AND IN THEE SHALL ALL FAMILIES OF THE EARTH BE BLESSED." Genesis 12:3, King James Edition.

It is upon this promise to a single person that modern Israeli Zionists base their claims to what amounts to the entire Mid-East. Its logic is roughly the equivalent of someone claiming to be the heir to the John Paul Getty estate because the great man had once sent a letter to someone's cousin seven times removed containing the salutation "wishing you my very best." In "Sherry's War," We Hold These Truths provides a common sense discussion of the Abrahamic Covenant and how millions of Christians are taught to misunderstand it.

It is tempting to engage in academic arguments to show readers the lack of logic in Scofield's theology, which has led followers of Christ so far astray. It seems all too easy to refute the various Bible references given in support of Scofield's strange writings. But we will resist the temptation to do this, because others have already done it quite well, and more importantly because it leads us off our course.

It is also inviting to dig into Scofield's sordid past as Canfield has done, revealing him to be a convicted felon and probable pathological liar, but we leave that to others, because our interest is not in Scofield's life, but in saving the lives of millions of innocent people who are threatened by the continuing Zionist push for perpetual war.

Instead, we will examine the words on their face. The words in these 1967 footnotes are Zionist propaganda that has been tacked onto the text of a Christian Bible. Most of them make no sense, except to support the Zionist State of Israel in its war against the Palestinians and any other wars it may enter into. In this purpose, Zionism has completely succeeded. American Judeo-Christians, more recently labeled "Christian Zionists," have remained mute during wars upon Israel's enemies in Palestine, Iraq, Afghanistan, Bosnia and elsewhere. It is past time to stop the spilling of more blood, some of it Christian blood.

Now, for evidence of the intent of the Zionist deception of Christians, let us examine some Scofield's notes THAT HAVE BEEN ALTERED OR REMOVED by Oxford after his death. In 1908 Scofield wrote in 1908:

"THE CONTRAST, 'I KNOW THAT YE ARE ABRAHAM'S SEED' – 'IF YE WERE ABRAHAM'S CHILDREN' IS THAT BETWEEN THE NATURAL AND THE SPIRITUAL POSTERITY OF ABRAHAM. THE ISRAELITISH PEOPLE AND ISHMAELITISH PEOPLE ARE THE FORMER; ALL WHO ARE 'OF THE PRECIOUS FAITH WITH ABRAHAM,' WHETHER JEWS OR GENTILES, ARE THE LATTER (ROM 9, 6-8; GAL, 4-14. SEE 'ABRAHAMIC COVENANT' GEN 15, 18, NOTE)." (Scofield's 1945 page 1127, note to John 8:39)
Compare that with the Oxford note substituted in the 1967 Edition:

"8:37 ALL JEWS ARE NATURAL DESCENDANTS OF ABRAHAM, BUT ARE NOT NECESSARILY HIS SPIRITUAL POSTERITY, CP Rom 9-6-8, Gal 3: 6-14" (Note (1) P1136, Oxford 1967 Edition, note to Jn 8:37.) How, pray tell, can "all Jews" be "natural descendants of Abraham," a Chaldean who lived some 3000 years ago? Persons of all races are Jews and new Jews are being converted every day from every race. One might as well say all Lutherans are the natural descendants of Martin Luther; or that all Baptists come from the loins of John the Baptist. This note could only have been written by an Israeli patriot, for no one else would have a vested interest in promoting this genetic nonsense. Shame on those who accept this racism; it is apostate Christianity.

The original Scofield note was far out of line with traditional Christianity in 1908 and should have been treated as heresy then. Yet Scofield had failed to go far enough for the Zionists. Scofield clearly recognized what the book of Genesis states, that the sons of Ishmael are co-heirs to Abraham's ancient promise. Did not Scofield say "the Israelitish people and Ishmaelitish people are...the natural posterity of Abraham"? The Oxford Press simply waited for Scofield to die and changed it as they wished.

And what is it that Scofield said that did not satisfy the Zionists who rewrote the Oxford 1967 Edition?

The answer is an easy one. Most Arab and Islamic scholars consider Arabs in general and the Prophet Mohamed in particular to be direct descendants of Ishmael, Abraham's first son and older half-brother of Isaac, whose son Jacob was later to become known as "Israel." Many Arabs believe that through Ishmael they are co-heirs to Abraham's promise, and they correctly believe that present-day Israelis have no Biblical right to steal their land. Jewish Talmudic folklore also speaks of Ishmael, so the Zionists apparently felt they had to alter how Christians viewed the two half brothers in order to prevent Christians from siding with the Arabs over the land theft.

The Zionists solved this dilemma by inserting a senseless footnote in the 1967 (Oxford) Scofield Reference Bible which, in effect, substitutes the word "Jews" for the words "The Israelitish people and Ishmaelitish people," as Scofield originally wrote it. The Israelitish and Ishmaelitish people lived 3000 years ago, but the Zionists want to claim the Arabs' part of the presumed birth-right right now! Read it again; "all Jews are natural descendants of Abraham, but are not necessarily his spiritual posterity."

And there is more of such boondoggery in the Oxford bible. On the same page 1137 we find yet another brand new Zionist-friendly note referring to the New Testament book of John 8:37.

"(2) 8:44 THAT THIS SATANIC FATHERHOOD CANNOT BE LIMITED TO THE PHARISEES IS MADE CLEAR IN 1Jn3:8-10" (note SRB 1967 Edition, P1137 to John 8:44)

Let us look at the verse Oxford is trying to soften, wherein Jesus is speaking directly to the Pharisees, who were the Jewish leaders of his day, and to no one else:

"YE ARE OF YOUR FATHER THE DEVIL, AND THE LUST OF YOUR FATHER YE WILL DO. HE WAS A MURDERER FROM THE BEGINNING, AND ABODE NOT IN THE TRUTH, BECAUSE THERE IS NO TRUTH IN HIM. WHEN HE SPEAKEST A LIE, HE SPEAKEST OF HIS OWN; FOR HE IS A LIAR, AND THE FATHER OF IT." John 8:44 King James Ed.)

Those are plain words. No wonder the Zionists wanted to dilute what Jesus said. Not only did Oxford add a new footnote in 1967, but they inserted no less than four reference cues into the King James sacred text, directing readers to their specious, apostate footnotes. It seems the Zionists cannot deny what Jesus said about Pharisees, but they do not want to bear the burden of being "sons of Satan" all by themselves. Now here's the text of the verse to which Oxford refers in order to try to solve this problem:

"HE THAT COMMITTETH SIN IS OF THE DEVIL; FOR THE DEVIL SINNETH FROM THE BEGINNING. FOR

THIS PURPOSE THE SON OF GOD WAS MANIFESTED, THAT HE MIGHT DESTROY THE WORK OF THE DEVIL.” (1Jn3:8.King James Edition) Fine, but this verse, spoken by Jesus to His followers in a speech about avoiding sin, in no way supports Oxford’s argument that Jesus was not talking directly to and about the Pharisee leaders when he called them “Sons of Satan” in John 8:44. It is a different book written at a different time to a different audience. This is typical Christian Zionist diversion.

To find out to whom Jesus is speaking you must read the rest of John 8, not something from another book. Furthermore, John 8:44 is only one of some 77 verses where Jesus confronted the Pharisees by name and in many cases addressed them as “satanic” and as “vipers.” Oxford simply ignores most of these denunciations by Jesus, adding no notes at all, and the Christian Zionists go along without question.

These are a few examples of Zionist perversions of scripture that have shaped the doctrine of America’s most politically powerful religious subculture, the “Christian Zionists” as Ariel Sharon calls them, or the dispensationalists, as intellectual followers call themselves, or the Judeo-Christians as our politically-correct politicians describe themselves. Today’s Mid-East wars are not caused by the predisposition of the peoples, who are no more warlike than any human tribes. Without the pandering to Jewish and Zionist interests that is carried out by this subculture—the most vocal being the celebrity Christian evangelists—there would be no such wars, for there is not enough support for war outside of organized Zionist Christianity.

Reverend Stephen Sizer of Christ Church, Christ Church Vicarage, Virginia Water, GU25 4LD, England is perhaps the most dedicated new scholar writing about the Scofield Bible craze, popularly known as Christian Zionism. He has quipped, “Judging Christianity by looking at the American Evangelists is kind of like judging the British by watching Benny Hill.”

Reverend Sizer’s remark brings to mind another Benny; his name is Benny Hinn, not a British comic, but an American evangelist spouting inflammatory hate-filled words aimed at Muslims everywhere. Hinn was speaking to the applause of an aroused crowd of thousands in the American Airline Center in Dallas when he shocked two Ft. Worth Star Telegram religious reporters covering the July 3d event by announcing, “We are on God’s side,” speaking of Palestine. He shouted, “This is not a war between Jews and Arabs.. It is a war between God and the Devil.” Lest there be any doubt about it, Hinn was talking about a blood war in which the Israelis are “God” and the Palestinians are “the Devil.” Benny Hinn is one of hundreds of acknowledged Christian Zionists who have no problem spouting outright race hatred and who join in unconditional support for Israel without regard for which or how many of Israel’s enemies are killed or crippled. His boldness stems from his knowledge that the vast majority of professing Christians from whom he seeks his lavish support—the Judeo-Christians, or Christian Zionists—do not shrink at his words, because they have been conditioned to accept them, just as Roman citizens learned to accept Christian persecution, even burning alive, under Nero. Several evangelists in attendance affirmed their agreement with Hinn – “the line between Christians and Muslims is the difference between good and evil.” An amazing number of professing Christians are in agreement with the fanatical likes of Hinn, including Gary Bauer, Ralph Reed, James Dobson and hundreds more. Yet Hinn’s profit-seeking fanaticism is not as shocking as that of men like Richard Land of the Southern Baptist Convention who occupy the highest positions in the area of conservative religious thought. Land may have stopped short of branding all Muslims as devils, but he attacked their leader and Prophet and stated that, according to Baptist Bible interpretation, the Palestinian people have no legal rights to property in Palestine. See our discussion of Southern Baptists entitled “The Cause of the Conflict: Fixing Blame.” The more politically conservative and libertarian the speaker expressing hatred for Islam, the more shocking the statement sounds. One example is Samuel Blumenfeld, a veteran textbook author and advocate of home education. His attack on Islam in a story entitled “Religion and Satanism” in the April 2002 conservative, Calvinist Chalcedon Report leaves little room for civil liberties and freedom of thought. He writes, “Islam is a religion ruled by Satan,” and asks, “Can anyone under the influence of Satan be trusted?” Blumenfeld shows poor judgment and a lack of morality when he allows phrases such as “willing

agents of Satan,” “another manifestation of Satanism” and “the willingness of Muslims to believe blatant lies,” to spill from his pen. How can anyone interpret these words by Land, Hinn, Blumenfeld, and yes, our own President, as anything less than race hatred? Who would make such generalized and transparently false statements against any other minority except Muslims?

About 100 million American Christians need to recover their true faith in Christ Jesus, who never denounced any individual on account of his group. Jesus even tried to save the Pharisees, and only denounced them when they showed themselves to be deceivers. There is not a word in the New Testament that urges any follower of Jesus to murder one child in Iraq or condemn Palestine to death. Race hatred is a Zionist, not a Christian, strategy.

Christian Zionism may be the most bloodthirsty apostasy in the entire history of Christianity or any other religion. Shame on its leaders: they have already brought the blood of untold numbers of innocent people down upon the spires and prayer benches of America’s churches.

Share this article with pastors and church leaders, especially lay leaders. We ask every Muslim and Jew who reads it to do the same. You might wish to suspend giving money to any organizations that preach Zionist race hatred in any form, especially under the cover Jesus Christ. And lastly, We Hold These Truths invites your informed comments and questions.

Listen to: Kulture Klash II, How Oxford University Press and CI Scofield stole the Christian Bible, WHTT “Internet Talk Radio” – also available on tape. Copyright 2002, may be reproduced in full with permission. We Hold These Truths (WHTT) P.O. Box 14491 Scottsdale, AZ 85267